

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

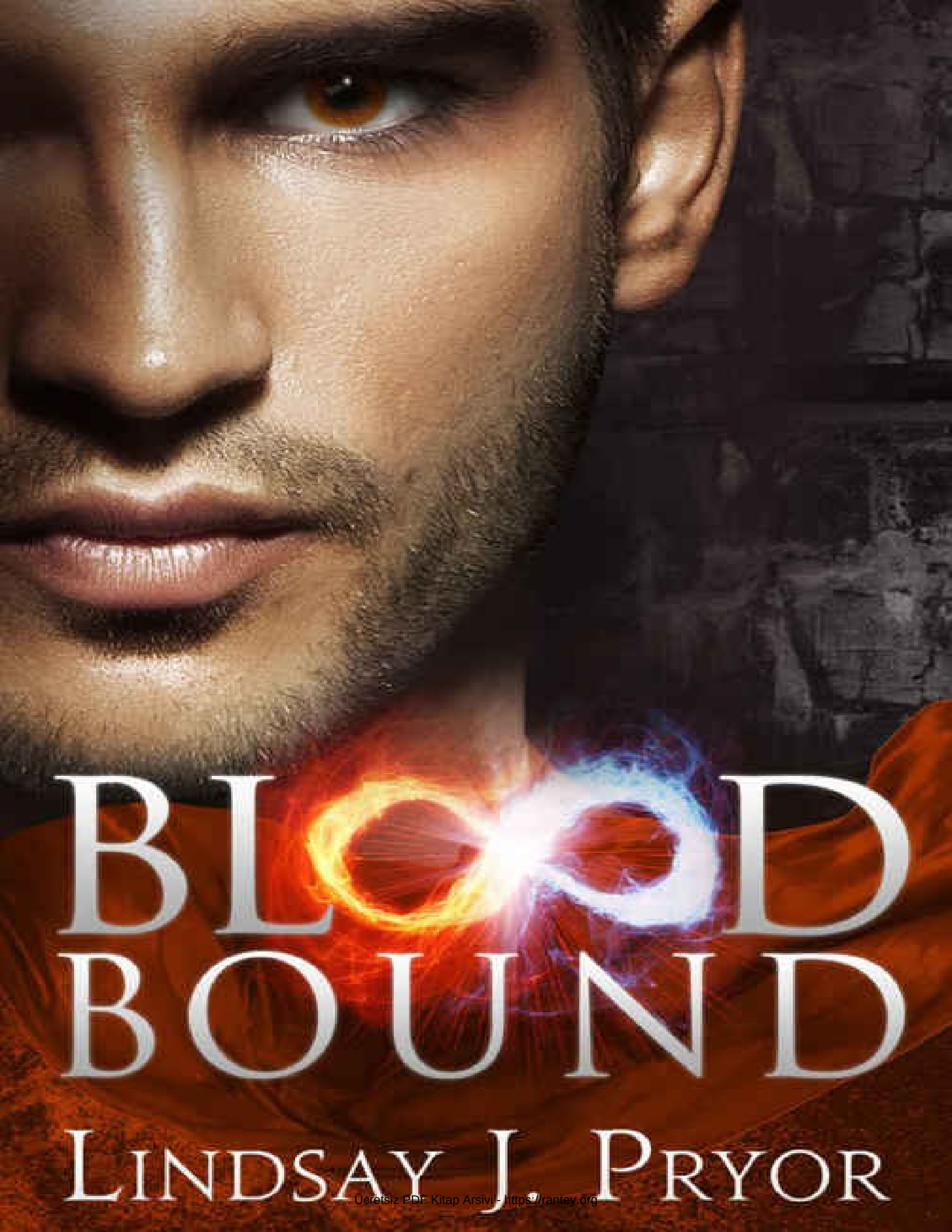
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BLOOD BOUND

LINDSAY J. PRYOR

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

KAN BAĞI

BLACKTHORN KARANLIK PARANORMAL AŞK SERİSİ 7.
KİTAP

LINDSAY J. PRYOR

bookouture

İÇİNDEKİLER

İthaf Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 52](#)

[Bölüm 53](#)

[Bölüm 54](#)

[Bölüm 55](#)

[Bölüm 56](#)

[Bölüm 57](#)

[Bölüm 58](#)

[Bölüm 59](#)

[Bölüm 60](#)

[Bölüm 61](#)

[Bölüm 62](#)

[Bölüm 63](#)

[Bölüm 64](#)

[Bölüm 65](#)

[Bölüm 66](#)

[Teşekkür Lindsay'den](#)

[Mektup Ayrıca yazan](#)

[Lindsay J. Pryor Telif](#)

[hakkı](#)

Güve için

BİRİNCİ BÖLÜM

Beş saat önce

Kane, 'Mümkün olduğunca çabuk hareket etmeliyiz,' dedi.

Jessie yanında olduğu halde Eden tüneller boyunca usta vampiri takip etti.

Dönüşüm geçirmiş Lycan'ların yeraltı sığınağına yaptığı saldırı Eden'in zihninde hâlâ canlıydı. Sirius Throme'un pusuyu düzenlediğine hiç şüphe yoktu. Kurtarabildikleri kadarını kurtarmışlardı ama birçoğunu da kaybetmişlerdi, genetik mutasyona uğramış lycanlar durdurulamaz bir güç gibi tünelleri darmadağın etmişlerdi.

Jask hâlâ iyileşme sürecindeyken Kane, Eden ve Jessie'yi de yanına alarak dümenin başına geçti.

'Artık Throme yerimizi tespit ettiğine göre durmayacaktır,' diye ekledi Kane. 'Herhangi bir noktada tekrar saldırabilirler ve bahse girerim bu onun uzman ordu bu sefer harekete geçti. Size rotayı göstereceğim, sonra da ikinizin liderlik etmesini istiyorum.

'Kane, ordunun sahip olduğu teknolojiyle tünel sisteminin haritasını kolayca çıkarabilirler,' dedi Eden. 'Tek yapmaları gereken birkaç insansız hava aracı göndermek ve saatler içinde tüm şemayı elde edecekler. Blackthorn yeterince uzun süre saklanmamız için çok küçük.

"Bu yüzden Blackthorn'da kalmıyoruz.

Eden Kane'in kolunu tutarak onun önüne geçti. "Bizi *Lowtown*'a mı götürüyorsun?

"Hayır." Donanma bakışları kararlı ve sakindi. Herkesi Lowtown'a götürüyorsun. Sonra da Midtown'dan geçip Summerton.'

Eden usta vampire bakarken kalbi hızla çarpıyordu. Yüzlerce kişi yer değiştirecekti: insanlar, Lycanlar, vampirler. Kendi başına bir askeri operasyon gibi olacaktı.

'Eden ve ben Jask ve Phia ile birlikte o yolculuğa çıktık ve "Leila'yı topla, hatırladın mı? Jessie, Kane'e bakarken yüz ifadesi Eden'in tedirginliğini yansıtıyordu. 'Bir çocukla yeterince zordu. küçük bir grubumuz var. Bu çok büyük bir huni. Bu kadar çok kişiyi asla yeterince hızlı değiştiremeyiz, özellikle de Eden'in Doğru.'

Kane, "Mümkün olan en kısa sürede başlamak için daha fazla sebep var," dedi.

İşte bu yüzden bu kadar sakindi; bu yüzden bu kadar soğukkanlıydı.

Eden tekrar dikkatini çekti. 'Başından beri yedek planınız buydu, değil mi? Savaş başladığında, mümkün olduğunca çok kişiyi Summerton'a tahliye edecektiniz - Sirius'un burnunun dibine.

Kane onun bakışlarını asla yenilmeyecek birinin kararlılığıyla karşıladı. Kane, herkesin bildiği gibi Blackthorn yönetmelikler yürürlüğe girdikten *sonra*. Kane istediği zaman o yoldan geri kaçabilirdi.

Kimse onun geldiğini tam olarak . o bölgede. Tek bildikleri, Kane Malloy'un o bölgede olmayan tek kişi olduğuydu. Summerton sakini, istediği yere gidebilen ve istediği kişiyi yanına alabilen biriydi.

'Ama herkes geçmeden *önce* bizi bulurlarsa...' Jessie araya girdi.

'Şimdilik herkesi Lowtown'a götürmeye odaklanıyoruz,' dedi Kane.

'Eden, sen oranın her köşesini biliyorsun, oraya vardığınızda başınız belaya girerse ve yer üstüne çıkmanız gerekirse Caitlin de öyle. O zaten ne yapacağını çok iyi biliyor. Ayrıca yanında Phia da olacak, Midtown'da da aynı sorunla karşılaşsanız bu büyük bir avantaj olacak. Ve Summerton'a ulaştığınızda çok değerli olacak. Sana Jessie, o melek hislerine ihtiyacımız olacağını biliyorsun. dördüncü türlerle de mücadele etmek gerekir'.

Ya sen? Jask? Corbin?' Eden sordu.

Burada kalıyoruz. Jask birkaç saat içinde ayağa kalkacak. Bu taraftaki stratejiyi çözdük - ve daha az ceset

çapraz ateşe yakalanma konusunda endişelenmeyin, daha iyi.'

Eden, "Sizi bensiz savaşmanız için geride bırakmayacağım," diye ısrar etti.

'O hayatları güvendiğim insanların ellerine teslim etmem gerekiyor,' diye karşı çıktı Kane. 'Ve sen de hepimiz gibi biliyorsun ki seni buradan çıkarmaya öncelik vermeliyiz Eden. Midtown'a gitmelisin. O doktoru bulmalısın. Ve melek gözyaşlarının sana neler yapabileceğinin yürüyen kanıtı olarak, Sirius'un bunca zamandır neyin peşinde olduğunu kanıtlayabilecek *tek* kişi sensin - özellikle de onu yok ederse Bu arada Tesis'te yaptığı araştırmanın kanıtları.

'Bu noktada bu kartopunu durdurmamızın tek yolu Bu kehaneti gerçekleştirmenin tek yolu Küresel Konsey'in ateşkes ilan etmesini sağlamaktır,' diye ekledi Kane. 'Bunun gerçekleşmesi için Caitlin'in ihtiyacı olan her şeyi temin etmen konusunda sana güveniyorum.

Jessie Eden'in elini güven verici bir şekilde sıktı ve bu sırada gözleri Eden'inkileri yakaladı. "Bunu yapabiliriz.

Eğer bu fırsatı değerlendirebilirse Jessie'yi ve ailesinin geri kalanını - kardeşi Billy'yi de - Blackthorn'dan çıkarma şansına sahip olacaktı, Amanda, tatlım. Eden tekrar Kane'e baktı, arkadaşının bakışları karakteristik olarak uzlaşmazdı.

"Savaş için hazırlandığını biliyorum Eden," dedi Kane, "ve bu yüzden iş o noktaya gelirse diye bunu senin yönetmeni istiyorum. İhtiyacım var iyi liderler; baskı altında sakin ve stratejik olan insanlar. Unutma, Caitlin'i de senin ellerine teslim ediyorum. Bunun benim için de kolay olduğunu düşünme.

Eden tekrar Jessie'ye baktı. Eli hâlâ onunkini tutuyordu, gözleri beklenti içinde onunkine sabitlenmişti. Eğer bunun iyi bir şey olduğunu düşünmediyse

aksi yönde ısrar ediyor olurdu.

Kane'e baktı ve başını salladı. "Bize nereye gittiğimizi göster.

Kane onun yanından geçerken takdirle sırtına bir tokat attı.

Elini Jessie'ninkinden ayıran Eden kolunu Jessie'nin omuzlarına doladı ve Kane'in peşinden giderlerken onu şakağından şefkatle öpebilmek için kendine çekti.

"Bunu yapabilecek tek erkek ben olduğum için beni seçtiğini biliyorsun, değil mi? Eden onun kulağına fısıldadı, vampirin duyma mesafesinden çok uzakta olduğunu çok iyi biliyordu.

Kane'in kısa nefes veriş tünelin sınırları içinde yankılandı. Jessie şakacı bir sırıtışla Eden'in yan tarafına hafifçe vurdu. içten bir uyarı bakışı, onun da sırtmamasını imkânsız hale getirdi.

"Sadece söylüyorum," dedi ve kısa bir öpücük yakalayabilmek için başını eğdi.

Kane, "Lowtown sınırına ulaşana kadar en fazla sayıda bitişik tünelin bulunduğu rotayı seçtim," dedi.

"Bu da daha fazla açıdan saldırılabileceği anlamına geliyor," diye belirtti Eden.

'İşler kötüye giderse kaçmak için size en iyi şans vererek dengeleyin. Gözcülerden oluşan tam bir ekip önden gidecek ve arkayı alacak.

Kane onları önce sola sonra tekrar sağa çevirdi, Eden'in sistemindeki melek kanı gece görüşüyle yön bulmasını sağlıyordu. Aksi takdirde zifiri karanlık tüneller olurdu. Yeraltı derinliklerinin nemi havada asılı kalsa da, insanüstü da soğukluk hâlâ *insan* bedenini kuşatıyordu.

Blackthorn'un altındaki tüneller, yeraltı bakım sistemleri, depolama tesisleri, kullanılmayan tüp ve trenlerden oluşan bir labirentti.

istasyonlar, nehirler ve kanalizasyon sistemleri. Bunların kapsamı her zaman

bir şehir efsanesi. Yetkililer, özellikle Midtown ve Summerton sakinlerinin tünellerin kordon altına alınmış bölgelerine kadar uzandığı efsanesine ilişkin endişeleri nedeniyle, on yıllar boyunca birden fazla kez sızmışlardı. Ama labirent labirenttir, özellikle de gizli kapılar ve mantıksız yollarla yeniden inşa edilmiş bir labirent. Bu nedenle, Sirius Throme o gece onları bulana kadar şehir efsanesi tam olarak böyle kalmıştı.

Bir sonraki köşeyi döndüklerinde Kane aniden durdu, Eden ve Jessie de onu takip etti.

Parıltı belli belirsizdi ama kesinlikle oradaydı: sol taraflarındaki tünelin derinliklerinde bir yerde bir kaynaktan titreşiyordu.

"Dördüncü tür mü? Eden Jessie'ye fısıldadı, çünkü onların varlığının düşük seviyeli tınısını herkesten önce algılayabiliyordu.

Eden'dan Kane'e bakarken başını salladı, Kane de onun onayını bekliyordu.

Ama kesinlikle bir şeylerin yankısı vardı, hepsi birkaç temkinli adım daha yaklaşırken düşük seviyeli uğultu hassas kulaklarında yoğunlaştı.

Kane köşeyi dönerken Eden ve Jessie'nin geride kalmaları gerektiğini belirtmek için elini kaldırdı.

Kane hipnotize olmuş gibi donup kaldığında Eden'ın kalbi küt küt atmaya başladı, vampirin yüzünde çok renkli bir ışık dans ediyordu.

Bir saniye daha bekleyemeyen Eden, arkadaşıyla birlikte tünelin sonuna doğru adım .

Tünelin ilerisinde, bir yaz gecesi gökyüzüyle karıştırılabilecek bir gökyüzü vardı - daha önce sadece

Kitaplar: Bulutları leylak rengi, koyu mor ve fuşya ile tutuşturan gün batımı.

Ama gökyüzü yoktu. Ve kesinlikle bir güneş de yoktu.

Ve bu kesinlikle Kuzey Işıkları da değildi, canlı duvar öyleymiş gibi titrese ve titreşse bile.

"Kane? Jessie onun yerine sordu.

"Elektromanyetik bir alan," diye mırıldandı usta vampir, neredeyse kendi kendine.

Eden, Kane'in arkasından normal insan gözleriyle görbu muhteşem görüntüye baktı.

Kane'in kaşları . Çenesi sıkıştı. Topuklarının üzerinde dönüp yanlarından geçmeden önce bir şeye tükürecekmiş gibi baktı.

Eden Jessie'ye baktı. Çok renkli ışık gösterisi gözlerinde dans ederken, endişesi onunkiyle eşleşti.

Onun elini tutan Eden da topuklarının üzerinde döndü. "Bekle!

Ama Kane ilerlemeye devam etti, önce bir sola, sonra bir sağa saparak başka bir tünelin sonuna kadar yürüdü.

Aynı görüntü uzakta da devam etti ve hepsini yeniden durma noktasına getirdi.

"Kane, bu da ne? Jessie sordu.

Kane başını salladı. Ellerini saçlarının arasından geçirerek ensesini kavradı. Bir hırıltı ve ters bir bakışla tekrar topuklarının üzerinde döndü, bu sefer hızını daha da artırdı.

Onları götürdüğü her yerde aynı şeyle karşılaştılar.

Kat ettikleri mesafe ve hız karşısında nefesini tutan Eden, bir kez daha durduklarında Kane'in bakışlarıyla karşılaştı; usta vampirin gözleri hayal kırıklığı, öfke ve umutsuzluk arasında bir şeyle endişe verici bir şekilde yırtılmıştı.

"Silindirler," dedi Eden, Kane'in zaten düşünmekte olduğu şeyi kendi kendine çıkararak.

"Hangi silindirler? Jessie sordu.

"Blackthorn sınır duvarına dikildiğini gördüğümüzü söylediğim silindirler," diye açıkladı Eden onun bakışlarıyla karşılaştığında.

O, Kane ve Jask onları yattıkları yerde görmüşlerdi. Birkaç gün önce çatılardan birinde Sirius'un ordusunun ilk mevzilenişini izliyordu.

Jessie önlerinde uğuldayan duvara baktı, sonra gözleri tekrar Eden'inkilere kilitlendi, şimdi onunkilerde de bir panik parlaması vardı.

"Bunu *onlar* mı yaptı?

"Daha spesifik olarak, bunu Sirius Throme yaptı," dedi Kane, ses tonunda yankılanan öfkeyle. Topuklarının üzerinde tekrar dönmeden önce bir an daha duvara baktı. "*Lanet olsun*."

Eden dalgalanan renk şelalesine dikkatle yaklaştı. Sanki esintide gevşekçe gerilmiş bir ipek tabakasıymış gibi dalgalanıyordu. Bir adım öteden bile, sanki maytap patlatmış gibi, tuttuğu avucuna saldırganca kıvılcımlar sıçradı. Kıvılcımlar onu bir anda uyardı. Yaklaştıkça daha da acı veren çok sayıda iğne batması.

"Eden, dikkatli ol! Jessie onu geri çekmek için kolundan tutarken talep etti.

Yine de onun uyarısına ihtiyacı yoktu. Tesla derecelendirmesinin tavan yaptığını bilecek kadar anlıyordu. Bir adım atmaya kalkışırlarsa kızarırlardı.

"Bu yoğunlukta bir alan geçilemez," dedi Eden, dar alanda volta atan Kane'e donerken bariyeri işaret ederek uzay.

Kane'in lacivert gözleri onunkilerle buluştu. "Bunu kendim için çıkarmıştım Eden, o yüzden biraz küfür ettim.

"Bu iş ne kadar derinlere ? Jessie sordu. Eden omuz silkti. "Belki kilometrelerce.

"Ve bu muhtemelen Lowtown'a giden *tüm* tünel çıkışlarını kapattı mı?" "Her birini," dedi Kane, sesi dar alanda yankılanarak.

"O silindirler Blackthorn'un tüm çevresini sarıyordu. Jessie nce Eden'a, sonra tekrar Kane'e baktı. "*Kapana* mı kısıldık?

Kane, 'Kapana kısılmış ve sikilmış,' diye cevap verdi.

Eden, şimdi hepsinin boynuna dolanmış bir ilmik gibi hissettiren ışık gösterisine baktı.

"Her şeyin bir zayıf noktası vardır," dedi Eden, eli hâlâ ona çok yaklaştığı için sızlıyordu. "Onu bulacağız.

Kane'in bakışları elektromanyetik alanın üzerinde durdu. 'Sirius bunu çok uzun zamandır planlıyordu. Eğer zayıf bir nokta olsaydı, onu keşfeder ve üstesinden gelirdi. Başka bir şey düşünmeliyiz. nce Eden'a, sonra Jessie'ye baktı. 'Bütün neriler Hoş geldiniz çünkü şu an itibariyle Sirius'un istediği savaşı başlatmaktan başka ne halt dair hiçbir fikrim yok.

İKİNCİ BÖLÜM

Şimdi

Çelik kapının kilidi diğer taraftan açıldığında, Xavier Carter anında kendini daha kötüsüne hazırladı. Yerde oturduğu yerden, Kane Malloy'un içeri girmesi için kendini hazırladı.

Kane onu oraya, Jask'ın lycan sürüsüyle birlikte Sirius'un ordusunu yerleşkede bozguna uğrattıktan sonra getirmişti. Efendi Vampir onun için amacını henüz açıklamamıştı. Onun yerine Caitlin Parish'in verdiği sakinleştiricinin etkisinden kurtulması için yalnız bırakılmıştı. ona pompaladı.

Kırk yıl boyunca vampiri ele geçirmeye çalıştı ve şimdi bilinmeyen bir yerde kapana bırıydı.

Ama içeri giren Kane değildi. Eden Reece'in beklenmedik varlığına verdiği ilk tepki geçici bir rahatlamaydı.

Oraya beri Reece'in adının birkaç kez dilden dile dolaştığını duymuştu. Hayal kırıklığı, Sokağa Çıkma Yasağı Uygulaması Üçüncü Tür Kontrol Bölümü'nün şefi olarak görev yaparken işe aldığı memur şüphesini doğruladı: Sirius Throme'a en önemli görevlerinden biri için tavsiye ettiği adam hainlik yapmıştı. Eden Reece, Sirius'a ihanet etmişti.

Masasına yemek ve başının üstüne bir çatı koyan organizasyon;

Hayatta eline geçecek en iyi fırsatları ona veren kişi.

Eden, Xavier'in tam karşısındaki duvara doğru yürüdü ve yere oturdu. Astı da onu taklit ederek dizlerini göğsüne çekti ve bileklerini gevşekçe üstüne koyarak başını duvara yasladı.

Ağızındaki nane şekeriyle kurnazca oynuyordu. Düzenli olarak ağızında nane şekeriyle oynardı. İşe alım günlerine gelmişti. tam olarak aynı şeyi yapıyor.

Eden yetenek testlerine girmek için küçük tecrit odasında tek başına otururken, Xavier ona tek yönlü aynadan ağızında ne varsa tükürmesini emretmişti. Aradan on yıldan fazla zaman geçmiş olmasına rağmen bunu net bir şekilde hatırlayabiliyordu. Eden bir metre ötedeki çöp kutusuna tam isabetle tükürdükten sonra arkasına yaslanıp kollarını kavuşturarak Xavier'in gizlediği yöne kayıtsızca bakmıştı - tıpkı şu anda olduğu gibi.

Bırakın ikinci turdaki muharebe turunu, ilk turdaki acemi kampından sağ çıkmasaydı asla o kadar ileri gidemezdi.

Lowtown'ın zorlu sokaklarından gelen bir çocuk, işe alımlarda yeterince nadir görülen bir şeydi. Herkes 26 yaşındaki oyuncunun ilk engelde düşmesini bekliyordu. Ama mütevazı havasının altında, kendine güveni

ve zeki bir ağız olan Eden, gerçekten dövüşebiliyordu - ve sadece fiziksel olarak değil. Zekiydi, stratejikti, hızlı düşünürdü, hatta manipülatifti. Rakiplerini, Xavier'in TSCD'de geçirdiği onca yıl boyunca hiç tanık olmadığı bir şekilde okuyordu. Ve iş yetenek testlerine geldiğinde, IQ'su diğer özellikleri kadar etkileyiciydi. performans.

Ne olursa olsun, panel onu başarısızlığa uğratmak istemişti. Her üç yılda bir 'açık ev' politikasına rağmen, TSCD'deki rekabetçi işler için her zaman Midtown veya Summertown sakinleri tercih . Diğerlerinin bir Lowtown'lıyla -ya da Lowt'la- karşılaştıklarında ne hissedecekleri konusunda özel bir endişe vardı.

lakabını takmıştı - tıpkı o bölgeden birinin gerçekten TSCD'nin yanında yer alıp alamayacağına dair endişeler olduğu gibi. Yine de son sözü o söylemişti. Ama şimdi görünen o ki başından beri yanıliyormuş.

"Eden Reece. Birkaç kez adınızdan bahsedildiğini duydum ve işte buradasınız.

'Blackthorn'un etrafında yükselen bir elektromanyetik bariyer var. Bu konuda ne biliyorsun Xavier?'

Eden'in ses tonu da kahverengi gözlü bakışları kadar açıktı. Hiçbir zaman aşırı uyumlu ya da törene bağlı biri olmamıştı, bu nedenle tarihteki diğer tüm CEO'lardan daha fazla görevi kötüye kullanmakla suçlanmıştı.

TSCD'nin. Ancak bu her zaman en yüksek başarı oranına sahip olmasıyla da karşılanmıştı. Eden Reece, tercih edilebilir olmasına rağmen Kane Malloy'un alternatifi, öngörülemezlik söz konusu olduğunda hafife alınacak biri değildi.

"Yani Sirius sonunda B planına başvurdu ve bu da Bay Carter'dan sana," diye ekledi, rütbe atlama dürtüsü çok büyüktü. "Henüz resmi istifanızı aldığımı sanmıyorum.

Eden nane şekerini kapalı ağzında tekrar çevirdi, bakışları sabitti.

Xavier tüm dikkatini tekrar Eden'a vermeden önce kapağa bir göz attı. "Tabii kendimi aşmıyorsam. Belki de sana verdiğim değerden daha zekisindir," diye ekledi sessizce. 'Ya da kesinlikle olabilirsin. O bariyer aşamaz, Reece. Her şey sona yaklaşıyor. tam burada ve şu anda. Doğru seçimi yapabilirsin. Beni buradan çıkarabilirsin. Malloy'u da çıkarabileceğine para yatırmaya hazırım. Bu senin sonun olabilir.

CEO hiç irkilmedi. "Belki. Darphaneyi tekrar çevirdi. "Eğer bugün *sırtımı bıçaklayan hain* tişörtümü giyiyor . Ödünç almayı bitirdiğinde bana haber ver.

Esprileri, o sarsılmaz bakışları kadar çekici değildi. Gözlerinde kararlılık vardı, özellikle de Eden cevap alabileceğini düşünerek oraya gitmeye cesaret etmişken.

"Kane'in beni öldüreceğini , değil mi? Xavier sordu. "Bunun olmasına seyirci kalabilir misin?

Kız kardeşinin öldürülmesini düzenlediğin için mi? Onu yakalamaya çalışırken arkadaşlarını katlettiğin ve ailem gibi masum insanları tehlikeye attığın için, hepsi Sirius'un kokuşmuş Biter mi? Bunun neden Kane'in seni öldürmek istemesine yol açacağını düşündüğünü anlayamıyorum.

Xavier öfkesini yutkunarak bastırdı. 'Her şeye sahip olabilirdin, Reece. Hâlâ yapabilirsin. Seni bu göreve önerdim çünkü senin en iyisi olduğunu biliyordum. Sen her zaman en iyisiydin. Sen ve ailen benim yardımım olmadan hayatta kalamazsınız. Beni buradan çıkarırsan Sirius'un teklifi hâlâ olur. Sana söz veriyorum.'

"Ama az önce de teyit ettiğin gibi, şu anda hepimiz Blackthorn'da kapana kısılmış durumdayız, X.

Adının kısaltılarak kullanılması, teklifinin reddedilmesi Xavier'in kendini yine öfkesini dizginlemeye zorlamasına neden oldu.

'Ya şu andan itibaren bunu tersine çevirirsin Reece ya da yeni vampir ve lycan arkadaşlarının yanına geri dönersin. Ama bu sana verdiğim tek fırsat.

"Ya bu *sana* verdiğim tek fırsatsa?

"Sen Malloy'un fino köpeğisin. Malloy'un ne yapacağı konusunda Sonuç böyle olacak, bunu ikimiz de biliyoruz. Tabii şimdi kontrolü ele almazsan. "Kibarca soruyorum, X. Eğer o bariyeri nasıl indireceğini biliyorsan, bana söylemen gerekiyor.'

'Yıkılamaz, Reece. İçeriden değil. Sirius'un bunun için ne kadar beklediğini sen de benim kadar iyi biliyorsun. Planı şaşmaz.'

Belki de bunu Kane'e söylemeliyim. Sonuçta, eğer doğruyu söylüyorsan, bu seni feshedilmiş yapar. Bir parça daha az yük.

Eden kendini yerden kaldırdı ve kapıya doğru ilerlerken Xavier'e sırtını döndü.

'Sana bir yer bulmak için köşende savaştan bendim. Sokağa Çıkma Yasağı Uygulama Birimi, Reece!" diye arkasından seslendi. 'Seni istemediler. Ama ben seni nereden göre değil, sadece neler sunabileceğine göre değerlendirdim. Şu ana kadar beni gururlandırdın - ve o birimi de . Geçmişini biliyorum. Neyi biliyorum.

Eden tekrar yüzünü ona döndü, kahverengi gözleri hâlâ kararlıydı. "O zaman bunu uygulayan sistemi seçmemi istemenin neden bir hakaretten biraz daha fazlası olduğunu bilmelisin.

'Yani bunun yerine isyancıların bir parçası mı oldunuz - öldürenlerin, zorbalık yapanların, aldatanların; kendi amaçları için etrafımızdaki her şeyi yıkmak isteyenlerin?

'Peki isyancıların tarafını tutarken niyetin neydi X?
Kane'e Kane'le olan ilişkinizi itiraf ettiniz.

Feinith. Sirius, Yüksek Düzen'i *senin* için kullandığını biliyor mu? kendi sonları?'

"Feinith'e duymak istediği şeyi söyledim. Feinith'e ondan açıklama almak için duyması gerekenleri . Sadakatimin tam olarak nerede yattığını biliyorum, Reece. Beni besleyen eli ısırmam.

'Yine de Kane Malloy'un önünde yere kapanırken her şeyi itiraf ettin. Gördün mü, ben de *senin* geçmişini biliyorum, X.'

Hadi ama Reece. Oyun oynamak hakkında her şeyi biliyorsun. Ne de olsa hayatta kalanlardansın. On üç yaşında yetim kalan çocuk. Terk edildiğin o zorlu sokaklarda hayatta kalmaktan aciz olan büyük kardeşine ağabeylik yapmak. Annenin nasıl olduğunu biliyorum. Komaya girene kadar dövülmüş. Bunu kayıtlarda buldum. Sarhoş babanızın makinenin kapatılmasından kısa bir süre sonra her şeye son verdiğini biliyorum çünkü ona yardım etmek için orada olamamanın verdiği yetersizlik duygusuyla baş edemiyordu.

'İşe alım psikologlarını manipüle etme konusunda zekiydiniz, bunu kabul ediyorum, ancak TSCD'ye katılmanızın altında yatan gerçek motivasyonunuz fark edilmedi. Hor gördüğün sistemi kullandın Çünkü içten içe biliyordun ki nefret ettiğin insanlardan biri haline geldin. TSCD senin Tek çıkış yolunuz; bunun olmasını engellemenin tek yolu. Bize ihtiyacın olduğunda senin için, ailen için oradaydık. Yine de bize borcunu böyle mi ödüyorsun?

'Ben aidatımı ödedim. Bunu ben başlatmadım.'

"Sirius bir canavar değil, Reece, kendini aksine ikna etmeye çalışmana rağmen.

"Peki onu nasıl tarif edersiniz?

'Bu şekilde sonsuza kadar devam edemeyiz. Bunu hepimiz biliyoruz. Kehanet olsun ya da olmasın, er ya da geç üçüncü türler bize karşı ayaklanacaktı. Feinith o tedaviyi bulmak için baskı yaptığımızı biliyordu. Bir sonraki seçimi kullanacaklardı: Amilek'i başarısız olacağını bile bile öne süreceklerdi, böylece ayaklanmayı kışkırtabileceklerdi.

"Ve Sirius bu bariyeri bunu yönetmek için kullanmayı mı planladı? Eden sordu. "Ama her zamankinden daha fazla, önce Kane'in çıkmasını istedi. Throme Feinith'e karşı ve sen de onlarla oynuyorsun.

ve her iki seçeneğinizi de açık tutuyorsunuz. Belki de kışında o çitten kalan kıymıkları kontrol etmeliyim.

"Seni de bu işe dahil edecek, Reece. Sen beni buradan çıkar, ben de bunun olmasını sağlayayım. Yanlış tarafta savaşıyorsun. Parish uyarıldı, şimdi sen de uyarıldın. Seni kullanıyorlar. Seni kullanıyorlar. Hepinizi kullanarak. Kane'e güven olmaz. Hepinizin etrafında bir çizgi oluştu.'

Eden ona katılmak için geri adım attı. Onun önünde çömeldi, bileklerini yine dizlerinin üzerine koyarak bakışlarını onun üzerinde tuttu.

'Her şeyin bir zayıf noktası vardır Xavier ve bu da o bariyerin ve Sirius'un planının da zayıf bir noktası anlamına geliyor. Eğer yapmazsan yardım etmek istiyorsan, sana yardım edemem. Sadece son kararınızın bu olup olmadığını bilmem gerekiyor.

"Kimi daha çok hayal kırıklığına uğrattığımı bilmiyorum: Seni mi yoksa Caitlin Parish'i mi?

Eden ona ince bir gülümsemeyle karşılık verdi. "İkimiz de bunu bilerek bu gece uyumakta zorlanacağız.

Tekrar ayağa kalktı ve odadan dışarı çıktı.

* * *

Jessie sığınak tüneline geri geri Eden kapıyı arkasından kilitledi.

"Şansın yok mu?" diye sordu, orman yeşili gözleri endişesini yansıtıyordu.

"Sanırım tüm dinlediniz?" "Elbette dinledim.

Bu da onun istediğinden daha fazlasını duyduğu anlamına geliyordu.

Elini uzattı, parmaklarını birbirine geçirdi ve koridora geri dönerlerken sıktı.

Xavier'in sözleri zihnini tıkadı ve yutkunmasını zorlaştırdı. Eski patronunun ailesi ve geçmişiyle ilgili duygularını kendisine karşı kullanıp manipüle etmeye çalışmasına duyduğu öfkenin ortasında. Jessie'nin bu konuşmayı duymuş olması daha da sinirlendirmişti.

Ne kadar doğru olduğu için canı sıkılmıştı: nasıl da kolayca küçümsediğı şeye dönüşebilirdi. Ve bunun Jessie'ye ihtiyacı yoktu. Onlarca yılını kapana kısılmış olarak geçirmiş olan kızın Şimdi sevdiği kız, insanoğlunun en kötü kalıntıları arasında, onun hor gördüğü şeye dönüşmeye ne kadar yakın olduğunu biliyordu.

'Xavier ne iddia ederse etsin, sana elektromanyetik darbenin işe yarayacağını söylüyorum,' dedi. "Tüm bariyeri yıkacaktır.

'Eğer çekirdek devreye ulaşabilirsek, ki zaten ulaştık neredeyse kesinlikle diğer tarafta. Daireler çiziyoruz Eden.'

Kız bunu biliyordu. O da biliyordu. Hepsi biliyordu.

"Evet, hareketsiz durmaktan iyidir.

"Şu anda bunun için vaktimiz bile yok," dedi Kane, onları diğer yönden köşede karşılayarak. "Anladığım kadarıyla Carter'la şansınız yaver gitmemiş?

'İşkence müdahalesi dışında, hayır. İnatçı bir piç ama ona neler yapabileceğimizi biliyor. Hiçbir yolu olmadığında ısrar ediyor aracılığıyla. Ne oluyor?'

'Sirius'un ordusu sınırdan hareket etti. Şu andan itibaren sokaklara sızıyor ve kapı kapı dolaşıyorlar. Kuzey sınırından başladılar ve aşağıya doğru ilerliyorlar.

"Kaç kişi?

'Son sayıma göre yüzden fazla ve bu standart ordunun üstünde. Sokağa Çıkma Yasağı Uygulama Görevlileri var.

"Adamlarımı her zamanki gibi harcanabilir homurdanmalar olarak kullanmak.

Kane, "Ve bu hızla ilerlerlerse, önümüzdeki yirmi dört saat içinde merkeze sızmış olacaklar," diye ekledi.

Bu nihayet Throme'un onlarca yıllık stratejisinin Kane'inkiyle buluşmasıydı - gerçi Kane'inki aslında vampir ayaklanmasına karşı kullanılmak üzere tasarlanmıştı ve kesinlikle Blackthorn sınırları dışındaki tüm çıkış yollarının tamamen kapatılmasını içermiyordu.

"Leyla'dan haber var mı? Jessie sordu.

Jask hâlâ baygınken, sürüsündeki beta Corbin avın başına geçmişti. Leila beş saat önce sığınaktan kaybolmuştu. daha önce - bariyeri keşfettikleri zaman.

Kendisi olarak mı kaçmıştı yoksa kız kardeşi Sophia'ya yapmaya çalıştığı gibi serry'n çoktan onu ele mi geçirmişti, hiçbirini bilmiyordu. Sophia'nın serry'nliğini kendisine geri aktarma büyüünü yaptığından beri, sığınağa yapılan saldırının sonuçlarıyla meşguldüler ve ardından bariyer serry'nliği engellediğinden beri yeni bir plan için tüm kaynaklarını bir araya getirmeye çalışıyorlardı. Sonuncusu.

Caitlin ve Sophia -onlara göre Phia- Leila'nın niyetine dair ipucu aramak için evde davayla ilgilenmeye devam etmişlerdi. Caleb'i öldürmeyeceği konusunda kararlıydı. Şimdi hiçbirini emin olamıyordu, Özellikle de elinde Kane'in Tryan öldüren kılıcıyla gittiğine inanmak için her türlü nedenleri varken.

Eğer Caleb'in peşinden gittiyse ve Caleb işi batırırsa, Caleb onu öldürüp Tryan statüsünü talep ettiğinde kehanet tekrar rayına oturacaktı. Vampir lideri olarak yükselecek ve kazanacaktı. İki yüce gücün arasında sıkışıp kalacaklardı.

kaçınmaya çalıştıkları savaşa yenik düştüler. Caleb, Sirius Throme ile girdiği çatışmada Blackthorn'u yok edecekti. Ve eğer kehanet yolunda ilerlemeye devam ederse, bildikleri her şeyi yok edecekti.

"Hayır," dedi Kane. 'Onu hiçbir yerde bulamadılar. Ekipleri geri çekmek zorunda kaldım. Bunu riske atamam. Sokaklarda buldukları üçüncü türleri kuzeyde kurdukları kamplara götürüyorlar.

"Phia bu konuda ne dedi? Eden sordu.

"Hava bir süre maviydi ve ben bir iki yumruk attım, ama o da bizim kadar biliyor ki, bu işi sürdürmek çok riskli. arıyorum. Eğer Leyla bu savaşı Caleb'le tek başına vermeye gittiyse, artık bu konuda yapabileceğimiz hiçbir şey yok.

"Ne bilse iyi olur," dedi Eden. "Yoksa hepimiz mahvoluruz.

"Öyle," dedi Jessie. 'Onun da Phia'nın gittiği yoldan gideceğini bildiğinden, çok geç olmadan Caleb'i ikna etmeye çalışacak.

'Ya da beklemedeki Tryan'hazır bir serry'n'i tepside sunuyor,' diye karşı çıktı Eden.

Jessie onun bakışlarını sevdiği o meydan okuma parıltısıyla karşıladı. onun hakkında. Başka seçeneği yoktu. Ne kadar uzun süre gecikirse

Serryn dışarı çıkacak. Phia'ya ne yaptığını hepimiz gördük. Onu alkışlamalıyız, şüphe duymamalıyız.'

Kane, 'Bunu söylemeden siktirip gitmesine pek sevinmedim ama aynı fikirdeyim,' dedi. 'Sokakların durumuna bakılırsa, Caleb'in daha fazla dizginleyemeyeceğine bahse girerim. Ordunun ilerleme hızına bakılırsa, yaklaşık yirmi dört saatimiz var.

kuzeyi temizleyip doğu ve batıya ulaşana kadar. O

onun bölgesine girdiklerinde patlamayı bekleyen bir saatli bomba olacak.'

"Hâlâ onun için gitmek istemiyor musun? Eden sordu.

Kane başını salladı. 'Binası tamamen kilit altında. Onun olmadan kimse ona yaklaşıyor. Eğer Leila hâlâ elimizde olsaydı, pazarlık yapmaktan başka çarem kalmazdı. Şimdi yanına gidersem, eldiveni yere atmış olurum.

"Eğer ona yaklaşabilirsek, kılıcın *olmadan* onu öldürebilir misin?"

"*Eğer* ilk önce dördüncüyü kalıcı olarak mühürlemenin başka bir yolunu bulabilirsek

Patlamasını engellemek için boyut mu? O da hepimiz gibi ölümlü, Tryan ya da başka bir şekilde beklemede.

"Peki neden buna ihtiyacın var?"

"Çünkü onu o kılıçla öldürmek zıplamasını engeller. Kane, Jessie ile hızlı bir bakış alışverişinde bulundu.

İlk konuşan Jessie oldu. "Caleb'in Tryan statüsü Leila'nın serrynliği ile aynı şekilde mi işliyor?"

'Bu kehanet kararlı bir piç. Onun soyu en iyi orkestra şefi.'

"Ama Jake öldü," dedi Eden. 'Ve ağabeyleri de onlarca yıl önce öldü. Bunu bize sen söyledin.

'Ve işimi şansa bırakmayacağım. Onu o kılıçla öldürmek bu işin bitmesinin tek garantisiydi.

"Leyla bunu biliyor mu?"

'Tercümanlık yetenekleriyle, sapın üzerindeki yazıyı yorumlayabilirdi. Bahse girerim bunun ne için olduğunu çok iyi biliyordur.

Dudaklarından ağır bir iç çekiş çıkarken Eden bir adım uzaklaştı. "O zaman ne yaptığını bildiğini her zamankinden daha fazla ummalıyız.

'Ancak sonucu bekleyecek vaktimiz yok. Tıpkı bizim gibi Sirius'un ordusu sadece yer üstüne sızmakla kalmıyor, aynı zamanda

Artık yer altına da sızıyorlar. Şimdiden duvarlarda delikler açmaya ve inşa ettiklerimizin haritasını çıkarmak için her girintiye sonar cihazları göndermeye başladılar.

'Bizi güdecekler,' dedi Eden.

Aynen öyle. Amaçları bizi istedikleri noktaya yerleştirmek. Tahminimce bizi güneye, en uzak noktaya götürmeye çalışacaklar. bizim için alışılmadık bir bölge.'

Eksilere. Kendilerine ait bir tünel sistemleri olduğunu hepimiz biliyoruz. Eğer yanlış duvarı patlatırsak, Kane. . .'

'noktaya gelene kadar en az kırk sekiz saatimiz var. Eğer hâlâ bu bariyerin bir yerinde bir zayıflık olduğuna inanıyorsanız, bunun ne olduğunu bir an bulmanızı istiyorum. O zamana kadar hayatta kalmanın tek bir yolu var, o da hareket etmeye devam etmek.

"Devasa bir Pac-Man oyunu gibi," dedi Eden. 'Hayaletlerinin duvarların arkasından, karanlıkta görebilmesi ve en ölümcül mühimmat gidiyor.'

"Pac-Man nedir? Jessie sordu.

"İnek referansı. Ve bu iş bittikten sonra seni benim için bir başka zevk. Kane'e dönmeden önce kalçasını şakacı bir şekilde Jessie'ninkine vurdu. "Bana sadece kaçmayacağımızı, kendimizi savunmak için bir şeyler yapacağımızı söyle.

"Bir savunma ekibi ve bir saldırı ekibi hazırlıyorum - birincisi onları geride tutmak ve gerektiğinde dikkatlerini dağıtmak ve daha savunmasız olanlardan uzaklaştırmak için, ikincisi ise düşmanı alçaltmak için

Sayılar. Ancak saldırı ekibi bildiğimiz nedenlerden dolayı son çare.

İçeride olabilirler, kirli savaşmayı planlıyor olabilirler ama biz plana sadık kalırız: diğer seçeneklerimiz olduğu sürece en az ölü sayısı. "Peki ya seçeneklerimiz tükendiğinde? Eden sordu. "Peki ya Leila Caleb'a ulaşabilir miyiz? Ya onu öldürürse?"

"Kemerlerimizi bağlarız ve bu savaşla yüzleşiriz.

Jessie ona, 'Ve uğruna çalıştığımız her şey boşa gidecek,' diye hatırlattı.

'Eğer Leila başarısız olursa, başka seçeneğimiz kalmayacak,' dedi Kane. 'Eğer Caleb Tryan olursa, o zaman en azından dördüncü boyut kalıcı olarak

varsayılan olarak yine kapalı. Bu da demek oluyor Caleb'e karşı tekrar açık sezon olacak - ve ben onu kılıçla ya da öldüreceğim.

'Ve Sirius hâlâ senin için geliyor olacak. Ve seni bulana kadar burayı yerle bir edeceğini biliyorsun,' dedi Jessie.

'İşte bu yüzden mümkün olduğunca çok kişiyi buradan uzaklaştıracğıız. Leila'ya olabildiğince zaman kazandıracağız, kendi adamlarımızdan olabildiğince çoğunu hayatta ve güvende tutacağız ve bundan kurtulmanın bir yolunu bulacağız.

"Kane.

Caitlin görüş alanına girdiğinde vampir omzunun üzerinden baktı.

"Seninle konuşmam gerek.

Kane onu hızlıca taradı. "Leila'dan haber var mı?

Eden, Kane'e dönmeden önce Caitlin'in ona doğru attığı ince bir yakaladı. "Özel bir yerde.

Kane'in Caitlin'in istediğı şeyi yapmasına ihtiyacı olduğunu anlaması için daha fazla çaba göstermesi gerekmedi. Ve ne de herhangi bir Eden'in bunun Jessie'yle kendisinin duyamayacağı anlamına geldiğini anlaması için çaba sarf etti.

Kane onu takip ederek gözden kaybolurken Eden Jessie'ye baktı.

Onun

Onunla arkadaşlarının kaçışına bakışlarını değış tokuş ederken, dalgın kaşları da en az onunki kadar derindi.

"Hey! Eden arkalarından seslenerek hızla onlara yetişti. "Bilmemiz gereken bir şey var mı?

"Kane'le konuşmam gerek, hepsi bu.

Ama Caitlin onun bakışlarıyla karşılaşmaktan kaçınacak değildi.

Midesi çalkalandı. Kalbi küt küt atıyordu. Jessie içeri girdiğinde yanında, içgüdüsel olarak onun eline uzandı ve parmaklarını onunkilerle birleştirdi. "Ne hakkında?

Caitlin'in bir anlık tereddütü onun tedirginliğini azaltmadı. "Caitlin?

Jessie araya girdi, elindeki gerginlik daha da artmıştı.

"Sorun ne? Bir şey mi oldu?"

Caitlin, Kane'den Jessie'ye ve son olarak Eden'a bakarken dudaklarını hafifçe ıslattı. Kaşları çatıldı ama sadece bir saniye daha tereddüt etti. "Belki sen de gelmelisin.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sophia masada oturuyordu. Önündeki kitaba bakarken ellerini alnına götürerek çifte selam verdi.

Jessie bir adım daha yaklaşınca kitabın Claire McKay'in günlüğü olduğunu hemen anladı: Sophia ve Leila'nın annesinin günlüğü.

Dördü de ona katılınca Sophia başını kaldırdı. Şaşkın ve sorgulayan bakışları Caitlin'inkilere kilitlendi, sanki onların -en azından Jessie ve Eden'in- gelmesini beklemiyordu.

Jessie gibi şaşkın görünen Kane'e baktı. Odadaki yoğun atmosfer ve Caitlin'in Kane'i kenara çekmeye çalışması ona durumun iyi olmadığını söylüyordu.

" oluyor? Jessie sordu.

Caitlin bir sandalye çekerken, "Hepimiz ," diye önerdi.

Jessie Eden'in yanındaki koltuğu seçti, elini kucağında gözlerden uzak tutarken neredeyse onun elini ezecekti.

Sophia, "Bu daha önce yatağımın üzerine bırakılmıştı," dedi ve açık kitabı herkesin görebilmesi için masanın ortasına doğru kaydırıldı.

Öne doğru eğilmeyen tek kişi Caitlin'di.

"Leyla gitmeden önce oraya koymuş olmalı," diye ekledi Sophia.

"Görünüşe göre bazı gelişmeler kaydetmiş.

"Ne tür atılımlar? Kane sordu.

"Leah Par ve annemin günlüğü boyunca ona yapılan sürekli atıflar hakkında. Bildiğiniz gibi, annemle ilgili her türlü kaynağı araştırdık.

Kim olduğunu ve Tesis'teki araştırmayla nasıl bir bağlantısı olabileceğini öğrenmek zorundaydım.

"Ve? Eden sordu.

"Kadın değil, erkek. Sayfayı çevirdi ve içindeki gevşek kağıt parçasını çıkardı - yazıların kitaptakilerle uyuşmadığı bir kağıt parçası.

Dalgın görünen karalamaların arasında kalın harflerle yazılmış iki kelime vardı, harfler tekrar tekrar üst üste bindirilmişti: *Leah Par*. Ve sonra,

Altında tek bir kelime var: *Raphael*.

Bu bir anagram. Leah Par'ın tersten yazılışı Raphael. Ve bak Leila altına ne karalamış.'

Leyla *bunu* cesurca yazmıştı: *Şifa meleği*.

Jessie üç kez altı çizilen 'şifa' *sözcüğüyle* Eden'in elini sıkıca kavradı.

"Kahretsin," diye tısladı Eden sessizce.

"Bu kesinlikle o," dedi Sophia. 'Annemin tıbbi referanslarının ya da kodlama bilgilerinin yarısını bile anlamıyorum ama bahse girerim Sirius'u alaşağı etmek için ihtiyacımız olan kanıt bu. Annem öleli yirmi yıl oldu. Bu da demek oluyor ki Sirius melek gözyaşlarının kullanımını daha uzun süredir olmasa bile o zamandan beri biliyordu. Meleklerin varlığıyla ilgili elimizdeki diğer kanıtlarla birlikte bunu da Küresel Konsey'e . Eğer bu doktor, Eden - bu Cassandra - hakkında haklıysan ve o da bizi destekliyorsa, elimizde bu var demektir.

Eden ona, 'Eğer dışarı çıkabilirsek,' diye hatırlattı.

"Ama bu harika bir haber," dedi Jessie, Sophia'dan diğerine bakarak Caitlin. 'Neredeyse kalp yetmezliği geçiriyordum. Bir sorun olduğunu düşündüm.

Caitlin ve Sophia karşılıklı bakışırken kalbi küt küt atmaya başladı.

İyi haberi verirken bile ikisinin de yüz ifadelerindeki coşku eksikliği Jessie'nin göğsündeki sıkışıklığı artırmıştı.

Caitlin'in alçalmış bakışları ve ellerindeki gerginlik Jessie'nin nefes alış verişini düzensizleştirdi.

"Phia? Kane, Caitlin'den tekrar ona bakarken sordu.

"Bildiğiniz gibi annem laboratuvarında hematolog olarak çalışıyordu. Bu Günlük, aşamalı araştırmadan bahsediyor. Yan etkilerden bahsediyor. Ben

terminolojiyi yeterince anladım, ama kesinlikle yansımaları oldu'.

"Neyin yansması? Eden günlüğü kendine doğru kaydırarak sordu.
"Gözyaşları üzerine yapılan araştırma mı?

Jessie bunu onun gözlerinde : sayfaları karıştırırken hızla arayı kapatıyordu. Ve bu iyi değildi.

"Bu semboller kalsiyum seviyeleriyle ilgili," dedi Eden, kendisi hariç herkese . "Kan testleri sonuçlandığında Honey'nin tıbbi raporlarında yer alırlardı.

Caitlin, "Günlükte bunlara atıfta bulunuluyor," diye açıkladı. 'Görünüşe göre Claire McKay'in birincil işi buydu: deneklerdeki kalsiyum seviyelerini izlemek.

"Sirius'un ordusu mu?

Sophia, 'Sirius'un ordusunun öncüleri,' diye açıkladı. 'O zamandan önce insan denekler. Notlarda bir koşuldan bahsediliyor

özellikle: sarkoidoz. Annem ona bir çizgi çekmişti.

birkaç kez, ama araştırdım. Vücudun bağışıklık sisteminin aşırı aktive olduğu nadir bir hastalıktır. Bağışıklık sistemindeki artış, kan dolaşımındaki kalsiyum seviyelerinde artışa neden olur. Çok fazla kalsiyum her türlü komplikasyona yol açabilir. Sarkoidozun yüksek kalsiyuma nasıl neden kimse bilmiyor ama neden oluyor. Öksürükle başlar ve nefes darlığı. ve akciğerlerde sarkoidoz olabilir. '

"Bunun melek gözyaşlarıyla ne ilgisi var? Jessie sordu.

Sophia, "Annemin son notlarından bazıları yanardöner olarak tanımladığı tanımlanamayan bir sıvıdan bahsediyor," diye ekledi.

"Deneklere bu ilacın verildiğinden bahsediyor. Bunu gösteren değişkenlerden bahsediyor

yanardöner sıvının kalsiyum seviyelerinin yükselmesinden sorumlu olduğunu ve daha sonra dozu doğru ayarlamak için mücadele etmesi gerektiğini söyledi.

"Sarkoidozun üzerine bir çizgi çekti çünkü bunun o olmadığını tespit etti, ancak melek gözyaşları verilen tüm deneklerde benzer bir şey buldu. Sarkoidozda olduğu gibi, steroidler yan etkilere karşı koyuyor gibi görünüyordu. Görünüşe göre onun işi nihayetinde Deneklerdeki kalsiyum seviyelerini düşürmek için doğru steroid seviyelerini bulmak. Bazı durumlarda. . '

Sophia ona bakınca Jessie'nin kalbi küt küt atmaya başladı.

"Bazı vakalarda," diye devam etti boğazını hafifçe temizledikten sonra, "steroidler verilmedi. Kasıtlı olarak. Sanırım annem araştırmayla ilgili sorun yaşamaya o zaman başladı.

"Çünkü mü? Eden sordu.

Sophia kendini Eden'in gözlerinin içine bakmaya zorlamadan önce günlüğe baktı. "Onlar olmadan ölümcül olabilir.

Jessie'nin kalbi küt küt atıyordu.

Eden'in teni çoktan kül rengine dönmüştü ve nedenini biliyordu: Adam kendini değil, Honey'i düşünüyordu.

"*Emin* misin? Eden sordu.

'Laboratuvar hayvanlarında, diğerlerinin hayatta kalması için yollar bulmak adına bazıları ölmek üzere seçilir. Görünüşe göre aynı prensip insan deneklere de uygulanmış. Sonucu değerlendirmek için birkaçına kesinlikle herhangi bir tedavi uygulanmadı.

"Buradan çıkmam gerek," dedi Eden. Kane'e baktı. 'Cass'e ulaşmam gerek. O steroid dozu her neyse almam gerek.

"Eden," dedi Sophia, sempatik tonu daha da rahatsız ediciydi.

Jessie ona baktı. Onun konuşmasını kesmesini istiyordu. Hepsinin konuşmayı kesmesini istiyordu.

Sophia acı dolu birkaç dakika durakladı. "Bulgulardan biri de steroidlerin en başından itibaren verilmesi gerektiği, aksi takdirde etkisiz kalacağı yönündeydi.

Arkadaşlarına bakarken Eden'in nefesi kesildi. "*Etkisiz* mi?

Sophia sayfaları çevirmek için öne doğru eğildi. İki sayfayı açtı. ve katlanmış iki kâğıt parçasını çıkarıp Eden ve Jessie'nin önüne koydu.

Kalın harflerle yazılan kelime onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Altındaki yorumda *ölümsüzlük* yazıyordu.

"Bildiğiniz gibi Leila bir tercüman. Neredeyse arkaik dilleri okuyabilir. Kelime kökenleri onun uzmanlık alanıydı. Hepimiz kelimelerin zamanla değiştiğini biliyoruz.

Çevirmenin ne kadar uzman olduğuna bağlı olarak dönüşüm. Annemiz bu kelimeye kendisine ait olmayan dosyalarda rastlamıştı. Görünüşe göre Sirius gözyaşlarının ne anlama geldiğini bildiğini *sanıyordu*.

Orijinal çevirinin altında, Leila anlamı *ölümsüzlükten sonsuza kadar sürer olarak* düzeltmişti.

Leila daha fazla karalama yaparak 'kireçlenme' kelimesini daire içine almıştı. Eden nefes almayı bıraktı.

Sessizlik çöktü.

Jessie'nin daha fazla açıklamaya ihtiyacı yoktu. Midesinin sıkışma noktasına gelmesiyle boğazının arkasındaki safra çoktan yükselmeye başlamıştı.

Acı.

"Melek gözyaşları bir tedavi değil, değil mi?" demek için kendini zorladı.

"Hayır," diye doğruladı Caitlin, gözleri hüznle kaplanmıştı. 'Tek yaptıkları bağışıklık sistemini sınırlı bir süre için güçlendirmek, tıpkı bir düşmeden önce. Son bir enerji patlaması. Birkaç sayfa daha çevirirken Caitlin'in gözleri parladı. Bir satırı işaret etti. "Claire, Throme'un açıkça görmesini istemediği şeylere . Notlar buldu.

Buna Beyaz Cadı Sendromu diyorlar.

Eden aniden nefes verdi. 'Lanet olası *Narnia* mı? Honey'i her görmeye gittiğimde ona kitap okurdum. Bu hikayeyi ona okumuştum. Her zaman Korkar diye cadının insanları taşla çevirdiği kısmı atladım. Bana yeğenimin öleceğini mi söylüyorsun? *Tüm* bunlardan sonra, buradan çıksak da çıkmasak da başaramayacak mı?

Bana onu çoktan öldürdüğümü mü

söylüyorsun?' Daha fazla sessizlik.

Jessie Eden'in elini sıkıca kavradı ama Eden iki avucunu da masanın üzerine koymak için ondan .

Eden'in kaşları . Çenesi sıkıştı. "Ne kadar sürdüğü yazıyor? Steroidler olmadan vücut ne kadar çabuk kireçlenir?

"Değişir," diye yanıtladı

Sophia. "Kabaca mı?

'Bazı durumlarda haftalar. Diğerlerinde ise sadece günler.

Jessie'nin midesi bulandı. Dikkati Eden'a yöneldi.

Ona bakmadan sandalyesini geriye itti ve odadan dışarı fırladı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Xavier'in odasına dönmesi dakikalarını aldı.

Kane'i omuz silkerek içeri dalması saniyeler sürdü.

Xavier çoktan ayağa kalkmış ve geri geri gidiyordu.

'Bariyerde zayıf bir nokta var,' dedi Eden. "*Nerede* o?"

Dizginlenemeyen öfke damarlarında dolaşırken, açığa vurmasına izin vermemesi gereken bir zayıflık sergilediğini biliyordu. Bıçak sırtındayken bile genellikle soğukkanlıydı, metodik.

Ama Honey'nin her zaman bir zayıflığı olacaktı.

Xavier'in dikkati gergin bir şekilde Eden ile onu tekrar geride tutan Kane arasında gidip geldi "Sana söylemiştim Reece," dedi eski patronu. "Zayıf bir nokta yok.

"Lanet olası saçmalık! Eden tıslayarak Kane'den tekrar kurtuldu.

Xavier'in tişörtünü yakalayan Eden, onu duvara .

Xavier beyhude bir misilleme girişiminde bulunmayacağını çok iyi biliyordu ve onu yatıştırmak için iki elini birden havaya kaldırdı. 'Hiçbir yolu yok

dışarı, Reece.' Ama gözlerinde bir şey vardı: sessiz bir değiş tokuş. "Sana ne söylediğimi biliyorsun," diye sessizce hatırlattı ona.

Anlaşma yapma girişimi; *hala* anlaşma yapmaya çalışma cesareti Eden'in yumruklarını Xavier'in gömleğinde sıkmasına neden oldu.

Ama Kane sonunda onu soydu ve geriye, kapıya doğru itti. "Dışarı," dedi sertçe.

"İşim bitmedi.

"Eden," dedi Jessie eşikten onun kolunu tutarak.

Ama usta vampir kapıyı kapatıp arkasından kilitlerken dikkati Kane'de sabit kaldı.

Eden dişlerini sıkarak, "Ziel elimizde," dedi. "O bunun bir yolunu .

"Ziel hiçbir şey bilmiyor," diye yanıtladı Kane. "Ben zaten sordum.

Kalbi küt atmaya başladı. 'Çoktan sordun mu? Bunu *muydun?*'

Kane'in bakışları irkilmedi - bu yeterince doğrulayıcıydı.

"Melek gözyaşlarının neler yapabileceğini *biliyor* muydun? Eden ısrar etti.

Usta vampirin inkâr etmemesi damarlarına sadece daha fazla adrenalin pompaladı.

Eden onun göğsüne kısa ve keskin bir itme hareketi yaptı. "Yaptın, değil mi?

Kane'in lacivert gözleri onunkilere dikilmişti ama vampir iki avucunu da havaya kaldırmış, verdiği taviz yine de uyarı bakışlarıyla karşılanmıştı.

"Eden," dedi Jessie, aralarına avucunu onun göğsüne dayadı.

Eden'in dikkati Jessie'ye kaydı. Gözleri tutmakta zorlandığı gözyaşlarıyla parlıyordu. Onun hayatını kurtarmış olan ölümcül gözyaşları - Honey'nin hayatını kurtarmıştı - sadece nihai zehirlerini maskeleyerek için.

"*Sen* de biliyor muydun?" diye sordu sessizce. Kızın gözleri parladı. "Tabii ki bilmiyordum!

Tekrar Kane'e baktı. "Bana söylemeliydin.

"Ne amaçla? *Bunun için* mi? Etkilerini biliyordum ama buna karşı steroid kullanıldığını ilk kez duyuyorum. Şu anda öyle hissettirmediyini biliyorum ama bu bir umut ışığı.

Eden ellerini saçlarının arasından geçirerek, Honey'e karşı duyduğu şok ve koruma içgüdüğü yüzünden kendini azarladı.

Jessie üzerindeki etkisi hakkındaki düşüncelerini bastırdı.

Ama yüzünü tamamen ona döndüğünde, onun çoktan koridora geri dönmüş olduğunu gördü.

"Jess, bekle!" diye seslendi, onu takip ediyordu.

Ama Jessie ona doğru bir bakış bile atmadan yoluna devam etti.

"Bunun bir şok olduğunu biliyorum ama bana bunu sorduğuna inanamıyorum Eden.

'O gece ben ölmediğim sürece başka seçeneğiniz olmadığını biliyorum. Ve Honey'nin başka seçeneği olmadığını farkında olduğunu da biliyorum. .'

Aniden durdu ve yüzünü ona dönmek için 180 derece döndü. "Yani *bunu* mu seçtim? Seninle daha fazla zaman geçirmek ve sana aşık olmak için mi?

seni kaybetmek için daha da fazla mı? O küçük kıza bunları yaşatmak için mi?

"Söylediğim bu değil.

"O zaman ne diyorsun Eden?" diye sordu, gözleri acıdan bembeyaz olmuştu.

"O anda harekete geçip daha sonra bir çıkış yolu bulmayı planladığınız için sizi suçlamayacağımı.

"Bilmiyordum," dedi kararlı bir şekilde, bakışları sabit bir şekilde onunkilerin üzerindeydi. "Tamam mı? *Hiçbir* fikrim yoktu. de tıpkı senin gibi bunu ilk kez duyuyorum ve kafamda bir o kadar sorun yaşıyorum.

Dikkati Eden'inkiyle aynı anda koridora geri döndü.

Honey kucağında koridorda ilerlerken Billy yavaşladı, gözleri taşıdığı altı yaşındaki çocuğunkiler kadar şaşkıncı.

Kardeşi durdu, sanki geri dönüp geldiği yoldan geri gitmek ister gibiydi. Kane'e dikkatli bir bakış attı.

Aralarındaki gerilim herkesin fark edebileceği kadar yoğundu.

Dikkati Eden ve Jessie arasında gidip gelirken, o aradaki mesafeyi kapattı.

"Birisi ayrılmadan önce Eden amcasına sarılmak istemiş," dedi Billy, Honey'nin hatırı için rahat bir gülümseme takınırken sorgulayan bakışlarını Eden'den ayırmadan.

Yeğenin iri gözlerine bakarken göğsünün derinliklerinde bir sızı yankılandı. Onu her zaman kahramanı olarak gören yeğeni, karşılına çıkan her sorunu çözebilecek güçteydi.

Ama bu sefer değil.

Daha kötüsü, bu kez ona bir ölüm cezası vermişti.

Onları çoktan sınırın ötesine geçirmiş olmalıydı. Hepsini sınırın ötesine götürüyor olmalıydı. Bunun yerine, kapana kısılmış olmak boynunda yepyeni bir ağırlık haline gelmişti.

Billy Honey'ye, "Belki de biraz tekrar gelmeliyiz," diye önerdi. 'Gitmeden hemen önce. Eden Amca şu anda çok meşgul görünüyor. Eden Amca'nın ne kadar önemli olduğunu da biliyoruz. Jessie için bunun çok fazla olduğu açıktı.

Billy, Eden'in omzunun üzerinden bakıp onun hızla gözden kaybolduğunu gördüğünde gözleri şaşkınlıkla kısıldı. "Eden? Bir şey mi oldu?"

"Ben... Jessie köşede gözden sırada omzunun üzerinden baktı. Hemen ailesiyle arasındaki mesafeyi kapattı ve Honey'nin başının arkasını tutarak onu alnından öptü, sonra da çekip gitmeye çalıştı. "Seni kısa bir süre sonra bulacağım.

Yine de en iyi limpet rutinini sergilerken kolları anında boynuna dolandı.

"Seni seviyorum Eden Amca," diye fısıldadı kulağına, sonunda bırakmadan önce. "Jessie'ye onu da sevdiğimi söyle.

Eden bir daha Billy'nin gözlerinin içine bakamadı. Arkasını dönerken ikisinin de gözlerinin içine bakamadı.

Kane, Billy'ye onları rahat bırakmasını işaret etmeden önce onun kolunu tuttu.

Billy ipucunu aldı ve Kane onun gözden kaybolmasını bekledi.

"Gitmeden önce Leylaya bile sordum," diye bilgi verdi Kane. "Ve?"

'O sırada hiçbir şey bilmediğini iddia ediyordu, bu yüzden size söylemenin hiçbir faydası olmayacaktı. Yapmanız gereken şeye odaklanamayacaktınız.

'Hayır, benim odak noktam hayatını kurtarmaya çalışırken zehirlediğimi yeni öğrendiğim yeğenim olurdu. Bunun Jessie'ye ne yaptığını hayal bile edemiyorum.

'İşte bu yüzden seni bu doktora her zamankinden daha fazla götürmemiz gerekiyor, hem senin hem de Honey için, hem de Sirius'u alaşağı etmek için. O notlar yirmi ,' diye hatırlattı Kane ona. Gelişmeler olmuş olabilir. Melek ilmi değişmez ama tıbbi olarak

ne bulduklarını bilmiyorum. Carter'dan başlayarak sorular sormaya devam edeceğim ama o bariyerdeki açığı bulmak için o akıllı beynini kullanman gerekiyor. Sonra buradan çıkarıp doğruca Midtown'a götüreceğim, söz veriyorum.

Eden dikkatini Jessie'nin kaybolduğu yöne çevirmeden önce Kane'in koridora geri dönmesini izledi.

Suçlamasını, ona meydan okuduğunda gözlerindeki bakışı hatırlayınca kalbi sızladı.

Açık kapının eşiğinde durdu. Azarladı Onu kıvrılmış ve ağlarken bulacağı düşüncesinin aklından geçmesine bile izin verdiği için kendini suçluyordu.

Gözleri evet, ama kıvrılmış halde kesinlikle öyle değildi.

Odanın ortasında, ona dönük bir şekilde durarak sırt çantasının omuz askılarını sıktı.

Kalbi ve midesi aynı anda dibe vurdu.

Gözlerinde reddedilmişlikle o odadan çıkma ihtimali, kalbinin daha önce hiç bilmediği bir şekilde çarpmasına neden oldu. Kendini hazırladı, gitmesine izin vermesinin mümkün olmadığını biliyordu; eğer denerse bunun büyük bir savaş olacağını biliyordu.

Onu bu kadar incittiği düşüncesi, hatalı olduğunu bildiğine, ona şimdi ölümcül görünen o soruyu sormaya hakkı olmadığına onu ikna etmek için sahip olduğu gururun bir parçasını bile yutmaya istekliydi.

Zar zor yeterince derin bir nefes alabildi. "Nereye gidiyorsun?"

Yüzünü ona döndü, sırt çantasının tutarken eklemleri bembeyazdı. "Sıraya geri dönün.

"Sıra mı? *Pumme!*ın kavgası mı? Neden?"

Toby'nin dosyaları için. Sana bahsettiklerim: Toby'nin benim türümle ilgili tüm araştırmaları.

İlk tanışmalarından birkaç gün sonra ona onlardan bahsetmişti, aynı zamanda eski gardiyanı Toby'den de bahsetmişti.

kendisi ve türü hakkında daha fazla bilgi edinmek için onlarca yıl boyunca - yönetmelikler yürürlüğe girmeden önce - dünyayı araştırdı.

Melek Parlamentosu tarafından hafızası alındığında, bir envoi olduğunu bu şekilde keşfetmişti. Bu şekilde öğrendi

Gözyaşlarının iyileştirici gücü - melek gözyaşları Sirius'un aradığı kalıcı tedaviydi.

Ya da kalıcı tedavi olduğunu *düşündüğü* şey. "O dosyaları *sakladı* mı?

Kız onun bakışlarını tutarken, acısına rağmen onu suçladığı şeye karşı hiçbir öfke görmedi. Bunun yerine, kızarmış gözlerinde Onda sevmeye başladığı cesaret, kararlılık ve azim - bitene kadar asla bitmediğini açıkça gösteren bakış.

"Umarım öyledir. öğrenmenin tek bir yolu var.' Onu geçmeye çalışmadan önce aralarındaki boşluğu kapattı. 'Tek bildiğim, bu araştırmanın içinde sana yardım etmek için ihtiyacımız olan cevabın olabileceği ve Tatlım.'

Eden onun çıkışını engellemek için kolunu kapı aralığına dayadı. "Onları saklamış olsa bile, sıra yerle bir oldu.

"Onları evde tutmazdı Eden. Onları karşıdaki dükkanda saklardı - sana ailesinin eskiden sahip olduğunu söylediğim dükkanda. Hala orada olup olmadıklarını bilmiyorum, işe yarayıp yaramadıklarını da bilmiyorum, mahkumlar onu öldürdüğünden beri, elli yıldır onları görmedim, ama denemek zorundayım. Onları benden hiç almadı Eden. Toby gözyaşlarımı hiç almadı. Kanımı, evet, böylece beni koruyabildiği sürece mümkün, ama benim gözyaşlarım değil. Bunun ahlaki bir duruş olduğunu düşünmüştüm ama belki de bir şeyler biliyordu. Belki de cevaplarımız o notların içinde bir yeredir.

Bakışları onunkilerde oyalanırken bir şans olduğunu düşündü. Jessie bunu bulmuş olabilir. "Seni hak etmek için ne yaptım?

'Hiçbir şey olmayabilir Eden. Buna hazırlıklı olmalıyız.

Başını salladı. "Gitmeden önce Billy'ye veda etmem için bana birkaç dakika ver.

'Eden, benimle gelmene gerek yok. İkimiz birden gelmeyeceğiz. Burada kalman daha iyi.'

"Oraya yalnız gitmene izin vereceğimi mi sanıyorsun?

'En fazla birkaç saat içinde girip çıkabilirim. Sorran ve diğerlerinden birini alacağım. Ordu şimdilik hala kuzeyde, ama biz

Dışarıdaki dördüncü türün riskini biliyorum. Eğer biri kapıyı çalarsa, herkesten önce geldiğini duyacak olan benim.

Avucunu kapının pervazına daha sıkı bastırdı. 'Sen *değilsin* bensiz gidiyorsun, Jess.'

"Sen de benimle gelmiyorsun Eden," dedi, gözünü budaktan sakınmayan bakışları ona tartışmaya yer olmadığını söylüyordu. 'Dışarıdaki riskleri biliyorsun. Kane bunu yapmamıza izin vermez. Sen çok önemlisin.

Sen değil misin? Jess, ya yalnız giderim ya da bunu birlikte yaparız.

"Bunu yapmama izin ver," dedi, gözlerindeki yalvarış onu eritiyordu.

"İzin ver

Bunu düzelteceğim.'

Gözyaşları bir an için yeniden , sadece onun amaç duygusu tarafından engellendiğinde, yüzünü avuçlamak için uzandı.

'Bırakın bunu düzeltelim. Biz bir takımız. Her zaman bir takım olduk. Başparmağıyla kızın yanağındaki gözyaşını sildi. "Ve sakın bunun için kendini suçlu hissetmeye kalkma. Sakın kendini suçlamaya kalkma. Orada hatalıydım. Benden sakladığın için seni suçlamakla hata ettim. Hiçbir şey

o gözyaşları, ben çoktan ölmüş olurdum. Tatlım, Billy ve Amanda buraya asla gelemezlerdi. En iyi korumaya sahip olmazlardı.

şu anda sahip olabilirdi. Ve Honey kesinlikle bunların hiçbirisiyle başa çıkamayacak kadar zayıf olurdu.

'Yaptığın şey olmasaydı o Lycan çocukları bile ölmüş olacaktı ve çoktan neyin patlak vereceğini biliyoruz.

Blackthorn'un gelseydi. Bize zaman kazandırdın, tamam mı Jess? Hepimize. Ve eğer oraya varırsak ve ihtiyacımız olanı bulamazsak, bunu çözmek için başka bir yol buluruz. Tamam mı?'

"Ve Kane'in ne diyeceğini biliyorsun. Hep birlikte daha güneye gidene kadar söyleyecek. Bunu yapmamıza izin vermeyecek.

Ona karşı sorumlu değiliz Jess. Ve dediğin gibi, en fazla birkaç saatimiz var. Doğruca içeri. Doğrudan. Seni bilmem ama ben bir gün daha bekleyebileceğimi sanmıyorum.

Hayır. Ve eğer arada bir şey olursa. . .'

Jessie birkaç dakika onun bakışlarını inceledikten sonra başını salladı.

"Güzel," dedi ve onu alnından hafifçe öptü. "Hoşuna gitse de gitmese de Kane'e gideceğimizi söyleyeceğim.

"Gitmeden önce Billy'ye söyleyecek misin?

Eden başını salladı. 'Yapamam, Jess. Odaklanmaya devam etmeli. Pozitif kalmalı. Elde edebilecekleri tüm umuda ihtiyaçları olacak.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Ortak alandaki hareketliliğe rağmen, kalabalık arasındaki sessizlik herkesin olayların değişmesinden duyduğu endişeyi ele veriyordu.

Dönüşmüş Lycan'ların saldırısından sonra, tüneller boyunca ilerleyerek geçici bir güvenliğe kavuşmuşlar ve birkaç saat uyuduktan sonra tekrar yola koyulmuşlardı.

Herkes bunun uzun bir süre boyunca dinlenecekleri son zaman olduğunu biliyordu. O andan itibaren hepsi yüksek alarmda olacaktı. Sirius'un ordusu yaklaşırsa her an kaçmaya hazırdı.

Billy şimdiden yorgun görünüyordu. Eden işaretleri yeterince iyi biliyordu, Amanda ve Honey için moralini yüksek tutmaya çalıştığını görebiliyordu ama bunun bedeli ağır oluyordu. Yerleşke bir süre daha onların evi olmalıydı - belki birkaç gün bile. Ama çok geçmeden Sirius'un planının boyutları ortaya çıktıkça tünellere girmek için ihtiyaç duyduklarından daha fazla yerleşmişlerdi.

Etrafındaki stres ne olursa olsun Honey yıllardır olmadığı kadar dirençli görünüyordu. Sisteminde Jessie'nin gözyaşları varken, Eden'in tanıdığı kırılgan, solgun gölgeden, yeniden parlak, canlı ve enerjik küçük bir kıza dönüşmüştü. Hatta Tüneldeki dördüncü tür saldırısından, duygusal hasar şüphesiz geçici olarak ertelenmiş olsa bile, fiziksel bir yara izi olmadan geri döndü.

Onun için bunu yapacaktı.

Onun için bir çözüm bulacaktı.

Hepsi için o bariyeri aşmanın bir yolunu bulacaktı.

Jessie'nin yumuşak elinin onunkine onu orada bulunma nedenine geri döndürdü.

"Gerçekten harekete geçmemiz gerekiyor," diye hatırlattı onu nazikçe sıkarken.

Ağabeyinden gerçeğe dair herhangi bir ipucunu gizleyebileceğini umarak boğazını sıkarak Eden, yanında Jessie'yle birlikte öğütülen bedenlerin arasından ilerledi.

Onları görmek için sırt çantasını toplamaktan başını kaldıran Billy'nin Daha sonra Jessie'ye de aynısını yapmadan önce sarılması sıcak ve güven vericiydi.

"Şimdi iyi misiniz? Billy bakışları ikisi arasında gidip gelerek sordu. "Az önce bir şeyin ortasına dalmak istememiştim.

"Eden Amca! Honey aynı anda onun bacağına ciyakladı.

"Ah, etrafındaki akrepler," diye mırıldandı Eden şakacı bir şekilde, adam onun ayak bileklerinden tutup yavaşça çekerek asılı kalmasını sağlarken havada baş aşağı.

Kahkahası patladığında Eden onu belinden yakaladı ve Sonunda onu omuzlarına kaldırıp kalabalığın üzerine oturtmadan önce kollarında beşik gibi salladı.

Amcasının yaptıklarından habersiz küçük yeğeninin canlı bacaklarını tutarken göğsündeki acıya rağmen gülümsedi.

"Buraların nasıl olduğunu bilirsin," dedi Eden, Billy'yi yeniden giydirirken. 'ardına krizler. Gidip yapmam gereken birkaç şey var, bu yüzden sen ayrılmadan önce seni özleyebilirim.

Jessie'nin kollarına yatırmak için kızına uzanan Billy, kardeşine kendisiyle birlikte yürümesini işaret etmek için başını omzunun üzerinden eğdi.

"İyi misin? Billy, Eden'ı kalabalıktan uzaklaştırdıktan sonra sordu.

'göre senden daha iyi. Bitkin görünüyorsun.' "Hepimiz yorgunuz, Eden.

"Amanda nasıl?" diye sordu, omzunun üzerinden geriye baktığında Amanda'nın Jessie ile konuşmaya dalmış olduğunu gördü.

Onu rahatlatan şey, yerleşkeye döndüklerinde çabucak anlaşılmış olmalarıydı. Jessie kendisine nasıl tepki verecekleri konusunda endişeliydi

-

Hem üçüncü bir tür olarak hem de bir insan olarak. Bazen nasıl olduğunu unutuyordu

Pummel'in hüküm sürdüğü elli yıl boyunca izole edilmişti. Normal etkileşimlere, sohbetlere, onunla konuşmaktan başka bir amacı olmayan insanlara alışkın değildi. Sevilmenin nasıl bir his olduğunu bile unutmuştu. Ve farkına vardığı gibi, aslında kendini sevmekten aciz biri olarak görmeye başladı.

Aksine, ona aşık olmak çok kolay olmuştu. Böyle olacağını tahmin etmemişti. Ailesi dışında birini sevmenin mümkün olduğunu düşünmemişti. Kalbini ortaya koymaya hiç istekli olmamıştı. Hatta bu olasılığa karşı kendini sertleştirebildiği için kendisiyle gurur duymuştu. Ama sonra hiç kimse kalbinin Jessie gibi çarpmasına neden olmamıştı. Hiç kimse Jessie gibi ruhunun derinliklerine inememişti. Hiç kimse onu Jessie kadar tamamlanmış hissettirmemişti. Ve o da Her boş dakikasında Pummel'in bıraktığı hasarı onarıyordu. Ama bunun bile asla yeterli gelmeyeceğinden emindi.

"Harika gidiyor," dedi Billy, Eden'in dikkatini yeniden çekerek. "Bence Honey iyi olacağına göre artık her şeyin üstesinden gelebilir.

Eden bakışlarını kaçırdı, sırrının ortasında göz temasını sürdürmedi.

"Ama beni görmeye gelmene sevindim," diye ekledi Billy. 'Hepimizin buna karşı olduğunu biliyorum. Söylemem gereken şeyler var. .'

"Yapma," dedi Eden, tekrar bakışlarıyla buluşarak. 'Sanki bu sonmuş gibi konuşmuyoruz.

'İkimiz de bunun gerçeğiyle yüzleşmeliyiz. Kane'in bir stratejisi olduğunu ve bizi pozitif tuttuğunu biliyorum ama hepimiz tehdidin boyutu. Hepimiz önümüzdeki birkaç gün içinde hayatta kalmak için ne yapmamız gerektiğini biliyoruz.

'Bir çıkış yolu bulacağız. Bunun üzerinde çalışıyorum.'

Bunu biri varsa o da sensin. Ama söylemem gereken şeyi söylemem gerek Eden. Ve eğer şimdi söylemezsem, belki de hiç . Benim yanımda, Amanda'nın yanında, Honey'nin yanında olman. .'

"Billy," dedi Eden, geri çekilirken başını sallayarak.

"Hayır. Beni dinle," dedi Billy, kardeşinin kolunu tutarak. "Senin işin bu Eden. Cazibenin ve gülümsemenin ardında espriler , gerçek bir iltifata layık olduğunuzu asla düşünmezsiniz. Billy diğer eliyle boynunun yan tarafını kavradı. "Ama sana şimdi söylüyorum: Seninle gurur duyuyorum, küçük kardeşim. Yıllar boyunca pes edebileceğin o kadar çok zaman oldu ki. Farklı bir hayata kaymak senin için çok kolay olurdu. Annemiz öldükten sonra bile, öz babamız bizden vazgeçtikten sonra bile, benimle bile boşa zaman harcadın.

..'

"Sen boşa harcanan bir şey değildin Billy.

'Ama Lowtown'da ve burada Blackthorn'da başımızı suyun üstünde tutmamıza, hayatta kalmamıza yardımcı olmak için kendimi tehlikeye atan ben değildim. Siz olmasaydınız yıllar önce ölmüş olurum. Peki Amanda nerede ? Muhtemelen Honey'e hiç sahip olamayacaktık.

"Ama yaptın. Geriye bakmanın ne anlamı var?"

'Çünkü bazen ne kadar ilerlediğinizi görmek için bunu yapmanız gerekir.

Gel. Sokağa Çıkma Yasağı Uygulama Birimi'ne kaydolmak için nelere katlandığını biliyorum. O ilk günlerin ne kadar zor olduğunu biliyorum. birkaç yıl. Kendini kanıtlamak için ne kadar çok çalışman gerektiğini biliyorum.

Bu insanlardan bazılarının bizim gibi insanları nasıl yargıladığını biliyorum. Onların ayrıcalıkları, eğitimleri, geçmişleri olmadan. Ama yine de başardınız. Daha da ötesi, onların en iyisi oldunuz.

vardı. O yüzden bir iltifat al, tamam mı?" diye sordu gülümseyerek.

"Ve şimdi senin buna liderlik ettiğini görmek. . . Seninle çok gurur duyuyorum, küçük kardeşim. Zorluklara rağmen başarılı olan bir çocukla gurur duyuyorum: sokaklardan gelen, mücadeleden asla vazgeçmeyen ve hala

Şimdi savaşıyorum. Sen sadece Honey'nin değil, benim de kahramanımsın.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Eden nefesinin altında, gözyaşlarından kurtulmak için gözlerini kırıştıtırırken bakışlarını tekrar aşağıya çevirdi.

'Şuradaki güzel kız da seni böyle görüyor,' Billy Jessie'yi göstererek ekledi. 'Ve senin ne kadar özel olduğunu nihayet takdir eden birine sahip olmayı ne kadar hak ettiğini sana anlatamam.

Jessie hâlâ kucağında olan küçük yeğenine baktı, küçük yeğeni duymamış gibi davranıyordu. Ama Eden daha iyisini biliyordu - onun melek kulağının ne kadar hassas olduğunu biliyordu.

"Beni utandırıyorsun, Billy," dedi, kardeşine uyarıcı bir bakış fırlatarak.

Billy gülümsedi ve şakacı bir şekilde yanağına vurdu. 'Evet, bunun seni izin verme. Hanginizin daha şanslı olduğuna henüz karar vermedim.

"Öyle," diye açıkladı Eden. "Hem de nasıl. O dünyanın en şanslı kızı.

Jessie'nin gülümsemesini gizlemeye çalıştığını görmek için ona doğru baktı - bu onun gerçekten de her kelimeyi duyduğunun kanıtıydı.

"Annem onu çok severdi," dedi Billy, onun bakışlarını yeniden yakalayarak, sözleri derinden yaralayarak. 'Tek istediği senin mutlu olmandı. Ve sen bunu başaracaksın. *Hepimiz* ulaşacağız.

ALTINCI BÖLÜM

Rob Doyle zindanın metal kapısına baktı.

Tik.

Ken

e.

Tik.

Tik.

Ken

e.

Son on saattir hapsedildiği taş odanın içinde durmak bilmeyen saatin yankılanmaya devam ederken gözlerini kapadı ve çenesini sıktı.

Hade olarak tanıdığı adam -Caleb'in yardımcısı- bu arada ona su getirmiş ve onu sandalyeye bağlayan bağları çözmek yerine ona vermişti.

Hade elini ancak onu yokuştan aşağı, odanın en ucuna, giderin yanına sürükledikten sonra serbest bırakmıştı; sandalyeye yarı bağlı, garip bir pozisyonda doğrudan oraya işemesi için bir işaret olarak. Bunu yapabileceğinden emin değildi ama doğa kendi akışına bırakmıştı.

Hade onun sorularını duymazdan gelerek elini tekrar , Daha sonra bir kova sabunlu suyu giderden aşağı atmadan ve Rob'u odanın ortasındaki pozisyonuna geri sürüklemekten önce tekrar kapıya bak.

Saatin tik taklarına geri

dönelim. Tik tak.

Kene.

Kene.

Bağırmları hiçbir işe yaramamıştı. Caleb'in istemesi hiçbir işe yaramamıştı.

Kapının sağ üst köşesindeki taş işçiliğinin içine yerleştirilmiş kamerayı fark etmesi uzun sürmemişti. Sadist Piç muhtemelen onu izliyordu. Muhtemelen terlemesini izlemekten zevk alıyordu.

Ve giderek daha da rahatsız edici hale gelen öksürüğünün ortasında terliyordu. Kolundaki kırmızı yama, durmak bilmeyen öksürüğüyle onu umutsuzluğa sürüklüyordu.

kaşıntı - bir kaşıntı.

Dişlerini gıcırdatarak kameraya doğru baktı. Kene.

Ken

e.

Ken

e.

Ama yalvarmayacaktı. Yalvarmayacaktı. Ciğerlerindeki gerginliğe rağmen Caleb'a memnuniyet.

Alarm çalınca Rob irkildi, kalbi uğursuz sesle çarpmaya başladı ve dikkati tekrar kapıya yöneldi.

Boş zindanda tiz bir şekilde yankılanan bu ses, dişlerini sıkmasına neden olacak kadar sinirlerine dokunuyordu; bağlı elleri kulaklarını bu korkunç sestten korumasına engel oluyordu.

Sonunda kapı tıkırdayarak açıldı.

Caleb kapıyı arkasında açık bırakarak içeri girdiğinde sığ nefesler aldı.

Rob vampirin yaklaşmasını izlemeden önce endişeyle ona baktı. Şakaklarında bir ter damlası hissetti, elleri ve ayakları uyuşurken yüzünün kızardığını hissetti. İçgüdüleri devreye girdi ve nafile olduğunu bilmesine rağmen bileklerini kurtarmak için mücadele etti.

Vampir saati almak için eğildi.

Rob ona kapatması için bağırarak istedi ama Caleb sonunda, kendi zamanında bunu yaptı.

Onu tekrar yere bıraktı.

Yeşil gözleri Rob'unkilere kilitlendiğinde, Rob kendini hazırladı.

Rob elleri kolları bağılı bir şekilde otururken Caleb gözlerinde alaycı bir parıltıyla, "Onu çözecektim," dedi.

Vampir dönüp kapıya doğru yürüdü ve Rob'u nefesini tutması için yalnız bıraktı.

"Benimle oyun mu oynuyorsun, Dehain?" diye bağırdı, çünkü bunun bir kaza olmadığını Caleb kadar o da biliyordu. "Neden benimle Devam et, tamam mı? Her ne , sadece yap. O da bunun bir parçası mı? Bu yüzden mi buradayım? Onun için çalışmadığım için mi? Feinith'i çevirdiğim için mi?"

Caleb durdu.

Rob'un kalbi bir kez daha .

Caleb yavaşça döndü ve ona doğru ilerledi.

Bir adımdan daha az bir mesafede durdu, yani Rob onun soğuk bakışlarıyla karşılaşmak için boynunu eğmek zorunda kaldı.

"Ne dedin sen?"

Rob, vampirden yayılan sessiz ama kasıtlı ses tonuyla bir kez daha rahat bir nefes aldı. "Duruşmadan birkaç hafta sonra beni görmeye geldi. Serbest bırakıldıktan sonra onun için çalışmayı kabul edersem Sirius'un beni bırakmasını sağlayabileceğini söyledi.

"Ne yapıyorsun?"

"Kane'i yakalamasına yardım ediyorum. "Sirius, diyorsun.

"Evet.

Caleb bir süre daha onun bakışlarını üzerinde tuttu. Arkasını dönmeden önce başka bir şey söylemedi.

"Hey! Rob tekrar seslendi. "Konuşmamı istiyorsan, !

Ama Caleb bir kez daha tek kelime etmeden kapıyı kapattı ve arkasından kilitledi.

YEDİNCİ BÖLÜM

Eden iki tünel kapısı arasındaki yirmi metrelik alanı adımladı.

Sorran, Nico ve Jed sahilin temiz olup olmadığını kontrol etmek için yer üstüne . Sorran, Kane'in izni olmadan onlara eşlik etme konusunda endişeliydi ama aksi takdirde onsuz gideceklerini de biliyordu.

Kane'i bulmaya çalışmışlar ama o çoktan başka bir ekiple bir yerlere gitmiş. Ne kadar kalacağını bilmedikleri için, onun yerine bir mesaj bıraktılar ve fırsat varken harekete geçtiler.

Önce gözcüleri göndermek kurallara aykırıydı ama Eden mantıklı olmaları gerektiğini biliyordu. Ayrıca zamanlarının kısıtlı olduğunu da biliyordu.

Bu yüzden Kane'in dönmesini bekleyip durmayacaktı. Bu sadece yeğeniyle ilgili değildi, Jessie'yle de ilgiliydi. Bu ona şu anda hissettiklerini telafi etmek için bir şeyler yapıyormuş gibi hissetme şansı vermekle ilgiliydi.

Aksine ikna etmeye çalışmasına rağmen, ondan sorumluydu. Ve onun her şeyden çok sevdiği yanı da buydu: Jessie asla arkasına yaslanıp kurtarılmayı ya da başkalarının onun adına kurtarıcı rolü oynamasını beklemedi, beklemeyecekti. Jessie daha çok ve her zaman da öyle olacaktı. Şu anda onun için ve Honey için hedefe doğru adım atıyordu. En azından onun yanında olabilirdi.

Çelik kapının yanında duvara yaslanmış duruyordu. Başını öne eğmiş, saçları profilini gizliyordu, ayağını sürterek

bale ayakkabısını beton zemine vurdu. Bir çözüm bulmak için kararlılıkla dolup taşmalarına rağmen, ikisi de bunun mümkün olmadığını biliyordu. dosyaların hâlâ orada olduğunu garanti ediyordu. Dördüncü boyuta açılan geçidi geçici olarak kapatmak için Leila'ya eşlik ettiklerinden beri sıranın o kısmına geri dönmemişlerdi. Jessie'nin iyiliği için olduğu kadar Honey'nin iyiliği için de orada olmalarını umuyordu.

Öğrenmek için beklerken, onun soğukkanlılığını etkileyen şüphe tohumlarını şimdiden görebiliyordu. Ama hangisi şüpheyeye düşse, diğeri destek olmak için devreye giriyordu. Birlikte çalıştılar mükemmel bir uyum; onlar mükemmel bir takımdı.

Ona katılmak için adım attığında anında dikkatini çekti.

Adam kadının kalçalarından tutup geriye doğru adım attı ve duvara yaslanırken onu bacaklarının arasına çekti. Kapının yanında duran fenerin hafif ışığında, gözlerinde endişesini yansıtan orman yeşili bir ton belirmişti bile.

'Ne bulalım, bunu halledeceğiz,' diye onu temin etti.

"Çözsek iyi olur. Seni kaybedemem Eden.

"Beni kaybetmeyeceksin.

Alisha'yı kaybettik. Jake gitti. Caitlin'i neredeyse kaybediyorduk.

Neredeyse kaybediyorduk.

Jask. Leila'yı bile kaybetmiş olabiliriz. Ya bu sefer o kadar şanslı değilsek? Olur böyle şeyler Eden. Gerçekler olur. Burası Blackthorn. Ya mutlu sona ulaşamayan *biz olursak*? Dudaklarını birbirine bastırdı, dudaklarındaki ince titreme onu bu düşüncelere çok uzun süre kilitli bıraktığını söylüyordu. "Korkuyorum.

Eden kalçalarını serbest bırakarak saçlarını iki omzunun üzerinden geriye doğru itti, ardından boynunun her iki yanını kavradı ve başparmaklarını çenesi boyunca yukarı doğru fırçaladı.

"Hey," dedi nazikçe, onun bakışlarını tutarak. 'Bu *biziz*.

Mahkûmlardan birlikte kaçtık. Birlikte dördüncü türü öldürdük. Hatta Sirius'un serbest bıraktığı o şekil değiştirmiş Lycan'larla savaştı. Bu iş bizde, tamam mı? Korktuğumuzda her zaman yaptığımız şeyi yaparız: korkumuzla yüzleşir ve bu konuda bir şeyler yaparız. Birlikte.'

Jessie gülümsedi ve başını salladı.

Ona bu ek güvenceyi, bu bağlantı hissini vermekten başka bir şey istemediği için öpücüğünü yavaş, kalıcı ve şefkatli tuttu,

Kendini kaybetmesine ve anın içinde kendini kaybetmesine izin vermek; kapının ötesindeki her şeyin eriyip gitmesine izin vermek.

Anında nefesi ağzıyla alay ediyordu, yumuşak dudaklarının esnekliği kot pantolonunun sınırlarında bir kıpırtı uyandırdı. Her saniyenin tadını çıkardı: onun tadı, karşılık verişinin sıcaklığı.

, dili onunkiyle alay ederken, şehvetli oyunculuğu onun çenesini ve sonra boynunu daha sıkı kavramasına neden oldu, başparmağı lobunu ve sonra kulağının altını fırçaladı.

"Sence ne kadar ?" diye sordu geri çekilerek.

Kalçalarını yakalayarak, henüz gitmesine izin vermeye hazır olmadan, onu kendisinden uzaklaştırdı. "Sadece on dakika oldu. Yere doğru kaydı ve Jessie'yi de yanına alarak açık kalçalarının arasına yerleştirdi. Kolunu Jessie'nin omuzlarına ve köprücük kemiğine doladı, Çenesini kızın şakağına dayarken onu kendine yakın tuttu.

Omzuna yaslanmış olan bileğini yakaladı ve Saniyeler sessizlik içinde geçip giderken başparmağını okşarcasına ileri geri ovuşturdu.

'Umarım daha önce duymuş olmama kızmamışsınızdır,' dedi.

Kalbi küt atmaya başladı. "Neyi duydun?" sordu, ama onun neyi kastettiğini çok iyi biliyordu.

"Biliyor musun? Durakladı. "Kolay olmadığını biliyordum..." "Bu geçmişte kaldı Jess. Kardeşim üzerinde durmayı tercih ediyorum. Ben değil.

'Ama bu seni sen yaptı. Senin kim olduğunu anlamama yardımcı oluyor.

'Sen benim kim olduğumu biliyorsun. Tıpkı geçmişin hakkında her şeyi bilmeme gerek kalmadan *senin* kim olduğunu bildiğim gibi.

Birkaç sessiz saniye daha geçerken bakışlarını ileride tuttu.

"Yerleşkede Amanda ve Billy ile çok konuştum. Onlar onlar için ne kadar çok şey yaptığını söyledi.

Onlar benim ailem, Jess. Kendi aileni kollamak övgüye değer bir şey değil. Ben de gurur duymadığım pek çok şey yaptım. Billy bazı şeyleri sanki sürekli bir kahramanmışım gibi hatırlıyor ama tartışmaları ve sarhoş geceleri hatırlamıyor, ve kesiklerimi ve çürüklerimi temizlemek zorunda kalmam ya da

ya da daha sonra kapımıza bela getiren bir dizi kadın.

Onun bakışlarıyla buluşmak için omzunun üzerinden baktı. Kaşlarını şakacı bir suçlamayla hafifçe . "O kadar çok, ha?

"Jess," dedi, onun gözlerine bakarken hissettiği bağ, geçmişteki karşılaşmalarının ne kadar boş olduğunu hatırlattı. "Hatırlatma bana.

'Şu anda olduğun kişiyle, geçmişinden pişmanlık duyman gerektiğini düşünüyorum.

"Benimle o zamanlar tanışmış olsaydın böyle konuşmazdın.

"Senden hoşlanmayacağımı mı düşünüyorsun?

"Benden nefret ederdin.

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?

'Pervasız, fırsatçı, dengesiz, düşüncesiz - aynı zamanda karışık bir piç. Ben çok farklı bir adamdım, öyle ki kendimi kolayca o sıralardan birinde bulabilirdim.

"Ama sen . "Şans eseri, Jess.

"Hayır," dedi başını hafifçe sallayarak. 'Kim olduğun için. Çünkü ne olursa olsun kendin ve Billy için daha iyi bir hayat kurdun. Şu anda bulunduğun yer tesadüf değil Eden.

Nerede? Hala Billy'nin kışını kurtarmaya çalışıyorum ama şimdi Blackthorn ve Lowtown da mı?' Yüzünde hafif bir gülümseme belirdi.

"Hiçbir şey değişmez.

"Ama şimdi bana sahipsin," dedi, bakışları onunkilerin üzerindeydi. 'Bu seni dünyanın en şanslı adamı yapmalı, değil mi?

Dudakları karşı konulmaz bir gülümsemeye kıvrılırken Billy ile daha önce yaptığı konuşmayı yineledi, Billy dönmeden hemen önce onun çenesini yakaladı.

'Kendini şanslı say,' diye karşılık verdi. 'Eden Reece varken kim usta bir vampir ya da bir Lycan lideri ister ki? Ve beni yakalayan da sensin.

Güldü.

Ve bunu duymaya ne kadar ihtiyacı olduğunu fark etmemişti.

Kadın başını adamın omzuna yasladığında, adam parmaklarının arkasını kadının çene çizgisi boyunca gezdirdi.

"Biri nasıl davranırsa davransın," dedi ona bakarak, "gerçekte kim olduklarını ortaya çıkaran gözleridir. Hiç kimse ve hiçbir şey seninkinin derinliğini alabilir. Başından beri bunu gördüm.'

Bakışlarının oyalanma şekli kalbinin çarpmasına neden oldu, kot pantolonundaki sertlik anında dikkatini dağıttı.

"Yani benim olağanüstü yakışıklılığımın ve inanılmaz vücudumun ötesini görebildin mi?" diye sordu.

Yine güldü. "Ama belli ki sonunda beni kazanan senin şaşmaz alçakgönüllülüğün oldu.

Kız devam ederken adam derinlerden gülümsedi.

"Seninle ilgili olan kıçındı," diye alay etti. "Ve bu seksi kalçaların tüm o bakışları.

Adam boştaki elinin tersini kalçasında gezdirirken kıkırdadı - bu hareket, adamın kendisini alt etmesine izin verirken yere doğru eğlenceli bir güreşe yol açtı.

Ama sonra endişeyle kapıya baktı.

"Terbiyeli ol," diye uyardı gülümseyerek ona dönüp bakarken. "Her an geri gelebilirler.

"Tıpkı eski günlerdeki gibi," dedi, gömleğinin düğmelerini açıp sütyeninin sol kapağını ortaya çıkarırken gülümsemesine karşılık verdi. "Gizlice dolaşmak. Kulağını hafifçe ısırды, bunun ona nasıl bir his verdiğini biliyordu.

tüyleri diken diken oldu, boynundan aşağıya doğru ısırmadan önce Köprücük kemiğinden göğsünün üst kıvrımına kadar. "Yaramazlık.

'Eğer geri gelirlirse...'

'Üç inçlik çelikten hiçbir şey duymayacaklar - üçüncü tür olsun ya da olmasın.

"Eden...

Ama işaret parmağını yumuşak pamuklu sütyeninin kabına soktu, Düşük seviyeli protestosuna rağmen, göğsünü ağzına serbest bırakmak için aşağı indirdi.

Adamın ereksiyonu kadının o anki nefesiyle sertleşti, göğüs uçları önce etraflarındaki serin havaya maruz kaldığı için, sonra da ağzının sıcaklığı ve dilinin darbeleriyle sertleşti.

Kızın yumruğu adamın saçlarında düğümlendiğinde, kız kasıklarını anında adama doğru kaldırdığında, adam ağzını daha da açarak onu daha fazla tüketti

Açlıkla, elini göğsünün altından yukarı kaydırarak şefkatle sıktı.

"Hiç utanman yok," diye fısıldadı.

"Neyden?" diye sordu, onu tutmaya devam ederek ve elini Gözlerini tekrar kızın gözlerine dikerken başparmağını kızın nemli göğüs uçlarında gezdirdi. "Taptığım kızla sevişmek mi?

"Tapiyorsun, ha?" dedi, gözleri parlıyor, gülümsemesi genişliyordu.

'Senin için ölürüm, Jessie. Bunu sen de biliyorsun.

Gülümsemesinin anında buharlaşması, ona seçtiği kişinin Bildiri, karşı karşıya oldukları gerçekliğin ortasında çok sert bir şekilde eve çarptı. Bakışları onunkilere odaklandığında kaşları daha da çatıldı, gözleri üzüntüsünden kıpkırmızı .

Aklından tekrar geçmesine izin verdiği için kendini azarladı.

"Ama bugün değil," diye ilan etti, iki elini başının iki yanına hafifçe sıkıştırarak onu tekrar neşeli bir hale sokarken oyunculuk.

"Peki ya hiç?

Anlaştık. Ama sadece şu andaki anlaşmamıza sadık kalırsak: her boş anımızı en iyi şekilde değerlendirmek. Her birini son anımızmış gibi yaşayacağız.

Onun bakışlarıyla buluşmadan önce kapıya bir göz attı. "Her an kapıyı çalabilirler.

"O zaman en iyisi daha fazla vakit kaybetmemek," dedi ve dudaklarını boynunu okşamadan önce uzun bir öpücük daha verdi, dudakları şimdi omzuna düşen kolyenin metal zincirine değiyordu.

Onu görmekten nefret ediyordu: Kendisi tarafından üzerine yerleştirilen bir lanetle onu bağlayan şişe tutma zinciri. Geçmişine dair hafızasını ve kimliğine dair her türlü duyguyu silmekle kalmayıp Pummel tarafından hapsedilmesine neden olan bir lanet onun kolyesini ele geçirdiğinde.

Kolye onu, kolyenin beş mil çevresiyle sınırlıyordu. varlığında, sıraya geri dönmek için onu yanlarına almaktan başka çareleri yoktu.

"Kendinizi nasıl tanımlamıştınız?" diye sorarak onu görevine geri döndürdü. "Pervasız, düşüncesiz...?"

"Görünüşe göre benim en iyi ve en kötü yanlarımı ortaya çıkarıyorsun, Jessie Reece.

bile gerek kalmadan dilinden dökülüverdi.

Kadın onun altında hareketsiz kaldı. "Jessie Reece?

Geçici olarak onun bakışlarıyla karşılaştı. İkisi de bu işin uzun soluklu olduğunu biliyordu ama ikisi de gelecekleri hakkında fazla konuşmamıştı.

'Bir soyadına sahip olmanın zamanı gelmişti,' dedi. 'Ve ilk tercihi ben yapacağım.'

Onu rahatlatmak için tekrar gülümsedi, kızıl tonları menekşeye . "İlk hak *benim* mi? Bazen tam bir çocuk oluyorsun, Reece.'

'Seni nasıl tatmin edebilirim? sanmıyorum, şekerim.'

Fermuarını indirmeden önce bol kot pantolonunun üst düğmesini açtı.

Adam elini külotunun önünden aşağı kaydırıp onun cinsel organını bulduğunda, kadının nefes alış veriş bir anda neredeyse insani bir hıza ulaştı ve kendi uyarılmışlığı da onunkini keşfettiğinde zirveye çıktı.

"Neden beni buna ikna etmene izin veriyorum, Eden?" diye sordu.

Ağır, doygun bir iç çekiş, parmağını içine sokarken boştaki eli adamın üst kolunu .

"Karşı konulmaz olduğum için mi? Orta parmağını onun sıcaklığının deritti, Jessie anında gözlerini kapattı, nefessiz kalarak ayrılmış dudaklarını terk etti. 'Çünkü bunu sana yapabilirim...' Aynı anda Başparmağını kızın klitorisinin üzerinde gezdirerek kızın sarsılmasına neden oldu. "Beni *neredeyse* benim seni sevdiğim kadar sevdiğin için mi?

Gözlerini açarak , ereksiyonunun zonklamasına neden olan boğucu bir bakış attı.

'Ve bir gün,' dedi, 'sana arka sokak dalışlarından ve tünel zeminlerinden daha fazlasını sunabileceğim. Sana ne verebileceğim hak ediyorsun.'

"Seninle olduğum sürece nerede olduğum umurumda değil Eden.

Çekirdeğinin derinliklerinde bir kıvılcım tutuştu. Elini yavaşça çekerek başının yanına koydu ve altında istekle yatan mükemmelliğe baktı.

"Altın için gitmeliyiz," dedi, kot pantolonunu ve iç çamaşırını çekiştirerek.

"Ne için?

"Mümkün olduğunca hızlı ve kaçamak bir sevişme için birincilik.

Tekrar güldü.

Ayakkabılarını, kot pantolonunu ve iç çamaşırını çıkararak onu kucağına aldı ve aynı anda ceketini omuzlarından indirip tişörtünü de başından çekti.

Sırtını duvara yaslayıp kalçalarını iki yana açarak fermuarını açarken onu yanına oturması için yönlendirdi. 'Belki ben de bu vücuttan biraz etkilenmişimdir,' dedi, Önceki konuşmalarına atıfta bulunarak. Yumuşak ellerinin omuzlarından aşağıya, omuz zırhının dövmesinin ve her iki göğüs kaslarının üzerinden sıkıca süzüldüğünü hissetmek, onu rahatsız edecek kadar sertleştirdi.

"Sadece birazcık mı?" sordu, başını duvara yaslariken gözlerini ondan alamıyordu; bir eliyle gömleğinin düğmelerini açarken aynı anda elini ereksiyonunun etrafına sarmasını izledi.

Her seferinde onu uçurumun kenarına getiriyordu: Onunla oynarken kendini izleyişi, tüy gibi hafif dokunuşlar ve uzun, kalıcı vuruşlar arasında gidip gelirken onu şefkatli ama sert bir okşayışla ele alışı.

Elini kızın saçlarının arasında gezdirdi, yüzündeki her ifadeyi incelerken gözleri giderek artan uyarılmışlığıyla parlıyordu.

Gözlerini kapattı ve onun dokunuşunun hissini içine çekti, Sadece elini ağzıyla değiştirmek için bacaklarından aşağı doğru kayarken onları açtı.

Derin bir nefes aldı, nefesi tekrar bedenini terk ederken titriyordu. Elini ensesine koyarak başını duvara yasladı ve kontrolü onun ele almasına izin verdi.

Ama birkaç dakikadan fazla dayanamadı ve kızın üst kollarından tutarak onu kendine çekti.

Hâlâ cam gibi olan gözlerine baktı, yumuşak şiş dudakları ön spermiyle parlıyordu.

Tekrar yakaladı ve boşta kalan elini Elini tekrar bacaklarının arasına soktu, kalçaları hâlâ onunkilerin iki yanına yayılmıştı.

Alnını onunkine dayadı, avuç içleri başının iki yanında duvara yaslanmıştı, ağır nefesleri odada yankılanıyordu.

Tünel, klitorisini okşarken bir yandan da onun seks kıvrımlarını okşuyordu.

Elini kızın ensesinde sıkıca kavrayan adam, kızın ağzını kendi ağzıyla kapattı, orta parmağını yavaşça tekrar kızın cinsel organına sokarken aynı anda dilini kızın ağzının içine kaydırıldı.

samimiyeti. Ve her ikisiyle de aynı basıncı, aynı ritmi kullanarak, aynı anda ağzının ve seksinin hassasiyetinden en iyi şekilde yararlanarak onu daha da kızdırdı.

"Bu tür numaraları iyi biri olarak öğrenmedin," dedi nefes nefese dudaklarına karşı. "Geçmişinde belli başlı artılar var.

Tekrar gülümsedi. Orta parmağı hâlâ kızın içindeydi, işaret parmağını bir süre kızın cinsel organı boyunca ileri geri kaydırıdıktan sonra diğer parmağıyla birlikte kızın içine soktu.

Jessie sarsıldı ve omzunu kavradı, tırnakları etine gömüldü, bakışları tekrar onunkilerle buluştu.

Boştaki eliyle kızın arkasını kavrayıp parmak izi bırakacak kadar sertçe sıktıktan sonra ağzını kızın göğüslerine indirdi, diliyle sert meme uçlarıyla oynadı, Jessie'nin omzunu kavrayışı şiddetlendi, nefes alış verışı daha düzensiz hale geldi.

Onun doruğa yaklaştığını hissettiğinde, nefesi ereksiyonunun gerilmesine neden oldu, onun zevk iç çekişini, dokunuşuyla kendini affettiğini duyduğunda kendi nefesi kesildi.

Ve zaman kısaydı - muhtemelen çok uzun süre oynamak için çok kısaydı.

Parmaklarını çıkararak, onu kaldırmak ve pozisyonuna çekmek için arkasındaki sert eti kavradı, diğer eli daha sonra onu üzerine indirirken ensesini tekrar kavradı ve hafifçe kendini onun içinde.

Her seferinde daha iyi oluyordu. Böyle düşünebileceği birini bulabileceğini hiç düşünmemişti ama Jessie'yle geçirdiği her sefer ona olan aşkını daha da yoğunlaştırıyordu.

Ve boşlar arasındaki farkın bu olduğunu biliyordu,
ruhsuz bir pislik olarak yıllarını harcadı.

Onunla - bir daha birlikte olmayı hayal edebileceği tek kızla birlikte olmak.

Onu iliklerine kadar doldururken, içine girmenin, onunla bağlantı kurmanın, onu tüketmenin her nefis santimiyle kendini doyurmak için gözlerini kapattı.

Onu.

Ve gözlerini tekrar açıp onunkilere bakarken, uyarılmışlığının zirveye ulaştığını, gerginliğinin arttığını hissetti.

Ritimlerini bulmak zahmetsizdi; şimdiye kadar deneyimlediği en doğal duyguydu. Kadının belini kavrayan adam, kadın tekrar üzerine doğru iterken onunla buluşmak için yukarı doğru itmenin ortasında onu hafifçe döndürdü ve

Tekrar.

Başını eğdi, elleri boynunun her iki yanını kavradı, kısa, kısık nefesleri zaten bildiği şeyi pekiştirdi: bu, isteseler de istemeseler de ikisinin de hızla boşalacağı zamanlardan biri olacaktı.

Ve onun etrafında kenetlendiğinde, gözleri onunkilerle buluştuğunda, onun

Nefes alış verişi sarsıldı, doruğa ulaştığında parmaklarından ayak parmaklarına doğru acı aktı, sonunda içine boşalmadan önce kendini olabildiğince uzun süre eşikte tuttu.

Onun boynuna sarıldı ve gözlerinin içine baktı, kendi nefesini tutarken onun da nefesini tutmasına izin verdi.

"Seni sevdiğimi yeterince söyledim mi Jessie Reece?

Bu sefer bunu söylerken gözünü bile kırpmadı. 'Benim için yaptığın her şey yeterli. Bana daha fazlasını veremezsin Eden.'

"Sana her şeyi verdiğimi bildiğimde, zaman yeterli olacak.

Parmaklarını şişe tutma zincirinde gezdirdi. 'Dahil olmak üzere

Seni bundan kurtarmanın bir yolunu bulmak. Onun bakışlarını karşıladı ve tuttu. "Bir kez ve herkes için.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Jessie, Sorran'ı rögar deliğinden yukarı doğru takip ederken Eden'i izledi.

Nico ve Jed, Lycan'a eşlik eden iki vampir, dışarıda tam alarmda kalmıştı.

Sorran sahilin hâlâ temiz olduğuna dair sinyali aldıktan sonra Eden onu elinden tuttu ve ara sokaktan çıkıp caddenin karşısındaki yanmış sıraya doğru gittiler.

Sadece birkaç gün önce dördüncü boyutu geçici olarak kapatmak için arka sokaktaki kilitli yere döndüklerinde de aynı mide bulantısı midesini bulandırmıştı.

Bir zamanlar tavan arasında bulunan odasının olduğu yere baktı. Şimdi gece gökyüzünden başka bir şey görünmüyordu. Sahanlıkta durduğu ve Eden'i ilk kez gördüğü pencere artık yoktu. O sırada geçirdiği elli yılın her parçası yok olmuştu, anıları hariç.

İnsanoğlunun kötülüğüne dair anılar etrafını sarmıştı; izolasyon, duygusal istismar, Pummel tarafından kanı için kullanılma, sınırı aştığı nadir durumlarda onu kilitlediği merdiven altındaki o dolap...

"İyi misin, Jess?"

Jessie dikkatini kararmış kalıntılardan ayırıp Eden'in endişeli bakışlarıyla buluştu. durdu.

"Evet," dedi, onu rahatlatmak için başını salladı ve mümkün olduğunca çabuk sokaktan çıkmaları gerektiğini kendine hatırlattı.

Sorran köşedeki dükkânın girintisinde bekledi. "Biz dışarıda nöbet tutacağız."

"Çabuk olacağız," diye onu rahatlattı Eden, yanından geçip giderlerken, en az diğerleri kadar oyalanmaya niyetliydi.

Jessie, bir zamanlar bir ev olan binanın tozlu iç kısmını taradı. Yönetmelikler yürürlüğe girmeden önce, eşit derecede gelişen bir yerleşim bölgesinde gelişen yerel dükkân. Otuz yıl sonra, eksiler güneye taşındı.

Şimdi burası grafitiler, boş alkol şişeleri, kullanılmış prezervatifler ve bölgede ikamet eden mahkumların binayı uygun gördüğü diğer şeylerle doluydu.

Yıllar boyunca birden fazla kez yağmalandığı belli olan enkazın üzerinden ve içinden geçtiler. Yukarıdaki kırık tavanın alçı levhalarını kenara iten Eden, arkadaki kapıya doğru ilerledi.

Tozlu ofis, masanın hâlâ orada olduğunu görünce bambaşka bir acıyı da beraberinde getirdi: Toby'nin masası.

Yönetmelikler yürürlüğe girdiğinde, işini iyi yürüttüğü ve gerekli standartları karşıladığı için Toby'ye Midtown'da bir yer teklif edilmişti. Ancak Midtown'a taşınmak, üçüncü bir tür olan Jessie'yi geride bırakmak anlamına geliyordu. Potansiyel olarak gizlice Lowtown'a taşınabilirdi, ancak bir noktada keşfedilme olasılığı yüksekti.

Kalması için onu daha da zorlayan şey, tam olarak o yerle olan bağlantısıydı. Orası ilk uyandığı yerdi. Bir buçuk asır önce, adından ve melek olduğundan başka bir şey bilmiyordu. Orası kehanetleri yönlendirdiği yerdi. Bunu anlamıyordu, açıklayamıyordu ama orada olması gerektiğini biliyordu. Toby de onunla kalmayı tercih etmişti.

Onu kilitli kaldığı katta bulduğu andan itibaren, yönetmeliklerden önce onun türü hakkında olabildiğince çok şey öğrenmek için harcadığı yıllara kadar, onun tek arkadaşı olmuştu. Onun en iyi arkadaşıydı.

Toby, yönetmeliklerden sonra bile otuz yılını keşfettiği her şeyi araştırarak geçirmiş ve bulabildiği kadar çok parçayı bir araya getirmeye çalışmıştı.

mümkün olduğunca birlikte. Daha sonra mahkumlar

Sınırın öte tarafındaki cezaevinden taşanlara bir destek.

Pummel o sırayı seçmişti. O evi seçmişti. O en iyi arkadaşını gözlerinin önünde vahşice öldürdü, sahip olduğu tek arkadaşını, evlerine giren bir dolandırıcı tarafından katledildi ve bağırsakları deşildi.

Eve. Ve Pummel'in müteakip baskısı altında elli yıl boyunca sefalet içinde sıkışıp kalmış, onu Pummel'in mülkiyetine mahkum eden kolyeye çaresizce bağlanmıştı.

Eden'in lanetine uyum sağlarken günümüze geri döndü.

Arka duvarı kaplayan açık ve bükülmüş dosya dolaplarından odayı dolduran evrakların arasına çömelmişti.

"Merak etme, onların içinde değil," diye onu rahatlattı ve yanına geldi. "Onlar sadece resmi hesapları tutuyor.

Jessie iki dolabın arasına sıkıştı ve arkasını kullanarak ağırlığını dolaplardan birine verdi, sonunda arkadaki havalandırma deliğini açığa çıkarana kadar onu geriye doğru itti.

"Toby tüm araştırmaları gizli tutuyordu," diye açıkladı, kimsenin dolapların ötesine bakmaya zaman ayırmadığını umarak.

Parmaklarını havalandırma kapağının içine sokarak onu duvardan çıkardı ve kesilmiş bir kare alçı levhayla birlikte içeri doğru itti.

Çömelip üç ayak karelik boşluktan içeri adımını attığında, dar ve gizli odanın

dokunulmamıştı. Yanağındaki bir damla gözyaşını aceleyle sildi. Buraya döndüğünde, orada olduğundan çok daha fazla etkilenmişti.

Toby'nin evrak işlerini yere yaydığı, her yolculuktan sonra bulgularını anlattığı canlı anılar zihninden geçti.

Bazı seyahatler onu aylarca uzaklara götürmüştü.

Dünyayı dolaştı, dünyanın en karanlık ve en gizli yerlerinde ipuçlarını takip etti. Her geldiğinde

şehir efsaneleri, halk masalları, meleklerin varlığında ısrar eden küçük, münzevi topluluklardaki fısıltılar

Aralarında yürüyorlardı; hem iyileştirici hem *de* yıkıcı güçleri vardı.

Meleklerden her zaman huşu ile bahsedilmezdi - bazen onlardan korkulurdu.

Arkasından gelen Eden'in güven veren eli ensesine dokunduğunda onu fark ettiğini ve anladığını söyledi. Onu kendine çekti, kollarını etrafına sardı ve şakağından öperken nazikçe sıktı.

Empatisinin yanı sıra, bir çözümün hâlâ ulaşılabilir olabileceğine dair duyduğu rahatlamayı da hissedebiliyordu. Ve o anda ikisinin de odaklanması gereken şey buydu.

Onu dudaklarından hafifçe öptü. "Hadi yapalım şunu.

Eden sırt çantasından iki el fenerini çıkardı. Gözleri zifiri karanlığa uyum sağlayabilse de, bu çok uzun sürecekti.

Okumaya alışmaları ve yeterince hızlı taramaları uzun sürdü. El fenerinin yanı sıra, kilidi açması için ona bir dizi iğne verdi.

Eden ilk dolabı açar açmaz kâğıtlar arasında ilerlemeye başladı, Jessie de birkaç dakika sonra kendi dolabını açtı.

'Burada çok şey var Jess,' dedi. 'Bu saatler sürecektir. Sahip olmadığımız saatler.'

Oraya varmalarını gölgelemesini istememişti. O biliyordu Toba'nın araştırması sonunda muazzam bir hale gelmişti. Aramaya nereden başlayacağını da bilmiyordu, yanlarında tomar tomar kâğıt götürmek zorunda kalmaları ihtimali giderek artıyordu ve sırt çantası giderek daha da feshedilmiş görünüyordu. Nico ve Jed'in yanı sıra Sorran'ı da ipe çekmeleri gerekecekti. Nico ve Jed'i de yer altına indirebilirlerdi. Tüm yolu geri taşımaları ya da başlatılmakta olan hareket planıyla taşımaya devam etmeleri mümkün değildi. Birkaç saat yerlerinde kalma riskini göze almak zorundaydılar. Kane'e ne yaptıklarına dair mesajı iletmeleri gerekiyordu.

'Önce sekmeleri kontrol edelim,' dedi. 'Diğerlerinden daha alakalı görünen bazı dosyalar olabilir.

Melek gözyaşlarıyla ilgili belirli bir bölüme işaret eden herhangi bir şey aramak için her sekmeyi dikkatli bir şekilde ardı ardına inceledi.

Eden da aynısını yaptı, her ikisi de neyin alakalı olup neyin olmadığına dair ilk anlık yargılara varmak zorunda kaldı.

Billy'nin ona söylediği sözler kulak misafiri olduğunu hatırlayınca Jessie'nin boğazında bir düğüm oluştu, özellikle de Eden'in ağabeyinin bakışlarını nasıl karşıladığını izledikten sonra - ağabeyinin onayını hala alan küçük bir çocuk gibi

önemliydi. Bu, Eden'in savunmasız tarafına eklenmişti. sadece ona gösteriyor gibiydi. Çünkü sert sokak çocuğunun ve daha da sert CEO dış görünüşünün altında, şeyler ve insanlar gerçekten vardı Eden için önemliydi. Ailesi kesinlikle önemliydi. Ve farkında olmadan en değerli insanlardan birini zehirlediği bilgisi Ona olan bağlılığı, güneşin üzerindeki bir bulut gibi umudunun üzerine bir gölge daha düşürmüştü, onu da zehirlediğini hatırlatarak tam bir güneş tutulması yaratmıştı.

Tüm içgüdüleriyle onsuz asla olamayacağını biliyordu. Onu bir haftadan daha kısa bir süredir tanıyor olabilirdi ama Eden Reece'siz bir hayat düşünülemezdi. Toz ve çürümeyle çevrili o odadaki karanlığın ortasında bile, hiçbir zaman onun yanında olduğu zamankinden daha canlı, daha güvende, daha umut dolu hissetmemişti.

Yaptığı şeyi geri almanın bir yolu olmalıydı.

O da olmazsa doktor bilirdi. Sirius tüm ordusuna gözyaşlarını vermişti, bu da sonunda dengeyi sağladığı anlamına geliyordu.

Doğru. Melek gözyaşları hangi durumu çağırırsa çağırırsın bununla nasıl başa çıkacağını biliyordu.

Onun hareketsizliğini hisseden Eden bakışlarını yakaladı, kahverengi gözleri endişeyle onunkilere kilitlendi. "İyi misin?"

Başını salladı ve dikkatini tekrar kağıtlara verdi.

Aradıklarını bulmaya her zamankinden daha kararlıydılar - tabii bu mümkünse -.

Üst çekmeceyi kapatıp ikincisini açmadan önce birkaç alakasız dosyayı daha karıştırdı.

'Bunun için kendini suçlamayı bırakmalısın Jessie. O gözyaşlarını Honey'e verdim. O bana güvendi. Onları ona vermek *benim* seçimimdi.

Sen yaparım. Çünkü başka seçeneğin yoktu Eden. O bu sistemin bir kurbanıydı. Sirius'un büyük planının kurbanı olan binlerce kişiden biriydi. Ve biz bunu değiştirene kadar, her şey böyle kalacak. Ama *değiştireceğiz*. Buradan çıkmanın bir yolunu bulacağız, söz veriyorum. Sirius Kane'i alamayacak. Kane'i alamayacak. İsteddiği her şeyi. Kane bu duvarların içinde olduğu sürece umudumuz var. Kendisi buradayken burayı bombalamayacağı kesin.

Eden'in gözleri hafifçe kısıldı, kaşları aniden , bakışları bir an için kaybolmuş gibi boş bir şekilde evraklara kilitlendi.

O bakışı biliyordu. O bakışı onun gözlerinde birden fazla kez görmüştü.

"Eden ne oldu?"

"Bir solucan deliği var," diye mırıldandı Eden, öncelikle kendi kendine. Kalbi küt küt atmaya başladı. "Ne?"

Eden onun bakışlarını tekrar kendi bakışlarına çevirdi, bakışları umutla alevlenmişti. "Bu çok açık. Bunu nasıl göremedik? İşte zayıflık bu, Jess.

Bizi kontrol altında tutarken Kane'in canlı çıkmasına ihtiyaç duymak Sirius'un zayıf noktası.

"Anlamıyorum.

'Sirius Kanei *almak* için burada, yani başka bir şey yapmadan önce onu dışarı çıkarabilmesi gerekiyor. Ama bu riski göze alamaz. Özellikle de savaşın ortasında, bu bariyeri bir saniyeliğine yıkmak için bir giriş ve çıkış noktasına sahip olması gerekir - Lowtown ve Blackthorn arasında köprü kuran bir şey - yoksa başka nasıl Kane'yakaladıktan sonra mı? Bariyeri nasıl yıkacağımıza odaklanmamıza gerek yok çünkü zaten bir geçiş yolu var.

'Ama elektromanyetik alanın çalışması için tam bir devre üzerinde çalışması gerektiğini, yani bozulamayacağını hepimize açıklamıştınız. Bu yüzden EMP'yi geçiremiyoruz.

'Daha yoğun bir özelliğiniz ya da halihazırda var olan EMF'den daha güçlü başka bir elektromanyetik alanınız yoksa, Alanın devam etmeden önce etrafından dolaştığı bir şey. Jessie sonunda anlayarak, "bir kaya," dedi. 'Bu solucan deliği akıntıdaki kayadır.'

"Ve bahse girerim bariyerin kaynağı da orasıdır.

"Devre pili. Jessie'nin kalbi biraz daha sert çarptı. 'Ve eğer elektromanyetik alan tarafından korunmuyorsa, bir EMP Bu da onu çökertebileceğimiz anlamına geliyor.

"Ya *da* bariyeri sağlam bırakıp ihtiyacımız olanları Sirius hiçbir şeyden şüphelenmeden solucan deliğinden geçirebiliriz.

Jessie küçük bir çığlık atarak kollarını Eden'a doladı ve onu çekti. "Sen bir dahisin Eden Reece.

'Ve bir seks tanrısı, Jess. Deha ve seks tanrısını unutma. Ellerini Jess'in kalçalarına koyarak onu kendisinden uzaklaştırdı. 'Ama fazla heyecanlanmayalım. Hâlâ nerede olduğunu bulmamız gerekiyor. Potansiyel olarak

Tünel sistemleri labirenti içinde bir tünel sistemi hakkında. Tünel sistemleri zaten istila edilmiş durumda. Ve onu bulsak bile, sınırdan daha sıkı korunacağını garanti edebiliriz.

kendisi. Ama kuzeyden geldikleri için, sanırım bu bizim en iyi Başlamak için bir yer. Büyük ihtimalle bizi ilerletirken arkalarını kolluyorlar. Yine de bu, kontrol etmek için zamanımızı kısıtlayacak. "Ama bir planımız var Eden," dedi ellerini sıkarak. "Biz geri dönmek zorundayız. Kane'e söylemeliyiz."

"Sorrان ve diğerlerinin tünele mümkün olduğunca çok şey taşımasına yardım edeceğim," dedi ve geri adım atarak duvardaki boşluk. "Onlar Kane'e dönerken okumaya devam edebiliriz.

Adrenalin pompalayan Jessie, klasörleri teker teker dolaptan çıkarıp yere yığıldı.

toplandı. Beş kişiydiler ve hepsini ara sokağa geri taşımak yirmi dakikadan az sürerdi.

Ama çömelip üçüncü dosyayı kaldırdığında durdu. Toby'nin ön kapaktaki yazısına baktı: *Gözyaşları*.

Dizlerinin üzerine çöktü. Karton dosyanın lastiğini aceleyle geriye itti ve üstteki kâğıt parçalarını aldı. Bir anda Hızlıca göz gezdirdiğinde, baştan sona melek gözyaşlarına atıfta bulunulduğunu gördü.

Kalbi çarpıyordu; elleri titriyordu.

Tüm kâğıt parçalarını bir yığın haline getirip dosyayı tekrar kapattı. Dosyayı elinde tutarak duvardaki delikten aceleyle geri döndü.

"Eden!" diye , neredeyse enkazın üzerinden yuvarlanıyordu. Dükkâna dalmadan önce ona ulaşma hevesiyle ofise girdi.

Kapı aralığındaki gölgeyi gördü. Kendisine doğru yönelen arbaleti görünce nefesini tuttu.

Eden'in yerde hareketsiz yattığını görünce kalbi duracak gibi oldu ve midesi bulandı.

Kalçasına bir acı saplandı. Ve dünyası karardı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Caleb masanın başına oturdu. Sandalyesinde arkasına yaslanmış, yeşil gözlerini spagettiye dikmiş, Feinith'in daha önce hiç kimsede görmediği bir hassasiyetle çatalının etrafında döndürüp düğümlüyor, her lokmada dudaklarından bir damla bile dışarı çıkmasına izin vermiyordu.

Adamın bakışları yemeğin büyük bir bölümünde aşağıya kaymıştı. Bazı minnettardı çünkü ona baktığında gözleri sabitti kaçırmamak için tüm gücünü kullanmıştı.

Jake'in ölümünden beri onunla neredeyse hiç konuşmamıştı. Onu yakalamıştı. ayakta durmuş, yanında viskisi, kırmızı gözlerle Jake'in yatak odasına giden koridora bakıyordu. Birkaç kez kendini suçlu hissetmesi gerektiğini tahmin etti ama yaptığı şey daha büyük bir iyilik içindi ve Jake her zaman istenmeyen vicdan olmuştu.

Ama Caleb, onun gibi bir öfkeye kapılmak yerine, rahatsız edici bir sessizlik geliştirmişti. O O zamandan beri kepenkleri kapalı tutarak onları dünyanın geri kalanının engellendiği bir kozanın içine attı.

"Jake konusunda hâlâ üzgün olduğumu biliyorum Caleb, ama konuşmamız gerek.

Elini silmeden önce çatalını çapraz tabağa yerleştirdi. ağzını peçeteye ve sandalyesinde arkasına yaslandı, bir eli kucağında rahatça dururken diğer eliyle viski bardağını masanın üzerinde çevirdi. bir lokma aldı.

Yavaş vampir kalbi, yüz ifadesini okumak imkânsız olan adam nihayet bakışlarıyla buluşup onu tuttuğunda hızla çarpmaya başladı.

Ordunun harekete ve bariyerin yükselmesinin yanı sıra, Hess'ten tüm Yüksek Düzen'in bilinmeyen bir yere taşındığını teyit ettiğini söylemişti.

Caleb'i bulduktan kısa bir süre sonra Hess ile temasa geçmişti. Jake. Hess ona Yüksek Tarikat'ın evinin basıldığını ve hepsinin içeri alındığını söylemişti. Ona Jarin'in kehanet edilen vampir lideri olmakla suçlandı. Uzak durması için uyarılmıştı. Onu da arayacaklarını biliyordu - özellikle de Sirius.

'Savaşın eşiğindeyiz,' ekledi, 've savaşla birlikte beklediğimiz her şeyi kaybetmenin eşiğindeyiz. Senden bir şey istiyorum,

Caleb. Ne planladığını bilmem gerek. Harekete geçmeni istiyorum.'

Viskiden düzenli bir yudum aldı. Kesme kristal bardağı tekrar masanın üzerine koydu ve sandalyesini geriye itti, ayağa kalkarken zemindeki sıyrıklar kadının tüm sinirlerini sızlattı.

Ona doğru yürürken, ' olmaya çalış,' dedi.

Adam arkasına geçtiğinde ayağa kalkma isteği baskın geldi ama oturmaya devam etti.

Adam ellerini boynuna koyduğunda kadın irkildi.

"Çok gerginsin," diye ekledi başparmaklarını aynı anda ensesinde gezdirirken, parmakları omuzlarına uzanıyordu.

Sert ve hassas bir masajla onu çalıştırırken uyguladığı baskı, şehvetin kaba tarafına doğru yöneldi.

"Rahatlamam gerek," dedi, parmaklarını boğazından yukarı kaydırarak boynunun etrafında dolaştırdı. "Bana güvenmelisin.

Kendini ellerini kucağına koymaya zorlamadan önce sandalyenin kolçaklarını sıkıca kavradı.

Ellerini göğüslerinin yukarı doğru kıvrımları boyunca sürüklemekten önce başparmaklarını kürek kemikleri boyunca ovuşturdu, onun hissinin tadını çıkarmak için gözlerini kapatmasına neden olacak kadar yakındı.

Ama bu

adamın farkındalığını bastırmak imkansızdı. Yüzünü okuyamamaktan.

'Bana hiçbir şey vermezken nasıl yapabilirim? O Serryn'i aramak için koca bir ordun olmalı. Eğer onu kaybedersek

kazanma garantisi yok, Caleb. Sirius'un ordusu çoktan sokaklara inmişken, hayatta kalma şansı her geçen saat azalıyor.

"Aşağıda Rob Doyle var. Midesi bulandı. "Kim?

'Herkes Rob Doyle'un kim olduğunu biliyor. Eski TCD Rob Doyle, "Arana Malloy'u öldürdüğü için hapis yattığı söyleniyor. Duraklaması Acı verici. "Duruşmadan birkaç hafta sonra bir teklifte bulunmak için onu hücrelerinde ziyarete gittiniz.

Gözlerini önündeki boş alana dikti ve zorlayarak sakın kalmak için kendini zorladı. Caleb sert masajına devam ederken aceleyle kendini haklı çıkarmaya çalışarak, "Malloy'u ele geçirme şansımızı artırmak için," dedi.

"Ve bunu yapmak için Sirius'la birlikte çalışın.

'Bunu yaşadık: bizim için en iyi şans güvence altına almak için. Kane'e yaklaşmak için. Onu bizimle çalışmaya ikna etmek için.

'Benden haberin olmadan önce mi? Vampir liderinizin çoktan kanatlarda olduğunu bilmeden önce.

"Potansiyel bir serry'n'i serbest bıraktık, Caleb. Yaptığım şeyi neden yaptığımı biliyorsun. Eğer o zaman bana ne olduğunu , daha farklı davranırdım. Senin üzerinde gücü olduğuna, seni savunmasız bıraktığına inanarak oradan ayrıldım. Kız kardeşini uyarma ihtimali vardı. Kehanetin anahtarını bırakamazdım. Bunu açıklamıştım.

Ama Doyle seni geri çevirdi. Onun için yalvaracaktın. Bırakın, iki kıdemli ajanın kontrolü altında genç ve toy bir çaylak olduğu için kurban kartını kullansın, siz de onu yanınızda çalıştıracaktınız. Ama görünüşe göre Sirius onu burnunun dibinden işe almış. O zaman Sirius'a hangi yalanı söyledin?

Feinith? Çünkü bana kendi ağınıza hızla dolanıyormuşsunuz gibi .

Hızla boğucu bir hal alan bir ağ. Bu ağ ona, sığınağını korumak için Caleb'in etki alanında kalmaktan başka seçenek bırakmamıştı.

Elinden tutup yatak odasına doğru yürümeden önce onu başının üstünden öptü.

"Onu nasıl ele geçirdin?" sordu, aslında sormak istediği tek şey Doyle'un ona tam olarak ne söylediğiydi.

"Sana sürekli söylediğim gibi," dedi Caleb, yüzünü ona dönmeden.

"Ben asla oturup hiçbir şey yapmam.

Adam elini Feinith yatağa baktı. Kapağını açmak için komodinin önüne çömelmesini izledi.

Telefonu içinden çıkardı, yatağın üzerine koyarken sabit hat kablosu uzanıyordu.

Yatak başlığına yaslanmış, bacaklarını gelişigüzel önünde açmış, telefonu ayaklarının dibine koymuştu.

Tekrar onun sabit yeşil gözlerine baktı ve kalbi bir çentik atarak neredeyse insan hızına ulaştı. "Nedir bu Caleb?

"Bahse girerim Sirius'un direkt numarası sende vardır.

Ne düşündüğüne dair bir ipucu bulmak için bakışlarını inceledi. "Ve?

"Onunla bir anlaşma yapmanı istiyorum.

"Ne tür bir anlaşma?

Ona anlaşmanın bana düşen kısmına hala sadık olduğumu söylemeni istiyorum. Ona Kane'in bende olduğunu söylemeni istiyorum. Onu Jarin'le takas etmek istediğimi söylemeni istiyorum.

ONUNCU BÖLÜM

Jessie kulaklarındaki kan akışının gümbürtüsüyle uyandı.

Ağırlaşan gözlerini zorla açtı, oda etrafında sallanıyordu, ve gözlerini kırıştırarak bulanıklığı gidermeye çalıştı, dişlerinin arasına sıkıştırılmış ve başının arkasında sabitlenmiş deri ruloya karşı yüksek sesle nefes alıyordu.

Tam olarak göremese de oturduğunu biliyordu. Tam olarak neyin içinde olduğunu bilmiyordu ama kollarını ya da bacaklarını hareket ettiremiyordu. Aşağı bakmaya çalıştı ama soğuk ve sert bir şey başını sanki bir kiskacın içindeymiş gibi tutuyordu.

Jessie bileklerini kurtarmak için kollarını gerdi ama deri kayışlar onları tutuyordu - avuç içleri yukarı doğru, iç kolları açıktaydı. Ayrılmış bacakları da ayak bileklerinin etrafındaki deri bağlarla tutturulmuştu. Parmaklarını büktü ve gözlerini kırıştırarak bulanıklığı biraz daha gidermeye, sersemlik hissinden kurtulmaya çalıştı.

Tam karşısında bir figür belirince irkildi. Ona bakan kız, duvarın iki yanındaki tek bir ışıkla aydınlatılan, idam sandalyesine benzeyen bir şeye sıkıştırılmıştı.

Kendisine baktığını fark ettiğinde kalbi daha da hızlı çarpmaya başladı.

Oda soğuk ve çıplaktı ve kendisine bakan yansımadan görebildiği kadarıyla belki yirmiye yirmi ayaktı. Odanın Duvarlar, soyulmuş nane yeşili boya ile benek benekti ve nemli, köşeler ölü sineklerle delik deşik. Koridorda bir yerde

Hemen arkada, açık kapının ötesinde, damlayan bir musluk yankılanarak daha fazla boş ve çıplak odayı haber veriyordu.

Hangi odada olursa olsun, önündeki ayna bir tür gözlem odasına işaret ediyordu ve bu da birinin içeriye bakıyor, onu izliyor olabileceği anlamına geliyordu.

Eksiler.

Nefesleri yine istemsizce düzensizleşmişti.

Sadece ona değil Eden'a sahip olan mahkûmlar. Eden'ı onun elinden alan mahkumlar.

Panik -kendisi için değil ama Eden için- ve hatta öfke onu tüketirken yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. Çenesini sıkı ve deriye karşı dişlerini gıcırdatıyor, derin derin nefes alıyordu.

Hayal kırıklığını dizginlemek için mücadele ederken; duygularını, hiç şüphesiz, iki yönlü aynanın diğer tarafından eğlenerek izleyecek olanlardan gizlemek için elinden gelen her şeyi yaparken burnunu çekti.

Doğrudan ona baktı - doğrudan ötesinde saklanan kişiye baktı.

Çok uzun zamanını - elli yılını - her gün saf kötülüğün yüzüne bakarak geçirmişti. Sözde insanlığın en hastalıklı ve en ahlaksız tarafının gözlerinin içine bakarak.

İçinde bulunduğu durumun çaresizliği giderek artan bir gerçekliğe dönüşürken, ikisini de nasıl bir kaderin beklediğine dair aklından geçen düşünceleri bastırmak için mücadele etti. Tüm bunları engellemek için savaştı

Pummel'in koğuşunda geçirdiği on yıllar boyunca tanıklık ettiği.

Kâbuslarına musallat olan ve geceleri uykusuz kalmasına neden olan konuşmaları ve hikâyeleri bastırmak için mücadele etti. Sırf Pummel onun yaşadığı sıkıntı ve dehşetle eğlenebilsin diye izlemek zorunda bırakıldığı sahnelerin görüntülerini göz kırparak sildi: dayaklar, saldırılar, cinayetler, tecavüzler, aşağılamalar, sakat bırakmalar - hepsi de Pummel'in koğuşunda iyi bir gece geçirmek adına. Ona kazançlı anlaşmalar kazandıran ve güneyin kontrolünde onu merdivenin bir sonraki basamağına çıkaran tüm yan gösteriler.

Ama artık ölmüştü. Çoktan ölmüştü.

Ancak bir mahkûm ortadan kaldırıldığında, yerine bir başkası geçirdi. Eksiler nemli bir odadaki küf gibiydi, sporlar her zaman bir

yol.

Kaderini beklemekten başka çaresi olmadığı için ellerini sıktı ve ayak sesleri duyunca başını iki yana salladı. Hafif ayak sesleri.

Kadın ayak sesleri.

Ağır erkek ayak seslerine tercih edilmesi gereken şey, göğsündeki huzursuzluğu hafifletmek için hiçbir şey yapmadı. Blackthorn'un güneyinde cinsiyet ayrımcılığı yoktu. Mahkumlar arasında daha adil bir cinsiyet yok. Katiller, tecavüzcüler, saldırganlar eşit derecede kadın olabiliirdi.

erkeklerle göre. Tatum ve Mya'dan - Pummel'in koğuşunda - dişilerin de erkekler kadar ahlaksızlıktan, zalimlikten nasıl zevk aldıklarını biliyordu.

Başka bir odada Eden'a sahip olabilecek kadınlar.

Gözlerini sımsıkı yumdu ve deri ruloyu sıkıca kavradı; bilme ihtiyacı, yakınlarda bir yerlerde Eden'a neler olabileceği düşüncesine tercih edildi.

Kadın kapının girişinde durdu. Belki yirmili yaşlarının sonlarındaydı, kot pantolonu ve kazağıyla mütevazıydı, ince, sarı saçlarından oluşan sade atkuyruğu omzunun üzerinden göğsünün ortasına kadar uzanıyordu.

Yaklaştığında, kibirden ya da ölümcül kadın mahkûmlara eşlik etme eğiliminde olan baştan çıkarma. Onun yerine, küçük adımlarında iddiasız bir kenar vardı.

Jessie'nin önüne geçti, sağ elinde kirpik kıvrırcıya benzeyen küçük bir alet, diğer elinde bir iğne vardı.

Jessie kadının gözlerinin içine bakarken kalbi biraz daha hızlı atmaya başladı.

Onun ne hemen anladı. Daha önce de onunki yoğun gözler görmüştü. Ama o zaman baktığı gözler yeni bulduğu bir arkadaşının gözleriydi: Caitlin.

Bu gölge okuyucunun gözleri başka bir şey değildi.

Gölge okuyucunun niyetini anlayan Jessie'nin nefesleri sığılaştı.

Bu gölge okuyucu, sanki eskilerden gelen bir komut altındaydı.

Gölge okuyucuların, hakimiyetlerini kontrol etmek için yeteneklerini kullanan üçüncü tür lordlar tarafından sahiplenildiği zamanlardaki sistem.

Ya da oEden ve diğerlerinin yakalandığı yer göz önüne alındığında daha olası görüldüğü gibi, bu gölge okuyucu artık bir

con.

Ne olursa olsun, bilgi toplamak için oradaydı - Jessie'nin kimsenin sahip olmasını göze alamayacağı . Ekibinin planlarına, nerede olduklarına, Caleb'in bekleyen vampir olduğuna dair bilgi. Lider, Leila'nın bir şeyleri değiştirmek için ona koşması... ve şimdi bir solucan deliğinin varlığını çözmüş olmaları...

Sirius.

Kalbi küt atmaya başladı. Bu ihtimal eksilerden daha kötü bir kaderdi - mümkün olabileceğini hiç düşünmediği bir şey.

Onu aramaktan vazgeçmemiş olma ihtimali vardı; onu alması için gönderdiği Eden'ı aramaktan vazgeçmemiş olma ihtimali vardı. Ve şimdi Sirius Throme *her şeyi* öğrenmek üzereydi.

Jessie yalvarırcasına kadının gözlerine baktı ama kendisine bakan bakışlardaki vurdumduymazlığa bakılırsa bu boşunaydı.

Ağzı tıkalıyken, bir dava ortaya koymak için hiçbir şey yapamazdı. Önem verdiği insanların hayatları için yalvarmak için hiçbir şey yapamazdı - sonunda ellerine geçen özgürlük şansı için.

Kadın şırınganın ucunu Jessie'nin kolunun iç kısmına soktu.

Jessie sakinleştiricinin gölgesini daha da güçlendireceğini biliyordu. erişilebilir - düşüncelerinin, anılarının içine girdiğinde gölge okuyucuya karşı savaşmasını engellemek için.

Çünkü gölge okuyucu öyle olacaktı. Jessie'nin gördüğü her şeyi görecekti; Jessie'nin hafızasının izin verdiği ölçüde duyduğu her şeyi. Hafızasının silindiği 150 yıl öncesine kadar: hatırlayamadığı bir suçun cezası olarak ondan çalınmıştı.

Gölge okuyucu onun zihninin en mahrem köşelerini görecekti. Jessie'nin Eden'la olan tüm karşılaşmalarını görecekti ve hissedecekti. ve daha sonra düşüncelerinin ve anılarının en özel ve değerli kısımlarına girer.

Ve bununla birlikte, gölge okuyucu Eden'ın onun için ne anlama geldiğini bilecekti. Sirius onun için ne ifade ettiğini bilecekti.

Sirius'un Kane'i ele yapmayı planladığı şey buydu. Onu kabzasına kadar uyuşturacak ve ustanın içine nüfuz etmek için eline geçirebileceği en güçlü gölge okuyucuyu kullanacaktı.

vampirin bilgisini ve istediği sırrı bulacaktı. O vardı onu Kane'e karşı kıskırtma planı başarısız olana kadar Caitlin'i düşünmüştü. Ama Sirius her zaman yedek planı olan biriydi.

Sakinleştirici vücuduna sızarken, görüşü ve oda yeniden altüst oldu. Üzerinde bu kadar hızlı bir etki yarattığına göre güçlü bir yatıştırıcıydı, uygulaması şüphesiz ondan önce kendi türünden başkaları üzerinde denenmiş ve test edilmişti.

"Eğer henüz bilmiyorsanız," dedi kadın sonunda, elindeki narin görünümlü metal cihazı havaya kaldırarak, "bu işlem en çok gölgelerinizi okumak için gözlerinizin içine bakabildiğim zaman etkili oluyor. Buna uymayı seçebilirsiniz ya da gözlerinizi soyarak açabilirim," diye ekledi. Kapak kelepçesinin amacı o zaman anlaşılır. 'Ve onları açık tutmak. Hangisini tercih edersiniz?'

Jessie elleriyle aşağıya doğru işaret etmeden önce ona ters ters baktı.

Gölge okuyucu aşağı baktı.

Jessie ellerini yumruk haline getirdikten sonra her ikisinin de orta parmağını kaldırdı.

Gölge okuyucu Jessie'nin meydan okuyan gözlerine bakarken ince, açık renk bir kaşını kaldırdı.

'Öyle olsun,' dedi ve bir adım öne çıktı.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

"Throme'un sana Jarin'i vermesini mi bekliyorsun?

Jarin: nişanlısı. Feinith, Caleb'ın bu öneriyi yaptığına inanmakta bile güçlük çekiyordu.

"Ve anlaşmayı *benim* yapmamı mı istiyorsun?" diye ekledi.

Bakışlarını onunkilerden ayıran Caleb, gömleğinin cebinden sigara paketini çıkardı. Çakmağını ateşlemeden önce bir tanesini dudaklarının arasına yerleştirdi ve sanki bir kahveden başka bir şey istememiş gibi ona baktı.

'Jarin'i sana vermeyecek,' diye ekledi. "Sana Hess'in ne dediğini söyledim. Onun vampir lideri olmakla suçlandığını söyledim. Sirius'un onun Blackthorn'a girmesine izin vermesine imkân yok.

"Kane'i isterse yapar.

Yataktan kalkmadan önce dumanını onun şokuyla oyalanması için bıraktı.

Yatak odasından çıkarken Feinith gözlerini telefona dikti.

Topuklarının üzerinde dönerek aceleyle onun arkasına geçti. "Sahip olmadığın bir şeyi ona veremezsin!

"*Henüz*," dedi Caleb, yüzünü ona dönmeden. "*Henüz* sahip olmadığım şey.

Salona girerek barın arkasına ve altındaki raflardan birine uzandı.

Feinith, 'Eğer ona Kane'i verirsen, Blackthorn'u yok edecek,' dedi.

"Her şey sona erecek.

Adam bardağını doldururken kadın barın önüne doğru ilerledi.

"Caleb, beni dinliyor musun?"

"*Beni* dinliyor *musun*, Feinith?" diye sordu, yeşil gözleri onunkilere kilitlenmiş, kollarını bara dayamıştı.

Onun sabit bakışları karşısında endişesi doruğa çıktı. "Bu kişisel bir mesele, değil mi Caleb?"

Bir yudum içkiyi geri devirdi, bakışları hâlâ onunkilerden ayrılmıyordu.

"Caleb, bunun kararlarını etkilemesine izin veremezsin - şimdi olmaz.

'Şimdi kimi düşünüyorsun, Feinith? Ben mi? Senin insanların mı?

Yoksa

Jarin?

"Artık Jarin'e bağlı olmadığımı biliyorsun. "Peki Jarin bunu biliyor mu?"

"Ne planlıyorsun?"

"Sirius'un telefon numarasını , değil mi?" "Bu bir hata Caleb.

Barın çevresinden dışarı çıktı. Aradaki boşluğu kapatarak boynunun kenarından tuttu. Başparmağını hafifçe dudaklarına sürttü.

"Hata yaparsın Feinith.

"Hayır cevabını kabul etmeye hazır olduğumu düşünüyorum. Gözlerinin derinliklerine baktı. 'Neler yapabileceğimi herkesten iyi biliyorsun. O sokaklar şu anda terk edilmek için yalnız ve tehlikeli bir yer.

"

"Yapmaz ? Gerçekten ikimizin de istiyor musun?"

ON İKİNCİ BÖLÜM

Jessie yatakta dimdik oturdu ve kollarını arkasında birleştirdi.

Saçları boynunun etrafında nemliydi. Saçları da en az geri kalanı kadar taze ve temizdi.

Kendisine giydirilen, beline kadar uzanan düşük V yakalı, siyah saten kimono tarzı geceliğe baktı.

Elini çıplak bedenine vurdu ve kolyesinin çıkarılmış olduğunu gördü. Kalçasına baktı. Arbaletin açtığı yara iyileşmeye başlamıştı, bu da ona en az birkaç saattir orada olduğunu gösteriyordu.

Kendini örtmek için göğsündeki kumaşı bir araya getirdi ve odayı taradı. İlk uyandığı klinik izbenin tam tersiydi, büyük sekizgen oda lüksle kaplanmıştı.

Saten yatak çarşaflarından sıyrıldı, çıplak ayakları anında derin tüylü halıya battı ve cilalı döşeme tahtalarıyla buluştu. aceleyle açık pencereye doğru koştu.

Uzun, güneşte kurumuş çimenlere bakarken serin esinti saçlarını okşuyor, dalgalar gibi ona doğru geliyordu. Uzaktaki demir çit.

Pencereden dışarı eğildi ve sağa baktığında bir adam gördü. İçinde bulunduğu kulenin aynısı olan sekizgen kule, bulutlarla yüklü gökyüzüne karşı ona bakıyordu - üç katlı binanın üzerindeki köşe taşları olan eş kuleler.

Sola bakınca, büyümüş bir arazinin ortasında bir şapel görülüyordu. Kilise avlusu, mezar taşları sadece otların ve yabancı otların üzerinden sıyrılıyordu.

Uzakta, aşinalığın serin ürpertisi bir ışık gibi üzerine çökmüştü. Tanıdık şehir binalarının ana hatlarını incelerken uzun zamandır unuttuğu bir rüyayı gördü.

Hâlâ Blackthorn'daydı ve ufuk çizgisi ona hâlâ güneyde bir yerde olduğunu söylüyordu.

İçinde bulunduğu binayı bir kez daha kontrol etmek için pencereden geriye doğru eğildi. Binayı onlarca yıldır sadece uzaktan görmüştü. önce: eski akıl hastanesi. Yönetmelikler yürürlüğe girmeden elli yıl önce terk edilmiş, herhangi bir noktada çökme tehditleri arasında yıkım için kapatılmıştı.

Burası 130 yıl boyunca boş kalmıştı. Muhafazakarlar güneye taşındığında, onlar bile burayı ele geçirmekle ilgilenmemişti. Sadece merkezi faaliyetlerden ve kamu hizmetlerinden çok uzak değildi, musallatlar ve gizemli ölümler hakkında konuşmak en feshedilmiş binayı geçici faaliyetlerden başka bir şey için kullanmak istemediler.

Ama belli birileri taşınmıştı - binanın itibarından rahatsız olmayan birileri. Ya öyle ya da akıllıca en şekilde.

Pencere pervazının üzerinden aşağıdaki doksan metrelik uçuruma baktı. Aşağıda ya da yukarıda tırmanacak hiçbir şey olmadığından, pencerenin açık bırakılmış olmasına şaşmamak gerekirdi.

Esintiden çoktan üşümüş olan kadın, kollarını göğsünde kavuşturmuş bir şekilde halının üzerinden yatağa doğru ilerledi. kimononun altındaki çıplak vücudunun geri kalanından bahsetti.

Yataktan çarşafı çekip aldı ve ilerideki aralık kapının eşiğine yönelirken kendi etrafına sardı.

Yaklaşık on beş metre ötede, geniş koridorun paralel kenarlarında birbirini yansıtan heybetli maun kapılar vardı; ahşap paneller bunların yirmi metre ötesinde başka bir kapıya kadar uzanıyordu. İleride açık bir kapı var.

Jessie, bir noktada birisine doğru gitmesi gerekeceğini çarşafı göğsüne bastırdı

Amaçlanan. Tek bildiği, Eden'in zaten o odada onu beklemekte olduğuydu. Ve eğer değilse, o kapının ardında yatan kişi büyük olasılıkla Eden'in nerede olduğunu biliyordu.

Derin kazıklı yolluktan dışarı adımını attı ve odaya doğru temkinli bir şekilde ilerlemeden önce sadece bir an tereddüt etti ilerde.

Sağındaki ve solundaki kapalı kapıları geçerken denedi. Kapıları kilitli bulunca ilerledi.

Açık kapının eşiğine ulaştığında, arkasındaki döşeme tahtalarının koridordakiler kadar cilalı olduğunu gördü. Yaklaşık otuz metre ötede bir yemek masası ve tabureye benzeyen bir şeyin köşesini ve onun ötesinde lacivert bir kanepenin arkasını görebiliyordu.

Jessie kalbi acıyla çarparak öylece durdu.

"İçeri girebilirsin Jesca," diye ilan etti erkeksi ses. Jesca irkildi. Nefesi göğsünde sıkıştı.

Jesca.

Kimse onu bu isimle çağırmadı. Kimse onu gerçek adıyla çağırmıyordu. Toby onu bu şekilde çağırmaya başladığından beri Jessie'ydi.

Omzunun üzerinden iki kilitli kapıya ve çıktığı odaya baktı, ötesinde doksan metrelik bir uçurumdan başka bir şey yoktu.

Çarşafı göğsünde daha sıkı kavrayarak odaya adım attı ve pencereye bakan figürü görünce anında irkildi.

Kanatları gevşemiş ve arkasında açılmıştı - türünün Blackthorn'da dışarıdayken kimliklerini gizlemek için taktığı uyarlanmış sırt

çantalarından kanatlar. Kanatlar, türünün ana

İki melek sınıfı arasındaki fark: O bir envoi idi, kanatları sadece bir kehanet aldığı anda elektrik şovu olarak şekilleniyordu. Önünde duran melek ise bir savaşçıydı.

Ve yanıltıcı Raphaelite öncesi resimlerin aksine Uçan insanlar en iyi tüylerle açıklanırdı, bu meleğin kanatları zeytin derisinin geri kalanıyla aynı renkteydi ve zayıf öğleden sonra ışığında kemik çini benzeri bir şeffaflığa ihanet ediyordu.

Ve Jessie'nin hafızasını kaybettiğinden beri karşılaştığı tek melek
Ziel'in tek kanadının aksine, bu meleğin kanatları siyah işaretlerle kaplıydı.
Sadece dövme olarak tanımlanabilecek siyah işaretler.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Ne *halt* düşünüyorlardı ki? Kane tünel boyunca ilerlerken mırıldandı.

Caitlin, 'Jessie'nin koğuştaki bir şeye erişimi vardı,' diye açıkladı.

"Yani önce bana sormadan mı gidiyorlar?"

"Seni bulmaya çalıştılar," dedi Caitlin onun önüne geçerken, elini sıkıca göğsüne bastırarak. 'Görünüşe göre orada kayıtlar var.

Jessie'nin önceki vasisinin erişebildiği kayıtlar. Bu onlara Eden'e nasıl yardım edebileceklerinin cevabını verebilir. Honey'e nasıl yardım edeceklerini.

Kane onun bakışlarını ararken, kızgınlığının içine yerleşmiş rahatlatıcı pırıltısını görebiliyordu. "Yine de benim iznim olmadan gitmemeliydiler," dedi adımlarına devam ederek. "İhtiyacımız olan son şey o ikisinin kaybolması.

Caitlin onun peşinden giderken adımlarını hızlandırdı ve açık odaya doğru yöneldi.

"ne var? Kane Keele'e sordu.

Vampir hemen masadan kalktı. Caitlin'in Kane'e ait olduğunu bildiği lacivert yivli oku ona uzattı.

"Bunu kapıya yaslanmış halde bulduk. Ve bunları da bulduk. Keele bezle korunan avucunu açtığında üç tane Kanlı gümüş diskler, her birinin çevresindeki beş köşeli kollar rahatsız edici derecede ölümcül görünüyordu.

Caitlin ninja yıldızlarını andıran disklerden Kane'e baktı.

Çenesi, mürettebatından iki kişinin firar ettiği haberini duyduğundan beri olduğundan daha fazla sıkılmıştı ama şimdi gözlerindeki kızgınlık yerini dehşete bırakmıştı.

Keele, "Bunları Sorran, Jed ve Nico'dan çıkardık," diye açıkladı. "Ana arterlerdeydiler. Hiçbiri kurtulamadı.

Caitlin, Jed ve Nico'nun Kane için ne anlama geldiğini biliyordu; Kane'in bir anlığına gözlerini kapatması ve ardından başını pişmanlıkla sertçe sallaması da bunu destekliyordu.

Sorran'a gelince, Corbin kaçırıldıktan sonra Jask'ın dayanağı olmuştu. yıkılmış olacaktı. Jessie? Eden?' Kane sordu.

Keele, "İşaret yok," dedi.

Kane, güncelleme için teşekkür edercesine başını salladı ve Keele'e gitmesi için talimat verdi.

"Kane? Caitlin nabızı hızla atarken sordu. "Nedir o şeyler?" "Melek yıldızları. Lacivert bakışları Caitlin'in bakışlarıyla kısa bir süre için buluştu.

Avuçlarını masaya dayadı ve bir an için başını öne eğdi. "*Siktir*," diye tısladı, sonra da dönüp . Boynunun arkasını kavramadan önce ellerini saçlarının arasından geçirdi.

'Kane, bana Jessie'yi Melek Parlamentosu'nun onu çağırdığı konusunda uyardığını söyle. Bana bildiğini söyle.'

İç çekişi ve ardından gelen sessizliği her şeyi anlatıyordu.

Caitlin onun önüne geçti. ", değil mi?

"İhtiyacımız olan son şey onun ve Eden'in bilgi almak için Ziel'e gitmesiydi.

"Onlara söyleyeceğine dair bana söz vermiştin.

'Ve ben - ve sonra melek gözyaşlarıyla ilgili tüm bu şeyler ortaya çıktı. Herkesi harekete geçirecek ve sonra onlara anlatacaktım.

Bunun sebebi Torren olabilir mi? Onu arayan oydu, değil mi? Sence onda mıdır?'

"Bilmiyorum, Caitlin. Ama bence bu güvenli bir bahis.'

'Peki ? Onları nereye götürmüş olabilirler?'

'Sana daha önce de söylediğim gibi, bilmiyorum. Melek Parlamentosu'nun nerede kimse bilmiyor.

"Ziel'le konuşmalısın.

"Onu bin parçaya ayırırsam yine de bana söylemezdi. Torren'in Jessie'yi araması konusunda onu ikna eden tek şey diğer kanadını alma tehdidim oldu - ve bana sadece o zaman söyledi çünkü konuda yapabileceğim hiçbir şey olmadığını biliyordu.

"O zaman izin verin onu gölge gibi okuyayım.

Sonra ne olacak? Diğer her şeyin ortasında Sirius'un ordusunun yanı sıra melekleri de mi alt edecekler? Onlar lanet olası savaşçılar - havada süzülen, kafatası kıran, hayatta kalmaktan başka hiçbir şeyi umursamayan savaşçılar. Eğer onları avlarsak, eğer nerede olurlarsa olsunlar, onlarla savaşacağız. Bunun neden olamayacağını biliyorsunuz.

Bunlar Jessie ve Eden, Kane. Bunlar ekibimizden iki kişi. Cidden hiçbir şey yapmamamızı öneriyor olamazsınız. Bundan daha fazlasına ihtiyacımız var.

Onlar. Blackthorn'dan çıksak bile, bu Cassandra'ya ulaşabilecek tek kişi Eden. O olmadan, Cassandra'ya veda edebiliriz.

herhangi bir maruz kalma. Elimde Claire'in günlüğünden başka bir şey olmayacak. Kanıta ihtiyacım var, Kane. Desteğe ihtiyacım var. Bir dava oluşturmaliyim. Sirius'u düzgünce alaşağı etmeliyiz. Tek bir olacak. Bir.

yoksa her şey biter.'

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?

Onun elini tuttu. 'Yapabileceğimiz bir şeyler olmalı. Bir şeyler düşünebilmelisin.

Adam iç çekerek başını çevirdiğinde, Caitlin onun elini daha sıkı kavradı.

"Kane? Bana söylemediğin şey ne?"

Tekrar ona baktı, bakışları birkaç dakika boyunca öylece kaldı. "O yıldızları geride bırakmalarına gerek yoktu, Cait.

"Ne demek istiyorsun?

"Orada olduklarına dair kanıtları ortadan kaldırabilirlerdi. "Yani Eden ve Jessie'nin ellerinde olduğunu bilmemizi mi *istiyorlar*?

'Kapının girişinde duran ok neyle ilgiliydi sence? Hapishanedeki dördüncü türü öldürmek için kullandıklarımın biri olmalı. Torren orada olduğumu biliyor. Ve eğer , Jessie'nin kehanetle ilgili duvar resimlerini görmüştür. O

boyutunu geçici olarak kapattığımızda Leila'nın işaretlerini gördü. O

yerdeki melek kanını görürdü. Hepimizin işin içinde olduğunu biliyor. Ve nedense bildiğini bilmemi istiyor.'

'Meleklerin neden böyle davrandığını anlamıyorum, Kane. Onlar da üçüncü tür. Burada neler olup bittiğini her zamankinden daha iyi biliyor olmalılar.

"Bu da bir şeyi doğruluyor: bunu durdurmak istemiyorlar.

"Torren'in Eden ve Jessie'yi aramaya gelmeni *istediğini* düşünüyorsun. Bence bu bir tuzak, Caitlin. Sanırım bu işte başka bir oyuncu var. oyun. Ve sanırım ilk hamlelerini yaptılar.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

"Otur, Jesca.

Meleğin derin sesi hem boyunu hem de bedenini tamamlıyordu. Duruşu. rahatlıkla 1.80'di. Pencere çerçevesine dayadığı kolları, her ikisinin de etrafına bağlanmış deri bağlarla süslü pazularını ele veriyordu. Pantolonu dardı ama altındaki forma bakılırsa hiç de rahatsız edici değildi. Giydiği bluz sırtı açıktı ve kanatlarını açıkta bırakacak şekilde ince belinden bağlanmıştı. Siyah saçları da arkadan bağlanmıştı, zayıf gün ışığında parılıyordu.

Her kimse, o söylemeden hiçbir yere hızlıca gidemeyeceği belliydi.

Jessie sağındaki yemek dolu uzun masaya baktı, büyük olasılıkla onun oturmasını istediği yere.

Hayatında hiç böyle bir yiyecek sergisi görmemişti. Odanın geri kalanını taradı - hiç böyle bir zenginlik ve lüks görmemişti. Ağır perdeler, kalın tüylü halılar, kristal avize, duvarları ve zemini kaplayan zengin maun ağacı da süslü mobilyalar.

Kane onu türünün neye benzediği konusunda uyarmıştı. Blackthorn'daki yoksulluktan ve mücadelelerden uzak durduklarından bahsetmişti. Ona üçüncü türlerin geri kalanına karşı kayıtsızlıklarını anlatmıştı. kötü durum. Ve şimdi önüne serilen kanıtlar, sırtı ona dönük duran erkeğe karşı içini ısıtacak hiçbir şey yapmamıştı.

"Eden nerede?" diye sordu, ses tonuna herhangi bir endişe sızmasını önlemeye çalışarak.

Adam yüzünü ona döndüğünde, kadın içgüdüsel olarak bir adım geri çekildi.

Gözleri zeytin tenine karşı şok edici bir kehribar rengindeydi. Çenesi, köşeli yontulmuş yüz hatlarının geri kalanı kadar güçlüydü, yüzü de altındaki beden kadar sert bir ifadeye sahipti.

'Hala aynı eski Jesca. As/a basit bir talimatı takip edemiyorsun.

Sözlerindeki, tonlamasındaki aşinalık karşısında ensesindeki tüyler diken diken oldu.

Adam onu da değerlendirirken -ayaklarından başına kadar- kadın çarşafı göğsüne daha sıkı bastırdı.

"Yine de birdenbire çok mütevazı oldu," dedi, geniş, ince dudakları eğlenerek kıvrıldı.

Gözlerini onunkilerden ayırmadan, çıplak ayakla attığı kararlı adımlarla odayı geçti, bir adımdan daha az bir mesafede durdu ve kızın gözlerinin içine baktı.

Korkudan değil ama onun yakınlığından duyduğu tiksintiden dolayı geri çekilmek istediği noktaya kadar yükseldi.

"Bu senin tarzın değil Jesca. Bir zamanlar tam da bu mahallede nadiren giyinik olurdun.

Adamın bunu söylerken gözlerinin parıldamasından bahsetmiyorum bile.

"Seni tanıyor muyum?

"Kelimenin tam anlamıyla, Jesca.

Eden'i fazlasıyla anımsatan bir hareketle saçlarını omzunun arkasına attı.

onunkinden başka bir dokunuş.

Hemen omuz silkti ve ona ters ters bakarak biraz uzaklaşmak için geri çekildi.

Tekrar gülümsedi. 'Yine de hala aynı huysuzluğa sahipsin - Bu da bu sabah gölge okuyucumla yaptığınız görüşmelerde açıkça görüldü. Bunlar öğrendiğin bazı jestler.

"Kimsin sen? Ne istiyorsun?"

'Hanımların sizi yıkamak ve hazırlamak için epey zaman harcadıklarını düşünürsek, en azından bu çabalarının faydalarını görmek isterim.

abaları.'

Bu neri karşısında tüyleri diken diken oldu ama ısılmaktan kaçındı.
"Sana bir soru sordum," dedi olabildiğince sakın bir şekilde.

Melek çenesini yukarı kaldırdı ve kız ona ters ters bakmaya cüret edince burnunun ucuyla kıza baktı.

Adam nihayet uzaklaşırken tüm vücudu rahat bir nefes . "Otur, Jesca.

Bir kez daha koridordan aşağıya, çıkışı olmayan odaya baktı.

Melek masanın başındaki yerini aldı. Tabureye sırtını dayayarak oturdu ve bir yandan meyve parçalarına uzanırken bir yandan da kızın razı olmasını bekledi.

İşbirliğı yapmayan bir çocuğı hitap eder gibi, 'Siz ne kadar uzun cevaplar da o kadar uzun ' dedi.

"En azından bana kim olduğunu söyleyebilirsin.

"Benim adım Torren. Gözleri tekrar onunkilere kilitlendi. "Seni bağlayan benim.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

Torren gerçeği açıklarken Jessie olduğu yerde kalakaldı zerre kadar duygu olmadan. Daha da kötüsü, sanki saatten başka bir şey söylememiş gibi hemen önündeki yemeği otlamaya geri döndü. Elli yılını bir mahkûm koğuşunda geçirdiği bir buçuk asır boyunca onu lanetledi.

Çarşafı göğsüne daha sıkı bastırdı, öfkenin mi yoksa korkunun mu galip geleceğinden emin değildi.

Gölge okuyucu her şeyi öğrenmiş olacaktı ve şüphesiz bu bilgileri ona aktaracaktı. Bu nedenle, Torren yaşadığı dehşeti bilebilirdi. Onun en karanlık, en yalnız anlarını bilebilirdi. Yaşadığı anları.

acı çektirdi. Yine de ne gözlerinde bir pişmanlık ne de ses tonunda bir rahatlama vardı. Sanki yaşanan dehşet kayda değer bile değildi.

Sanki onun varlığı bile önemsizmiş gibi dişleriyle meyve topladı ve kadın tiksintiyle ona baktı.

"Burada ne yaptığımı ve Eden'in nerede olduğunu bilmek istiyorum.

Gözleri tekrar onunkilere kaydı. Ancak o zaman uzlaşmadan tamamen yoksun olduğunu gördü. "Ve senden bir kez daha bir şey isteyeceğim. koltuk."

Jessie masanın diğer ucunda, kendisine en yakın olan tabureye baktı.

Sırada geçirdiği süre boyunca ilk elden öğrendiği bir şey varsa, o da kabullenmenin çoğu zaman akıllıca davranmaktan daha akıllıca olduğuydu.

Ağzını. Eden'ı düşünmek zorundaydı. Tüm bunların içinde onu hatırlamak zorundaydı.

Şoku geçince, Torren'in hem Eden'a hem de Honey'e verdiği zararı nasıl geri alacağını bilebileceğini daha önce fark etmediği için kendini azarlardı. Kesin olan bir şey vardı ki, onu okumuş olan Torren içinde bulundukları durumu biliyor olmalıydı.

Yastıklı tabureyi çıkardı ve oturdu.

'Burada işlerin nasıl yürüdüğünü unuttuğunu biliyorum ama ben bir talimat veririm ve sen de onu uygularsın Jesca. Bu işler böyle yürür. Her zaman böyle olmuştur.

"Çünkü ben bir envoi'yim?"

Gözleri kısa süreliğine onunkilere kaydı. "Çünkü yetkili benim. O dikkatini tekrar önündeki yiyecek dizisine verdi. 'Ama hiyerarşimizin farkında olduğunuzu bilmek güzel.

Bunu da size hatırlatmam gerekiyor. Arkadaşınız Toby'nin sakladığı bulgular son derece etkileyiciydi.

Eski vasisinin adını bilmesi, Torren'in gölge okuyucuya verdiği talimatlarda taş üstünde taş bırakmadığını daha da doğruluyordu.

Yani son elli yıldır nerede olduğumu da biliyorsun?"

"O sıra yandığından beri neden seni aradığımı sanıyorsun?"

Onu ve Eden'ı bulmasının tesadüf olmadığını anlayınca midesi takla attı. "Beni mi *arıyordun*?"

'Blackthorn şu anda tehlikeli bir yer. Giderek daha da tehlikeli oluyor. Sokaklarda kaybolmanıza izin veremezdim, özellikle de başınızı yanınıza alıp bilmeden.

"Nerede olduğumu biliyor muydun? Ne zamandır?"

'Her zaman biliyordum, Jesca. İhmalkâr değilim,' diye ekledi kibirli bir ifadeyle, sanki aksinin söylenmesi bile hakaretmiş gibi.

Ama bu çok fazla bir açıklamaydı. Isı vücudunda kaynadı. Taburenin her iki yanındaki tutuşunu sıkılaştırdı. "*Bunca* zamandır biliyor muydun?"

'Kimse eksilerin güneye doğru ilerleyeceğini  ng remedi Jesca. O zamandan önce iyiydin.

Hayal kırıklığına uğramıştı, ıstırap boğazını tıkamıştı. Onun bilmesinden daha da kötüsü, bu konuda hiçbir şey yapmamış olmasıydı - kendisinin onu o lağım çukuruna terk etmiş olması.

'Ve elli yıl boyunca, *elli* yıl boyunca, başka bir şey değildim,' dedi. 'Bunu biliyor olmalısınız. O sıraların nasıl olduğunu herkes bilir.

'Bir sebepten dolayı bağlanmıştın Jesca. Olayların değişiminden ben sorumlu tutulamazdım.

Bekleyen gözyaşlarının, ona duyduğu öfkeyi bastırmasına izin vermedi. asılsız bir mazeret. "*Ne için? Bunu hak edecek ne yapmış olabilirim? Beni o lağım çukuruna terk etmekle kalmayıp hayatımın bir buçuk asrını hak edecek kadar kötü ne yapmış olabilirim?*

'Bu bizim t r m z için neredeyse ömür boyu hapis cezası bile sayılmaz. Ölüm ya da daha kötüsü Eşik'e sürgün edilmediğin için kendini şanslı say - o zamanlar ikisi de seçenekler arasındaydı.

     beklenen yaşam rağmen,       türün tüm  yeleri gibi melekler de insanlardan daha ölümsüz değillerdi.

'Her iki alternatifi de memnuniyetle kabul edebileceğim zamanlar oldu,' dedi.

'Açıkçası bu benim hatamdı. Sana karşı çok hořę r l  davrandım. Duygularımın girmesine izin verdim.

"*Hislerin mi? Ne duyguları?*"

"Sen benim için  zeldin. Sen benim için *her zaman*  zeldin. Ben de senin için. En azından öyle olduğumu sanıyordum.

Onu daha ihtiyatlı bir şekilde değerlendirdi. "*İlişkimiz var mıydı?*" "Dediğim gibi, bana karşı hiç bu kadar alçakgönüllü olmamıştın Jesca. "*Nasıl bir ilişki?*

"R tbemi kırıp yatağıma girmene izin verecek kadar dahil oldum.

Hangisinin onu daha çok etkilediğini bilmiyordu: bir zamanlar kendisi için bir şeyler ifade ettiği açık olan biriyle yüzleşmek mi, yoksa yatağına girmesine 'izin verdiğini' söyleyecek kadar kibirli birinin aslında onun için bir şeyler ifade ettiğini keşfetmek mi?

"Tam bir baştan çıkarıcıydın Jesca," diye ekledi Torren, biraz daha meyve almak için uzanırken. Büyük bir ısırik aldı.

"İlişkimiz vardı ve sen *yine* de bana bunu mu yaptın?

'Bana öyle bir hayal kırıklığı ile bakıyorsun ki, öyle

"Yine de hatalı olan *ben* değildim Jesca. Seni kurtarmak için elimden geleni yaptım.

"Ben ne *yaptım*?" diye ısrar etti.

Saniyeler geçip giderken, elindeki yarısı yenmiş meyveyi bir kenara atmadan önce onun bakışlarını üzerinde tuttu.

Adam ayağa kalkıp masanın etrafından ona doğru yürürken kendini destekledi.

Kanepenin arkasından siyah saten bir bornoz aldı ve alması için ona uzattı. "Sana göstereyim.

* * *

Mya, Blackthorn sokaklarında kollarını göğsünde kavuşturmuş, soğuk öğleden sonra havası siyah, kırılmış deri ceketinin altındaki dekolte üstünü delip geçerek ilerliyordu. Soğuk, çıplak kalçalarını uyuşmuş, çorapsız ayak parmakları motorcu botlarının içinde donmuştu.

Mahkûm bir an durup sigarasından nefes daha çekti. Güney, günün o saatlerinde genellikle hayalet bir kasaba gibiydi ama birkaç gün önce Pummel'in sırasındaki olaylardan sonra, dördüncü tür tehdidine dair fısıltılar her yere sızmıştı.

O gece bunu hızla ve çok uzaklara yayacak kadar çok tanık olmuştu. Tüm mahkûmlar tetikteydi - özellikle de televizyon ve radyolarda serbest dolaşan dönüşüm geçirmiş Lycan'lar olduğu söylendikten sonra.

Kahrolası Homer, diye tısladı kendi kafasının içinde.

Onu oraya ceza olarak göndermişti. Pummel's Row'da onun hayatını . Onu merdivenlerin dibinden, kaosun ortasında gözden uzak bir yere sürüklemişti. Onu hayata döndürmüş ve birkaç hafta önce sarhoş bir gecede Pummel'den çaldığı şıngıllardan birinin içeriğini ona vermişti - gördüğü şıngıllar

Kavgalarından birine girdikten sonra dayak atmak. Ve aldığı teşekkür bu ?

Bir hata. Lanet olası bir hata.

Tek yaptığı Rob denen adama Lycan'ların Jessie'yle ilişkisi olduğunu ağzından kaçırmak ve Reece'in adını da anmaktı, ama hepsi o kadar. Homer hiçbirinin Jessie'yi ispiyonlamaması konusunda ve iyi bir önlem için ona birkaç tokat attı. Onu hayatta tutmasının tek nedeninin, koca kışını kurtarmak için bunu yapmış olması olduğunu biliyordu. *Tekrar.*

Ama Homer'ın Cyclops'u devraldıktan sonra kendi bölgesini işaretlemesi gerekiyordu. Kanunları koyması, sınırları belirlemesi gerekiyordu.

Ve onu almamasını sağlayacak gidecek hiçbir yeri yoktu. En başta onu kurtarmasının tek nedeni buydu. Pummel'in çetesinin geri kalanının sinek gibi düşmesini izledikten sonra fevri bir hareket yapmıştı. Her şeye sıfırdan başlamak istemiyordu. Bir tane almak Sokaklarda oyun yemi olmaksızın başınızı sokacak bir çatı, con row'daki en zorlu mücadelelerden biriydi. Kimsenin basmaya cesaret edemediği bir yerde bir yatak ve dört duvar için söylenecek çok şey vardı.

Homer Eden'i aradığı için çuvallamıştı.

Jessie'nin de ihtiyacı olan son şey yetkililerin onların hâlâ hayatta olduğunu bilmesiydi. Şimdi onları bulmak için iki kat daha fazla çalışmak zorundaydı.

Onlar.

Ve eğer yakında bir şeyle geri dönmezse, Homer amacını yeniden düşünmeye başlayacaktı - ve sonra en başa dönecekti. Yıllar önce olduğu yere dönmüştü ama şimdi korunmaya en çok ihtiyaç duyduğu bir zamandaydı.

Sigarasını tutan elini tekrar göğsüne sararken her nefesinde Homeros'a küfretmeye devam etti.

Jessie ve Eden hâlâ onun kolunun altındaydı.

Mya bir an durdu ve motorcu botlarını kaldırıma vurarak boş sokağı tararken kan akışını hızlandırmaya çalıştı.

İzlendiğini hissederek sola, karşı sokağa doğru baktı.

Orada öylece duruyordu, omzunu duvara dayamıştı, duruşu ona doğru baktığını gösteriyordu.

Daralmış gözlerle onu izlerken bir duman üfledi. Mahkumlar genellikle sürüler halinde çalışırdı - bir Diğerleri arkadan gelirken dikkat dağıtıyordu. Bu kendisinin de kullandığı bir numaraydı. Eden Reece'i Pummel'in sırasının karşısındaki dükkânın çatısında gördüğünde de bu numarayı kullanmayı denemişti.

Ceketinin kollarını yukarı kaldırdı, numaralarını göstermek istiyordu; kolay bir hedef olmadığını bilmelerini istiyordu ve etrafına bakıp bir pusu işareti aradı, ama sadece donuktu

Öğleden sonra ışığı ve boş sokaklar oyalanıyordu.

Birkaç adım daha yaklaştı, kaldırımından inip oluğa adımını attı. Uzun boyluydu. Atletik yapılıydı. Ve şu ana kadar seçebildiği kadarıyla fena da görünmüyordu.

Başka bir dolandırıcı olabilirdi. O bir haydut olabilirdi. Lycan ya da bir vampir bile güneye nadiren inerdi. Yeni besleyiciler arayan vampir efendileri için çalışan pek çok insan vardı.

Ancak tüm bunların arasında potansiyel vardı: potansiyel yeni ilgi. Potansiyel *daha iyi* ilgi. Daha iyi bir yatak.

Ve potansiyel cevaplar da.

Sigarasını bir kenara bıraktı ve en güzel yerlerini göstermek için ceketini arkaya katladı. En seksi adımlarını atarak, iki elinde birer fotoğrafla caddeyi geçip ona doğru yürüdü.

Mya onun bir metreye iki santimlik, uğruna ölünecek vücudunu görünce omzunu duvara dayayarak onu yansıttı.

"Hoşuna bir şey mi gördün yakışıklı?" diye sordu elini kalçasına koyarak.

Bakışları onun üzerinde - belli ki gezinmişti.

Sırt çantasını gösterdi. "Bir yere mi gidiyorsun?" "Belli bir yere değil.

'Eğer başını sokacak bir yere ihtiyacın varsa, bir yer biliyorum. Tabii bana yardım edebilirsen. Resimleri havaya kaldırdı. "Karanlık sokaklarda gizlenip genç kızlara bakarken bu ikisinden birini gördün mü?

Resimlere baktı ve kaşlarını hafifçe kaldırdı.

Tekrar gözlerinin içine baktığında, neden gülümsediğine dair hiçbir fikri yoktu.

ON ALTINCI BÖLÜM

Torren'in kapıyı açmasına gerek yoktu - kapı onun için açılmıştı.

Kadrana adını atan Jessie, meleğe şöyle bir baktı
Torren ile anında göz teması kurdu. Boyu ve duruşu Torren'inkine benziyordu ve onun kanatlarında da Torren'inkiler kadar olmasa da işaretler vardı.

Torren yanından geçerken ona başıyla selam verdi.

Onu koridorlar boyunca, odaların içinden ve meleklerin yanından geçirirken

Uzanmak, sohbet etmek ve kaynaşmak, ona birçok yönden yerleşkeyi hatırlatıyordu: Lycanların evlerine dönüştürdükleri otel. Ancak burası Lycan'ların basit ve minimalist yaşam tarzından hiçbir şey yansıtmıyordu. Burası sadece bir sığınak değil, bambaşka bir dünyaydı. Burası mahrumiyetin ortasında bir lüks vahasıydı; yoksulluğun ortasında bir zenginlik;

Öteki dünyada hayatta kalmak için savaşan diğerlerinin fonunda kayıtsızlık ve ilgisizlik.

Kanı kaynadı - arkadaşlarının mücadeleye ettiği şeylerin ışığında bu iğrençti.

"Nasıl yaşadınız?" diye sordu. "Tüm bunlar nasıl gizli kaldı?

Ama Torren yanıt vermedi, onun yerine koridorun sonundaki kapıyı işaret etti.

Yine çift kapılar onun için açıldı.

İçerideki oda Jessie'nin nefesini kesecek kadar .

Alanını dolduran kanvas paneller, bölmeli raflar gibi aralıklarla yerleştirilmişti

kütüphanedeki birimler.

Torren onu, hapishanede ürettiklerinden pek de farklı eskizlerden oluşan labirentte gezdirdi. Ve aralarında
Bu tuvalerde kanatsız melekler meşguldü. Envois: kehanetleri yöneten melek sınıfı.

"Burası eskiden çalıştığın yerdi," dedi ona. "Bunlar bir zamanlar senin arkadaşlarındı.

Birkaçıyla göz teması kurdu ama onlar hemen çizimlerine odaklanmaya devam ettiler.

Bir zamanlar kim olduğuna dair hiçbir şey hatırlamadığı bu görüntü karşısında boğazı düğümlendi.

"Eskiden *burada* mı yaşıyordum?

"Sen burada doğdun Jesca," dedi ona bakarak.

Bunun onun hayatı olduğunu anlamaya çalışırken daha fazla envoisin meraklı bakışlarıyla karşılaştı. Daha da önemlisi, *bu* onun yaşam tarzı olmuştu.

Panellerden birinde durdu.

"Hapishanedeki çizimlerini gördüm. Bir bölümü işaret etti. "Sanırım bu bölümü.

Farklı bir el tarafından çizilmiş aynı resme baktı. Kehaneti Eden'e ilk gösterdiğinde sanki bir ömür geçmiş gibi hissetmişti.

"Şimdiden değişiyor," dedi Torren. 'Sadece birkaç kişinin müdahalesiyle, olması gereken şey değişiyor.

Adamın onu kastettiğini biliyordu - onu, Eden'ı, Kane'i, Caitlin'i, Jask'ı, Sophia'yı; hatta Leila ve Caleb'i. Onun gölgesinden hepsini biliyor olmalıydı. Ve seçtiği 'müdahale' kelimesinden, onaylamadığını varsaymak güvenliydi.

"Orijinal kehanete göre, gereken şey insanlar ve üçüncü türler arasında barışçıl bir ateşkesti," diyor Jessie cevap verdi. "Seksen yıl önce Yüksek Düzen üçüncü türü çok erken ortaya çıkardığında yön değişti.

"Ondan çok uzakta, Jesca. Hatırladığın tek şey bu. Barışçıl ateşkesin kendisi yoldan sapmaktı. Amaçlanan tek bir sonuç var. Sadece tek bir sonuç olması gerekiyordu.

"*Kime* göre?

'Kader. Kader. Daha yüksek bir güç. Ne fark eder ki?'

Torren panellerin arasından odanın arka tarafına doğru biraz daha ilerlerken Jessie de onu takip etti.

"Bunun el işçiliğini tanıyor ?

Jessie kendi çizimlerini ve Torren'in ona söylediklerinin kanıtını hatırlayınca midesi altüst oldu.

Kalbi küt küt atarken, özellikle bir noktaya odaklandı. Eden'in resmine bakarken, sonunda neden kadar Onu sokakta ilk gördüğü anda tanımişti.

Onu daha önce görmüştü. Onu imgelemlerinde görmüştü.

"Bir zamanlar onu çizmiştin," dedi. "Onu bir tehdit olarak çizmiştin.

Jessie'nin dikkati tekrar Torren'e yöneldi.

"Varlığımızı dünyaya ifşa ediyor," diye ekledi Torren. 'Kehanetteki değişikliğe göre, bunu Sirius'un varlığını açığa çıkararak yapıyor. çalışmak. Bunun izin veremeyiz.

'Sirius'un yaptıklarını ifşa etmeden, varlığımızı ortaya koymadan bu sistemi yıkamayız.

"Onu indirmemize gerek yok Jesca - vampir lideri bunu bizim için yapacaktır.

Meleğe bakarken nabızı insan hızına ulaştı. "Bunun olmasını *istiyormuş* gibi mi konuşuyorsun?

Bu benim ne istediğimle ilgili değil Jesca. Hiçbirimizin ne istediğiyle ilgili değil. Bu kehanetle ilgili.'

Etrafını çevreleyen lüks odaya tekrar baktı. onları. Kadın ona ters ters baktı. "Tüm bunların ortasında söylenmesi kolay.

'Eskiden seni hiç rahatsız etmezdi Jesca. Aslında, bundan zevk alırdınız. 'Tek savunmam cehalet olduğu , eğer ben bu saçmalığı dinlemeye hazırım.'

Gözleri onunkilere dikilmişti. 'Bizler, kendi çıkarlarımız dışında hareket etmeyiz.

kehanet emrediyor. Bize düşen, *ne onu* yapmaktır. Hiçbirimiz karışmıyoruz," dedi ve sanki yine işbirliği yapmayan bir çocukla konuşuyormuş gibi bir ses tonuyla konuştu - sanki şimdi anlamakta zorlanıyormuş gibi davranıyordu.

"Yani hiçbir şey yapmadan öylece duracak mıyız? Parmaklarınızın ucunda bunca güç ?

'Senin işin kehaneti kaydetmek. Benim işim ise bunun sağlamak.

'Peki ya kehanet anlayışınızın temeli ? Hiç kendinize bunu sormak için durdunuz mu? Ya size uymanız gereken bir yol göstermek yerine sadece yaptığınız seçimleri yansıtıyorsa? Ya kayıtlar kendi kendini gerçekleştiren kehanetlerse?

Sanki dünyanın düz olduğuna inanıyormuş ve o da az önce küre olduğunu söylemiş gibi ona baktı.

"Gölgemi okudun Torren. Sirius ruhu bilir aktarım mümkün. Başarısız olursak bunun etkisinin ne olacağını biliyorsun. İnsan ırkının önemli figürlerini yüzyıllar boyunca hayatta tutmayı ve binlercesini itlaf etmeyi planlıyor.

"Eğer Kane'i ele geçirirse - ki geçiremeyecek. "Bunu bilemezsin. Bize yardım edebilirsin.

"Dinlemiyor muydun?

'Bu müdahale etmekle ilgili değil - doğru olan için mücadele etmekle ilgili. Bu uyum sağlamakla ilgili. Değişimle ilgilidir. Daha iyi bir sonuç için ilerlemekle ilgilidir.

"Kimin için?

'Dışarıda neler olup bittiğini görmek için bu kapıların ötesine adım attınız mı? Herhangi bir fikriniz var mı? Bu binada kimse var mı?'

"Gerek yok.

"Yani bunun yerine kulenizde oturup dünyanın etrafınızda yanmasına izin vermeyi mi tercih ediyorsunuz?

'Doğru zaman gelene kadar ve sonra biz devreye gireceğiz. Kaderimizde olduğu gibi müdahale edeceğiz ve kontrolü yeniden ele alacağız. Tam olarak izin vermeyeceğiz

Yok oluş, Jesca. Sadece ..." birkaç dakika boyunca kelimeleri üzerinde düşündü, "nüfusta azalma.

Kehanetin kayıp parçası - yıkımdan sonra tamamlayamadığı bölüm.

Onun bu kesin ifadesi karşısında başını salladı. ses tonunda kayıtsızlık. 'Ve kahraman mı olacaksın? Tanrı olmak Yine mi erkekler arasında? Bu savaşı kendi bencil amaçların için savunuyorsun. Sirius kadar acımasızsın.'

"Hep söylediğim gibi, onun aksine, bu benim kararım değil Jesca. Ya da bizimkilerden herhangi biri. Bu yüzden *onların* yanında yer alarak Kurallar. Yapmamanız gereken şeylere bulaştınız.

yakalandı. Eden, Kane, Jask: Onlar kehanetin baş belaları. Ve *siz* de onların başarılı olmasına yardımcı oluyorsunuz. Bir kez daha, sen yasalarımıza

meydan

okuyor.' "*Bir kez*

daha mı?

"Evet Jesca, *yine*. Ve bir kez daha, meydan okumanın arkasında Eden Reece var.

"Nerede o? Jessie sordu. "Ona ne yaptınız?" "Bir haftadan daha az süredir tanıdığınız bir insan için endişe duyuyorsunuz. Bir hafta önce Artık vücudunda ölümcül dozda melek gözyaşı taşıyan bir insan.

Görünüşe göre, sıraya geri dönmenizin sebebi de Toby'nin eline asla geçmemesi gereken bilgiler.'

Jessie gururunu bastırmak için dişlerini sıktı. "Peki cevabın var mı?

'Eden'ı kurtardığı için mi? Ve tabii ki yeğenini.'

"Evet.

Torren'in bakışları sabit bir şekilde onunkilerin üzerinde duruyordu.

"Peki bunu neden yapmak isteyeyim Jesca?

"Çünkü o iyi bir adam.

"Gerçekten mi? Her zaman böyle miydi?' 'O

cesur, özverili, merhametli...'

'Karışık, ihmalkar, değişken, acımasız, manipülatif bir geçmişe sahip...'

'Peki ya Honey? O küçük kız bunu hak etmiyor.'

"Böyle bir saygısızlık yapmaya karar vermeden önce bunu düşünmeliydiniz.

"*Kutsala saygısızlık* mı?

'İnsanların ölümsüzlüğe olabildiğince yaklaşma çabası her zaman en büyük çöküşleri olacaktır. Kilise avluları, insani kırılganlıklarının üstesinden gelebileceklerini düşünenlerin heykelleriyle doludur. Kutsal ayinin var olma nedeni de bu arayışın ta kendisidir.

'Eden hiçbir şey için çabalamıyordu ve bunu sen de biliyorsun. O ölüyordu, Torren. Kendisini savunamayanları savunmaya çalıştıktan sonra ölüyordu.

kendilerini savunmak için. Hayatını kurtarmak için ona gözyaşlarımı verdim. Bu onun hatası değil. Sen hafızamı çaldıktan sonra nereden bilebilirdim ki?'

"İçgüdülerin sana söylemeliydi Jesca. Söylemeliydin onları dinledin. Bunun yerine onu kurtarmayı seçtin. Ölmüş olmalıydı. Bundan kaçınmaya çalıştım. Sana yardım etmeye çalıştım. Ama her zaman ona geri dönüyor.'

"Neden sen?

"Farkında değil misin? Seni en başta bağlamak zorunda kalmamın sebebi Eden Reece'di.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Kane kapıyı üç kez çaldı ve bekledi.

Yeraltı sistemlerini ve harcaması gerekenden daha fazla destek kullanmış olmasına rağmen, oraya gitmek hoşuna gitmeyecek kadar sorumsuzcaydı. Yine de oraya gidebilecek tek kişi oydu. İsteyebilecek tek kişi oydu.

Sonunda bodrum kapısı açıldı. Duke alçak kapı aralığından bakmak için yedi metrelik gövdesini eğdi, gri gözleri beyaz püsküllü kaşlarının ve bir tutam gümüşü saçının altından Kane'e bakıyordu.

Bu kırk yıl içinde dördüncü ziyaretiydi, ikincisi ise bir haftadan kısa bir süre içinde gerçekleşmişti. Shiver'ı ikna etmek zor olacaktı. ama denemekten başka çaresi yoktu.

Her zamanki gibi sesi çıkmayan Duke, Kane'in içeri girmesine izin vermek için sessizce geri çekildi, usta vampir statüsü ona otomatik erişim sağlıyordu

Diğerlerinin kayıt tutucuyla bir an bile geçirebilmek için pazarlık yapması ve büyük olasılıkla başarısız olması gerekirdi.

Duke, Kane'i labirent gibi koridorlardan, çarpık şekil ve boyutlardaki tanıdık kapılardan, inişlerden ve yokuşlardan geçirdi, bitişik yeraltı bodrumlarının terasının derinliklerine ulaşmadan önce.

Son kapı kendisine açıldığında, Kane içeri adım attı. Zayıf aydınlatılmış oda, burun deliklerini tıkayan küflü, nemli koku

birkaç gün önce olduğu gibi - ötesindeki kütüphaneden gelen kâğıt kokusu.

Odanın ortasında, Shiver her zamanki gibi masasında çalışıyordu, elinde tüy kalem, etrafında açık duran kitaplar. Beyaz-sarı saçları çocuksu vücudundan aşağıya doğru dökölüyordu. sandalyeye ve masaya, tıpkı her zaman olduğu gibi, seçtiği, kaydırılmamış durumdayken yaptığı gibi.

Ve tıpkı geçen seferki gibi, küçük yüzü neredeyse elf yüzüne göre çok büyük badem gözlerle yukarı baktı.

"Tekrar merhaba Shiver," dedi Kane şekil değiştirene.

Ancak bu kez ona tiz ve çocuksu sesiyle hitap etmek yerine dikkatini evrak işlerine verdi.

Her şeye rağmen masaya doğru bir adım attı ama Duke tarafından engellendi.

Kane cebine attı ve avucunu açarak yanında getirdiği misket koleksiyonunu gösterdi.

Duke Shiver'a döndü ve tekrar uzaklaşmadan önce onları masasının üzerindeki kâseye koydu.

Saklamaya çalışmasına rağmen, Shiver'ın gözleri sevinçle açıldı. Küçük cam küreleri, Kane'in geçen sefer yanında getirdiği kürelerdeki ana renklerin aksine bunların içine hapsolmuş parlak renkleri, ışıklı boya enjeksiyonları gibi görüyordu. Ekstra özel bir şey bulması gerektiğini biliyordu.

Ama bu kez ince parmaklarını hemen onlara dolamadı ve aceleyle masasının çekmecesine kaldırıp gözden uzak bir yere sakladı. Bu kez hem onları hem de Kane'in varlığını görmezden gelmeye devam etti.

"ama Shiver," dedi. 'Beni biraz bırak. Mecbur olmasam buraya dönmeyeceğimi biliyorsun.

Ama onun hayal kırıklığına rağmen kız cevap vermedi. Küçük kolunu kaldırmaktan başka bir şey yapmadı ve tüy kalemiyle bir şeyler karalamaya devam ederken uzun parmağını doğrudan arkasındaki kapıya doğrulttu.

Duke bir adım öne çıkarak koruyucu rolünü üstlendi.

Kane avucunu Duke'a doğru tutarak, "Sadece ," dedi. Dikkati hala Shiver'ın üzerindeydi. 'Dışarıda neler döndüğünü biliyorsun, Shiver. Ne yapmaya çalıştığımı biliyorsun.

Sessizlik tekrar çöktü, sadece birkaç saniye sonra onun küçük sesiyle bozuldu. "Bir keresinde sana yardım etmişim," diye hatırlattı ona.

"O zaman bana iki kez yardım et.

Gözlerini onunkilere dikti - küçük, çocuksu bedenine rağmen, bu yaşlı yaratıkta çocuksu hiçbir şey olmadığını ele veren gözler içinde. Ve gözlerinin ardındaki güçte çocuksu hiçbir şey yoktu.

"Git," diye sessizce emretti. "Hiçbir yere gitmiyorum.

Yıldırım daha hızlı çarpamazdı. Masa yana doğru uçtu, Küçük çocuk Kane'in üç katı boyunda bir yaratığa dönüştü, pullu kolları öfkeyle şişman vücudundan dışarı doğru uzandı, çenesi Yüzüne kükrerken sıcak nefesini yüzüne üfleyen Kane'i yutabilirdi. "BIRAKI!

Sessizlik çöktü ve yüzündeki tükürükleri silen Kane'in çizmesine birkaç başıboş misket .

Yaratığın gözlerinin içine bakarken derin bir iç çekti. Nefes kalmış yüzüne birkaç santim yaklaşmıştı. İsteksizce, arka cebinden kıvılcım saçan kül şişesini çıkardı ve Görmek için titre.

Geri , elini gözlerine götürdü ve anında çocuksu haline geri döndü, gözleri geniş ve sıkıntılıydı.

Duke da aynısını yaptı, ne yapacağını bilemez bir halde birinden diğerine bakıyordu.

"Bunu yapmak zorunda kaldığım için üzgünüm," dedi Kane. 'Efendi vampir kartını oynamaktan ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun. Bunun ilişkimizin bittiği anlamına geldiğini biliyorum ama başka seçeneğim yok. Bunu nasıl yapacağımı bilmem gerek.

Bir melek çağır, Shiver. Torren'i nasıl çağıracağımı bilmem gerek. Bana söyle ve bunu kullanmama gerek kalmasın.

"Senin için imkânsız," dedi, elinin arkasından gözlerini kısarak ona bakarak.

"Bu kelimeye Noel Baba'ya kadar inandığımı biliyorsun.

'Melekleri çağırmanın tek bir yolu var,' dedi Shiver. 'Sadece fedakârlıkla yapılabilir. Sevdiğin birinin kalbini kurban et.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Jessie'nin midesi altüst oldu. Torren'e dehşetle baktı. '*Bunun* için Eden'i nasıl suçlayabilirsin? Beni bağladığında onu tanıımıyordum. Daha doğmamıştı bile!

'Yine de bana ihanet etmeni engellemedi. Parlamentaoya ihanet etmeni.' "Anlamıyorum.

"Onu imgelemlerinde görmeye başladıktan sonra ona aşıkı. Sizin işiniz sadece bunu kaydetmekti ama o bunun yerine soru işaretleri yarattı. Kaydetmek için bir dürtü geliştirdiniz.

Jessie ona bakarken bir adım geri çekildi.

"Sen benimdin Jesca, her anlamda. Onu gördükten sonra her şey değışti. Birkaç imgelem ve sen ona takıntılıydın.

Düşmanı kurtarmaya kafayı takmış. Kehanetten sağ gördünüz ve bundan hoşlanmadınız. Müdahale etmek istedin - *onun* için

Sake. İnsanlığı kurtarmak için bir dürtü geliştirmeye başladınız. Sen Parlamento üyelerini davanızı desteklemeleri için ikna etmeye çalıştınız. Bizden proaktif olmamızı istediniz. Olması gerektiği gibi olmasına izin vermektense kehanetin gidişatını değıştirmemizi istediniz.

"Şimdi yapmaya çalıştığım şeyi 150 yıl önce yapmaya çalıştığımı mı söylüyorsunuz?

'Ama asla doğru sebepler için değil, Jesca. Tıpkı şimdi olduğu gibi. "Yani beni *durdurmak* için mi bağladın?

"Elçi bir kanaldır, başka bir şey değil.

"Ve ben bir fikre sahip olmaya cüret ettim?

"Amacınıza karşı çıkan biri. Hepimizin amacına karşı biri. Diğerlerini bir araya getirmeye çalışıyordun...

Tehlikeli, Jesca. Her kuralı çiğniyordun. Cezası ölümdü. Yapabileceğim tek şeyi yaptım. Sana yardım etmek için her şeyi yaptığım halde bana düşmanmışım gibi bakıyorsun. Ve şimdi bunu tekrar yaptığını görüyorum.'

Bakışları da ses tonu gibi azarlayıcıydı.

"Meleğinize gözyaşı döktürmek," diye ekledi, "kehaneti melek olmayanlara açıklamak, şimdi de o kehanete müdahale etmek - hepsi bu

Lanet olası kanıtlar. Kanını bir hapisane zemininde, bir cadı sembolünün yanında buldum.

Dördüncü boyut kırılması; hemen yandaki boşlukta Kane Malloy'a ait bir ok buluyorum ve bana vampirlerle arkadaşlık ettiğinizi söylüyor. Ve sonra sana gölge okuması yaptırıyorum ve daha da *fazla ifşaat* keşfediyorum - vampir liderinin kim olduğunu bildiğini ve onu öldürmek için komplo kurduğunu. Kehaneti durdurmak için *yine* komplo kurmuşsun. İlk seferinde sorgusuz sualsiz hayatını kurtarmıştım. Bir daha böyle cömert bir seçim yapamam.

Kalbi daha sert atmaya başladı. "Ne ?

'Bana başka seçenek bırakmadınız. Daha fazla zarar görmemesini sağlamak için müdahale etmek zorundaydım.

Bacakları altından kaymak . 'Ona ne yaptın? Eden'a ne yaptın?'

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Torren onu geldikleri yöne doğru yönlendirdikten sonra sola dönerek bir sahanlığa çıktı. Merdivenleri koruyan iki melekten biri en üst basamağı işaretleyen halatlı bariyeri çözdü. Merdiven boşluğunun ötesi boştu, duvarlar yontulmuş, rutubet ve grafitilerle lekelenmişti, Uyandığı ilk odayı taklit ediyordu.

Jessie aşağıya ilk adımını atarken sanki bir örümcek ağının içinden geçiyormuş gibi hissetti. yüzüne çarptı, hissin nedeni görünmezdi.

Omzunun üzerinden merdivenlere doğru baktığında neredeyse ayağı kayıyordu. Zenginlik, hatta iki koruyucu melek ortadan kaybolmuştu. Boş bir duvardan başka hiçbir şey ona bakmıyordu.

"Bir melek bariyeri," diye açıkladı Torren, ayağı takılmadan önce onu kolundan tutarken. "Sadece biz geçebiliriz. Birçok kader anı oldu 'Deneyenler için bu adımlarda kaza.

Bunun doğru olduğunu hissedebiliyordu. Boşluğa benzeyen boşluğa bakarken, melek gözlerinin ona baktığını hissedebiliyordu. Görünmezlik bariyerinin ötesinde dünya kalmıştı. Van gibi Etrafındaki bağı bir sonucu olarak görünmez bir duvara , bu da benzer bir numaraydı.

'Sirius'un teknolojisi bile burada sahip olduklarımıza nüfuz edemez. Onlara göre her yer boş, tıpkı insanlar için olduğu gibi ve

Onlardan önce buraya gelen üçüncü türler. Ona doğru bir bakış attı. "Ve içeri girdikten sonra kimse sizi bulamaz.

Onu sola, daha fazla koridora ve bir zamanlar içinde yaşanmış olan dünyanın her türlü duygusundan arındırılmış odaların önünden geçirdi. Yine de kırık camlar, sanki uzaktaki odalar hâlâ bedensiz sesler tarafından işgal ediliyormuş gibi - sanki bazıları bir zamanlar faal olan akıl hastanesini terk etmeye isteksizmiş gibi - esintiyle gelen seslere işaret ediyordu.

Torren geldiği ilk kapıyı açmadan önce bir sola daha döndü.
içi

n. Önce Jessie'nin girmesini işaret etti.

Karanlığa adımını atınca loş ışıklı odanın ötesini gördü. Yerde oturmuş, bir bacağını göğsüne doğru bükmüş, boştaki kolunu diğer bacağı önünde uzanırken Eden başını duvara yasladı.

Neredeyse kendini cama atacaktı, adamın hâlâ hayatta olması onu rahatlattığı için yanağından bir damla gözyaşı süzüldü.

Jessie'nin camla temasının çıkardığı gümbürtüyü duyar duymaz ayağa kalktı, kahverengi gözleri onu göremediğini, camın iki yönlü olmadığını kanıtlarcasına şaşkınlıkla kısıldı.

Sağ bileğini bağlayan kelepçe, odanın çevresini bel hizasında saran metal tırabzan boyunca kayarak ona doğru yöneldi. Üç duvar boyunca uzanıyordu, hatta kapısız yıkama tesislerine benzeyen bir yere kadar uzanıyordu. Ulaşamadığı tek duvar, çıkışı barındıran duvardı: sağındaki duvarda duran, izleme penceresi olan güvenli metal bir kapı. Melek gücü bile tırabzanı yerinden sökmeye yetmediyse

Duvar, penceresiz oda tam da hizmet ettiği amaç için tasarlanmış olmalı: sakinlerini kapalı ve kontrol altında tutmak.

"Ona ne yapacaksın?

'Artık burada olduğuna göre ona bir şey yapmama gerek yok. Bir anlamın gereken şey, Jesca, Eden'in ölmek. Bunu engellemeye çalıştınız ve bu süreçte tek yaptığınız ona daha da kötü bir ölüm yaşatmak oldu. Kehanet böyle işliyor. Sen Yönlendirmeye çalışırsanız değer verdikleriniz acı çeker. *Bu* yüzden müdahale etmiyoruz.

Onunla yüzleşmek için döndü. 'Sirius ordusuna melek gözyaşları veriyor, bunu biliyor musun? Senin varlığından zaten haberdar Torren. Ve o gözyaşlarını idare etmenin bir yolunu buldu.

"Sadece kaçınılmaz olanı geciktirmek için. İnsan sistemine girdikten sonra tedavisi yok Jesca.

Başını iki yana salladı. "Hayır. Onu kurtarmanın bir yolu olmalı. "O yürüyen bir ölü, Jesca. En azından şimdi yol.'

Göğsü ağrıyor, nefesi istemsizce vücudunu terk ediyordu. Jessie iki avucunu da cama bastırarak Eden'a baktı Parmaklarının uçlarını cama doğru sürükleyerek yumruk haline getirmeden önce.

Gözyaşlarını tutarak Torren'in yüzüne döndü. ' zaman bırak gitsin. Bana ne istersen yap ama *lütfe*n ailesine geri dönmesine izin ver.

'Ve peşinden gitmeye kararlı olduğu yolda devam etmesine izin verme riskini mi alayım? Bunu yapamam.

Elleri uyuştı, bacakları ağırlaştı. O noktada ne kadar gurur yutması gerektiği umurunda değildi. "*Lütfe*n, Torren.

Camın arkasından Eden'a baktı, bakışları dalgındı.

Kalbi çarpıyor, umudun bıçak sırtında yaşarken mide bulantısı her saniye daha da artıyordu.

Torren, 'O ve Kane Malloy birlikte ölümcül bir kombinasyon oluşturuyorlar,' dedi. 'Onların tekrar bir araya gelmesine izin veremem. Daha önce de açıkladığım gibi o, kehanetin sonucu için çok önemli.

"Kehanetin canı cehenneme, o sana *hiçbir* şey yapmadı!

Torren'in gözleri tekrar onunkilere kaydı. 'Gölge okuyucunun ifşa ettiklerine dayanarak, aynı fikirde değilim. Benim bölgeme çok fazla giriyor.

"Senin *bölge*n mi?

"Evet, Jesca: sen.

Onun küstahlığı karşısında öfkesini dizginlemek için kendini zorladı. bunun kehanetten daha fazlası olduğu açıkça ortaya çıktı. 'Geçmişte sahip olduğumuz her ne varsa, sahip olduğumuzu *iddia ettiğiniz* her ne varsa, siz

Beni bir buçuk asır önce terk ettin. Beni beton bir zeminde tek başıma uyanmaya terk ettin, adımdan başka bir şey bilmiyordum.

Sırtımdaki yara izleri. Herhangi bir noktada müdahale edebilecekken, o ahlaksızlık çukurunda elli yıl boyunca mahkumların, Pummel'in beni yönetmesine izin verdin. Brink bile senin yaptığından daha iyi olurdu. beni oraya maruz bıraktı. Bu yüzden lütfen bana Eden'i kıskançlık ya da intikam duygusuyla cezalandırdığını söyleme.

"Ama Eden *sizin* seçimlerinizin bir sonucu olarak burada. Şöyle bir baktı

Eden'a dalgın dalgın baktı. 'Bu nedenle, *senin* de onun kaderini belirleyecek.'

Göğsü sıkıştı. "Ne demek istiyorsun?

'Kane hala dışarıdayken onun tekrar gitmesine izin veremem. Kane'i öldür, bana kanıt getir ve Eden'ı serbest bırakayım.

Ona bakarken nefesleri sığlaşmıştı. "Ne sorduğun hakkında bir fikrin var mı?

"Ne istediğimi çok iyi biliyorum," dedi yüzünü ona dönerek, "Bu yüzden tüm suçlarınız için kefaretinizi de güvence altına alacaktır.

"Yaptığım şeyler *suç* değil.

Gözleri onun kovulmasıyla karardı. 'Bunlar melek yasalarımıza karşı işlenmiş suçlar. Bu parlamentoya karşı. Benim işim senin cezalandırılmanı sağlamak Jesca. Bunun yerine sana yalvardığın gibi Eden'ı kurtarman için bir şans veriyorum. Benden daha ne istiyorsun?'

'Ve arkadaşlarımı mahvetmek mi? Blackthorn'u mahvetmek mi? Yardımını istediğim için değil, beni kullandığın için. Kilitte oku bulduğun anda bir fırsat gördün ve onu almak. Bu yüzden beni arıyordunuz, yoksa beni sokaklarda terk edilmiş halde bırakacaktınız. Eden'i o hapisyanede öldürebilirdiniz ama potansiyel bir koz gördünüz.

"Onların türüyle karışmak bakış açınızı karartmış. 'Hayır, *senin* tarafından güneğin lağım çukurunda bırakılmak bakış açımı kararttı. Etrafımda bir sürü insanlığı elli yıl boyunca. Ve şu anda pek de iyi görünmüyorsun. Ona doğru bir adım attı. "Aslında, insanlığın tortularından bile *daha kötüsün*.

Yüzüne inen tokat sert ve keskindi ve onu yere düşürdü.

Sakin bir nefes aldı, kollarını kavuşturdu, lüleleri yüzünü, yaşadığı şoku ondan sakladığı için minnettardı.

Zamanında Pummel'dan yeterince darbe almıştı ama bu aşığılanmayı asla hafifletemezdi.

Ayağı kalktı ve onunla yüzleşmek için döndü. "Dediğim gibi," dedi olabildiğince sakın bir şekilde, "pek iyi değil.

Ona doğru bakarken çenesini tekrar yukarı kaldırdı. "Ben Hayatını kurtarmaya çalışıyorum. Minnettarlık takdir edilecektir. Gözyaşlarınızı vermenin cezası, sonsuzluğun gerçek bedelini öğreneceğiniz Eşik'e terk edilmektir. Engellemeye çalışmanın cezası Kehanet ölümüdür. Size daha fazlasını yapmadan önce hasarı geri alma şansı sunuyorum.

'Kabul etmediğim ya da bir amaç uğruna değer verdiğim kişilere ihanet etmemi sağlamaya çalışıyorsun. Ve sadece Kane'i kendin öldüremediğin için, değil mi? İkisini de öldüremezsin - Eden ya da Kane. Onları öldürürsen sonucu değiştirmekten doğrudan sorumlu olursun. Benden daha iyi olamazsın. Kendi kuralların tarafından tuzağı düşürüldün. Bu yüzden bunu senin yerine benim yapmama ihtiyacın var: her halükarda mahkum olan düşmüş envoi.

Sonuçta benim seçimim, değil mi? Ve sen tutulamazsın yaptığım seçimlerden sorumludur, bunları bana sunan siz olsanız bile. Kollarını kavuşturdu. 'Peki ya senin oyununu oynamayı reddedersem? Hasta oyunu mu? Sonra ne olacak?'

Saniyeler hızla geçerken Torren onun bakışlarını tuttu. Omuz silkti. "O zaman gitmesine izin vereceğim.

"Ama söylemiştiniz. Bildiği onca şey varken?'

Cama doğru bir adım attı. 'En azından gözyaşlarını ona vermek için bir avantaj yarattı. Onu bağlayamam, çünkü o teknik olarak bizden biri, ama artık başka seçeneklerim de var.

Jessie'nin dikkati Torrene bakmadan önce Eden'a kaydı. "Onun anısını alacaksın.

"Yapmanız gerekeni yapmazsanız başka seçeneğim yok.

Camdan geriye baktı, göğsünü yakan bir acı vardı.

Eğer Torren Eden'ın kehanet, Kane ve meleklerin varlığı hakkındaki bilgisinden kurtulmak istiyorsa, Eden'ın onunla ilgili -birlikte yaşadıkları her şeyle ilgili- anıları yeterince büyük bir yığın olacaktı. o da alınırdı.

"Ne kadar? Jessie gözlerini Torren'e dikerek sordu. "Ne kadar? *ne kadar* almayı planlıyorsun?"

'On yıl yeterli olmalı. Belki biraz daha fazla. Midesi altüst oldu. Sıcak öfke vücuduna doldu.

Neden o gereksiz numarayı seçtiğini biliyordu. Gölge okuyucunun ne kadar çok şey gördüğünü biliyordu.

Bu melek kanunu değildi - bu kişiseldi. Bu intikamdı. Bu Torren'in Eden'ı hayatındaki dönüm noktasından öncesine götürmesiydi. Eden'ı bir zamanlar olabileceği kişiye geri döndürüyordu.

Eden'a, onun koluna, gerçek olduğunu varsayacağı sayılara baktı. Ona aksini söyleyecek hiç kimse ya da hiçbir şey olmadan gerçek olduğuna inanmaması için hiçbir nedeni olmayan bir kadere.

"Onu burada, güneyde bırakacaksın," dedi dehşet içinde. Torren'in merhametsiz gözlerine bakarken içinden bir şeyler geçiyordu. "Tıpkı bana yaptığın gibi.

Torren onu ölümcül labirentin herhangi bir yerine atabilirdi, tıpkı ona yaptığı gibi. Ve Torren onun son olmayacağını biliyordu. Yalnız mahkumlar nadiren

Öyle. Eden'ı onunla tanıştığı ilk andan itibaren bu konuda uyarmıştı: özellikle ona benzeyen mahkûmların nasıl olduğu konusunda. Çok fazla rakip olan mahkumlar. Ya da çok fazla yanlış dikkat.

Eden'a sıradaki yeri için savaşacak zaman verilmeyecekti. Bunu bir kez Pummel ile yapmıştı ama motivasyonu vardı: Honey'i kurtarmak. Bu sefer Honey'nin varlığından bile haberi olmayacaktı. Onun bir CEO olduğunu bile bilmeyecekti. Amanda'yı bilmeyecekti. Billy dışında hiçbir şey bilmeyecekti, onun da Blackthorn'da olduğunu bilmeyecekti. Grubun geri kalanını ve ne için savaştıklarını, daha da önemlisi *neden* savaştıklarını bilmeyecekti.

Kuzeyden yaklaşan tehlikeden ve sokaklarda gezinmeye başlayan dördüncü türden ya da daha fazlasından haberi bile olmayacaktı. şekil değiştirmiş, genetiği değiştirilmiş Lycanlar serbestti.

Ve onu tanımayacaktı. Onun kim olduğunu bilmeyecekti. Neden birbirlerine aşık olduklarını.

Jessie sessizlik içinde ona ters ters baktı. Zar zor nefes alabiliyordu.

'Ama o hala hayatta olacak Jesca - eğer istediğin buysa. İstediyin bu değil mi? Yoksa bu da mı yeterli değil?'

Göğsündeki rahatsızlık daha da şiddetlendi. 'Başından beri onun hafızasını alacaktın! Benimle oynuyordun, seni sadist piç! Ne yapacağına çoktan karar vermiştin!

Beni Kane'i öldürmeye ikna etmek sadece bir bonus olurdu.

Torren camdan geriye doğru baktı. 'Senin saygısızlığın Kurallar, yani kabullenmeyişiniz, en başta bağlanmanızın sebebidir. Ve hala orada aynı şekilde duruyorsun.

itaatsizlik. Hala her şeyi kendi istediğin gibi istiyorsun. Hâlâ doğru olanı seçmekte ısrar ediyorsunuz.

"Bu öyle bir şey değil!

"O zaman sabrım seç Jesca. Kapının çalınmasıyla irkildi.

Yukarıda Torren'le göz teması kurmuş olan melek içeri girdi. Torren'in kulağına eğildi ve Jessie'nin bile duyamayacağı bir şey fısıldadı.

Torren ona baktı ama başka bir şey söylemeden uzaklaştı ve kapıyı arkasından çarparak onu odada yalnız bıraktı.

Jessie cama yaklaştı.

Eden'in ona yaklaşmasını izledi ve onun varlığını hissedip hissetmediğini merak etti.

Kahverengi gözleri körlemesine ararken, yanağından bir damla gözyaşı süzülürken avucunu yüzüne birkaç santim uzaklıktaki cama yerleştirdi.

"Seni seviyorum," diye mırıldandı, bir şekilde bunu hissedebileceğini umuyordu.

Elini bardağın üzerine, neredeyse onunkinin tam üzerine koydu. Ama gözlerinin içine baktığında bunun sadece bir tesadüf olduğunu, onun da kendisi gibi bardağı test ettiğini gördü.

Elini şeye rağmen onun üzerinde gezdirdi.

O anda gözlerinin içine tekrar bakabilmesi, o bağı hissedebilmesi, onu önemseydiğini göstermek için bir şeyler yapabilmesi için her şeyi yapabiliyordu.

Torren'in ona bıraktığı korkunç kararlar yüzleşirken her şeyi yapabiliyordu.

YİRMİNCİ BÖLÜM

Caleb tıpkı ilk seferinde olduğu gibi metal sandalyeyi sürükleyerek Rob'unakinin önüne getirdi.

Ancak bu kez elinde ne elma ne de bıçak vardı, sadece vampirin çevik parmakları arasında oynattığı küçük, krom bir silindir vardı.

Rob'un tanıdığı bir silindirdi - Caleb'in üniformasından çıkarmış olabileceği bir silindir. Kural olarak panzehiri taşımalarına gerek yoktu, sabah ve akşam aldıkları dozlar yeterliydi.

Silindire yalnızca bariyerin kaldırılması söz konusu olduğunda, yani Blackthorn'da daha uzun süre kalma ihtimalleri olduğunda ihtiyaç duyacaklardı. Rob yine de kendi tüpünü taşımıştı.

Caleb silindirinin ön koluyla arkasına yaslanırken Rob migreninin etkisiyle gözlerini kısarak vampirin gözlerine temkinli bir şekilde baktı. elini sandalyenin arkalığına dayamış, ayak bileğini de karşı dizine .

Rob'un içine ilk seferinde olduğu gibi bir ürperti yayıldı. Ama ter Tıpkı göğsünün tamamen farklı bir nedenden dolayı sıkışması gibi, tamamen farklı bir nedenden dolayı alnından aşağı damlıyordu. Öksürüğünün sıklığı hızla dayanılmaz hale geliyordu, özellikle de boş, taş odanın içinde yankılanma şekli.

"Pek iyi görünmüyorsun, Doyle," dedi vampir.

'On beş saattir burada sandalyeye mi ?
Ne bekliyordun ki?'

Tekrar öksürdü, patlaması daha da şiddetlendirmiş, başını olduğundan daha fazla ağrıtmıştı.

Caleb sandalyede öne doğru eğildi. Kutunun kapağını açtı. silindiri ve tanıdık bir şırıngayı çıkardı. "İkimiz de bunun odayla bir ilgisi olmadığını biliyoruz.

Küçük şişeyi eline aldı ve iki parçayı birbirine vidalamaya başladı.

Caleb tekrar arkasına sağ elinin parmakları arasında dolu şırıngayla oynarken Rob'un kalbi hızla çarpıyordu.

Çok ihtiyacı olan şırınga içeriği.

"Biliyorsun," dedi Rob sessizce, bunun kendisini iyi hissettirip hissettirmediyini bilmeden.

daha iyi ya da daha kötü. Öyle değil mi? Saat bu yüzden var. Nereden biliyorsun, ha?"

Bir süredir buralardayım, Doyle. Bir sürü insanla tanıştım.

Pek çok farklı konuşma yaptım. Melekler de dahil olmak üzere bir ya da iki türle yakın ve kişisel temaslarda bulundum.

Caleb şırıngayı başparmağı ile işaret parmağı arasında tutarken yeşil gözleri sabit ve kararlıydı.

'Yani Throme'un sana verdiği bu mu? Her şeyi kontrol altında tutmak için mi?

Rob Caleb'a bakmadan önce şırıngaya bir göz attı. "Sorgulama için bana ihtiyacın varsa, o şırınganın içindekini bana vermen gerektiğini biliyorsun.

'Throme size bunu yapmazsam ne olacağını da söyledi mi? Yan etkilerin tüm boyutlarını size anlattı mı?

'Sarkoidoz. Farkındayım.'

'Bunun ne olduğunu biliyormuş gibi davranmayacağım ama nefes darlığı çekiyorsun, değil mi? Düzensiz bir kalp ritmi. İnatçı, Göğsünüzü sıkarak rahatsız edici öksürük. Ağrıyan eklemler. Baş ağrısı. Rob'un ellerine baktı. 'Vücudunuzun her yerinde hassas, kırmızı şişlikler. Ama bu sadece başlangıç. Çünkü bu sarkoidoz değil Doyle ve Throme da bunu biliyor. Size bir tüp içinde tedavi verdiklerini iddia ediyor olabilirler, ancak uzun vadede ölümcüldür. Bu Throme'un sana bunu söyleyeceğim.

"Onun için harcanabilir olmaktan başka bir şey değilsin, Doyle. Sana sadece Blackthorn'un ve Kane'in kontrolünü ele geçirebildiği sürece ihtiyacı var. Sonra bu sihirli iksir her neyse geri çekecek. Kendini inşa edecek

Üçüncü türlerin tamamı yok edildiğinde buna bile ihtiyacı kalmayana kadar yeni bir ordu kuracaktır.

"Peki *bu* demek oluyor? Burada oturup acı çekmemi mi istiyorsun? Tedavi edilmezsek Sirius'un ordusuna ne olacağını izlemek mi istiyorsun?

"Sanki o kadar tahmin edilebilirmişim gibi. Hayır, sana bir teklifte bulunmak istiyorum, Doyle.

"Ne tür bir teklif?

"Benim için çalışma şansı. Ve bununla birlikte, bir daha Artık buna bağımlı değilsiniz," diye ekledi ve şırıngayı tekrar havaya kaldırdı. 'Aslında, tüm ordunuzun benim için çalışmasını istiyorum. General.'

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Camın arkasındaydı - bunu hissedebiliyordu.

Eden avucunu ona yasladı; kendi yansımasının ötesini aradı.

Diğer taraftan gelen gümbürtüyü kesinlikle duymuştu. Orada Jessie olduğuna dair hiçbir ipucu yoktu ama duyuları o yakındayken her zamanki gibi ateşlenmişti.

Avucunu yumruk haline getirdiğinde, ötesinde sessizlik duvarıyla karşılaştı.

Eğer ona zarar veriyorlarsa - eğer biri ona zarar veriyorsa...

Yumruğunu hayal kırıklığıyla güçlendirilmiş cama vurdu, çaresizliği öfkesinin artmasına neden oldu.

Kendi kuralını çiğnediğini biliyordu: Düşman karşısında asla zayıflık göstermemek. Ama aynı zamanda, bulundukları yerden Uyandığı odanın doğasına götürüldüklerinde, onları kaçırان büyük olasılıkla mahkûmlardı.

Cama sırtını döndü ve adımlarını hızlandırarak uzaklaştı, giderken kelepçesini tırabzan boyunca sürükledi, iyileşen uyluğu oku aldığı yerden hâlâ ağrıyordu.

Öfkesinin en yüksek olduğu anda bile - uyandıktan hemen sonra boş odada yerde yatıyordu - rayı duvardan çekmeyi başaramamıştı. Ama ne olursa olsun tekrar denedi, elleri Çelik, gücünün her zerresiyle bükülmesini, eğilmesini ya da duvardan ayrılmasını istiyordu.

Bir damla ter alınından aşağı süzölürken, ray boyunca bir ileri bir geri giderken dakikalar hızla akıp geçiyordu, herhangi bir zayıflık noktası arıyordu. Hiçbir şey bulamayınca yumruğunu tekrar duvara vurdu, hayal kırıklığı içinde homurdandı, parmak eklemleri hala

Geçen seferden sıyrılmış.

Arkasından gümbürdeyerek açılan kapiya doğru döndü. "Jess!

Eden onu karşılamak için ileri atılırken neredeyse omzunu yuvasından çıkaracaktı. Ama Jessie çoktan oradaydı, iki kolu da Eden'in boynuna dolanmıştı.

Onun vücudunu hissetmek tek güvencesiydi. Ön kolu omurgasına bastırarak, ensesini saçlarının altından kavradı ve onu bir daha asla gözünün önünden ayırmak istemedi.

İki melek içeri girerken açık kapiya baktı, kanatları gevşemiş ve arkalarında rahatlamıştı.

Birden her şey anlam kazanmaya başladı.

Parmaklarını kızın saçlarında dolaştırarak onu kendisinden birkaç santim geriye çekti, böylece kızın anlamlı gözlerine bakabildi. "İyi misin?

Gözleri parlıyordu; gözleri üzüntüsünden kıpkırmızıydı.

İnandırıcı olmayan bir baş sallama hareketi yaptı. "Bizi kandırmaya çalışıyor," diye fısıldadı nefes nefese. "Torren. Beni bağlayan oydu. Buna kanma Eden. O her şeyi biliyor. Gölgelele beni okuyor. Kadının gözleri adamın göğsüne dolan dehşeti yansıtıyordu. "*Her şeyi*. Kane'in peşinden gitmemi istiyor. Kehaneti durdurmak istiyor. Eğer yapmazsa hafızandan on yıl çalacak Eden. Kehanet çıkış yolunu bulmanı emrediyor ve o da bunu biliyor.

Bir saniye sonra melekler Jessie'yi ondan ayırıyor, hem fiziksel hem de sözlü olarak karşı koymasına rağmen onu geriye doğru çekiyorlardı.

Eden dişlerini gıcırdatarak tekrar ileri atıldı, kelepçe Bileğine, kanamasına neden olacak kadar derin kazıyordu. "Canını yaktın amına koyayım..." diye tıslayarak uyardı.

Her şeye rağmen onu dizlerinin üzerine çökmeye zorladılar. Jessie, hâlâ kolayca yere serilmeyi reddediyordu. Eğer insan olsalardı, şimdiye kadar onları yere sermiş olacağını biliyordu. Ama bunlar

Melekler cüsse ve boy olarak çok büyüktüler, özellikle de ikiye karşı onu kolayca alt ediyorlardı.

Sadece kapı aralığından içeri adım atan figür dikkatini dağıtmıştı. Kanatları dizlerinin arkasından süzülüyordu, açıldığında genişlikleri hiç şüphesiz en az dokuz metreyi buluyordu. Süzüldüğünde ağırlığı artıyordu, uçtuğunda değil. Kane'den, Ziel'den ve Jessie'den öğrendiklerine göre meleklerin uçmadığını biliyordu.

Ve bu meleğin kanatları dövmelerle kaplıydı, hikayeler anlatıyordu Eden'in o anda en ufak bir ilgisi yoktu. İlgilendiği *tek bir* şey vardı: Jessie'nin hayatta kalmasını sağlamak. zarar görmemiş.

Meleğin sırtıışındaki hem küçümseme hem de zafer iması gibi kibir de can sıkıyordu. *Bu* Torren'di. İri yarı bir piçti ve Eden'a en az beş santimlik bir boy farkıyla üstünlük sağlıyordu. Her ikisi de Yine de onu. Hâlâ elini yumruk yapmış, onunla kapışmaya hazırды.

Çünkü Jessie'yi bağlayan melek buydu - *bu* süreçte onu elli yıllık bir cehenneme maruz bırakan .

Ama Eden Jessie'nin için elinden gelenin en iyisini yapması ve akıllıca düşünmesi konusunda kendini uyardı. Şimdiye kadar rakibini değerlendirememişti, Sessizlik en iyi seçeneği olarak kalmıştı, özellikle de Jessie'nin anlattıklarına bakılırsa, karşı tarafın *onun* hakkında her şeyi bildiği düşünülürse.

'Eden Reece, dolandırıcı olmayan ama Sokağa Çıkma Yasağı Uygulama Memuru olan dolandırıcı. Artık *eski Sokağa Çıkma Yasağı* Uygulama Memuru.

Eden meleğin delici gözlerine baktı.

Kot pantolonunun cebinden nane şekeri paketi alınmamış olsaydı, çoktan bir tanesini çiğniyor, evirip çeviriyor olacaktı Sakin ve odaklanmış kalmasını hatırlatmak için diliyle.

Melek birkaç adım daha yaklaştı. Eden'ı yavaşça küçümseyerek süzdü. 'Bunu basit ve hızlı tutacağım. Ya *senin* denklemden çıkmanı ya da Kane Malloy'un çıkmasını istiyorum. *Seni* kurtarmak için Jesca'dan ikincisini talep ettim.

Jessie, "Seni kendisi öldüremez," diye . 'Kane de öyle. Bunu yapmak kehanetin açık bir ihlali olur. Onun bunu yapmasına izin yok. kesinliğe götürürse müdahale edin.'

Onu tutan meleklerden biri elini ağızına kapatarak onu susturdu.
Jessie'nin açıklaması, Torren'e dönüp bakan Edenin gerginliğini azaltmaya yetmedi.

"Ama o zamandan beri," diye devam etti Torren. "*Seni* test etmeye karar verdim

Çözmek daha ilginç olurdu. Sen kimi seçerdin Eden? Blackthorn'u, aileni ve bu arayışını mı yoksa Jesca'yı mı?

Melek kolyeyi havaya kaldırdı: Jessie'nin . Eden'in kalbi küt küt atmaya başladı.

"Çünkü bu yok edilirse Jesca ölür," dedi Torren. "Bunun farkında olduğunu biliyorum.

Zincirin, meleğin yayılmış parmaklarından sanki elinde bir şey tutuyormuş gibi sallanışını izlerken gerginlik tüm vücudunu pençesine aldı. Kukla, şişe zayıf ışıktaki parlıyordu.

Bileğindeki kelepçe daha da büyük bir ağırlık, daha da önemli bir bağ haline geldi. Jessie'ye bakmaya cesaret edemedi. Jessie'ye bakmaya gerek . Durduğu yerden ondaki çoğaltılmış gerginliği hissedebiliyordu.

Torren, 'Bunun senin için nasıl bir ikilem olacağını biliyorum,' diye ekledi. 'Jessie'nin gölgesini okuttuğum için senin hakkında *her şeyi* biliyorum. Ne zaman

"En son ne zaman sevdiğin bir kadın hakkında bu kadar çaresiz hissettin Eden? Eden'in çenesi gerildi. Elini sıkıca kavradı.

O gece annesini kurtaramadığına dair çocukluk anıları önüne geldi. Vurulduğu, güçsüz ve çaresiz kaldığı.

"*Aynı* türden bir aşk değil tabii ki. Ama o gece seni terk etti Her şeyi etkileyecek kadar hasar gördü, değil mi Eden? Bazıları bundan sonra bir kadını sevmenize asla izin vermeyecek kadar kırıldığınızı söyleyebilir. Tehlikeli dünyaya bir göz attın.

etrafınızı sardı ve kendinizi bu duruma sokmaktan çok korktunuz.

Yine aynı durum. Çünkü çaresiz hissetmeyi kaldıramıyorsun, değil mi Eden? Hiçbir zaman çaresiz hissetmeyi kaldıramadın. Bu yüzden hayatın boyunca sevişmekten başka bir şey yapmadın - ta ki Jesca gelene kadar. Ve şimdi yine buradasın, kurallarından saparsan yaşayacağını bildiğin pişmanlıkla yüzleşıyorsun.

Jessie çırpınırken bakışları Torren'e kilitlemişti.

"Seninle birlikte olduğundan beri bir iki numara öğrendiği kesin," diye ekledi Torren. 'Onun içindeki fahişeyi neredeyse benim kadar ortaya çıkarıyorsun.

Eden elini kelepçeye vurdu, ileri doğru bir adım atarken çenesi sıkıldı.

Jessie'nin geçmişini birlikte geçirdiği kişinin bu olduğu doğruysa midesinin çukurunda küçük bir kıskançlık düğümü oluşmasına rağmen, Torren'in ses tonundaki aşağılayıcı kenara duyduğu öfke tarafından bastırıldı.

Eden, sanki böyle bir şey olduğunu inkâr etmek istercesine başını öne eğen Jessie'ye baktı.

"soru, onu ne *kadar* seviyorsun? Torren sordu. "İnançlarını test etmeni istiyorum. Ona yaklaşıp kadar bir adım attı. bir adımdan daha az mesafedeydi. Eden'ın gözlerinin derinliklerine, ruhunun derinliklerine baktı. "Olmaktan en çok korktuğun şeyle yüzleşip yüzleşemeyeceğini bilmek istiyorum: kendi baban.

Eden'ın onun için nasıl sallanmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama soğukkanlılığını korudu. Sessizliğini korudu.

"Onu uzun süre hor gördün, değil mi Eden? Anneniz öldükten sonra size ve kardeşinize karşı sorumluluklarını yerine getirmek yerine kendi canına kıymayı seçtiği için. Şimdi merak ediyorum da Jesca'yı takımınıza, kendi ailenize, dışarıdaki tüm o hayatlara karşı sorumluluğunuza tercih etmek. sözde kurtarmaya çalışıyorum.'

Eden, "Sadede Torren," diye uyardı.

'Jesca çok fazla kuralı çiğnedi. Onun cezalandırılmasını sağlamak benim görevim.

"Sen olmasaydın bu durumda bile olmazdı. "Hiç öğrenemediği için bu durumda.

Bana önerdiğin seçenek nedir? Onun için ölüp ölmeyeceğimi mi bilmek istiyorsun? Bu mudur yani?

Onun için öleceğini biliyorum Eden. Bu bilgiye sahip olmam sana bu seçeneği sunamayacağım anlamına geliyor. Bu kurallara aykırı olur. Sen kehanetin ayrılmaz bir parçasısın, ama o değil. Bunu damgalayabilirim ve hiçbir yasayı çiğnememiş olurum.'

Jessie'nin hayatı kelimenin tam anlamıyla Torren'in parmakları arasında sallanırken Eden'ın varlığının her zerresi tehdidin ağırlığı altında acı .

'Aslında herkes bağı yok edebilir. Ama sadece *ben* geri alabilirim. Şişenin üzerine yerleştirdiğim kapağı sadece ben açabilirim. Ve onu dökerek

içindekiler, onu bundan kurtarabilirim.

Eden'in kalbi küt atmaya başladı. "Ne pahasına?"

"Onu tanıdığını unutarak.

Eden'in dikkati Jessie'ye, onun yüzünde beliren dehşete yöneldi. O da gözlerini Torren'e dikti. "O haklı. Ona yaptığının aynısını bana da yapmak istiyorsun.

"Eğer onu seviyorsan, Eden, onu serbest bırak. "Hangi kadere?"

"Bu parlamentodan sürgün. Onun özgürlüğü."

"Hayatımın on yılı boyunca, değil mi?"

"Hayatının en güzel on yılı, Eden. Orada olmalı benim için bir şey var. Peki hangisi? Hafızanı koruyup Jesca'yı hemen şimdi ve burada kaybetmeyi mi tercih edersin? Yoksa hafızanı ve görevini kaybedip onun yaşamasına izin vermeyi mi tercih edersin? Daha doğrusu, onu serbest bırakmayı."

Eden başını sallayan Jessie'ye baktı, gözleri yaşlarla ıslanmıştı.

Torren zinciri Eden'in irkilmesine yetecek kadar bir santim indirdi. 'Beş. . . dört. . . Üç. . .'

Eden ona ters ters bakarak, "Yap ," dedi.

Torren'in yüzündeki kendini beğenmişlik Eden'in ellerini tekrar yumruk haline getirmesine neden oldu.

Gözyaşları yanaklarından süzülen Jessie'ye baktı.

'Bana unutturabilir ama sana olan aşkım her zaman orada olacak Jess,' dedi Eden. 'Ve seni tekrar bulacağım. Söz veriyorum.

Jessie başını salladı, bunu kabul etmemesi için sessiz bir ricada bulundu. Torren, "Bunu göreceğiz," dedi.

Kolyeyi uzatarak kapağını açtı ve yere döktü.

Jessie meleğin tutuşuyla irkildi.

Ağzını kapatan ele karşı haykırdı.

Eden ona yaklaşmak, acı gözyaşları yanaklarından süzülürken onu rahatlatmak için çaresizce bileğini tekrar bağa doğru çekti.

"Ona ne oluyor böyle? Eden, bakışlarını tekrar Torren'e çevirerek sordu.

Sadece hafızası geri geliyor. Yirmi yıldan daha az bir süredir kayıp olduğuna şükret. Daha uzun süredir kayıp olan meleklerin bu yüzden öldüğünü gördüm.

"Yirmi yıl mı? Eden bunun acımasızlığını güçlükle dile getirebildi.
"Ona *yirmi* yaşında yedi kez müebbet hapis cezası mı verdiniz?

"Senin için Eden," dedi. "Senin için. Çünkü o senin olmadan önce benimdi. Çünkü *benim yerime seni* seçti.

Eden yerde yatan Jessie'ye baktı, melekler artık onu zayıflamış haliyle serbest bırakmışlardı, vücudu soğuk betonun üzerinde titriyordu, nefes alış veriş kesik kesik ve sığdı.

Jessie'*sini*.

Tekrar Torren'e baktı.

Meleğ , 'Onu bulduktan *sonra seni* de bulacağım,' dedi. 'İşimiz bitmedi, Torren. İşimiz bitmekten çok uzak.

BÖLÜM YIRMI İKİ

Sirius Throme tek yönlü aynadan Jarin'in sorgu masasına kelepçelenmiş halde oturduğu yere bakıyordu.

Yüksek dereceli vampir en azından ezilmiş görünüyordu. Yenilgiye uğramış, asık suratlı mavi gözleri düşük, kara kaşlarının altında öfke ve doluydu.

Sharner küçük gözlem odasında patronuna kapıyı arkasından kapattı.

"Hâlâ inkâr ediyor," diye açıkladı Sharner. 'Hâlâ vampir liderinin kendisi olmadığını ve kim olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığını iddia ediyor. Doğruyu söylüyor olabilir, Sirius. Jask yalan söylemiş olabilir. Ya da kulak misafiri olan asker yanlış duymuş olabilir. Kesin olarak bilmenin hiçbir yolu yok. . .'

"Kesin olarak bilmemize gerek yok. O olduğu sürece günah keçisi, Yüksek Düzeni kontrol altında tutmak için ihtiyacımız olan tüm gerekçelere sahibiz. Vampir lideri onların arasında. Hücrelerinin içinden fazla bir ayaklanma çıkarmayacaklardır.

Peki ya Feinith? O hâlâ Blackthorn'da, Sirius. O olmadığını nereden bileceğiz? Jarin ve diğerlerinin onu korumadığını nereden bileceğiz? Dehain'le birlikte olduğunu biliyoruz. Ayaklanma çıkarabilecek biri varsa, o da odur. Kane'in Dehain'in yanında olmasını göze alamazsın. Çapraz ateşe yakalandı.'

'İşte bu yüzden acele etmemeyi göze alabiliriz. Bırakın ordum işini yapsın. Şunu terletmeye devam edin,' dedi Jarin'i göstererek. "Ve bulabildiğin her şeyi bulmaya devam et.

Jarin beri Sirius onun dosyasını okumuştı.
hakkında olabildiğince çok şeyi kendisine hatırlatmak için yoğun bir şekilde potansiyel tehdit. Sadece isim olarak bile liderlik vasıflarına sahipti. Elli yıl kadar önce ölen babası Yüksek Düzen'in en üst düzey yöneticilerinden biriydi ve tek çocuğu olan Jarin'e hiyerarşileri içinde anında bir statü kazandırmıştı.

Jarin hiçbir zaman Yüksek Düzen'in sesini yükseltenlerden biri olmamış, sık sık onlarla Yüksek Düzen arasındaki arabuluculuk toplantılarını Küresel Konsey. Verdiği oylar da en az Konsey'in ötesindeki varlığı kadar nadirdi.

Yüksek Düzen'in Midtown'daki sığınağının güvenli ve lüks sınırları. Görünüşe göre Jarin kolay yaşamı seviyordu; Jarin her zaman tembellik yaymış olsa da, aşırı kibirle süslenmişti.

artık değil.

Sharner görevine dönmek üzere ayrılırken, Matt Morgan onun yerine kapıdan içeri girdi.

Sirius, TSCD'nin vekil başkanını sadece bir Sharner'in sorgu odasına yeniden girişine dikkatini vermeden önce kısa bir bakış attı.

Caitlin Parish'in Morgan'ı alt etmiş olması hâlâ can sıkıcıydı. VCU ajanını geçici göreve atadığında daha fazlasını beklemişti. Bunun yerine Morgan, Caitlin Parish'i ve Kane Malloy parmaklarının arasından kayıp gitmişti. Şimdi bunu telafi etmesi gerekiyordu. Meghan'ın Kane'in yakalanmasına müdahale ettiği için ölmesini sağlayarak zaten doğru yönde adımlar atmıştı ama ajanın hâlâ kanıtlaması gereken daha çok şey vardı.

Morgan şimdiye kadar sadece medya gurusu olduğu için görevinde kalmıştı: dönüşmüş lycan'larla ilgili durum çözülene kadar kullanılan bariyerin, içerideki sivilleri korumak için harekete geçen ordunun cephesini yöneten tanıdık, güvenilir yüz. İçeridekilerin neye şahit olduğu hiç fark etmezdi. Kane'i ele geçirdiğinde, içeride isyan çıkmasını sağlayacaktı.

sayısız can kaybını haklı çıkaracak ve açıklayacaktı. "Ne oldu Morgan?

"Elimde ilginç bulacağın bilgiler var, Sirius," dedi, klasörleri önündeki tezgâha koyarken. "Görünüşe göre Jarin görüldüğü gibi biri olmayabilir.

Bu onun dikkatini tamamen çekmeye yetecek bir ifadeydi.

Morgan klasörleri açtı. 'Bütün dosyaları temizliyordum.

Caitlin Parish'in soruşturmalarından elde edilen kanıtlar, yanlış ellere geçebilecek hiçbir şey olmadığından emin olmak ve gittiği gün laboratuvarından bazı sonuçlar alacağını öğrendim.

kayıp - cinayetlerden alınan örnekler

Araştırıyorum. Kane'i ele geçirdiğinde Caleb'i mahkum etmemizi sağlayacak bir şeyler bulmayı umduğunu biliyorum.

"Ve sen?

"*Bir şeyden* daha fazlasını buldum. Cinayet kurbanlarının hepsinde DNA izleri bulundu. İlginç bir şekilde aynı DNA izleri Marid adında bir vampirin saklandığı yerde de bulundu. Caitlin birkaç ipucunu takip ediyor gibi görünüyor. Morgan fotoğrafı işaret etti. "Bu artık Marid. Çocukların onu yakalaması biraz zaman aldı.

düzgün bir şekilde tanımlanabilir.

Sirius kanlı odanın fotoğrafından başını kaldırıp Morgan'ın bakışlarıyla karşılaştı. "Bana bulduğunuzun Caleb'in DNA'sı olduğunu söyleyin.

Tek bir iz bile yoktu.

Sirius ona ters ters baktı. "O zaman *neden* kestiniz?"

"Çünkü o Jarin'in DNA'sıydı, efendim.

Morgan'ın bakışları heyecanla parıldamasına rağmen sabit kaldı.

Sirius tek yönlü aynadan geriye, Sharner'ın Jarin'e bir dizi soru daha yönelttiği yere baktı.

"İttifak'ın öldürülmesinden Caleb sorumlu değildi, Jarin . Bu da demek oluyor ki, Caleb'i öldürmeye çalışmaktan büyük ihtimalle o sorumluydu. Caleb Dehain ve kardeşine suikast düzenledi. Nedenini bilmiyoruz-'

'Feinith Caleb Dehain'e kafayı takmış durumda. Bir süredir onlarca yıl. Onunla olan ilişkilerini gizli tutmaya çalıştı ama yeterince iyi değil. Tahminimce Jarin bu adamdan biraz rahatsız oldu. nişanlısının alt sınıftan bir serseri tarafından yatağa atılması.'

"İlginç olan da bu, efendim. Caleb Dehain alt sınıf bir vampir değil.

Sirius'un dikkati tekrar Morgan'a yöneldi.

Morgan, "Sorgulanmak üzere getirildiğinde kendisinden kan örneği almıştık," dedi. 'Kanında

Yüksek Dereceli vampirlerle aynı benzersiz tür.'

"Bana Caleb'in Yüksek Düzen kökenli olduğunu mu söylüyorsunuz?
Evet. Kardeşi Jake de öyleydi. Belli ki ondan da kan örneği almıştık.
'Eğer Yüksek Düzen'den olsalardı, neden Blackthorn'da yaşamayı
tercih etsinler ki?

"Belki de bilmiyorlar.

"Ya da belki de öyledir. Sirius'un kalbi bu imalar karşısında çarpmaya
başladı. Aynanın arkasından Jarin'e dik dik bakarken, içinde bir tuzak
kurulduğu hissi uyandı. "Birlikte çalışmadıklarını nereden bileceğiz?

"Kim?" diye sordu Morgan.

"Üçüncü tür! Sirius tersledi. "Yüksek Düzen'in Jask'la birlikte
çalışmadığını nereden bileceğiz? Ya bunların hepsi bir tuzaksa? Ya
Caleb ve Feinith'in orada olmasını istiyorlarsa ve Jarin kırmızı ringa
balığıysa?

"Efendim...

"Ona güvenilemeyeceğini biliyordum," diye tısladı Sirius. 'Caleb'i
istemek

Kane'in izini sürmesi için onu seçti. Tüm üçüncü tür şu anda birlikte
çalışıyor olabilir. Ya da kendileri için Kane'in peşine düşüyor olabilirler...'

"Efendim...

'Beni *yine* alt edebileceklerini düşünüyorlar. Feinith'in işi bitti. Bundan
sonra o öldü.

"Efendim, her iki Dehain kardeşin kan grubu da Jarin'inkiyle
uyuşuyor. Ne demek "uyuşuyor"?

Akraba gibi. Olabilecek en yakın akraba onlar. DNA örneği Jarin'in
Dehain'lerin kardeşi olduğunu kesin olarak kanıtlıyor. Sanırım haklı
olabilirsiniz, efendim. Bence burada daha zekice bir oyun oynanıyor.

BÖLÜM YIRMI ÜÇ

Eden uyandığında nemli tavanın soyulan boyasına baktı. Küf Solundaki üst köşeye, banyo kapısına benzeyen bir şeyin üzerine hükmediyordu. Sağında bir sarışın duvara dönük bir şekilde uzanıyordu.

Kendisini dirseklerinin üzerine iterek onun Duvara yaslanmış çift kişilik yatağın ayakucundaki pencerenin ince perdesinden sızan zayıf ışıkla belli belirsiz aydınlanan çevre.

Odada, yanında alçak, geniş bir çekmeceli dolap ve banyonun yanındaki kapalı kapının uzak tarafında bir gardırop dışında pek bir şey yoktu.

Hiçbiri tanıdık gelmedi - ama bu olağandışı bir şey değildi.

Tekrar kıza baktı. Kızın yüzünü göremiyordu. saçlarının altında, sıska bedenine göre fazla büyük görünen bir göğsün yan kıvrımı vardı sadece. Çıplak kıcının bir kısmından görebildiği kadarıyla, kızın geri kalanı da çıplaktı.

O da öyleydi.

"Lanet olsun," diye tısladı, neredede olduğunu ve oraya nasıl geldiğini düşünürken avucunun içini alnına bastırdı. Yanındaki yarısı boş alkol şişelerine baktı,

Odaya hâkim olan diğer maddelerin kalıcı kokusu. Sersemliği, gümbür gümbür gelen baş ağrısı ve mide bulantısı bir başka çılgın geceyi doğruluyordu.

Ayaklarını ince halının üzerine koydu, ayağa kalkarken birkaç kullanılmış prezervatif ayağına yapıştı.

En azından güvende olacak kadar ayıktı.

Yüzünü buruşturarak, yatağın ayak ucundan pencereye doğru gitmeden önce onları soydu. Konuşma havasında olmadığından, onu uyandırmamak için perdeleri hafifçe araladı.

Parmaklıkların ötesinde görebildiği tek şey karşıdaki tuğla duvar ve aşağıdaki ara sokaktı. Lowtown'da bir sürü tuğla duvar ve gereğinden fazla ara sokak vardı. Tekrar yatağa baktı. Orada da bir sürü istekli sarışın vardı.

Yerdeki şort ve kot pantolona uzandı ve olabildiğince sessiz bir şekilde onları giydi, kendisine ait olduğunu fark ettiği tek parça olan kemeri bağladı - parmağı bir kez eklediği ekstra deliği gözden geçirirken doğruladı.

Zayıf ışığın altında, cüzdanını, telefonunu, anahtarlarını bulabilmek için yeri taradı.

Çekmeceli dolaba doğru ilerledi ve şişeler, kullanılmış bardaklar, açılmamış folyo paketleri ve çöp kutuları arasında arama yaptı. sigaralar. Ama hala cüzdanından bir iz yoktu. Ona ait başka hiçbir şeyden, nane şekerinden bile iz yoktu.

Tekrar kıza baktı. Neredeyse onu uyandıracaktı, ama onun yerine sessizce üst çekmeceyi açıp önce oradaki eşyalara baktı, seks oyuncakları şingirdayıp şingirdayıp baş ağrısını geçiremeyecek kadar çok ses çıkarınca yüzünü buruşturdu.

Ve sonra dondu kaldı.

Kolunu bükerek, tanıdık olmayan işaretlere baktı - zayıf ışıpta sayılara benzeyen işaretler.

Banyoya doğru adım attı ve kapıyı daha fazla kapattı. İstedikinden daha beceriksizce. Işık düğmesini aradı. Düğme, rahatsız edici bir şekilde tıkırdayan aspiratörü çalıştırırken aynı zamanda pır pır etti.

Yapay ışığın hafif parıltısı altında rakamlara baktı. Lavabonun kenarındaki fanilayı kaptığı gibi ılık suyun altına tuttu ve sağ ön kolunun iç kısmını hararetinden cildi yanana kadar çılgınca ovdu.

Ama rakamlar çıkmıyordu. Sabunla bile en ufak bir leke kalmamıştı. Bu geçici mürekkep, kına ya da sapıkça bir rol oyunu değildi. Bu bir şaka değildi. Bu numaralar gerçektir. Kolundaki sayılar gerçek dövmelerdi.

Dövmeler.

Kalbi küt küt atıyordu. Oda zaten olduğundan daha fazla sallandı ve lavabonun kenarlarına tutundu.

Ama burası bir hapishane hücresi değildi. Cezaevinde değildi. Ötedeki oda ve yatağındaki kadın ona bu kadarını söylüyordu.

Eğer bir kadınsa - bir insan dişisi gibi. Vampir mi yoksa insan mı olduğunu anlamak için fazladan kesici dişleri olup olmadığını incelememiştim.

Lycan olup olmadığını anlamak için daha uzun ve daha geniş köpek dişleri, herhangi bir şeyle yatağa girebilirdi.

Boynunda, kollarında, göğsünde ve kalçalarında ısırık yarası olup olmadığını kontrol etti. Aynaya baktı. Yansımada gözleri büyüdü, kalbi küt küt atmaya başladı. Lavabonun kenarlarını tekrar kavradı.

Daha yakına eğildi. Daha yakından baktı. Gözlerinin etrafındaki ince çizgiler ve tüm yüzünün olgunluğu karşısında kalbi daha hızlı çarptı.

Nefesini düzene sokmaya çalıştı; elini göğsündeki dar noktanın üzerine koydu.

Cam rafa, toz ve haplardan oluşan şeffaf plastik paketlere baktı. aklını kaçırdı.

Daha fazla incelemek için hap paketlerinden birini kaldırdı yakından. Midesi çalkalandı. Geceyi birlikte geçirdiği kadının -ya da ne kadar uzun olursa olsun- orada kendi isteğiyle bulunup bulunmadığından, bir şey hatırlayıp hatırlamayacağından bile emin olamıyordu.

Dövmelere tekrar baktı. Her bir sayının ne anlama geldiğini biliyordu. Lowtown'ın zorlu sokaklarında büyümüş ve birçok kez Blackthorn sınırını geçmeye cesaret etmiş biri olarak, kovuşturma açılan suçların listesini biliyordu: kundakçılık, adam yaralama, adam öldürme, yasadışı madde bulundurma, silahlı soygun, cinayete teşebbüs.

Hatırlayamadığı suçlar.

Yapabileceğine inanmak istemediği suçlar.

Sol bileğinin iç kısmında incelikle işlenmiş diğer dövmeye baktı. Basit bir kelime: *Honey*, büyük 'H' ile. Hiçbir şey ifade etmeyen bir isimdi.

Lavaboyu kavradı ve başını tekrar eğdi, neler olduğunu hatırlamaya çalışırken şakaklarından terler boşanıyordu.

Hatırladığı son şey, Blackthorn'daki merkezin yakınında bir işte çalıştığıydı. Lowtown'daki bir bağlantısından aldığı bazı malları transfer ediyordu ve bu bağlantının da Midtown'a erişimi vardı. O zamanlar onu birkaç hafta sokaklardan uzak tutacak kadar para kazanacaktı. Billy'nin endişesini birkaç haftalığına gidermek için.

Billy.

Kardeşi.

Kapı tıkırtıyla açıldı ve adam kapı aralığında duran çıplak sarışınla yüzleşmek için döndü. Gözleri ışığa karşı kısılmış, ağır makyajı gözlerine bulaşmış olan kadın ondan daha kötü bir durumda görünüyordu.

Kadın sağ kolunu kapının pervazına dayadığında, adam onun üzerindeki numaraları da gördü.

Lanet bir dolandırıcıyla yatmıştı. Numaralardan birine göre, katil bir dolandırıcıyla.

Sol elini vizör olarak kullanırken '*Siktir*, Deep,' diye tısladı. gözlerini ışıktan korudu. "Bu vantilatör de neyin nesi? Daha yeni uyudum."

Belki 1.80 boyunda, zayıf vücudu -büyük göğüsleri nedeniyle daha da zayıf görünüyordu- onun her zamanki zevki değildi.

Saçlarını karıştırırken ve gözlerini ovuştururken ağır göz makyajını biraz daha bulaştırırken, onun hakkında hiçbir şeyin zevkine uygun olmadığını bilmek için hafızasına ihtiyacı yoktu. Çirkin değildi ama yüz hatları da mavi gözleri kadar sertti. Ve yirmi yaşından bir gün bile büyük olamazdı. Aynadaki adam en azından otuzlu yaşlarının ortasındaydı.

En azından otuzlu yaşlarının ortasındaydı.

Oda biraz dönüyordu; nefes almakta zorlanıyordu.

"Bebeğim, yatağa geri dön," dedi, elini uzatırken aralarındaki boşluğu kapattı, teni ucuz parfüm kokuyordu.

Adam elini çekerken, kızın gözleri onun reddini onaylamayarak kısıldı. Bir adım geri çekildi ve dakikalar gibi gelen bir süre boyunca onu inceledi. Şüpheyi dolu bakışları, başlangıçtaki aşinalığını göz önünde bulundurarak anlayamadığı bir temkinlilikle onunkileri tuttu.

"Benim adım ne bebeğim?" diye sordu, bir tür profesyonel sorgucu gibi onun her tepkisini izliyordu.

'Sormak için zaman ayırdım mı? Neredeyim ben?

Karmakarışık saçaklarının altından gülümseyen gözlerini gördüğünden emindi ama bu gülümseme bir saniye içinde kayboldu.

"Siktir," dedi iç çekerek. "Sen de mi? "Ben de ne?

"Sorun yok bebeğim," dedi boşluğu tekrar kapatırken. Elini adamın göğsüne doğru kaydırды, sevecenlik ifadesi şimdiden yabancı - dolandırıcı - kadar rahatsız etmeye başlamıştı. onu okşayarak. 'Her şey girecek. Blackthorn'un etrafına koydukları bariyer bazı mikroçiplerimizi etkiledi, hepsi bu. Hafızalarımızı mahvetti.

Mikroçipler: tüm mahkumların cezaevinden Blackthorn'a iade edilmeden önce sahip oldukları sinirsel implantlar. Eğer sınırın ötesine geçip Alçak Şehre geri dönmeye çalışırlarsa patlardı. Küresel Konsey'in sınırın ötesindeki ağırlıklı insan nüfusunu korumak için bağlı kaldığı tek şey buydu.

Büyüdüğü Lowtown nüfusu. "*Blackthorn*'da mıyız?

Ve yontulmuştu.

Ve yetkililerin gönderdikleri mahkumlara yaptıkları tek şey çip takmak değildi. Bir de ek önlemler vardı.

snip. Onları hadım edemezlerdi ama üremelerini engelleyebilirlerdi - hem erkek hem de dişi dolandırıcıları. Yetkililerin ihtiyacı olan son şey, mahkum ya da yarı mahkum çocukların karmaşıklığıydı.

çürümüş ve ahlaksız çekirdeğin etrafında koşan. Daha da kötüsü, yarı vampir, yarı Lycan ya da diğer türlerin yarısı olan çocuklar Blackthorn. Şansı çok azdı ama genetik olarak imkansız değildi.

Çapraz tozlaşan çocuklar Küresel Konsey'in mükemmel ayrımcılık sistemini karmaşık hale getirdi. Ne de olsa, ayrıcalıklı semtlerdeki hiç kimse

Midtown ve Summerton'ın ötesindeki bu dünyada doğan masum çocukları umursamadıklarını itiraf etmek istediler. Ama onlar da con kanıyla - ya da üçüncü tür kanıyla - lekelenmiş çocukların mükemmel sokaklarını kirletmesini istemiyorlardı. Ya da daha doğrusu, mükemmel sokaklarını yavrular.

Artık asla sahip olamayacağı yavrular.

Çocuklar hiçbir zaman bir öncelik olmamıştı, hatta bir düşünce bile değildi. Fakat

Bir şeylerin çalınmış olduğu hissi anında derin bir yara açtı.

Verdiği bilgilerin geri kalanı kafasına dank edince, tekrar kadının gözlerinin içine baktı. "Ne bariyeri?"

'Etrafında lanet olası bir bariyer var.

Dün gece itibarıyla Blackthorn, Deep - herkesi içeride tutmak için bir tür elektromanyetik alan. Tüm haberlerde vardı. Lycan'larda bir terslik var.

Şerefsizler şekil değiştirmiş ve

ve bu tarafa doğru geliyorlar. Vampirlerle ilgili de bir şeyler dönüyor.

Yetkililerin Kane Malloy hakkında arama emri var. Görünüşe göre her şeye karışmış. Dün gece kafan iyiydi ve kendinden . Her şey olmadan önce bayılmışsın. Bizimkilerden birkaçı bayıldı. Saatleri, günleri, hatta bazı ayları hatırlamadan uyandılar. *Sen* ne hatırlıyorsun?"

Ön kolunu uzattı. 'Daha çok ne önemli. Bunları almak gibi.

Gözleri biraz genişledi. "Kahretsin, Derin. Benimle taşak mı geçiyorsun?" 'Seninle taşak geçiyor gibi mi görünüyorum? *Kimsin sen?*'

İlk başta endişeli görünüyordu ama dudakları genişleyerek boğucu bir sırıtışa dönüştü ve adamın tedirginliğini daha da artırdı. "Ben senin tatlınım, bebeğim.

Bileğindeki narin dövmeyle tekrar baktı. Tekrar sarışına baktı.

Şimdiye kadar sadece üç dövmesi vardı: sol göğüs kafesini ve boynunun sol tarafını kısmen saran omuz amour'u amblemi karnının solunda; Kelt düğümü ise onun biraz yukarısında, yan tarafında yer almaktadır.

Hiç kadın adı almamıştı. Asla bir kadın sahip olmayacaktı. Dövmeler kalıcıydı, kadınlar değil. Hiçbir kız onun için isimlerini kalıcı olarak yazdıracak kadar önemli değildi.

Derisini. Kalıcı olmadı. Bağlılık yapmadı. Ama bu köklü bir dövme idi - yeni bir sarhoş kararı değil.

Eğer onunla birlikteyse, bunu hayatta kalmak için yapmış olma ihtimali çok yüksekti. Hayatta kalmak için yaptıysa, arkasını kollamak zorundaydı.

"Neredeyiz?" diye sordu.

"Güneyde.

Tüm eksilerin toplandığı, merkezden ve üçüncü türlerden uzak bir yer.

"Arka arkaya mı?" diye sordu.

Çünkü hafızası olsun , bu işin nasıl yürüdüğünü biliyordu. Muhafazakarlar güvenliği ve daha da önemlisi sayıca üstünlüğü tercih etti. Birkaç sıra teraslı konutu ele geçirmişler ve her biri farklı bir lider tarafından yönetilen kendi egemenliklerini kurdular. Birinde olmak, çetenin onaylanmış bir parçası olduğunuz anlamına geliyordu. Eğer bir sıradaysa, oradaki yerini bir şekilde hak etmişti. Ve *nasıl olduğunu* biliyordu.

o yerler genellikle kazanılırdı.

Bir yanı onun hayır diyeceğini umuyordu. Bir yanı da her zaman yaptığı gibi kendi ayakları üzerinde durmaya devam etmesini umuyordu.

'Çok doğru,' dedi.

Pislik kimliği her geçen saniye artıyordu.

Daha da kötüsü, her yerdeki her cezaevinin farklı bir numarası olduğunu biliyordu. Kolundaki kalem numarasının Lowtown olmadığını biliyordu.

Bu da başka bir yerde hapis yattığı anlamına geliyordu. Sadece en kötüler kendi bölgelerinden gönderilirdi - çete liderleri

Öncelikle, kalemler ya da korunmaya ihtiyacı olanlar içinde ayaklanma riskini azaltmak için.

"Kimin altında?" diye sormaya cesaret etti.

"Pummel, birkaç gün öncesine kadar. Sıramız yandı. Onunla birlikte. Tüm sadık mürettebatımızı kaybettik. Diğer herkes dağıldı. Buraya taşındık. Eskiden Cyclops'a aitti ama Homer devraldı.

"Homer?

Eskiden Pummel'in ikinci adamıydı. Şimdi yetkili o. Homer'in en iyi olduğunu düşünürsek, sırada sen varsın bebeğim. Gururla sırtıttı.

"Burada da patron sensin.

YIRMI DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Jessie uzanmış kollarını tozlu tavan arasını kaplayan alçak kirişe bağlayan kelepçelerin içinde bileklerini büktü. Karnına saplanan kiriş.

Aşağılanmışlığını ve çaresizlik duygusunu daha da arttırmak için, ayakta uyanmış ve belinden öne doğru eğilmişti, arkası kapıya dönüktü. Kendine geldiğinde giydiği kot pantolon çıkarılmıştı - Torren'in kimliğini gizlemesi için takmasını söylediği kontakt lenslerle birlikte ona geri verdiği kıyafetler.

Gömleği onurunu zar zor örtüyordu ama en azından iç çamaşırını verdi. İçgüdüleri ona bunun bir başka kışkırtmadan başka bir şey olmadığını söylüyordu. Dolandırıcının bundan nasıl bir zevk alacağını biliyordu.

ve son bonus için onu nasıl uyanık isteyeceğini düşündü.

Hayal kırıklığı gözyaşlarını başının yan tarafını sert tahtaya dayadı.

Sadece güneye bırakılacaklarını sanıyordu. Daha iyi bilmesi gerektiğini biliyordu. Ama onun üçüncü- Birkaç saat önce Homer'ın depoya girdiğini gördüğünde türlerin kalbi neredeyse insan hızında çarpıyordu. Homer'ın ölmüş olması gerekiyordu - sıralardan kaçmadan önce Eden tarafından öldürülmüştü.

Torren'in iki çetesi tarafından ağzı bağlanmış, elleri bağlanmış ve dizlerinin üzerinde tutulurken, mahkûmun ek binadan onlara doğru ilerleyişini izlemekten başka bir şey yapamamıştı. Onu fark ettiğinde yüzünde beliren gülümseme ise midesini bulandırmıştı.

Kendi ekibinden on kişi tarafından desteklenerek gelmişti ve sayıları çevrede duran dört melekten fazlaydı.

Homer onların ne olduğunu bilmiyordu. Torren'in de bunu ifşa etmeye niyeti yoktu.

Homer'a göre onlar Blackthorn'un başka yerlerinden gelen bir çeteden başka bir şey değildi.

Ona getirdikleri adak.

Homer, Torren'le aynı hizaya , "Mya bana konuşmak istediğini söyledi," dedi.

Bunun tek bir mantıklı açıklaması vardı. Hayatta kaldıktan sonra, onu yirmi yıldır tanıdığı gibi, Homer

İntikam ateşiyle yanıp tutuşuyordu. Onu arıyor olacaktı. Onu aramaktan çok, Eden'ı arıyor olabilirdi. ile

Torren'in ekibi de ikisini aramaya çıkmıştı, bir noktada iki arama ekibi çarpışmıştı ve Mya bunun merkezindeydi.

Pummel'in koğuşunda yıllarını periferide geçiren Mya, durumunu iyileştirmek için her fırsatı değerlendirmekten asla geri durmadı - ve Bunun gerçekleşmesi için her ne yaptıysa, Homer'ın büyük ölçüde onayını almış olmalıydı.

Homer'ın hemen arkasında durmuş, kollarını kavuşturmuş, sıska bir bacağını dışa doğru eğerek muzaffer bir duruş sergilemişti. Bu Günler önce Eden'ın Pummel'in sırasına ilk gelişinde ona bal tuzağını oynadığında tavırla aynıydı ve çetesini yeni çocuğun ağzını burnunu kırmaya teşvik etmişti.

Jessie ona ters ters bakarken göğsü yanmıştı.

Mya, Homer'ın Eden'dan ne kadar nefret ettiğini biliyor olmalıydı. Varlığını Pummel'e belli ettiği andan itibaren ondan nasıl nefret ettiğini; Pummel'in ondan hoşlanmaya başladığı andan itibaren.

Eden'in Homer'ı öldürmeye çalıştığını ve Pummel'in imparatorluğunun çöküşündeki rolünü bilen Mya, onun başına ne geleceğini çok iyi biliyordu.

Homer, "Mya bana bir anlaşma yapmak istediğinizi söyledi," diye ekledi. "Daha çok bir *teklif*."

"Buralarda kimse karşılıksız bir şey teklif etmez."

Torren, "Bu işte kesinlikle benim için de bir iş var," demişti.

O sırada bunların hiçbirisi mantıklı gelmemişti - ta ki iki melek daha tabut büyüklüğündeki tahta sandıkla içeri girene kadar.

Torren kapağı çevirdiğinde, Homer içeri bakmak için adım attığında, mahkumun yüzünde sadistçe bir sırıtma belirlediğinde En kötü kâbusu gerçekleşirken neredeyse kusacaktı.

Homer sandığın içine uzandığında, şüphesiz nabzını kontrol etmek için ellerini yumruk haline getirmişti.

Gözlerinde bir parıltıyla önce Jessie'ye bakmış, sonra tüm dikkatini Torren'e vermişti.

"Ve hâlâ hayatta," demişti Homer.

'Bu şekilde olmasını tercih edeceğinizi düşünmüştüm. Mya, Eden ve Jesca ile aranızda ne kadar özel bir bağ olduğunu anlattı.

Torren'in planladığı şeyin dehşeti ortaya çıktıkça boğazının arkasındaki safra yükselmişti.

Ölüm çok hızlıydı. Ölüm çok kolaydı. ikisi için de. "Çok özel bir bağ," demişti Homer, gözleri

şüpheyle daraldı. "Asıl soru şu: *Siz* tüm bunların ?

Seninle benim sorunumuz aynı Homer. Onun ödemesine ihtiyacım var. onun yaptıklarını. Ona yaptıklarının bedelini ödemesini istiyorum. İkimizin de bize ait olan şeylerle ilgili kuralları var, Homer. Eden Reece sınırı aştı. Jesca da öyle.'

Homer'ın küçük gözleri kuşkuyla kısılmıştı. "O senin miydi?" "*Uzun* zaman önce."

Homer tekrar Jessie'ye baktı. Torren'in bakışlarıyla bir kez daha karşılaştığında kaşları daha da çatılmıştı. 'Sen üçüncü türsün. Ben üçüncü türlerle uğraşmak.'

Mürettebatı ilerlemiş ve yerlerini almıştı.

Torren, 'Bunda bir bit yeniği yok,' demişti. 'Onu öldürmek çok kolay olurdu, hepsi bu. Ve Jesca'ya karşı çok naziksin. Mya'dan anladığım kadarıyla sen bu işi en iyi şekilde sonuçlandırmak için çok daha iyi bir konumdasın,

Hepsi bu. Onun acı çekmesini istiyorum, Homer; ikisinin de acı çekmesini istiyorum. Bunu yapacak adamın sen olduğunu biliyorum.'

Homer saniyeler acı içinde geçerken sessiz, temkinli ve dalgın kalmıştı.

'Belanın hepimizin kapısına dayanmasının an meselesi olduğunu biliyoruz. İkimiz de Jesca'nın bu işinize yarayacak bazı *doğuştan gelen becerilere* sahip olduğunu biliyoruz. Belli bir doğal madde diyebilir miyiz? Torren eklemişti.

"Peki Eden'ı öldürmeyeceğimi çıkardınız?

"Çünkü senin bundan daha fazla tarzın var. Çünkü zevk nerede ? Özellikle de işleri senin için çok daha ilginç hale getirmişken. Jesca'nın geçmişini bildiğinizi düşünürsek, ona yaptığım bir hileyi de biliyorsunuzdur. Eden'in son on yılını aldım, Homer. , nasıl olduğu hakkında hiçbir fikri olmayacak. ya da Jessie hakkında bir ipucu. Nereye varmaya çalıştığımı anlıyor musun?'

Torren'in zalimliğinin tüm boyutları ortaya çıktıkça midesini kurşuni bir his kaplamıştı.

Bu kesinlikle, hiç şüphesiz, kişisel bir şeydi.

Kendini kurtarmak için çabalarken bakışlarını Torren'e kilitlemişti. Ve ona kayıtsızca bakan sakın, memnun bakışlar, gözlerini yakmak istemesine neden olmuştu.

Daha da kötüsü, Homer'ın sadist sırtışı, önündeki potansiyel çözüldükçe genişlemişti.

'Şimdi daha avantajlı bir konumda olman konusunda ne demek istediğimi anladığınızı görebiliyorum, Homer. 'Quid pro quo. Bu sayede tehditlerimi gördüğüme dair kendi mesajımı . Bunun ne kadar önemli olduğunu takdir ettiğinizi biliyorum.

Homer gözlerini Eden'a diktikten sonra tüm dikkatini tekrar Torren'e verdi.

Dolandırıcının gülümsemesi anlaşmanın yapıldığını doğrulamıştı.

Jessie nerede uyandığını bilmiyordu. Ne kadar zamandır baygın olduğunu ya da ne kadar zamandır uyanık olduğunu da bilmiyordu. Tek zaman ölçütü çıplak döşeme tahtalarının altından gelen kendinden geçmiş kadınsı solumalar ve yatak başının ritmik gümbürtüsüydü.

Sadece birkaç gün önce kaçtığı kâbusa geri dönmüştü - henüz görmediği ya da hakkında hiçbir şey duymadığı Eden yüzünden kaçmıştı.

Kıpırdayamayınca hayal kırıklığı içinde dişlerini gıcırdatarak bağlarını çekiştirdi, sonra tavan arası kapısı açılınca irkildi arkasından açıldı.

Yıllar boyunca ayak seslerini o olduğunu bilecek kadar çok duymuştu. Ve her yavaş ve sabit ayak sesi Homeros'un yaklaşan o olduğunu bilmesinin tadını çıkararak yankılanıyordu.

"Bu anı beklemek için harcadığım onca yılı düşününce," diye söylendi. 'Pummel'in o güzelim çifte dokunmama politikasıyla geçen onca yıl göt.'

Gözyaşlarını kırıştırdı. Başını soldan sağa çevirdi. Ona bir an bile zayıflık göstermek istemeyerek, sert kırığe silebildiği kadarını sildi.

"Ne yani, mücadelenin boyutu bu mu? Homer kışkırttı. 'Çılgılık yok mu? Yalvarmak yok mu? Ukalalık yok artık Seni korumak için yumruklamak mı?'

Adamın kot pantolonlu kendisinininkilere değdiğini hissettiğinde çenesini sıktı.

'Ve bekarlığınızı bozmanın size o değerli iyileştirici yeteneğinizi kaybettireceğine inanarak *boşa geçen* on yılları düşünmek Senin.' Durakladı. " artık değil.

Jessie gözlerini sımsıkı yumdu, adam bir an için ona karşı alaycı bir şekilde gıcırdayınca bıkkınlık boğazının arkasına .

Tiksintiyle ürperirken ellerini yumruk yaptı.

Onun arkasına hafifçe vururken sertçe güldü. "Ama bunun için daha çok zaman var.

Ona bu tatmini yaşattığı için ne kadar içerlese de sormadan edemeyeceğini biliyordu. "Eden nerede?

"Konuşuyor," dedi Homer, sesi eğlenceyle doluydu, onun yanında dönüp çömelirken. 'Sen o tatlı küçük benliğini onun için endişelendirme. Eden iyi gidiyor. Hem de çok iyi görünüyor. Bunu kendin duymuyor musun?'

Jessie'nin nabızı, dışının kendisine doğru yankılanan kendinden geçmiş, doruktaki iniltilerine tekrar odaklandığında düzleşti, midesi

Bunun acımasız bir şaka olduğu umuduyla bakışlarını adamın üzerinde gezdirdi.

İmkânsız görünüyordu. Ama Eden'in hiçbir şeyden haberi olmayacağını kendine hatırlatmak zorundaydı.

Ve eğer bu doğruysa, ona yapabilecekleri en zalimce şeydi. Sadakat ve bağlılığın Sadakat, bir kez söz verildi mi, sarsılmazdı. Eğer hafızası geri gelirse, ne yaptığını bilmek onu yıkacaktı.

O anda, bunun onu kırmayacağından emin olamazdı - *eğer* o kadar uzun süre hayatta *kalırlarsa*.

Homer dirseğini kirişe dayadı. 'Mya kesinlikle onunla hayatının en güzel anlarını yaşıyor. Bana bu şekilde yardım ettiği için ona teşekkür etme şeklim bu.

Ama Jessie bunun bundan çok daha fazlası olduğunu biliyordu. Homer, Eden'in ona elini bile sürmeyeceğini biliyordu; Eden onu daha önce de reddetmişti.

Bu da Mya'nın unutacağı bir şey değildi.

"Saatlerdir uğraşıyorlar," diye ekledi Homer. "Ona sadece hızlı bir tane söyledim. Onu alıştırmak için. Dayanıklılığının beni bile etkilediğini itiraf etmeliyim. Özellikle de sikiştiği tek kişi o olmadığı için. Bilincini kazandığından beri şekerci dükkanındaki bir çocuk gibi. Kötü kızlardan hoşlandığı kesin, değil mi? Ne kadar kötü olursa o kadar iyi. görünüyor.'

Aşağıdaki kadın iniltileri doruğa ulaştığında Jessie her santimini kavuran acıyı gizlemek için başını ondan yana çevirdi.

'Senin için yaptığı şey bu muydu Jessie, ha? Seni Pummel'in arkasından onunla yatmaya ve ekibine ihanet etmeye ikna eden şey bu muydu? Başını sokacak bir çatı ve karnını doyuracak bir yemek sağlayanlara ihanet ettin. Seni kim korudu?'

Kolunu kirişe dayadı, saçlarına değen sıcak nefesi onu ürpertti.

"İtiraf etmekten nefret ediyorum ama aslında onun bu yönünü seviyorum," diye devam etti Homer. 'Buna ne diyorlar? Kendi kendini gerçekleştiren kehanet mi? Bir adamı ait olduğunu düşündüğü yerde kuşatın, onu kim olmasını istediğinize ikna edin ve zamanla her erkek boyun eğmeye başlayacaktır - özellikle de

geçmişiyle barışık biri. Sadece onu doğru yönde birkaç kez daha itmemiz gerekiyor.

Jessie başını tekrar ona doğru çevirdi. 'Eğer ikinizden biri ona zarar verirse...'

Homer onun saçlarını yakaladı ve başını geriye çekti. "Ne yapacaksın?" diye sordu, ince dudaklarından tükürükler kaçıyordu. 'Mya istediği zaman onun kalbine bir bıçak . İkimiz de bunu daha önce yaptığını biliyoruz - birden fazla kez. O yüzden söyle bakalım, ne *yapacaksın*?" Saçlarını sıkıca kavradı. "Sana söyleyeceğim, değil mi? Duş alacaksın, daha rahat bir şeyler giyeceksin ve aşağıda bana eşlik edeceksin. Çünkü sen *benim*

Jessie ve Pummel'in aksine, ikimiz de biliyoruz ki Sana *ne* istersem yaparım; tıpkı benim Eden'a ne istersem yapabileceğim gibi. Bana bir daha laf atmayı aklından bile geçirmeden önce bunu hatırlasan iyi edersin.

Yıllardır Pummel'in kontrolü altındaydı.

Kendini düşünmek için. Kendini izole etmişti. İlk tanıştıkları andan itibaren Eden'ı bile uzak tutmaya çalışmıştı. İşte nedeni buydu.

Pummel onu kontrol etmek için kolyesine sahipti. Şimdi Homer Eden'a sahipti.

Toby'nin notlarını almak için Eden'ın kendisine eşlik etmesine asla izin vermemeliydi - o zaman sadece kendisi olurdu. Torren'in takas edecek hiçbir şeyi olmazdı, Homer Eden'ı onun üzerinde bir koz olarak kullanamazdı ve o da her yeri darmadağın edebilirdi. ve bu süreçte Homer'ı parçalara ayırdı.

"İşte bu yüzden, erkek arkadaşının iyiliği için, oturup Mya'nın onunla eğlenmeye devam etmesini izleyeceksin - ve ben onu izlerken kendimi eğlendireceğim. Sonra da *seninle* onu izleyerek kendimi eğlendireceğim. Bunu görecekim

O seni de incitiyor Jessie. Onun sana asla yapamayacağını düşündüğün şeyler yaptığını görecekim. Onunla sahip olduğun her şeyi yok edeceğim.

'Ve eğer ona neler olduğuna dair tek bir ipucu vermeye çalışırsan, onu öldürürüm. Gözlerinde tek bir şüphe kırıntısı görürsem, o ölü bir adamdır. Ve eğer benden kaçmaya çalışırsan, hatta bunu *denemek* şöyle dursun

Onu seninle gelmeye ikna edersen, bir çetenin onun gibi bir haine neler yapabileceğini sana izletirim.

'Ve sonra buraya göndermeyi seçtiğim herhangi bir mahkum ya da mahkum grubu için kapısı sonuna kadar açık bir şekilde bu pozisyona geri döneceksin. Ve *biliyorsun* ki ben sahte tehditler savurmam. Sahte tehditler yapmadığımı gördün.'

Daha da kötüsü, yıllar boyunca Homer'ne kadar az sınırı olduğuna tanık olmuştu. Karşısındaki ister bir erkek, ister bir kadın, isterse bir çocuk olsun, ahlaki sınırların onun için ne kadar önemsiz olduğunu görmüştü.

"Sana ne yapacağımı daha önce söylemiştim," diye ekledi Homer. 'Eski oyuna geri döndük ama yeni kurallarla. Umarım pratikten uzak değilsin. Lafı açılmışken...' Şırınga rulosunu kirişin üzerine çarptı. "Bunun nasıl çalıştığını biliyorsun.

Kadının saçlarını serbest bıraktı ve kolunu içe doğru çevirerek kıvrımı ortaya çıkardı.

"Yaptığın şeyi sana ödeteceğim Jessie. Son damlasına kadar ödeteceğim. Pummel'ın sana kötü davrandığını mı sanıyorsun? Gerçek cehenneme hoş geldin. Yandığını göreceğim, kaltak. Ve Eden'ın alevler içinde ölüşünü ilk senin izlediğini göreceğim.

BÖLÜM YIRMI BEŞ

Billy.

Billy'nin tüm bunların neresinde olduğunu bilmesi gerekiyordu.

Ama adının dövmesi olsun ya da olmasın, Eden bu kadını hâlâ tanımıyordu. Ve ailesini açıklamak zayıflığını ortaya koymak demektir. Sadece kardeşinin hâlâ Lowtown'da olduğunu ve dikkat çekmemeye çalıştığını umabilirdi.

Telefonuna, cüzdanına, ona sormasına gerek kalmadan kendisine ipucu verebilecek herhangi bir şeye ihtiyacı vardı.

Ona göre iki yıldır güneydeydi. Bu sürenin tamamında onunla birlikteymiş. Ondan önce cezaevinde altı yıl yatmıştı. Ondan önceki iki yıl çünkü ona verdiği tarihlere göre on yıl kaybetmişti. Hayatının on yılı gitmişti. Ve sözde birlikte olmayı seçtiği, sözde onu önemseyen, aklında sadece tek bir şey olan kız vardı.

"Homer'a bir mesaj bıraktım," dedi ve telefonunu atıp onu yatağın kenarına doğru şakacı bir şekilde itti.

Sonunda gerçek adını açıklayan Mya, folyo paketi yırtıp açmaya başlamıştı bile.

Eksiler arasında hamilelik bir sorun olmayabilir, ancak toplumda endişelenecek pek çok cinsel yolla bulaşan hastalık vardı.

Seks, zevk olduğu kadar spor ya da cezayla da ilgiliydi. Yetkililerden gelen diğer tek iyi önlem buydu: bir

Hastalıkların yayılması kontrol altında tutulduğu sürece, uygun gördükleri her şeyi yapmak için bedava, hiç bitmeyen kauçuk bahaneler.

Eden kollarını onun kollarına dayarken, o da sanki ilan ettiği tanıdık aşıkarmış gibi kot pantolonunu ve şortunu çekiştirdi.

Ama kadın adamın kalçalarının arasına diz çöküp elini zorlukla kıpırdayan ereksiyonunun etrafına sardığında, adam deneyimliden de öteydi onunkinin bir sevgilinin dokunuşundan başka bir şey olduğunu bilecek kadar.

Aralarındaki her neyse, tamamen seksti. Ve açıkça görülüyordu ki, üstü örtülene kadar ağzını ona yaklaştırmak gibi bir niyeti yoktu, bu konuda bir şeyler yapmasına yetecek kadar onu tahrik etmek için bilek hareketine güveniyordu.

Yine de çabaları boşa gidiyordu. Dizlerinin arasında çıplak olmasına ve ona her şeyi vermeye açıkça istekli olmasına rağmen hala kıpırdamıyordu.

Onun ön kolunu tuttu. "Sadece yavaşla, tamam mı?"

"Ne zamandan beri yavaşlamak istiyorsun Derin?" sordu sırtarak.

"Seni tanımıyorum bile.

"İlk seferinde de kim olduğumu bilmiyordun," dedi ellerini kalçalarından yukarı kaydırıp eğilerek onu öperken, görünüşe göre Elinde yeterince sertleşemediği için sabırsızlanıyordu. "Daha adımı bile sormadan beni bir sokak duvarına yüzüstü yatırıp bir saat boyunca aralıksız becermene engel olmadı.

Karşılaşmayı hatırlamıyor olabilirdi ama buna inanabilirdi.

Kendisine sorabildiği tek şey, onu böyle bir şeye iten şeyin ne olduğuydu.

düşük: Onu bu işe iten şeyden bahsetmeye bile gerek yok. bu suçlar ilk etapta.

"Neden bana Derin deyip duruyorsun...?"

Mahkûmların gerçek isimleriyle anılmadıklarını biliyordu. Yeniden belirlenmiş isimlerinin arkasında bir tür mantık olduğunu biliyordu.

Alt dudağını ısırarak kendini kalçalarından yukarı kaldırdı, sert meme uçları adamın çıplak göğsüne değiyordu. 'Sen Derin lakaplısın çünkü derin düşünüyorsun bebeğim. Ve yaralandın

derin,' diye ekledi, dudakları alkol ve duman tadındaydı. onunkini tüketti. "Ve benim kişisel favorim," diye nefes nefese ilan etti bakışlarıyla tekrar buluştuğunda, "kesinlikle çok derin sikişiyorsun. Dilini onunkine dolamadan önce üst dişlerinin altını yaladı.

"Umarım bu size her şeyi geri getirir.

Kendini buna devam edebileceğine ikna etmeye çalışmıştı. Kendini bunun bir şeyleri geri getireceğine ikna etmeye çalışmıştı. Ne de olsa işlevsel seks onun için bir sanat biçimiydi. Ve hatta belki de hafıza geri.

Ama anında omuzlarından tutarak onu geri zorladı ve öpücüğünden koptu. "Bana biraz kafa izni ver, olur mu?

"Ne için?" diye sordu sertçe, kaşlarını çatarak kalçalarına doğru çöktü.

Kaşlarını çatmadan da yapabileceği bir şeydi bu, özellikle de şu ana kadar tek bilgi kaynağı o olduğu için. Hatta belki de tek bilgi kaynağı. Güven.

"Bu sen değilsin," diye ekledi tekrar diz çökerken. "Rahatlaman gerekiyor, hepsi bu.

Onun sol bileğini tuttu. Dövmesini öptü, dili dövmenin uzunluğu boyunca gezinirken bu hareket açıklanamaz bir şekilde onu tiksindirdi.

'Bunu benim için yaptırdın bebeğim,' dedi. 'Çünkü sen diyorsun ki onun kadar tatlı.' Onun gözlerinin içine baktı. "Çünkü bana beni sevdiğini söyledin.

Folyo paketini şimdilik bir kenara bırakarak, onu yere yatırmak için ellerini göğsüne bastırdı. Elleri adamın bileklerini ancak kavrayabiliyordu ama tutuşu kararlılığını gösteriyordu yanına oturmadan önce kollarını omuzlarının iki yanına koydu.

Sanki vücudunu ilk kez hissediyormuş gibi ellerini göğüs kaslarında ve karın kaslarında gezdirdi ve pazılarını yukarı kaldırdı; sanki bir açlıkla Aylardır uzaklardaydı. 'Sadece et, Derin. İyi vakit geçireceğiz. Bu gerginliğin bir kısmını atarız.

Ellerini tutup göğüslerinin üzerine koydu, sanki bir kadını nasıl idare edeceği konusunda yol göstermeye ihtiyacı varmış gibi elleri üstteydi - yumuşak, kadınsı ve adamın göğüslerinde hoş bir şekilde ağır olan göğüsler Eller.

'Beni tanıyorsun, Deep. Birlikte ne kadar iyi olduğumuzu biliyorsun.

Ellerini daha sıkı sıkı, onun uygulayacağından daha fazla baskı uyguladı, parmakları kendi meme uçlarında acımasızca onu da aynısını yapmaya teşvik etti. üzerine eğilerek dudaklarıyla oynadı ve onu ağzına alması için cesaretlendirdi.

Kendini rahatlamaya zorlamaya çalıştı, bir kadının vücudunu tatmak konusunda hiçbir zaman isteksiz olmamıştı. Ve rahatlamasına rağmen, doğanın onu sertleştirmesi çok uzun sürmedi, sanki onun nihai kazancı için bir araçtan başka bir şey değilmiş gibi çalıştırılıyor olsa bile.

Sonunda Mya korumayı onun üzerine kaydırmayı başardı. Kendini alçaltarak, hiç tereddüt etmeden onu tamamen içine itti.

Eden, kızın sıcaklığının etrafını sardığını hissedince nefesini tuttu. Ama hepsi buydu - sadece basit, fiziksel bir tepki.

Başını eğdi, onun üzerinde kıvrandı, inlemeleri herhangi bir bağlantıdan ziyade hafif bir ilgiyle dinlediği bir şeydi.

Çünkü hiç yoktu.

Hiçbir şey hissetmedi. Hayır, daha da kötüsü, yanlış hissetti. Ve seks hiç yanlış hissettirmemişti.

Ellerini tekrar adamın göğüslerinin üzerinde birleştirdi ve göğüs uçlarıyla acımasızca oynamaya başladı.

Kadın inleyip hızını artırdıkça, adını tekrar tekrar, daha yüksek sesle söyledikçe, adam orada yatmaktan başka bir şey yapmadı. Artık ona dokunmaya bile cesaret edemiyordu. Her şeye rağmen Çıplak bedeninin, ağır göğüslerinin sarsıcılığının cazibesine kapılan adam, uzanıp onun herhangi bir yerine dokunmak için hiçbir istek duymuyordu.

Dakikalar sonra sarsıldığında, vücudu titreyerek ona sarıldığında, dudakları ıslanıp ayrıldığında, sonunda orgazmın verdiği zevkle haykırdığında, hissettiği tek şey bittiği için duyduğu rahatlamaydı.

Sonunda onun yanında sırt üstü düştü.

Kız gözleri kapalı, nefes nefese yatarken Eden onun yanağındaki tükürüğü sildi ve elinin tersiyle ağzını sildi. onun şehvet dolu öpücüklerine maruz kaldı.

Ayağa kalktı ve prezervatifi kaydırarak çıkardı. onun için yaptı. Kanıtı elinde saklayarak geri döndü.

Banyoya doğru.

tercih eden Eden, doyurulmamış bir uyarılmayla ağrıyan ereksiyonu hızla azalırken ellerini lavaboya dayadı.

Yanağında bir şey hissedince işaret parmağıyla ovaladı ve aşağı bakınca bir gözyaşı kalıntısı gördü.

Ağlıyordu.

Gençliğinden beri seks sonrası ağlamamıştı. Ve şimdi, görünüşe göre aylardır seviştiği bir kızla yaptığı anlamsız bir sevişme için ağlıyordu.

Aynaya bakarken kendini toparlamaya çalışarak elini burnunun altına sürttü, içinde hissettiği boşluğa kızdı.

"İyi misin, bebeğim? Mya kapıyı açarken sordu.

Gözyaşlarının kalıntılarını tamamen silene kadar bir an için başını eğdi.

Kadın elini adamın sırtına koydu ve adam neredeyse onu itecekti.

Ama daha iyi düşünerek onun oyalanmasına izin verdi.

Kıkırdadı. 'Merak etme bebeğim - benim de gözlerimi sulandırdı.

O kadar iyi, ha?'

Onunla birlikte olmayı seçtiğine inanamayarak bakışlarına karşılık verdi.

tamamen uyumsuz biri. Aralarında her ne varsa, bunun seks -ya da güç- ile ilgili olduğunun ve başka bir şey olmadığını son onayydı.

"Evet," diye yalan söyledi gözlerinin içine bakarken. "Çok iyi, tatlım.

Duvara yaslandı ve alt dudağını ısırdı, eli tekrar adamın bacaklarının arasına gitti. "Sen ne zaman istersen ben ikinci raunda hazırım.

Bileğini .

Artık bilmemesi mümkün değildi.

"Peki ya kardeşim?" diye sordu. "Onun hakkında ne biliyorsun?

"Billy?

Adını bildiğini fark ettiğinde kalbi küt küt atmaya başladı. O dik durdu, gözleri onunkileri ararken yanıtını bekledi.

"Billy öldü, bebeğim," dedi sonunda. 'Billy yıllar önce öldü. Artık sadece sen varsın. Sadece sen ve ben - ve Homer. Artık senin ailen *biziz*.

BÖLÜM YİRMİ ALTI

Öfkeden sonra umutsuzluk da başlamıştı.

Mya, çekmecenin üzerinde duran ruh her neyse ondan birkaç kadeh devirirken ona birkaç tane

Banyodan onu sakinleştirmek için haplar getirdiler. Yine de ona pek dokunmamışlardı. Hapların başarısız olduğu yerde başarılı olacakları umuduyla bir dizi sarma içmişti. Onun yerine hiç öksürmemiş gibi öksürdü.

Yıllardır sigara içiyordu, yüzden sonunda mevcut olduğu kadar çok yakıcı sıvı içmeyi tercih etti.

Bayılması gerektiğini biliyordu ama beyni çalışmaya devam etti ve vücudu soluduğu ve yuttuğu miktara rağmen dirençli kaldı.

Mya onun kulağına bir şeylerden bahsedip duruyordu, öyle ki sırf onu susturmak için, kederinin içinde huzur içinde yuvarlanabilsin diye Mya'yı onun üzerine gitmeye teşvik etmişti.

Kadının ne zaman bitirdiğini hatırlamıyordu. Bu sefer gelmeyi başarıp başaramadığından bile emin değildi. Umursadığı tek şey, kadının onun hayatına hemen orada son verebileceğiydi - kanamayı durdurmak için zahmete gireceğinden bile emin değildi.

Ona Billy'nin öldüğünü söylediği andan itibaren her şey bulanıktı. Eden'in onu götürdüğü bir iş sırasında olduğunu söylemişti; Billy bir Sokağa Çıkma Yasağı Uygulama Memuru tarafından vurulmuştu. O zamandan beri

O zamanlar tüm dünyası önünde bir bulanıklıktı - anlamsız, amaçsız bir bulanıklık.

Hatırladığı son şey Mya'nın bir şeyler mırıldandığıydı. Sonunda odadan çıkmadan önce onu yalnız bıraktı. Eğilimi onu takip etmek olmalıydı ama artık kapının ardında ne olduğu umurunda bile değildi.

Dışarıdaki sesleri duysa bile, kulak kabartacak kadar önemsemesi biraz zaman aldı. Sadece kardeşinin adını duyduğunda alnını dizlerinin üzerinde çapraz duran kollarından kaldırdı.

Mya'nın, "Billy'ye çok kötü davrandı..." dediğini duydu.

Kapı tıkırdayarak açıldı. Erkek mahkûm içeri girdi.

Belki beş-on bir yaşlarındaydı, Eden'dan biraz daha kısaydı. Ondan çok daha yaşlı da olamazdı. Ama Eden atletik bir yapıya sahipken, o tıknazlığın tombul tarafındaydı ve gözlerindeki bakış, uğraşılacak biri olmadığını açıkça ortaya koyuyordu. Sağ kolunun iç kısmındaki rakamların çokluğu da bunu pekiştiriyordu - tıpkı yara izi gibi. Tişörtünün içinde kaybolmadan önce boynundan aşağı akıyordu.

içeri adım atan Mya kapıyı kapattı.

"Siktir, Derin," dedi başını hafifçe sallayarak. 'Birkaç sorunla uğraşırken yolumu kaybettim. Mya beni bilgilendirdi. Lanet olası on yıl, Dostum. On lanet yıl mı?'

Dolandırıcının Homer olduğunu varsayabilirdi, sözde en iyi arkadaşı. dostum. Hiçbir zaman dış görünüşe göre karar veren biri olmamıştı kalma içgüdüleri bunlara aldanmayacak kadar güçlüydü- traşlı dolandırıcı yine de ona tam bir haydut gibi görünüyordu.

Eden Mya'ya baktı.

Bu onun hayatı mıydı? Bunlar ona en yakın iki kişi miydi? Yas tutması için ona beş dakika vermektense onunla sevişmeyi tercih eden kız ve ona karşı gelen birinin bağırsaklarını deşmeyi tercih edecekmiş gibi görünen adam.

bir açıklama beklemekten daha iyidir.

Benim, dostum: Lennie. Buradaki herkesin Homer'ı,' diye ekledi dolandırıcı, kimliğini doğrulayarak.

Eden, Homer'ı izlerken dizlerini göğsüne çekmişti. sağında, yatağın ucunda, birkaç adımdan daha az bir mesafede oturdu.

Mya birkaç saniye sonra tırmanarak Eden'in solunda diz çöktü. Parmaklarını adamın saçlarında alay eder gibi gezdirdi.

Duygusal hissizliğinin paranoyasından sorumlu olabileceğini .

"O gerçekten iyi değil," diye açıkladı Mya, şakacı kız gibi sesi onu rahatsız ediyordu. "Öyle mi, bebeğim?"

"Lanet olası Küresel Konsey," diye tısladı Homer.

"Mya olmadığımı söyledi," dedi Eden dilsiz gibi oturmak yerine kendini söylemeye zorlayarak.

'Bildiğimiz kadarıyla bu sıradaki beş kişiye daha etkiledi. Üçü şu anda normale döndü. hiçbiri senin kadar ağır etkilenmedi, Derin. Başını iki yana salladı ve yine "Siktir," diye tısladı. 'Bunu dikkatli bir şekilde halletmemiz gerekecek. Çok fazla

Dışarıda bundan faydalanmak isteyen piçler var. Hafızan geri gelene kadar seni yakından takip etmemiz gerekecek. "Sence geri gelecek mi?" diye sordu, mahkûmun bakışlarında

Onda tanıdık bir şeyler vardı.

Zihninin gerisinde, ulaşılmaz bir yerde kök salmış, onu rahatlatan bir şey vardı - sanki onu bir rüyada ya da benzeri bir yerde görmüş gibiydi.

'Diğerlerinde olduysa, sende de olabilir. Sadece bilmiyoruz.

ne zaman. Mya bana ekibimizin o yangında kaybettiğimizi, buraya yerleştiğimizi ve sokaklarda olan biten her şeyi sana anlattığını söyledi.

"Lycanlar ve Malloy mu? Eden sordu.

Homer başıyla onayladı. 'Odak noktası hala kuzeyde ama bu tarafa gelecekler - üçüncü türler ve iğrenç Küresel Konsey ordusu. Ve güney tam ortada kalacak.

"Bir planımız var mı?"

'Bunu sana daha sonra anlatırım. Önümüzdeki birkaç saati atlatmak için kafanızı yeterince yoruyorsunuz. Bu sıraya yeni geldiğimiz için, buradaki eksiler hala nerede

dümende bizimle birlikte duruyorlar. Bizi henüz yeterince tanımıyorlar ama ilerleme kaydediyoruz. Cyclops'a yaptıklarımızdan dolayı çok fazla kızgınlık var-'

"Biz mi?"

"Ben ve sen, dostum. Çoğunlukla sen. Bu sırayı seçen sendin. Kiklops'u içeri tıkan sendin.

"Ben mi?"

Homer onu ürperten bir şekilde gülümsedi. "Çok haklısın.

"Ben ona ne yaptım?

"Diyelim ki siz işinizi bitirene kadar onu streç filmle dondurucuya yerleştirdik. Homer'ın gözleri parladı ve her santimetresine bir tiksinti titremesi gönderdi. 'İşte bu yüzden senin Geri dön, Deep. Eski sıramıza geri dönmüş olsaydık bu bir sorun olmazdı ama yine de bu olayda kimin sadakatının nerede yattığını bilmiyorum.

yer. Herkese düşman gibi davran, mı? Ben ve Mya hariç. Başını aşağıda tut ve kendini kendine sakla.

şimdilik. Kimseyle konuşma, hiçbir soruya cevap verme ve Tanrı aşkına, bunu belli etme. Şimdilik sokaklardan da uzak dur. Mya sana göz kulak olacak ve seni eğlendirecek.'

Mya' kendisine sırtıttığını görmek için aşağı baktı, odanın zehirli dumanı duyularını yeniden bulanıklaştırmıştı.

'Elbette yapacağım,' dedi.

'Bir şeye ihtiyacın olursa ona ya da bana gel,' diye ekledi Homer. "Ama aşağıda senin varlığına ihtiyacım olacak dostum. Yapmamız gerekenler var.

Her şey normal gibi görünüyor ama şimdilik tüm ağır şeyleri alacağım. Bunu da atlatacağız. Ve seni geri getireceğiz, Deep. Söz veriyorum seni geri getireceğiz.'

BÖLÜM YIRMI YEDİ

Kanepenin köşesine yerleşen Mya, sıska çıplak bacaklarını onun üzerine sarkıtıp kolunu arkasındaki kanepenin arkasına dayadı.

Eden onun saçlarıyla oynarken, bir yandan da Tanıdık olmayan yüzler odanın etrafında çeşitli kümeler halinde oturuyordu. Varlığı birkaç kişinin ilgisini çekmişti ama bakışları ince ve ihtiyatlıydı.

Eksilerin ele geçirdiği çok sayıda teraslı sıranın bir göstergesi olarak, oturdukları oda yan taraftaki salona ve onun da ötesindeki koridor ve odaya doğru yıkılmıştı. Fakat Geniş alana rağmen çok kişi bu alanı işgal etmedi, çoğu salonun diğer tarafında kaldı. Aynı alanda bulunanlar ise kartların arasında kendi işleriyle ilgilenirken mesafelerini korudular. oyunlar, içki ve mırıltılı konuşmalar.

Önündeki kanıtlar ne olursa olsun, bir şeyler hâlâ doğru gelmiyordu. Her zaman hayatta kalan biri olmuştu ama aynı zamanda her zaman yalnız biriydi, tanıdıkları konusunda seçiciydi ve arkadaş dediği kişiler konusunda daha da seçiciydi.

Aynı zamanda zekiydi, gerektiğinde bukalemun gibi davranırdı ve Blackthorn hakkında yeterince şey biliyordu. tek başına nadiren hayatta kalırdı. Ama *bu...*

Mya ve Homer'a göre Billy öleli on yıldan fazla olmuştu. *On yıl.* Onu doğru yolda tutan tek şey kardeşi olmuştu. Billy onun tek

Sistemin içine dalmak yerine onunla oynamak için bir sebep. İsteddiği kadar inkârda kalabilirdi ama Billy'nin ölümünün bir kırılma noktası olduğu açıktı.

"Daha önce de söylediğim gibi," diye kulağına fısıldadı Mya, ona yönelen bakışları da fark etmişti, "çoğu seni tanımıyor - henüz değil. Ama sen bunu değiştireceksin. Her şey itibarla ilgili, unuttun mu? yakında buralarda otoriteni yeniden tesis edeceksin. Homer bunu görecektir.

Homer, birkaç metre konuşmanın ortasındaydı. Ama arka bir müzik setinden çalan müzik yüzünden Eden onun ne hakkında konuştuğunu anlayamadı.

Sonunda onlara katılarak karşıdaki kanepeyi tercih eden Homer, birkaç şişe ev yapımı biranın kapağını açtıktan sonra Birini Eden'a veriyorum.

Mya kasıklarına masaj yaparken sinir bozucu bir şekilde boynunu emerken, Homer'ın bakışlarıyla karşılaştı, mahkûm havaya bir duman halkası üflemeden önce hemen gülümsedi.

Ama mahkumun gözlerindeki parıltı, onun gözlerindeki parıltıdan daha tedirgin ediciydi.

Güven vericiydi, neye dönüştüğüne dair kendi belirsizliği başını ağrıttırıyor ve Mya'nın kot pantolonundaki elinin hissini uyuşturuyordu.

Mya'nın omzunun üzerinden bakmasına neyin sebep olduğunu bilmiyordu -muhtemelen temel bir hayatta kalma içgüdüydü- ama çarpıcı kahverengi gözleri Mya'nınkilere dikilince kalbi hızla çarpmaya başladı.

Büyük, yoğun ve o yerde alışılmadık derecede nazik olan kızın gözleri narin yüz hatlarını mükemmel bir şekilde tamamlıyordu. Ek bir bonus olarak, koyu renk buklelerden oluşan bir çağlayan güzel yüzünü çerçeveliyor, göğsünün üzerinden beline doğru iniyordu.

Bir de vücudu vardı. Göğüsleri bir avuçtan fazla değildi, kalçaları ince belinden hafifçe dışarı doğru kıvrılıyordu ve biçimli bacakları bir metre seksen santimlik atletik gövdesinde uzundu.

Kısa, askısız, sıcak pembe elbisenin içinde yanlış görünmesine rağmen anında sertleşti. Neden böyle düşündüğünü bilmiyordu ama ince topuklu ayakkabıları da aynı derecede ucuz ve kıyafetlerinin geri kalanı gibi ona da yanlış yerleştirilmişti. Makyajı bile çok ağır görünüyordu, özellikle de zerre kadar ihtiyacı olmadığı açıkken.

Ve eğer giysileri kişiliğini yansıtıyorsa, onun tipi değildi. Ama o duygulu gözler tamamen farklı bir hikâyeyi ele veriyordu.

Daha da merakla, bakışları hemen Mya'nın hâlâ adamın kasıklarını yere kaydı. Gözleri parladı. Dolgun dudakları sanki bir şey söylemek istiyormuş gibi aralandı, sanki bir şekilde beklenmedik bir şey.

Daha da ilginç, şişeleri parmaklarının arasında tutarken elleri belli belirsiz titriyordu.

Ama bir saniye sonra bakışlarını kaçırdı, Homer'ın yanına doğru ilerlerken az önce ne olduğunu merak etmesine neden olmayacak kadar ağır yutkunması onun tarafından fark edilebilirdi.

Mya, onun yarı yarıya boşalmasını kendi başarısı olarak yorumluyor gibi görünerek, kulağına daha ağır bir nefes verdi. Ama aniden elini çekme dürtüsü her zamankinden daha baskın geldi.

Fazladan biraları masanın üzerine koyan kız, kanepenin kenarına tünedi. Kıyafetiyle çelişen bir alçakgönüllülükle dizlerini birbirine kenetlemişti, elbisesinin uzunluğundan rahatsız olmuş gibi görünüyordu, bakışları aşağıya dönük bir şekilde elbisesini kalçalarından aşağıya doğru çekmeye çalışıyordu.

Ancak Homer onun kalçasından tutarak sırtını ona doğru kaydırıp ve ona sahip olduğunu gösterdi. Ancak mahkûm kolunu kızın omzuna atıp elini göğsünden bir santim uzakta gezdirdiğinde, kızın aralarındaki yakınlıktan hoşlanmadığı anlaşılacakla kalmadı, anında gergin.

Kollarının iç kısmına bakıp dövmelemlerden arınmış olduklarını görünce isteksizliği bir nebze olsun anlam kazandı.

Ama sonra onun yerine iğne izlerini gördü.

Blackthorn'da bağımlılıktan kurtulmak zordu. Güzel bir kadın için Onun gibi bir kadına, istediğini, ihtiyaç duyduğunu sağlayabilecek olanlar, bedel olarak hem bedenini hem de ruhunu isterlerdi.

Ya öyleydi ya da batıda veya doğuda bir yerlerde bir vampirin ihtiyacını karşılayan bir besleyiciydi.

Her iki durumda da, bu kızla ilgili her şey onun karmaşık olduğunu haykırıyordu. Ve kot pantolonundaki kırıdanma bu duyguyu daha da sorun. Nasıl işlediğini bilmek için son on yıldaki hafızasına ihtiyacı yoktu. Eğer Homer'ın kızıysa - her ne koşulda olursa olsun

ya da rol yapmak - sınırların çok dışındaydı. Hiyerarşi bir yana, Homer onun eşiydi. Sadakat önemli bir şeydi. Aynı fikirde olmasa bile o Homer'ındı. Ve basit bir tartışma yaşamadıklarını söyleyecek hiçbir şey yoktu. İkisi de onu ilgilendirmiyordu.

Sorun şu ki, sadece bir anlık göz teması onu uyandığından beri hissettiğinden daha canlı hissettirmişken, bu kurala uymayı nasıl başardığını merak ediyordu.

Göğsünü sızlatan kederden onu uzaklaştıracak bir şey.

Neyse ki yine de ona bakmadı. Bunun yerine, kuzguni saçlı güzel sanki bilerek ona bakmaktan kaçınıyormuş gibi gözlerini kaçırdı.

"Bu Jessie," dedi Homer.

Sonunda başını kaldırıp, demirden bir kalbi eritebilecek gözlerle onun bakışlarıyla tekrar buluştu.

"O da artık senin durumunun farkında," diye ekledi Homer. "Ama çenesini kapalı tutacak. Kızın çıplak kalçasını gereğinden fazla sıktı. Eden'in içindeki en ufak bir koruma duygusunu açıklanamaz bir şekilde tetikleyecek kadar sert. "Öyle değil Jessie?

* * *

Jessie şişeyi ellerinin arasında tutarak
İçki içmeye niyetli olmak yerine tutacak bir şey.

Eden sanki ona tamamen yabancıymış gibi bakışlarını ona kalbi kırılmıştı. Topladığı tüm umutlar, onun kendisini hemen tanıyacağına dair tüm romantik hisler acı verici bir şekilde naif görünüyordu.

Gözlerinde en ufak bir aşinalık kırıntısı bile olmayan Eden ona hızlıca bir göz atmaktan başka bir şey yapmamıştı. ne bir parıltı ne de sevdiği gülümsemeden bir iz vardı. Daha da kötüsü, ondan yayılan yoğun hüznü hissetmişti, sanki acı çekmiş gibi son duygusal yara. Eden'a bu kadar yakın olduğu halde ona dokunamamak, ona bakamamak, ona yardım etmek için hiçbir şey yapamamak, göğsünü ağrı noktasına kadar sıktı. Başka bir zaman olsa, sorunun ne olduğunu öğrenmek için onun ellerini tutardı; onu, kendisini aşağı çeken şeyi paylaşması için cesaretlendirirdi, sadece

sevgilisi ama aynı zamanda arkadaşı olarak. Ama şimdi ikisi de değildi. Günlerce güvenlerini, arkadaşlıklarını ve aşklarını inşa ettikten sonra Onun için hiçbir şey.

Göğsündeki sızıyı daha da artıran şey, Mya'nın üzerine kapanmış halde dururken adamın gözlerinde en ufak bir suçluluk belirtisi bile olmamasıydı - dahası, Mya'nın önünde onu pervasızca ellemeye devam etmişti.

Tatum'u tekrar onun üzerinde görmenin dejavusu gibiydi: bir hafta önceki kâbusun geri dönüşü. Bir zamanlar Pummel'in sırasının yok edilmesiyle kaçtıklarını .

Tıpkı Tatum'un Eden'i manipüle etmek ve kontrol etmek için Pummel'in suç ortağı olması gibi, şimdi de Mya aynı amaca hizmet ediyordu - bu kez Homer için.

Sanki hiç kaçmamış gibiydi: yeni bir sıra, yeni bir lider, ama aynı kokuşmuş sürü zihniyeti - Jask'ın sürüsü gibi iyilik için değil. Bu, baskı kurmak, kontrol etmek ve yok etmek için bir arada durmakla ilgiliydi.

O zamanlar Eden Jessie'nin ilgisinin *peşindeydi*. Eden bilerek ve isteyerek bu oyunu oynuyordu - Pummel'la oynuyordu, onunla yakınlaşmak için hepsiyle oynuyordu. Bu onun bir oyundu. Ve sonunda, bu işe girmeye razı olmuştu. Bu yakışıklı, kibar ve nazik adam için risk almaya hazırdı. Ona içinde sıkışıp kaldığı cehennemden tek kaçış yolunu vaat eden özenli bir yabancı.

Şimdi iyiliğe karşılık verme sırası ondaydı. Ancak bu kez Homer dinleniyordu ve daha da kötüsü Eden da habersiz bir katılımcıydı.

Geçen seferkinden farklı olarak, artık kendisine ait diyebileceği bir odası da yoktu. Gerçeği güvenle açıklamak için onu gizlice sokabileceği bir yer de yoktu. Yapabilse bile, nereden başlayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Sen bir dolandırıcı değilsin, eski bir Sörf Yasağı Uygulama Memurusun. Dövmeler sahte. Onları gizli bir görevin parçası olarak yaptırın.

Pummel'in sırası. O zamandan beri bir melek - henüz varlığından bile haberdar olmadığınız bir tür - intikam olarak hafızanızı aldı.

Oh ve ayrıca seni engellemeye kararlı oldukları için kıyameti önlemek. Kane Malloy ve Jask Tao'nun yardımıyla durdurmaya çalıştığınız kıyamet - usta bir vampir ve bir Lycan lideri artık senin arkadaşın.

Ve bu arada, ben de bir meleğim. Pummel'in hayatını kurtardım. da ötesi, ben seni tanıdığım anda tanıyan bir elçiyim çünkü artık biliyorum ki sen her zaman

Bizi kurtarmaya yazgılı.

Ben aynı zamanda senin arkadaşınım. Sevdiğin kişiyim.

Ben de seni seviyorum. Dünyadaki her şeyden daha çok, seni her şeyimle seviyorum.

Benim yüzümden ve seni buradan çıkaracağım.

Ama şu anda bunu nasıl yapacağıma dair hiçbir fikrim yok.

Bu meydan okuma imkânsız gibi geliyordu. Eden dudaklarının arasına bir sigara yerleştirdiğinde daha da hissedilir hale gelen bir imkânsızlık.

Yıllar önce bıraktığı bir alışkanlıktı bu. Honey doğduktan sonra bir daha asla birine dokunmamaya karar vermişti. Ama burası Cennet'ti.

Honey - o var olmadan dört yıl önce. Bu, kardeşine duyduğu sevginin ötesini bilmeyen Eden'dı. Kendini korumak için başka türlü bir sevgiyi tanımaktan bilerek kaçınmıştı. Bu, bariyerlerini kaldırmış Eden'dı. Bu, bir yabancı olarak bir şekilde güvenini kazanması gereken aşılmaz Eden'dı.

Bu arada Homer onu yozlaştırmak için elinden geleni yapacak, onu yıllar önce gittiği yola geri döndürecekti. Homer onun o lağım çukurunda ölmesini istiyordu ve ne kadar uzun sürerse bu ihtimal o kadar artacaktı. Ve ne kadar çok

muhtemelen dünya çökecek ve yanacaktı.

Eden, onu iyi yapan şey hakkında hiçbir şey bilmeden, o duvarların ötesindeki hayatta kalma mücadeleleri hakkında hiçbir şey bilmeden yok edilecekti,

Dönüştükleri takımdan hiçbir şey. Onun olduğu kahramandan hiçbir şey.

Uzanıp ona dokunma dürtüsü karşı konulmazdı, sanki sadece temas hafızasını geri getirebilirdi. O zaman Blackthorn sokaklarına ve arkadaşlarının yanına kaçabilirlerdi.

Bunun yerine onun tanıdık bir hareketin hızlı ustalığıyla ucu tutuşturmasını izledi ve bir duman bulutunun ortasında bakışlarıyla kısa süreliğine tekrar buluştuğunda, gözlerindeki kayıtsızlık kalbini sızlattı.

Mya'nın öpücüğünü kabul ederken gözlerini tekrar kaçırınca içinde bir şeyler kırıldı ve kararlılığına bir şok dalgası daha gönderdi.

Homer gülüp sigara ve içki içerken, vücut kokusu burun deliklerinde dolaşıyor, nemli eli kalçasının çok yukarısında

rahatlamak için, gerginlik vücudunda yükseldi.

Homer ona her şeyi yapabilirdi ve bunu bilmesini istiyordu. Bu. Yine de bundan kaçındı. Homer baştan aşağı bir sadistti. Onu terletmek istiyordu. Onu terletmek istiyordu. beklenti. Ve yol boyunca onun aşağılanmasının ve sıkıntısının tadını çıkarıyordu.

Üst kattaki yatağında uzanmış, Jessie'nin giyinişini izlerken bile - Jessie onun seçtiği straplez elbisenin içine girerken gerektiğinden fazla etini göstermemek için ustalık göstermişti - bakmaktan başka bir şey yapmamıştı.

Neyse ki sırtındaki yara izlerini -kehanetleri almasının yan etkileri-, en büyük zayıflığını, en büyük güvensizlik duygusunu örtmek için saçlarını açık bırakmasına izin vermişti. Homer'ın sahip olduğu yara izleri

Pummel onları ilk gördüğünde yanında alay ederek gülmüş ve yüzünü .

Eden'in şefkatle ele aldığı yaralar; bir şekilde daha sonra ona kendini güzel hissettirmeyi bile başarmıştı

Ama o zaman öyleydi. Homer'ın onları saklamasına iyilik duygusuyla değil, planladığı hastalıklı kreşendonun bir parçası olarak izin verdiği hissine kapılmıştı.

Bunun bir parçası olarak, ona kendini ucuz hissettirmek istemişti. Diğer mahkûmların ona ucuzmuş gibi bakmasını istemişti. Hatta onu aynada kendi yansımasına bakmaya zorlamıştı. Onu görmekten nefret etmişti.

Kötü uygulanmış koyu renk göz farı ve kalın rimeliyle ve seçtiği korkunç pembe ruj tonuyla. Aksine

Pummel, Homer onun büyük boy kazaklarıyla ve saçlarının maskesinin altına saklandığı makyajsız yüzüyle etrafta dolaşmasına izin vermeyecekti. Onu sergiliyordu. O

onu nesneleştiriyordu. Sonuçta Eden'in onu böyle görmesini istiyordu. Dahası, Eden'ı baştan çıkarmak için onu kullanmak istiyordu. Ona tuzak kurmak *istedi*. Onu tuzağa düşürmek için *onu* kullanmak istedi.

Mya'nın ellerinin Eden'in üzerinde gezinmesi ve Jessie'ye muzaffer bakışlar atması, onun da bu işin bir parçası olduğunu gösteriyordu.

"Ne düşünüyorsun? Homer sordu, sıcak nefesi kızın kulağını itiyordu, terli ve nemli eli kızın üzerindeydi.

çıplak arkasını sıkıştırmak için yukarı kaydırdığında daha da dayanılmaz hale geldi. 'Onlara da küçük bir gösteri yapalım mı? Sanırım Eden izlemek ister.

Eden'in onu başka bir erkekle görmesinin dehşet verici düşüncesinin ortasında, arkadaşının, sevgilisinin, koruyucusunun bu konuda bir şey yapmak için hiçbir nedeni olmayacağı vardı. Daha da kötüsü, bunu yapmaya isteksiz olabilirdi.

Ona yardım etmek için her şeyi yaparım.

Homer, ses tonuna eğlence karışmış bir şekilde, "Belki bir dörtlü bile ister," diye ekledi.

Ve Homer'ın en sonunda istediği de buydu. tehdit edildi. Ona bu şekilde zarar vereceklerdi: Eden'a bunu yaptıracaklardı, kahramanı haline gelen adam düşmanı olacaktı. Ve Eden'in cehaleti kesinlikle onun en büyük dezavantajı, durumun ardındaki gerçeği bilmemesi ise en büyük zayıflığıdır.

Artık nefes alamadığında, kusacağına dair yoğun bir his hissettiğinde, kendini uzaklaştırdı,

Tuvalete gitmesi gerektiğini mırıldanıyordu.

"Onu kıpırdattığından emin ol," diye fısıldadı Homer kulağına, kız ayağa kalkmaya fırsat bulamadan, kolunu morartacak kadar sıkı kavramıştı.

Onu başından savma dürtüsü çok güçlüydü ama o daha iyisini biliyordu.

Ayağa kalkmasına izin daha yüksek sesle, "Hazır başlamışken biraz daha bira al," diye ekledi.

Bir dizi bacağın üzerinden geçti, neredeyse Eden'inki de dahil, eğer bacaklarını yoldan çekecek kadar terbiyeli olan tek kişi o olmasaydı.

Yana doğru bir bakış fırlattı ve adamın gözlerini kendisiyle buluşmaya hazır ve istekli buldu.

Ve olması gerekenden bir saniye daha uzun süren bir bakıştı bu.

Eden Reece hakkında bazı şeyler asla değişmeyecekti.

Kalbi küt atmaya başladı. Adamın bakışları onunkilerde oyalanırken, tıpkı onunla her zaman yaptığı gibi kendini onun gözlerinde kaybederken, teni karıncalandı.

Ve onun kendisine verdiği şifreli mesajın, yani gerçeği bildiğine dair çılgınca bir umutla onları aradı. Büyü işe yaramamıştı; sadece taktığı maskeyi takıyordu.

Son kez sıraya girdiğinde ustaca.

Ancak gözlerindeki parıltı, paylaştıkları diğer tüm sözsüz işaretler gibi eksik kaldığından, türlü umut anında dağıldı.

Bu yabancıyla arasında hiçbir bağ yoktu - en azından onun açısından. Bu ona bakan Eden değildi.

Yine de hala oradaydı, o güzel
Hak etmediği bir melek büyüşü tarafından kahverengi gözleri. Ve onu bundan kurtaracaktı - bir şekilde. Ama önce onu o büyüden kurtarmalıydı. Cehennem ukuru.

YIRMI SEKİZİNCİ BÖLÜM

Mya, "Hafızan şimdilik zayıflamış olabilir ama bu sadakatinin nerede yattığını bilmemek için bir mazeret değil," dedi.

Eden dikkatini Homer'ın iki oda ötedeki küçük bir grupla sohbetini izlemekten ayırdı. Jessie henüz dönmemiş, onu Mya ile yalnız bırakmıştı.

"Anlamı?" diye sordu, eli tişörtünün altında göğsünü okşarken bakıyordu.

"Hafızanın anlamı olsun ya da olmasın, bazı şeylerin söylenmesine gerek yoktur. Bana geri döndüğün sürece ara sıra özgürce oynaman beni rahatsız etmez ama Homer insanların kendisine ait olanı kontrol etmesinden hoşlanmaz. Ben sadece sana göz kulak oluyorum, bebeğim.'

"Yani kız onun mu?"

"Yıllardır öyle.

"Peki nasıl oldu da güvenebileceğim isimler arasında ondan bahsetmedi?" "Onun etrafında olmasından hoşlanıyor Derin. Onu iyi gösteriyor.

Onu iyi hissettiriyor. Ve duyduğuma göre, o bir sürtük çarşafkların arasında. Yine de bu onu güvenilir yapmaz. 'Homer bana güzel bir yüzü koruyacak kadar aptal görünmüyor. sadakat olmadan.'

'Sadece ona söylediklerinde seçici davranıyor; kulak misafiri olmasına izin veriyor. Yine de kısa süre içinde seninle ilgili bir şeyler olduğunu anlayacaktı, bu yüzden başka seçeneği yoktu.

"Peki neden onun olmaktan mutlu görünmüyordu?"

'Çünkü o nasıl yapılacağını bilmeyen sahip olduklarının kıymetini bilmeli. Homer yıllar boyunca onun için çok şey yaptı. Hepimiz için çok şey yaptı. Sen herkesten daha çok. Sen ve o çok yakınsınız, Deep. Sadece bunu hatırla. Her neyse,' dedi, onun işaret parmağını göğüs ucuna doladı. 'Burada yeterince uzun kaldık. Bana on dakika ver, sonra yukarı gel. Senin hafızan üzerinde çalışmaya devam edeceğiz.

Dudaklarının arasına bir sigara daha yerleştiren adam, Homer'a dönmeden önce kız giderken ona bir bakış .

Hepimiz için çok şey yaptı. Sen herkesten daha çok.

Eden sigarasının ucunu yakmak için bir kibrit çaktı. Mahkûmu izlerken birkaç tembel nefes çekti; zihninde nasıl tanıştıklarına dair sorular dolaşıyordu. Bu sadakat seviyesini oluşturmak için onun için tam olarak ne yapmıştı.

İzlendiğini hisseden Homer ona dostça bir baş selamı gönderdi. Eğer arkadaşının kız arkadaşına göz koymasından rahatsız olduysa bile, henüz buna dair bir kanıt yoktu.

Ama yaptığı şey tam olarak buydu. Yine de uğraşmaya değmeyeceği açıktı. Mya'nın onu tarif ettiği şekilde, Jessie Mya'dan bile daha az onun tipiydi. Eğer geçmişinde aksini söyleyen bir şey varsa, bu hiç şüphesiz Mya'nın değil, Jessie'nin bacaklarının ona sarılması olurdu.

Kanepeye yaslandı ve yanındaki koltuğa bir kül tablası yerleştirdi. Ayaklarını masaya koy.

İzlenme sırasının kendisinde olduğunu hissederek başını kaldırdığında bir çift güzel gözün kendisine baktığını gördü - çekici bir kızla ait gözler.

O kadar sadece başının arkasını görmüştü, oturduğu kanepenin sırtı ona dönüktü. O noktaya kadar, kız başka bir mahkumun boynuna sokuldu. Şu anda bindiği külah. İncelikli hareketleri, gözlerindeki donuk bakış ve nefes alması, ona tam olarak neyin ortasında olduğunu anlatıyordu.

On beş adım öteden, loş odanın diğer ucundan ona gülümsedi. Ve bu gülümseme onunki kadar durgun ve baştan çıkarıcıydı.

hareketler. Bu gülümseme, partneri farkında olmasa bile, onun performansını izlemeye devam etmesi için bir davetti.

Ona o anda tam olarak kimi hayal ettiğini söyleyen bir gülümseme.

Eden onun gülümsemesine karşılık verdi, onun , şakacılığının tadını çıkarıyordu ve Billy'yle ilgili haberi duyduğundan beri ilk kez gülümsediğini fark etti.

Bakışlarını indirdi, göğsünde yeniden bir gerginlik oluştu, midesi düğümlendi.

Derin bir nefes aldı ve gözlerini kapatarak zehirli dumanların sigarasını tekrar çekerken onu tüketti. O anda etkileri umurunda bile değildi. O anda gerçekten de hiçbir şey umurunda değildi.

kanepeye yaslayarak, gözlerini yavaşça bir duman bulutuna açtı kızıl saçlıya tekrar baktı, hızındaki artış ona doruğa yakın olduğunu söylüyordu.

Gözlerini ona dikmiş, izlerken boşalmasını istiyordu, O kaçış ve kontrol anına ihtiyacı vardı. Seks oyunları her zaman onu rahatlatmıştı, özellikle de katılımcı onun kadar istekli olduğunda.

O oynarken tekrar , gözleri kapandı, doruğa gittikçe yaklaşırken elleri partnerinin ensesini kavradı.

Ne yapmasını istediğini bildiği için kot pantolonunun içinde sertleşti ama elini kot pantolonunun önüne sokmak yerine alaycı bir duman daha çıkardı.

Onun meydan ve kendini kontrol etmesi, daha büyük bir etki yarattı. . Orgazmının zirvesine ulaştığında dudakları aralandı, küçük bir inilti ona doğru yankılandı.

Ama kadının doruğa ulaşması, sağındaki kapıdan tanıdık bir figür girdiğinde dikkatini sürdürmesine yetmedi.

Jessie eşikte duraklayınca kızıl saçlı kadın bir anda önemsizleşti.

Onun yalnız olduğunu açıkça anlayarak

Homer'ı uzakta bulmadan önce odaya baktı, onun varlığı daha da tereddüt etmesine neden oldu.

Birkaç dakika sonra yine de Eden'kanepelerde katıldı.

Şişeleri tıpkı geçen sefer yaptığı gibi masanın üzerine koydu, camdan sızan buğu Eden'e şişelerin daha önce de bir süre buzdolabından çıkar.

Jessie oturmaya devam etti ve bunu yaparken elbisesinin eteklerini tuttu. Dizlerini tekrar birbirine kenetledi ve ondan uzağa doğru çevirdi.

Yine zarafeti, şıklığı, alçakgönüllülüğü dış görünüşüyle çelişiyor, Homer'ın yararı için mi böyle giyindiğini merak etmesine neden oluyordu.

Kadın bakışlarını aşağıya çevirmiş, koltuğun kenarında dururken, adam yavaş bir duman soludu ve kadının bir sonraki hamlesini görmek için bekledi.

Kendisini izlediğini kuşkusuz olmayan Jessie onun bakışlarına karşılık verdi, kahverengi gözleri açıklanamaz bir şekilde derinlere bakıyordu.

"Bana söylemek istediğin bir şey var mı?" diye sordu.

Kadının elbisesinin eteklerini tutuşu sıkılaştı.

"Yalnız burada biraz gerginlik hissediyorum," diye ekledi.

"Öyle mi düşünüyorsun?" dedi sonunda, dilsiz olmadığına dair onu temin ederek.

Yanındaki tepsiye kül attı. "Bana yanıldığımı mı söylüyorsun?"

Kesik kesik nefes alıp vermesi merakını daha da artırdı. Homer'ın duyamayacağından emin olmak istercesine omzunun üzerinden bakınca daha da arttı.

Onun bakışlarıyla tekrar buluştuğunda sesini alçak tuttu. "Konuşmamız gerek."

Kalbi, kızın çekingenliği yüzünden daha da hızlı atmaya başladı. Belli ki bir şeyler sezmekte haklıydı.

"Ne hakkında?" diye sordu.

"Kimsenin duymasını istemediğin bir şey."

Omzunun üzerinden bir bakış daha atarak özellikle Homer'ı kastettiğini açıkça belli etti.

Öne doğru eğildi ve kollarını dizlerine dayayarak kadının gözlerinin içine baktı.

"Belli ki burada bir şeyi gözden geçiriyorum. Bu bariyerin kafamdaki çiple oynadığını ve hafızamı etkilediğini biliyorsun."

Sanki onun iddiasını değerlendiriyormuş gibi biraz kaşlarını çatı.

"O yüzden bana karşı biraz daha az gizemli olman gerekecek meleşim," diye ekledi.

Gözleri parladı. Dudakları aralandı. Konuşmak üzereymiş gibi görünüyordu ama bakışları omzunun üzerinden fırladı. Bu sefer Homer'ın bulunduğu yerin tam tersi yöne.

Yabancı, Eden'in anında yüzünden silmek isteyeceği türden bir alaycılıkla ona baktı.

"Bu senin için yeterli değil mi?" diye sordu mahkûm Jessie'yi göstererek.

Eden omzunun üstünden kızıl saçlı adamın şimdi at nalı gibi dizilmiş kanepelerin arasında durduğu yere baktı ve ona meydan okuyan mahkûmu izliyordu.

Jessie ortaya çıktıktan sonra unuttuğu kızıl saçlı adam.

Yanında başka bir mahkum duruyordu - şüphesiz rakibinin Destek. İki kişi daha kanepede kaldı ama endişeyle izledi.

Otmaya devam eden Eden arkasına yaslandı ve kavga etmek için sabırsızlandığı her halinden belli olan mahkûmun gözlerinin içine baktı. Ama içinden bir ses bugünün kavga etmek için kötü bir gün olduğunu söylüyordu onunla birlikte.

Bugün, kolundaki rakamları hak ettiği bir gündü.

* * *

Jessie'nin dikkati dolandırıcıdan Eden'a kaydı ve tekrar Eden'a döndü.

Eden'in gözlerindeki o bakışı daha önce de görmüştü. Odanın öbür ucunda Pummel'la göz göze geldiği ilk anda görmüştü ve Pummel doğrudan ona bakmaya cüret etmişti.

Aralarındaki çekişmeye rağmen Eden, Eden olarak, hiç çekinmedi.

Homer'a baktı, şimdi o da izliyordu, gözleri onunla sadece kısa bir süre buluştu. Dudaklarının hafifçe yukarıya doğru kıvrılması açıktı.

Jessie'nin Eden'ı tuzağa düşürmesini istediği kadar istediği şey buydu. Eden'in rolünü oynamasını istiyordu. Ve Eden buna boyun eğmenin eşiğindeydi.

Ayağa kalkıp aralarına bir set çekmek istemesine rağmen Jessie oturmaya devam etti, üçüncü türden gücüne dair küçük bir işaretin bile Eden'in çok ihtiyaç duyduğu güvenini kazanmasını zorlaştırabileceğinin farkındaydı.

"*Seni* becerirken *beni* izleyen kızıdan bahsediyorsan," diye karşılık verdi Eden, "bunun benimkini sorgulamak yerine tekniğini geliştirmen gerektiğine dair bir ipucu olduğunu söyleyebilirim.

Jessie omzunun üzerinden bir bakış arkasındaki kanepede duran kızı gördü ve senaryo netleşti.

Eden'in sözlerinin soğuk ve doğrudanlığı Yine de ortaya koydukları meydan okuma, onun Eden'ının sözleri değildi. Onun Eden'i çenesini ne zaman kapalı tutacağını ve akıllıca davranacağını bilirdi. Bu Eden kavga etmek için can atıyor gibiydi.

"Bırak onu Coplan," diye diğer mahkûmlardan biri. 'Buna değmez O.'

'Önce sıramızı ele geçirdiler, şimdi de sıramızı almak istiyorlar. Kadınlar da mı? Bence buna değer," diye karşı çıktı dolandırıcı, dikkati Eden'in üzerindeydi.

"Bu konuda 'istemek' diye bir şey yok," dedi Eden, hâlâ sabit bakışlarını koruyarak. "Eğer onu isteseydim, dostum, bana sarılırdı - sana değil.

Kendinden emin, evet. Eğlenceli, evet. Ama düşmanca... hatta kibirli... Jessie'nin kalbi daha çok çarpıyordu. Bu, Eden'e benzama bir yabancı tarafından ele geçirilmiş biriydi. Ve bununla anlayış, bunun artık sadece bir ona güvenip güvenemeyeceği sorusu değil, *onun Onu*.

Mahkûm yumruklarını sıktı ve saldırdı.

Eden bir saniye sonra ayağa kalktı. Karşı hamlesi mahkûmu yere serdi.

Oda sessizliğe gömüldü.

Jessie bu güç karşısında kimin daha çok şaşırdığını bilmiyordu. İtişinin arkasında: mahkum, odanın geri kalanı ya da Eden'in kendisi - hepsi de sistemindeki melek gözyaşlarından habersizdi.

durmaktan başka çaresi olmadığını biliyordu.

Adamın bakışları yerde yatan mahkûmun üzerinde kalırken elini Eden'in göğsüne bastırdı. Adamın içindeki gerginliği, hatta öfkeyi hissedebiliyordu.

Eden asla bu kadar çabuk öfkelenmezdi. Her zaman çok sakin, çok stratejik ve çok dikkatliydi. Ve daha da kötüsü, daha önce dokunuşu onun dikkatini çekmek için yeterliyken, korkutucu bir şekilde bakışlarını bile yakalayamıyordu.

Bunun yerine elini kızın kalçasına koydu ve onu kenara itti.

Bir şeye tutunması gerekiyordu: O onlardan biri değildi. Kendini gerçekleştiren kehanet etkisini gösterme tehdidinde bulunsa bile, o bir dolandırıcı değildi.

"Eden," diye fısıldadı sertçe, onun kolunu tutarken.

Adamın bakışları onunkilere kaydı.

Kaşlarını çatı.

Bir anlık dikkat dağınıklığı onun için bir .

Mahkûm bir an sonra onun üzerindeydi ve onu kanepenin arkasına doğru götürdü.

Jessie başının arkasını tuttu, dehşet onu tüketirken kavga tam anlamıyla patlak verdi. Eden'in üzerindeki külahı yırtma dürtüsü onu umutsuzluğun sınırına getirdi; etin çarpması ve duyduğu homurtu ve inilti dayanılmazdı.

Ama çok iyi bildiği gibi, dolandırıcı Eden'la boy ölçüşemezdi. Beklemediği şey Eden'in ona bu kadar öfkeyle, bu kadar agresifçe, bu kadar acımasızca saldırmasıydı.

Saniyeler içinde onu alt etti ama durmadı. ona vuruyordu. Kemiğin çatırdaması, yumruğun ete çarpması, çaresizlik içinde Homer'a bakmasına neden oldu.

Ama Homer ona sadece başını yavaşça sallayarak uyarıda bulundu. Müdahale ederse sonucun Eden için daha kötü olacağını söyleyen bir uyarı.

Gözyaşlarını kırıştırdı, sadece kanepenin Eden'in ne yaptığını tam olarak görmesini engelleyen bir bariyer oluşturmaya şükretti.

Birkaç dakika sonra ayağa kalktı, tişörtü ve yüzü mahkûmun kanı. Elinin tersiyle ağzını sildi ve odanın geri kalanını taramadan önce Homer'a baktı.

Oda sessizliğe büründü.

Ve gözleri onunkilerle buluştuğunda, sanki ruhu geçici olarak yok olmuş gibiydi. Gözlerini tekrar kaçırdığında gözlerindeki o umursamazlık içini ürpertti, sanki onu orada hiç görmemiş gibiydi.

Mya içeri girerken omzunun üzerinden baktı. Ne olduğunu görmek için doğruca oraya giderken gözleri parladı. Onun dikkati Homer'a yöneldi, gözlerinde hafif bir panik parıltısı vardı. Ama Homer'ın ona hafifçe başını sallaması Mya'nın dikkatini tekrar Eden'a yöneltmesine neden oldu.

"Eden'la tartışmak isteyen başka biri var mı?" diye seslendi Homer, bakışları odadaki her mahkûmu işaretliyordu.

Sessizlik.

"Bunu hayır olarak kabul ediyorum," dedi Homer. Mahkûmun arkadaşlarına baktı. "Götürün onu buradan.

Aceyleyle yanına gittiler ve cansız bedeni yerden kaldırdılar.

Jessie, onu dışarı taşırlarken mahkumun kanlar içindeki formuna baktı, Eden'a bakarken aldığı her nefes vücudunu terk etti.

Sevdiği adama. Kibar ve nazik - evet sert ve katı ama adil ve temiz savaşı - adama kalbini ve bedenini vermişti.

Şimdi Mya onun üzerinde mırıldanırken vücudu Mya'nınkiyle örtülüydü.

Vahşi savaşçısının üzerinde mırıldanıyordu.

"Görünüşe göre bu gece kendine fazladan bir ödül kazandın," dedi Homer, Eden'la aynı hizaya geldiğinde sırtışı genişledi. Odanın karşısındaki kızıl saçlı kıızı işaret etti. "İki kişi arkadaşdır, üç kişi partidir. Homer yanından geçerken Eden'ın üst koluna bir tokat attı ve fısıldayarak, "Geri dönmek çok güzel, Derin," dedi.

Ve tam Eden'ın görüş alanından çıkarken, mahkûm tekrar sırttı, bu kez Jessie'ye doğru, gözlerinde zafer ışıltısıyla.

BÖLÜM YIRMI DOKUZ

Jessie kanepeye tünemiş bir halde kalırken bir yandan da titriyordu. Damarlarında yanan öfkenin ortasında şok ve umutsuzluk karışımı.

Homer artık boş olan odada onun karşısında oturmuş, Pummel'i anımsatan bir şekilde havaya puro dumanından halkalar üfleyerek kanını donduruyordu. Adam ölümden dönmüş de olabilirdi, hâlâ aynı güçle onun üzerinde hüküm sürüyordu. kibirli .

Eden, Mya ile birlikte gitmişti. Daha da kötüsü, kızıl saçlı kızı da yanında götürmüştü. Ona bir kez daha bakma zahmetine bile girmemişti. öyle yaptım.

Sanki onun gözlerindeki şoku görmemiş gibiydi. Ne hayal kırıklığı ne de zafer bayrağını aynı anda düşmanına teslim ederken ilkelerine ihanet etmenin verdiği üzüntü.

"Artık pek de kahraman sayılmaz, değil mi? Homer, zalim ve yırtıcı gözlerini kilitleyerek kışkırttı. 'Acaba o da aynı şeyi mi hissediyor? Şu anda senin gibi hayal kırıklığına mı uğradı yoksa iki ateşli genç kadını becermekle meşgul olduğu için mi umursamıyor? Yine sırtıttı. "Bahse girerim ikincisi.

Kendini tutmaya çalışsa da bakışlarını daha fazla bastıramadı.

"Tüm bunların altında tam bir piç kurusu, değil mi? Homer birkaç duman halkası daha üfledikten sonra ekledi. 'Neredeyse utanç verici

onu öldürmek zorunda kalacağım. Sanırım şimdiden güzelce yerleşti.'

Dişlerini gıcırdattı, çenesini sıktı, göz temasını sürdürme tatminini ona vermeyi reddetti.

'Hurdaya çıkarma, katletme ve akılsızca düzüşme - Ondan bir adam yapacağım.

Parmaklarını kanepenin kenarına doladı.

"Kendini hâlâ evinde gibi hissediyor musun Jessie?" Öne doğru eğildi ve ona doğru alaycı birkaç duman halkası üfledi. 'Her şey önce seni onunla sohbet ederken gördüm. Şimdiden yaramaz bir kız mı oldun?

Bakışları onunkilere kaydı. "Bana tuzak

kurdun. "Oh, demek öyle, değil mi?

'Önce benimle konuştu. Ne yapmam gerekiyordu?'

Yani Eden'ın hatası. Bana bunu mu söylüyorsun? *İstiyor* musun onu öldürtmek için mi, Jessie?'

"Ne olursa olsun planladığınız şey bu.

'O zaman tekrar : Bu *gece* ölmesini istiyor musun Jessie?

Bu gece onun infazına tanıklık etmek *ister misiniz?*

"Yaparsam lanetlenirim, lanetlenirim, değil mi Homer? Tıpkı eski günlerdeki gibi? Hıncını benden çıkarmak istiyorsan, benden çıkar. Eden yeterince acı çekiyor.'

'Acı mı? Belki de kendiniz görmelisiniz. Açılmamış

üç şişeyi ona doğru kaydırdı.

'Bunları odasına götür, Jessie. Benim için elden teslim et.'

Adamın gözlerinin içine bakarken nefesi kesildi. Ona buna tanıklık ettir. Bunu onun beynine kazıyacaktı. Bu şekilde çalışacaktı: önce duygusal yaraları, şüphe duygusunu ortaya çıkaracaktı.

Ama Homer'ın bunu başarmasına imkan yoktu.

beynini yıkıyordu. Eden hakkındaki hislerini hiçbir şey değiştiremezdi. Ona her ne oluyorsa, bu bir rol, bir performanstı. Eden her ne yapıyorsa, bunu başka biri gibi yapıyordu, kendisi gibi değil.

Elli yıldır bu yaşıyordu. *Elli* yıl. Ve akıllı olacaktı, tıpkı zamanlar olduğu gibi. Yapacaktı

oyunu oynamak. Eden'a sadece kendisi ya da onun için değil, Blackthorn için de ihtiyacı vardı. Ve eksileri yok - zorbalık yok, kokuşmuş

kararlarını . Çünkü kimse Eden'ı onun kadar iyi tanımıyordu. *Hiç kimse.*

Ve hiç kimse onun kim olduğunu ondan ya da kendisinden
çalamayacaktı.

Şişeleri göğsüne bastırdı ve ayağa kalkarak meydan okurcasına
Homer'a baktı.

Ve sonra ona sırtını döndü.

OTUZUNCU BÖLÜM

Jessie kapıyı üç kez çaldı ama cevap gelmedi. Tek duyabildiği, içeriden gelen ve uzaktan gelen, ayırt edilemeyen seslerin karışımını bulanıklaştıran alçak, tıkırtılı bir uğultuydu.

Merdiven boşluğunda beklerken Homer'ın bakışlarının sırtını yaktığını hissetti ve kapı koluna uzanırken parmakları titredi.

Oda, başucu lambası ve aralık banyo kapısından gelen ışığın birleşimiyle hafifçe aydınlanıyordu - ikincisinin aspiratörü düşük uğultu ve tıkırtının kaynağıydı.

Burası onun odasıydı. Burası Eden'in yeni sığınağıydı - boş alkol şişeleri, yırtık folyo paketleri ve yere atılmış kullanılmış prezervatiflerle dolu bir sığınak.

Başlığın etrafındaki ipten fırfırlı çarşafların arasındaki seks oyuncaklarına bakarken odanın dengesi bozuldu.

Nefesini tuttu. Bacakları kurşun gibi oldu. Gözünün önünde canlanan kâbusu, banyonun içinden yankılanan inleme seslerini düşündükçe kıpırdıyamıyordu. Aynı anda *iki* kadının iniltileri.

Kafasının içindeki seslerden biri ona gözyaşlarının akmasına izin vermesini ve kaçmasını söylüyordu. Diğeri ise banyo kapısını kırmasını ve Eden'i ensesinden tutup dışarı sürüklemesini istiyordu.

Mya ıslak ve çıplak bir halde banyodan çıkarken Jessie hâlâ göğsünde tuttuğu şişeleri neredeyse düşürüyordu.

Mya şişelere bir göz attıktan sonra Jessie'nin bakışlarıyla karşılaştı. Sırıttı. 'Oda servisi mi? Bence erkeğin zaten yeterince alıyor, değil mi?'

Öfkesinin sıcaklığı göğsünü yaktı ve daha birkaç gün önce Eden için bir bal tuzağı olan mahkûma ters ters baktı. Jessie araya girmeseydi onun katledilmesine kim izin verecekti. Ve şimdi orada, o kadar samimi, o kadar değerli bir hareketi

O .

"İtiraz ettiğini de duymadığıma eminim. Mya birkaç adım daha yaklaştı, gözleri rahatsız edici derecede delici bir bakışa dönüştü. 'İtiraz de bir şey fark etmezdi. Yine de herkes için iyi vakit geçirilecek biri . Hâlâ da .

Tecavüz tehdidi dolandırıcının dudaklarından kolayca dökülürken, Jessie yumruklarını sıktı. Mya'nın geçmişte yaptığı mide bulandırıcı şeyleri yeterince biliyordu. Onun empatiden ne kadar yoksun olduğunu biliyordu. Merhametten.

Mya, Lowtown'da dört ağabeyin tek kız kardeşi olarak büyümüştü. Küçük yaştan itibaren uygun gördükleri her şey için kullanılmıştı. Çarpık hayatının ortasında onarılamayacak kadar berbat bir halde bırakılmıştı. erkeklik duygusu. Cinsel açıklığın kurban gibi hissetmekten daha iyi olduğunu erkenden öğrenmişti. Vurulmadan önce vurmayı öğrenmişti.

Ancak geçmiş, bugünün mazereti değildir.

Jessie, "Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi - dolandırıcıya ulaşmak için yaptığı tek girişimdi bu.

Mya gülümsedi. "Biliyorum. Ama ben *istiyorum*.' Mahkum aradaki boşluğu kapattı

. 'Çünkü o katmanları soyup altındaki hamlığı gördüğünüzde, onun da sizin gibi olacağını kim düşünebilirdi ki?

Hepimiz gibi sapkın ve ahlaksız. Jessie'nin sevdiği adamın ağır iç çekişlerine karışan kızıl saçlı kızın yükselen iniltileri karşısında sıırtmaya devam ederek bakışlarını kaçırmadı. Onun bu yönünü gördün mü Jessie? Yoksa öyle davranıyor muydu? bir şey mi?'

Mya'nın onun dürüstlüğünü, ilişkilerini sorgulaması üzerine içi kıskançlıkla, sahiplenmeyle kabardı.

"Onun hakkında *hiçbir* şey bilmiyorsun.

Mya Jessie'nin gözlerinin içine tekrar bakmadan önce yatakta olanlara bir göz attı. 'Sanırım onun hakkında senden daha çok şey biliyorum. *Gerçekten* nelerden hoşlandığını. Ucuz ve iğrenç şeyleri *seviyor*.

Jessie'nin ona saldırmamak için kendini kontrol etmesi gerekiyordu, özellikle de Mya ona bir zafer sırtışı daha attığında.

"Ve o *vücut*," diye ekledi. 'Devam edip , *devam* edip durması. Bu şimdiye kadar sahip olduğum en iyi iş olmalı.

Kızıl saçlı kadının son sevinci banyoda yankılanırken, Mya, Jessie'nin bakışlarıyla tekrar buluşmadan önce açık kapı aralığına bir göz attı.

'Oraya gitsem iyi olacak. Tatlıya hazır gibi görünüyor,' dedi Mya. "Onun balından daha tatlı bir şey var mı?

Mya'nın ne dediğini anlayan Jessie'nin boğazının arkasındaki safra yükseldi.

Mya, Jessie'nin yüzüne doğru yaklaşarak, 'Artık beni becerirken bana öyle diyor,' dedi. 'Tatlım! Tatlım! Tatlım! Hon-ey! Komik mi ne?'

Her şey kırmızı oldu.

Jessie Mya'yı boğazından yakaladı ve duvara çarptı.

Ama Mya karşılık verdi. Uzun tırnaklarıyla, kaydırды ve tırmaladı, yumrukladı ve tekmeledi. Jessie'nin saçlarını tuttu, neredeyse köklerinden koparacaktı, Jessie'yi çekmeceli dolabın üzerine doğru itti, cam şişeler birbirine çarparak Jessie'yi yumrukladı alnını sert yüzeye çarpmaya çalışmadan önce tekrar tekrar böbreklerinden vurdu.

Jessie onu geriye doğru itti, ikisi de duvardan duvara çarparak üstünlüğü ele geçirdi ve Mya'yı yere serdi bacaklarının gücüyle ve boğazını tekrar sıkarak.

Mya Jessie'nin saçını tutmaya devam etti ve var gücüyle çekti. Acı Jessie'nin kafatasını sardı, ta ki kolların onu sardığını hissedene kadar. Tanıdık erkeksi kollar onu Mya'dan ayırmış, öfkesine rağmen onu hızla etkisiz hale getirmişti - ancak eşit güçte birinden gelebilecek bir hareketti bu.

"Oha!" Eden'ın kulağına karşı söylediğini duydu. "Bu da ne böyle?

Mya gözleri alev alev yanarak ona tekrar saldırdı ve Eden Jessie'yi ancak geri çevirebildi.

Ama Jessie Mya'yı kez daha tuttuğunda, Homer'ın odaya daldığını görür görmez Eden onu tekrar yakaladı.

Adam onu yüzüstü duvara yaslamış, bileklerini başının iki yanına dayamıştı.

sıcak, çıplak bedenini onunkine yasladı. Adam bileklerini sıkıca kavrarken ensesindeki minik tüyler diken diken oldu, kasıkları onu duvara yaslamak için arkasına yapıştı. Adamın nefesini kulağında hissettiğinde nabızı hızlandı.

"Alınan küçük şey, değil mi?" diye fısıldadı. "Şaşırtıcı derecede de güçlü.

Yaptığı şeyin gerçekliği kafasına dank ettiğinde, karşı koyamayacağını fark etti. İçinden akan öfkeye rağmen, onu orada tutmayı başarmasına izin vermek zorundaydı. Onun ne olduğuna dair zihnine herhangi bir şüphe yerleştiremezdi.

Sakinmiş gibi davranır davranmaz Eden onu duvardan çekti ve bir başkasının kollarına itti - büyük, nemli kollar.

Homer'ın kolları.

Eden, Mya'nın küfürleri arasında yerden kalkmasına yardım etti ve Jessie'ye daha fazlası için saldırmaya çalıştı. Ama Jessie Mya'yı kolaylıkla zapt etti, Mya ona doğru hamle yaparken öfke hâlâ gözlerini alevlendiriyordu.

"Sakin ol bebeğim," diye fısıldadı Eden kulağına, onu yatağa doğru taşıırken.

Sevgi dolu sözleri, onun yerine Mya'yı seçmiş olması, çıplak bedenlerine dokunması odayı yeniden alt üst etti.

Adamın arkasındaki, kalçalarının üst kısmındaki ve sırtındaki seks oyunlarından kalma çizikler ve kırmızı izler kalbine battı - daha çok odağını banyo kapısında dehşet içinde duran ıslak kızıl saçlı kadına çevirdi. Seks yapmayı daha yeni bitirdiği bir kadın. Genç, güzel ve *insan olan* bu kadınla tanışalı daha bir saat bile olmamıştı.

'Pervasız, fırsatçı, dengesiz, düşüncesiz; aynı zamanda önüne gelenle yatan bir piç. Ben çok farklı bir adamdım...'

Sözleri tekrar geldi ve midesinin derinliklerindeki ıstırap bir yenisini ekledi.

"Sakin ol," diye emretti Eden, Mya'yı yatağın oturmaya zorlarken ve gözlerinin içine bakmasını sağlamak için çenesini tutarken.

Eden'in başını sallayarak gitmesini söylemesi üzerine kızıl saçlı kadın kıyafetlerini topladı ve sessizce dışarı çıktı.

Jessie'nin kalbi, onu koruyan tek adam yüzünden paramparça oldu. Toby'nin ötesinde, şimdi onun yerine bir başkasını savunuyordu. *Kendisini* savunmak için saldırdığı bir başkasını savunuyordu. Sevgili yeğenini savunmak için.

Mya'nın nefes alış verişi hâlâ düzensizdi ama Homer'a hızlı bir bakış attıktan sonra sakinleşmeye başladı.

"Büyük hata," diye fısıldadı Homer Jessie'nin kulağına, sıcak nefesinin yakınlığı Jessie'nin tüylerini diken diken ediyordu, onu kendine yaslarken kollarının üst kısmını morartacak kadar mengeneye benzeyen tutuşu. 'Büyük, *büyük* hata.'

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

"Bu da neydi böyle? Eden şortunu ve kot pantolonunu çekip, sadece düşmelerini engelleyecek kadar düğmelerini iliklerken sordu.

Homer Jessie'yi dışarı çekmiş ve kapıyı arkasından kapatmıştı. Ama Eden ne dediğini çözemesi de onun sesini duyabiliyordu.

"*Kaltak*," diye tısladı Mya nefesinin altından. 'Onun işini bitirmeme izin vermeliydin!

"Bana daha çok *senin* işini bitirecekmiş gibi geldi," dedi Eden çekmeceli sandığa dönerken.

Kızı Mya'nın üzerinden sıyırmak çaba gerektirmişti. Ama onu kızın gücünden çok daha fazla tedirgin eden bir şey vardı ki o da Onu kollarında hissetmenin tanıdık bir yanı vardı. Daha fazla Adam onu tuttuğu anda rahatlaması ilginçti. "Al bunu," dedi, haptı ona doğru tutarak - aynı haptı

Billy'den bahsettikten sonra ona verdiği türden.

"Onlardan birine ihtiyacım yok," dedi kolunu iterek. 'Ve bu durumda seninle ilişkiye girmeyeceğim. Bilmiyorum. Bana ne yapacağını. Vibratör gibi titriyorsun.'

Kız onun yarısı kadar olabilirdi, ama ne kadar büyük olduğunu görmüştü.

Mya'nın öfkesi şimdi. Sonuç olarak onu tanıımıyordu; sanki ona iyi bir fikir vermiş gibi kıkırdayan bu kaynayan psikoz demetini henüz çözmemişti.

"O yüzden ağzına koy ve yut, yoksa zorla boğazına sokarım," diye uyardı.

Dişlerini sıktı, mavi gözleri onun bakışlarını tutarken karanlık bir şekilde parlıyordu.

Destekli kollarının üzerinde geriye yaslandı ve ayakları hâlâ yerdeyken bacaklarını açtı. "Güzelce sor.

Gülümsemesiyle, razı oluşuyla onu yatıştıran adam, önünde diz çökerken hapı dilinin ucuna yerleştirdi. Ellerini arkasına götürüp onu kasıklarına doğru çekmeden önce dış uyluklarından tuttu, ancak sonra onu sırt üstü yere çarptı.

Dili açıkta, ona doğru eğildi. Tam da adamın umduğu gibi, kadın adamın dilini ağzının derinliklerine götürdü ve adamın söylediği gibi yutmadan önce hapı da beraberinde götürdü.

"Beni bu şekilde tercih ediyorsun, değil mi?" diye sordu, gözleri şehvetle parlıyordu. "Bastırılmış mı?

"Ben buna "idare edilebilir" demeyi tercih ediyorum.

Kadın yine gülümsedi ama adam kadının bileklerini yatağa tutmaya devam etti. "Peki ne hakkındaydı, ha?" diye ısrar etti.

"Kendini buraların kraliçe arısı sanıyor. Bazen öyle olmadığını hatırlatmaya ihtiyacı oluyor.

Ama tartışmada bundan daha fazlası olmalıydı.

"Ve bunu böyle mi yapıyorsunuz?

'Hepimiz böyle , bebeğim. Sen çoğundan daha iyisin,' diye ekledi, bileklerini serbest bırakarak ona doğru kıvrıldı, elleri onunkileri kavradı Arkada.

Ama onu küfür ederken ve bir cehennem kedisi gibi körleşirken görmek, tam olarak tahrik listesinin başında değildi.

Adam ellerini çözdü ve arkasına geçti. Kolunu onun beline dolayarak, kendisi yatak başlığına yaslanırken onu göğsüne yasladı.

Onu hissetmeye daha yeni alışmaya başlamıştı, ama birdenbire kollarında kendini yine yabancı hissetti. Jessie onun tedirginliğine rağmen tam tersi.

Görevine odaklanabilmek için kendini onun gitmesine izin vermeye , kendini onun arkasına bastırırken bir anda sertleşmişti.

tepki vermeden de yapabilirdi, özellikle de Homer odaya girmişken.

Ve şimdi sadece bunu hatırlayınca bile yeniden kaskatı kesiliyordu.

En iyi arkadaşının kızından hoşlanıyordu. İsteddiği kadar inkar etsin, oradaydı. Ve bu çekim bir dayağa, ölüm cezasına ya da sürgüne yol açabilirdi.

Onu kafasından silkelemek *zorunda kaldı*.

Ama kapı Jessie tekrar eşikten içeri adım attığında bunu söylemek yapmaktan daha kolaydı.

* * *

"Burada biraz meşgulüz Homer," dedi Mya Eden'e yaslandığı yerden, mavi gözleri Jessie'ninkilere yine kesinti.

Homer, 'Özür dilemek için fazla meşgul değilim, eminim,' dedi.

'Jessie'nin sana bir özür borçlu olduğuna inanıyorum.

Ona tuzak kurmuşlar.

Homer tam da bu güvensizlik duygusunu yaratmak istemişti. şu anda hissediyordu. Ona görmesini istediği Cennete bir bakış attırmıştı. Cennet'in umudun ötesinde olduğuna inanmasını istiyordu.

Buna karşılık Mya da saldırısını gerçekleştirmek için onu bilerek yaralamıştı.

Bunun olmasına izin verdiği için bulandığını hissetti.

Asla kışkırtılmama konusundaki altın kuralını çiğnemişti. Çıplak kadının sevdiği adamın kalçalarının arasına sokulduğunu, Mya'nın elini arkasına kaydırarak Eden'in kasıklarını kavradığını görünce daha da iğrenç hissetti - şüphesiz Jessie'nin de yararına.

Elinde kalan tek kontrol ve güç duygusu, durumun uyandırdığı ihanet duygularına kapılmayı reddetmekti. Homer ve Mya'nın içine çekilmeyi reddetmek.

manipülatif bir oyun. Hatta Homeros'u engellemek için gururunu ayaklar altına alır ve oradan kurtulmak için dizlerinin üzerinde özür dilerdi. daha fazla cezalandırılmasından, daha fazla aşağılanmasından tatmin oluyordu.

Ama bunun asla bu kadar basit olmayacağını biliyordu.

Bu, Homer'ın ona acı çektirme planının sadece başlangıcıydı. Ve hiçbir şeyin ona Eden'in ihanetinden daha fazla acı çektiremeyeceğini biliyordu, aşklarına ya da güvenlerine. Ve o anda neredeyse her ikisinin de mümkün olduğuna inanabilirdi.

Bir sigara Eden, sigarayı Mya'ya uzatmadan önce düzenli bir nefes çekti ve bunu yaparken Jessie'yi neredeyse hiç fark etmedi; ona sanki orada değilmiş gibi davrandı. Buna karşılık Mya Adamın elini tuttu ve göğsünün üzerine koydu, avuç içi adamın elinin arkasına sarıldı.

Jessie bakışlarını kaçırdı ve çenesini tekrar sıktı, nabızı Eden'a meydan okuma, kendine gelmesi için ona bağırma dürtüsüyle çarpıyordu.

Homer, 'Benim kız senin kıza gitti, Derin,' dedi.

Derin: Belli ki ona verdikleri sahte isim.

Homer, 'Bu tür davranışlarda bulunamayız,' diye ekledi.

'Özellikle de dayanışma şu anda her zamankinden daha önemli olduğu için. Jessie'nin bunu telafi etmesi gerekiyor. Bunu nasıl yapacağına siz karar vereceksiniz.

Homer onun için yaptığı testi açıkladığında iğrenme telleri açıldı ve Eden için bir test.

Eğer Mya ve Homer'ın ilişkilerinin boyutları hakkında en ufak bir şüphesi olsaydı

kokuşmuşluk, buharlaşıp gitmişti. Bu onun için son nokta olacaktı: Eden'in onu incitmesini, aşağılamasını ya da küçük düşürmesini izlemek.

Eden bu öneri karşısında neredeyse hiç irkilmedi, adam dişlerinin arasında bir kibrit çöpüyle oynarken sessiz kaldı, sonra da Kayıtsızlığın geniş bakışları. Jessie onun varlığında kendini hiç bu kadar yalnız .

"Bunun benimle bir ilgisi yok," dedi umursamaz bir tavırla.

Kalbi yerinden fırlayacak oldu, adamın isteksizliği onu rahatlatmıştı. onun başına geleceklerden korkuyla hafiflemişti.

"Ama bu *benimle* ilgili," diye karşı çıktı Mya, başını çevirip onun bakışlarıyla buluşurken. "Bu işler böyle yürür Derin.

"Bu tek seferlik bir şey," dedi Homer. En iyi şekilde değerlendirin.

Homer'ın kasıklarına dirsek atma dürtüsü onu bayıltmak - Mya'yı tokatlamak için yeterince sert

ama Jessie sessiz ve pasif kalarak Eden'in tam olarak ne yapacağını görmeyi bekledi.

Adamın bakışları kızın üzerinde daha fazla oyalanırken Eden kibriti çiğnedi

Homer'a dönmeden önce düşünceli bir şekilde. "Neden basit bir özrün şey olmadığı hissine kapılıyorum?"

"Mya'nın dediği gibi, bu işler böyle yürür Derin. Birbirimizi kollarız. Bu aynı zamanda saygıyla da ilgili. Bana hakaret edemezsin. Beni geri çeviriyorsun, değil mi?"

"Onu benimle bırak," dedi Eden sonunda, öyle bir kararlılık, öyle bir inanç ve öyle bir içtenlikle ki Jessie onun Niyet. Hareket etmesini işaret etmek için Mya'nın kalçasının yan tarafına hafifçe vurdu. "Sen de.

Homer, 'Bu işler böyle yürümüyor, Derin,' dedi.

Jessie'nin kalbi küt küt atarken dikkati tekrar Eden'a yöneldi. Mya arkasına yaslanıp, "Şimdi bize karşı utangaç olma, Derin," diye ekledi. Böylece ona bakabildi. Eliyle adamın çenesini okşadı. "Bu tür şeyler tam sana göre.

"Ve hatırladığımda, belki yine öyle olur. Bakışları doğrudan Homer'ın kilitlendi. 'Ama şimdilik biraz mahremiyet tercih ederim. Eğer güvenmiyorsan ya da yetenekli olmadığımı düşünüyorsan, söylemen yeterli.

Jessie'nin kulaklarında kan pompalanırken Homer'ın yanıt verdi. Eden yanındaki şarap şişesine uzanmak için ilk önce rahatça ayrılmadan önce o ve Eden birbirlerine baktılar.

"Mya," dedi Homer sonunda. Onun dışarı çıkmasını işaret etmek için başını kapiya doğru eğdi.

Hayal kırıklığıyla dolu bakışlarına ve Homer'ın kabul etmesine duyduğu şaşkınlığa rağmen Mya tişörtünü kaptı. Başının üzerinden çekti, kot eteğini kalçalarına kadar çekti ve gitti.

Homer soğuk bakışlarını Jessie'ye dikmeden önce Eden'a bakarak, "Birkaç saat yeterli olacaktır," dedi. 'Ne yapıyorsan yap dedi,' diye onu uyardı. "Kendini daha fazla sıkıntıya sokmak istemezsin.

Kapıyı arkalarından kapattığında, bakışları tekrar Eden'a kaydı.

Umutsuzca bunun merhametinden kaynaklandığına inanmak istiyordu. Eden'in bir parçası ya da sadece temel bir ahlak duygusu. Ama kapıyı çaldığında

Şarap şişesinden bir yudum alarak sol elindeki sıyrıkları açığa çıkardı.

Bunu yaparken parmak eklemleri, mahkûmu dair canlı görüntüler zihninde canlandı.

Kızıl saçlı kadının durduğu yerdeki su birikintisine baktı. Bir saatten kısa bir süre önce banyo duvarının dibinde seks yaptığı kızıl saçlıya.

Uzun zamandır ilk kez, onun neler yapabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. O anda, onu tanıdığından bile emin değildi.

Eden yattığı yerde kaldı, kapüşonlu bakışları sessizlikte onu değerlendiriyordu.

"Buraya gel," dedi sonunda ve yanındaki yatağa vurdu.

BÖLÜM OTUZ İKİ

Jessie elbisesinin eteklerini tutarak onun yanına tünedi, ayakları yerdeydi, onun yakınlığı her sinir-son kıvılcım.

Adam sessizlik içinde onu değerlendirirken Eden şarap şişesinden bir yudum daha devirdi, çarşaflar etrafını sarmış, bacakları rahatça arkasına eğilmişti.

Her şeyin orada dökülmesini ve kâbusun ermesini istiyordu. Penceredeki parmaklıkları görmesi dışında.

Homer'in merdivenleri koruyan biri olduğunu biliyordu ve sesin merdivenlerden yukarı nasıl çıktığını bizzat tecrübe etmişti.

Tavan.

, ona güvenemiyordu. *Bu* Eden'a güvenemezdi. Henüz güvenemezdi. *Ona* güvenebileceğini öğrenene kadar *olmazdı*.

Bakışlarını adamın kendisiyle isteyerek paylaştığı bedeninden uzak tuttu. kadarıyla cesedi şimdi iki kişiye daha vermişti. Homeros'un onu öldürmüş olması her zamankinden daha akla yatkın görünüyordu. doğruyu söylüyordu: Eden arada başkalarıyla da birlikte olmuştu.

Ama göğsünü saran kıskançlık ve daha da baskıcı ihanet duygusu arasında, kendi kendine aynı mesajı tekrarlamaya devam etti: o bilmiyordu; bu onun hatası değildi; bu *onun* Eden'i değildi.

Tek umudu, onun üçüncü tür yeteneklerini ortaya çıkarmasını gerektirecek kadar aptalca bir şey yapmaya kalkışmamasıydı, Çünkü bu bir dizi yeni soruyu ve belki de daha fazla güvensizliği beraberinde getirecektir.

Ama onun için en iyisinin, her ikisi için de en iyisinin bu olduğunu bilse de, şimdilik bunu gizli tutarsa, onun sınırı aşmasına izin veremezdi. İşaretle. Eğer bunu yaparsa ve hafızası geri gelirse kendini *asla* affedemeyecek.

"Bana aşağıda Eden dedin.

Ve . Bu da onun hatalarından biriydi. Ve umarım Homer şimdiye kadar fark etmemişti.

Kapıya tekrar baktı ve duyamayacakları kadar uzakta olduklarını kendine hatırlattı.

İçeride hâlâ vızıldayan aspiratöre baktı ve o kapının önünde durduğunda gürültünün üçüncü türden kulaklarının bile iniltiden fazlasını algılamasını nasıl engellediğini hatırladı.

Onu yakalaması gereken yer orasıydı. Konuşmaları gereken yer orasıydı.

Saçlarını omzundan geriye doğru fırçalarken Jessie'nin Midesi bu hareketin samimiyetiyle sıçradı, dokunuşunun verdiği hissi hatırlamak midesini düğümledi.

Bakışları bir kez daha adamın bilme ihtimalini araştırmak için *adama* kaydı - belki o da yalnız kalmalarını bekliyordu. Bunu başaramazsa, belki de en azından ona dokunmak aralarındaki bağa dair bir şeyler hissetmek.

Ama gözlerinin arkasında hiçbir şey değişmedi.

"Benimle o dolandırıcının arasına girerken aklından ne geçiyordu?"

"Biz birbirimize göz kulak oluruz," diye cevap verdi, ayakları üzerinde düşünerek.

"Homer'ın şu anda sana baktığı gibi mi?"

Kalbi hissettiği aciliyet duygusuyla çarpıyordu ama dikkatli davranması gerektiğini biliyordu. Homer birkaç saat demişti. Yine de mümkün olan en kısa sürede kendini şeffaflaştırması gerektiğini biliyordu - işi uzatmak Eden'in kafasında gerçeği açıkladığında bunu neden daha önce yapmadığına dair sorular uyandırabilirdi.

"Neydi o?" diye sordu. "Tek seferlik mi?"

"Ne?"

Salondaki bakışlar. Benimle konuşma ihtiyacı. Mya ile olan küçük tartışma. Sana karşı tuttuğumda bana verdiği tepki. Duvar. Homer'dan geri çekiliyorsun ama az önce sana dokunduğumda irkilmedin bile. Aramızda neler oluyor, Jessie?'

Bu mükemmeldi. Kurtuluş maddesiyle bu kadar rahatlamamış olsaydı, bunu daha önce düşünemediği için kendini azarlayacaktı.

"Bu tek seferlik bir şey değil," dedi sesi alçalarak. 'Bir ilişkimiz var Eden. *Bu* yüzden konuşmamız gerekiyor.

* * *

Bu duymak istediği son şeydi. Diğer her şeyin arasında onsuz da yapabileceği bir karmaşa. Dahası, bu şekilde çalışmadığını biliyordu.

kadar aptal olamayacağına inanmak istedi

Bir kız için kızıyı riske atmaya istekli olmayacağını. Dahası, arkasından başka bir adamın kızıyla ilişkiye girmemişti - ve kesinlikle arkadaşınıninkiyle değil. Eğer kadın doğruyu söylüyorsa, adam aşağıılanmanın ötesindeydi.

Tabii Homer zaten şüphelenmediyse. Tabii onları yalnız bırakmasının nedeni buysa.

Başı olasılıklarla ağrıyordu ama bu pek çok şeyi açıklıyordu.

Jessie ile Mya arasındaki mesele ne olursa olsun, Mya'ya göre bu uzun zamandır beklenen bir şeydi. İki kız arasında *kaybolmuş* bir aşk yoktu - her iki tarafta da eğer Jessie'nin iddia ettiği gibi.

Bu aynı zamanda salonda ilk göz göze geldiklerinde ona neden öyle baktığını ve aralarındaki gerginliğin neden bu kadar hissedilir olduğunu da açıklıyordu.

Ve neden içinde derinlerde bir şeyleri harekete geçirmişti?

Gerçek adını sanki dilinden dökülen en tanıdık ve doğal şeymiş gibi söyledi.

Yine de, onun kahverengi gözlerini ararken, onun kontakt lensler, o bir get- başka bir şey için herhangi bir ipucu aradı Homer'ın onu uyardığı gibi, hafıza eksikliğini kendi lehine kullanması.

Ama bu, hiçbirinin haberi olmadan yapılan pervasız bir itiraftı. hafızasının ne zaman geri geleceğini bilmiyordu. Ve bu, blöfünü görmeye karar vermesi halinde onu da tehlikeye atacak bir itiraftı.

Yine de ona bakan gözünü kırpmayan bakışlar samimiyet ve süslüydü. O da gizleyemedi ona baktı. İçinden yayılan ve onu biraz fazla derinden etkileyen gerçek hüznü gizleyemedi. rahatlık.

Kızın, o anda kendisi hakkında bildiğinden daha fazlasını bilen uzun bir insan silsilesinden bir başkası olduğunu bilmek göğsünü delik deşik etti. Ancak bu kızın potansiyel olarak Onun ne kadar büyük bir tehdit olduğu ya da onun için bir anlam ifade edip etmediği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Bildiği bir şey vardı, ellerinde *bir şey* vardı. Bunu hissedebiliyordu. onun yanında otururken bile. Ve neden en başta onunla ilişkiye girecek kadar pervasız davrandığına dair cevaplara ihtiyacı vardı. Çünkü bir dolandırıcıyla başka bir dolandırıcının arkasından iş çeviren bir kıza karşı dikkatli olmak gerekirdi. Homer'a bunu yapabilen bir kız, ona da yapabiliirdi.

Yine de riskliydi. İddiasına zaman tanımak bile riskliydi. "Seni becerdiğimi mi söylüyorsun?

Adamın açık sözlülüğü karşısında gözleri parladı. Kapıya temkinli bir bakış attı.

"Ben öyle demezdim ama evet," diye fısıldadı ona dönüp bakarak. Ayağa kalkmak için hareketlendi. "Banyoda konuşmak daha güvenli olur. Kolundan tuttu ve onu yatağa geri çekti. "Burada konuşabiliriz.

Tekrar kapıya baktı. 'Bunu riske atamayız. Buranın nasıl bir yer olduğunu hatırlamıyorsun.

Eli kızın bileğine gitti ve izleri ortaya çıkarmak için ön kolunu uzattı. "Bu tür bir düşkünlük insanı paranoyaklaştırabilir, lüleler.

"Ben hiçbir şey kullanmıyorum," , ses tonunda sabırsızlık vardı.

Ama kadın ön kolunu kurtarmaya çalıştıkça, adam elini daha da . O da Bir an için onun bakışlarını inceledi, hayatta kalma içgüdüleri temkinli olması için onu harekete geçirdi.

"Eden, *lütfe*."

Sabrı çabuk tükenen adam yataktan kalktı ve onu kapıya kadar götürdü çünkü *bildiği* bir şey vardı ki bu onun tarzı değildi. Sadakatin bir anlamı vardı. Sözlerinde doğruluk payı olması için, özel bir şey olması gerekiyordu. Bir gece çok sarhoşken ya da akli başında olmayacak kadar uçmuşken yaptığı bir hata

İnan. Ama bir ilişki ona göre değildi. Hayatını riske atan bir ilişki kesinlikle ona göre değildi.

Kolun altına bir sandalye sıkıştırdı. Doksan derece döndü ve onu da yanına alarak banyoya yöneldi.

Kapıyı kapattı, aspiratör üzerlerinde vızıldıyordu, avuçlarını bastırmadan önce duşu da açtı Omuzlarının iki yanından tutarak onu kapıya doğru sıkıştırdı ve bakışlarını onunkilere sabitledi.

'Tamam, lüleler,' diye fısıldadı. 'Artık kimse seni duymayacak. O zaman konuş.'

OTUZ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Eden'in çıplak kollarındaki pazılar kendini baştan çıkarıcı bir şekilde yakın tutarken esnedi, bilenmiş göğsü onunkinden birkaç santim ötedeydi, sesini komplocu bir fısıltıda tutarken dudakları daha da yakındı.

Cevapları istiyordu ama Jessie'nin bunları ona vermeye hâlâ gücü yetmiyordu. Bir kere başladı mı, bir daha duramazdı. Ve bu Eden onun için hâlâ bilinmezdi.

İkisinin de ihtiyacı olan son şey, bu Eden'ın Homer'la gerçekleri yüzüne vurmak için alt kata inmesiydi, özellikle de kavga Eden'ın ne kadar fevri ortaya çıkarmışken.

Tam da o alanda, başka iki kadınla seks yapmayı bitireli çok olmamıştı. Onun yerine Mya'yı teselli edeli bir saatten az olmuştu. Bunun da ötesinde, gözleri hâlâ güvensizlikle doluydu.

'Doğru düzgün konuşmamız lazım. Buradan uzakta.'

Gözlerini şüpheyle kısmıştı. "Nereye mesela?" "Bu sıranın dışına.

"Neden?" diye sordu, nefesi onunkine karışıyordu.

"Size söyleyemeyeceğimi söylediğimde bana güvenmelisiniz, ancak her şey açıklığa kavuşacaktır.

Ama onun gözlerindeki o bakışı biliyordu - yerinden kımıldamayacağını söyleyen bakış.

Eğer onu bayıltıp dışarı çıkarabilseydi binayı gafil avladığında, tam olarak onun yapacağı .

zaman kazanmak. İkincisi kesinlikle bir seçenek değildi - baygın haldeki 1.80'lik sağlam vücudunu fark edilmeden merdivenlerden aşağı atmak onun için bile imkânsızdı. Yapması gereken onu en azından güvenliğini sağlayabileceği bir yere götürmek ve bu arada ona söyleyeceği her şeyi düşünmesi için zaman tanımaktı.

O zamana kadar kendisine güvenmesi için onu baştan çıkarması gerekiyordu - Eden Reece için, zaten üzerinde bir şeyler olan tamamen yabancı biriyle karşı karşıya kaldığında kolay bir başarı değildi. Onu zaten riske atan bir şey.

"Tam olarak *nereye* gitmek istiyorsun?"

"Buradan birkaç sokak öteye.

Adamın gözleri daha da ihtiyatla parlayınca ısrar etmesi gerektiğini anladı.

'Hatırlayamadığını biliyorum,' dedi, 'ama bana güvenebilirsin. Söz veriyorum.

"Erkek arkadaşının arkasından beni beceren kız mı?

Sözlerinin sertliği ilk seferinde olduğu kadar derinden yaraladı.

"Bundan daha fazlası var.

Her zaman bundan daha fazlası olmuştu. Ve bir şeyler hissetmek zorundaydı. Hissetmeliydi.

'Asla bundan fazlası değil,' diye açıkladı.

Ve onun buna inandığını biliyordu. Bir zamanlar böyle olduğunu biliyordu.

Benimle birlikte. Bana güvenmek için hiçbir nedenin olmadığını biliyorum. Ama güvenebilirsin Eden. Burada tek kişi benim.

Kısacık gülümsemesi samimiysiz kenarıyla kesildi.

'Arkadaşlarımdan arkasından iş çevirmediğimi bilmek için hafızama ihtiyacım yok - kızları ne kadar güzel olursa olsun. Tek seferlik bir hata yapmış olabilirim, ama bir *ilişki*?'

Hâlâ onu çekici bulduğunun doğrulanması ona ekstra bir güven verdi. Homer'ın onun olmadığını söyleme dürtüsü

Eşi bunaltıcıydı, ama onun da

sorgulanacağını biliyordu. Şüphenin onun aklından geçmesine izin veremezdi.

Homer'ı tekrar gördüğünde gözleri parladı. Homer bunu fark edemeyecek kadar uyumluydu.

"Benimle gelersen açıklarım.

"Blöfünü görmeye ne dersin? Homer'ı buraya geri getirsem ve bakalım bunda bir gerçeklik payı var mı?

'Bu konuda yalan söyleme riskini neden aldığımı söyle bana. Senin kışını kurtarmaya çalışıyorum. İkimizin *de* kışını kurtarmaya çalışıyorum.'

'Kışımızı neyden kurtaracağız? Pummel biliyor mu?'

Neredeyse evet diyecekti, onda daha büyük bir aciliyet hissi yaratmayı umuyordu. Ama yine de onun ne yapacağını tahmin edemiyordu. "Hayır.

"Bunu bana gidip onunla yüzleşmeyeyim diye mi söylüyorsun?"

"Hayır.

"Peki sorun nedir?

'Bana buradan yarım saat uzakta bir zaman ver. Tek istediğim bu.'

"Ne önerdiğini biliyor musun?

"Tam olarak ne önerdiğimi biliyorum.

'Ve *ikimiz* de ortadan kaybolursak Mya ve Homer'ın bunu biraz şüpheli bulabileceğini düşünmüyor musun?

"Bunu daha önce de defalarca yaptık," , ilişkilerine dair iddiasını onun zihninde ön planda tutması gerektiğini biliyordu. "Bunu tam olarak onların önünde yapmıyorduk.

"Nereye gidiyorduk?" "Asla çok uzağa gitmedik.

Dalgın gözleri kısıldı. O anda ne kadar öngörülemez olsa da, onun zihninin nasıl çalıştığını biliyordu. İhtiyacı olan tek şey onu biraz daha itmekti. Zaman bunu yapmaması için çok kısıydı.

"Bunun bir kerelik olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu. "Seni ne kadar iyi tanıdığımı *göstereyim*.

* * *

Jessie'nin kotunu açmasını engellemesi gerektiğini biliyordu. Jessie'nin elini tutması gerektiğini biliyordu.

ama blöfünü görmek *istiyordu*. Blöfünü görmeye devam etmek istiyordu.

Kadının zaten zonklamakta olan ereksiyonuna dokunuşunun yarattığı vızıltı, o gün Mya'yla hissettiği her şeyden daha yoğundu. O gün Jessie'nin bakışlarını onunkilerden ayırmaması da buna katkıda bulunmuş, mahkûmla hissetmediği bir yakınlık duygusu yaratmıştı. Daha belirgin olarak, onun derin Kahverengi gözleri ona tamamen farklı bir şekilde bakıyordu.

Kadın elini sardığında adamın içinden zevk çılgınlıkları yükseldi. Parmak uçları istemsizce başının iki yanındaki kapıyı tırmalıyor, dişleri aralarındaki kibrit çöpüne kenetleniyordu. Ve başparmağı onun ucuna değdiğinde

Sonra da sırtının altında, kadının bunu yaparken gösterdiği hassasiyet adamın nefesinin kesilmesine neden oldu.

Onu çalıştırdığı birkaç saniye içinde, onu boşalmanın eşiğine getirmişti. Daha da kötüsü, onu öpmek için duyduğu anlık arzu onu daha da rahatsız etti.

her ne varsa, onlar tanıdık aşıklardı. Onun nelerden hoşlandığına fazlasıyla uyum sağlamıştı - onun sevdiği baskı, hız ve tekniğe kadar her şey. Ve sanki onun Bu noktaya ek olarak, sanki onu sınıra ne kadar yaklaştırdığını tam olarak biliyormuş gibi elini geri çekti.

"Şu anda seni senden daha iyi tanıyorum Eden.

Alt dudağını ıslatırken ellerini iki elinin arasına aldı. Kısmen durmayı seçtiği için hayal kırıklığı içindeydi. 'İyi bir kısmi handjob ve ne, ikna oldum mu? Sıradaki numaran ne?'

Kızın gözlerinden geçen belirsizlik için neredeyse kendini suçlu hissediyordu ama kızın oynuyor olabileceği şeyin tehdidi hâlâ çok ağır basıyordu.

"Beni dinlemeni istiyorum-" diye başladı.

"Hayır," dedi, sertçe sözünü keserek. '*Beni* dinlemeni istiyorum. Benimle her ne sorunun varsa, hafızam geri gelene kadar bekleyebilirsin. Beni anlıyor musun? Bir an önce Belki de sana kötü bir şey yapmadığımdan emin olman gerekiyordu, anlıyorum. Ama bu burada bitiyor. Eğer aramızda daha fazlası varsa "Her ne ise bekleyebilir." diyorsun.

Ama adam uzaklaşmak için hamle yaptığında, kadın onun kolunu tuttu. "Zamanımız yok Eden.

Gözlerindeki gerçek telaşa bakarak ona geri döndü.

'Bir şeyler oldu. Bilmen gereken şeyler. Eğer benimle gelersen, her şey anlam kazanacak. Söz veriyorum.

"Ya ? Dünya önümüzdeki birkaç gün içinde parçalanacak mı?

Dudaklarının neden olan bir ifadeydi bu.

"Ben öyle düşünmüyordum," dedi kolunu çekerek.

Ama adam kapının koluna uzandığında, kadın önce elini kapının üzerine kapattı, bakışları kararlı bir şekilde çıkış arasında durdu.

Ya kızın cesareti vardı ya da adam ona olduğundan daha zeki olduğu için kredi vermişti.

Avucunu tekrar başının yanına koydu.

Kendimi açıkça ifade edeyim Jessie. Bir şey olduğuna inanıyorum bir şey oldu. Sadece sana güvenmiyorum. Şu anda kimseye güvenmiyorum. Ve hafızam geri gelene kadar sana güvenmeyeceğim. O zamana kadar biraz sabırlı olmalısın çünkü, Şu anki ağırlarıma bakılırsa, eğer yapmazsam ikimizin de pişman olacağı bir şey yapabilirim.

* * *

Jessie'nin tanımadığı o bakış yine geri gelmişti. Adamın gardını bu kadar çabuk düşüreceğini düşünmemesi gerektiğini bilmeliydi.

Gergin bir bekleyişle nabızı hızlandı. Eden hala

Ona bir yabancıymış gibi bakıyor, ona bir yabancıymış gibi davranacağı ve bunun nasıl hissettireceği konusunda endişelenmesine neden oluyordu.

Çünkü Eden'in kurallarını bilmiyordu. Eden'in tekniğini bilmiyordu. Ve blöfünü görürse onun sınırlarını da kesinlikle bilmiyordu.

Farklı hissedip hissetmeyeceğini merak etti; tekrar ilk sefer gibi hissedip hissetmeyeceğini. Sahip oldukları şeyi bozup bozmayacağını. Onun hakkında farklı hissedip hissetmeyeceği ya da hafızası geri gelirse, bunun olmasına izin verdiği için onun hakkında farklı hissedip hissetmeyeceği.

Daha da önemlisi, seksin onda bir şeyleri tetikleyip tetiklemeyeceği - hatta hafızasını geri getirip getiremeyeceği.

Bu bakış kesinlikle onda bir şeyleri tetiklemişti. Onu kurtarmak için bir şans istemekten daha fazlası. Diğer kızların düşüncelerini zihninden silmek için duyduğu köklü ihtiyaç onu bunaltmıştı. Onu geri almak için. Eden'ını geri almak için. Zihnini ele geçirmeden önce onlarla birlikte olduğu zehirden kurtulmak; sahip oldukları şeyin çok daha fazlası olduğunu kendine hatırlatmak. Torren'in bile bunu onlardan çalamayacağına kendini ikna etmek.

Onun o kapıdan çıkıp gitmesine izin veremezdi. Elleriine geçecek tek fırsat olabilecek bir şeyi heba edemezdi.

Ama onu yabancılaştırmayı da göze alamazdı.

Adam tekrar kulpa uzandığında, kadın kapıyı izin verdi. Adam yatak odasına girip çekmeceli dolaba doğru ilerlerken kadın lavaboya yaslandı. Sırtını ona dönerek dudaklarının arasına bir sigara yerleştirdi ve gözlerini yatağa dikti.

Dakikalar geçtikçe kadın tekrar denemeye hazırды ama adam kaçarak gözden kayboldu.

Adamın tekrar görüş alanına girmesini dikkatle izledi. Adam yatağa dönüp yatak başlığındaki ip parçasını çıkarırken elindeki kıyafetleri ayırt edemedi.

Adam ona katılmak için geri döndüğünde kollarını lavaboya dayadı. Adam bir an için onu değerlendirirken gözleri onu aradı ve sigarasından arta kalanları tuvalete atmadan önce düşünceli bir duman çıkardı.

Onu okuyamayacağı bir şekilde değerlendirdi.

Gözlerinin önünde adamın ip tutan eline baktı onunkine geri döndü. Adamın bakışları sakın, kararlı ve gözünü kırpmadan devam ederken kadının nabzı hızlandı ve midesi bulandı.

Ona bir tişört olduğunu görebileceği bir şey uzattı. "Soyun," diye talimat verdi. "Ve bunu giy.

"Neden?

Sana güvenmemi mi istiyorsun? Sözde beni tanıyan sensin, o yüzden bunu kanıtla. Elbiseni çıkar.'

Siyah tişörtü başından geçirdi ve altındaki straplez elbiseden sıyrılmadan önce kalçasının ortasına kadar düşmesine izin verdi.

Ondan almak için elini uzattı.

"Ucuz elbiselerin tek iyi yanı," dedi, kolay bir hareketle yukarı doğru yırtmadan önce arkasındaki yarığı buldu. 'Zayıf dikişler.'

Kapıyı arkasından kapatmadan önce kapıdan dışarı attı.

Her zaman yavaş atan üçüncü tür kalbi göğsünde gümbür gümbür atıyor, adam ipin kısa bölümünü çözerken nabızı hızla atıyordu.

"Bu ne için?" diye sordu.

"Hızlı ve kolay işaretler oluşturmanın en etkili yolu. Homer için kanıt - tıpkı elbise gibi.

Adamın niyeti netleştikçe kalbi çarpmaya başladı ve bununla birlikte Eden'inin hâlâ altında yattığına dair ilk kanıtını elde etti. Onlar gibi olmayan Eden. Dolandırıcı olmayan. Kimin niyeti yoktu Homer'ın tehdidini görmek.

"Bilekleriniz önünüzde," dedi.

Kadın kollarını uzatırken, adam ellerini dirseklerinden kollarına, kollarından bileklerine doğru kaydırды ve ipin fırçası neredeyse kasıtlı olarak alay edencesine onları birbirine doğru yönlendirdi.

Düşünceleri, adamın onu ilk kez bağladığı ana geri döndü, Kendini korumak için ekstra çentikli kemerini kullanarak onu nazikçe zapt etti. Kilitli kalçalarının arasında sıcaklık toplanmıştı. Sonrasında olanları hatırlıyordu: hatırlayabildiği kadarıyla ilk kez bir erkekle birlikte oluyordu.

Aynı heyecan yine içine doldu - bilmemek, Bu öngörülemezlik. Ancak kemerinden farklı olarak bu ipi sıkıca çekmiş, kasıtlı olarak bileklerinin kırılğan derisini ısırmasına izin vermişti.

Rahatsızlıktan irkildi, ama bakışları tekrar karşılaştığında, adamın gözlerindeki bakışı gördüğünde, karnının derinliklerindeki sıkışma şiddetlendi.

"Hazır mısınız?"

Kaşlarını çattı. "Ne için?"

İpi yıldırım hızıyla kopardı, Jessie bunun şokuyla nefesini tuttu. Bileklerindeki yanık izlerine baktı.

Eden'a bakmadan önce. Gözlerinde en ufak bir pişmanlık ya da özür belirtisi bile yoktu - sanki bir yara bandını koparmaktan başka bir şey yapmamış gibiydi.

Sırayla her bir bileği rahatlatırken, gördüğü parıltıya rağmen, karşısındakinin hala Eden olmadığını hatırlatan bir tedirginlikle şoka girdi.

Bir süre daha onun bakışlarını üzerinde tuttu.

Ama verdiği kararı doğrulayarak tekrar geri çekildi. Jessie arkasındaki lavaboyu bıraktı. "Bekle!

OTUZ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Elini kapının koluna dayayan Eden, onun isteğini görmezden gelmesi gerektiğini biliyordu. Ne olursa olsun banyodan çıkmalıydı.

Ve ona tekrar bakmak için döndüğünde, bunu yapmış olmayı diledi.

Başı büyük . Onun bile fark ettiğinden daha derindi. Çünkü kız ona bakarken, erkeksi siyah tişörtünün içinde, göğüs uçları sertleşmiş bir halde onu görünce ereksiyonu yeniden kırırdanmaya başlamıştı bile ince, biçimli kalçaları birbirine kenetlenmişti.

Daha da kötüsü o gözlerdi - açıklanamaz bir şekilde yine ruhunu yakıyorlardı.

"Bu kötü bir fikir olur, Jessie.

Çünkü o bakışı biliyordu. Yeterince sık görmüştü. Onun ne istediğini biliyordu.

'Kontrol edecektir,' dedi. "İp izleri ve yırtık bir elbiseden daha fazlası gerekecek.

"Ne yani, seni her yara bere içinde mi bırakayım?" "Homer senden ne bekleyeceğini biliyor. Daha azı ikimizin de ihtiyacı olmayan sorular.'

Neden tereddüt ettiğini bilmiyordu. Neden daha önce kendisi için bir bahane bulmadığını da bilmiyordu, çünkü bu kesinlikle aklından geçmişti.

Ve en azından bilecekti. Onunla seks yapmanın, hafızası olsun ya da olmasın, her şeyden daha çok şey anlatacağını biliyordu. Sözlerinden, ona bakışından, hatta zekice ön sevişme taktiğinden bile daha çok şey anlatacaktı.

"Seni becermemi istiyorsan, meleğim, . Ama sadece ikimizin de kıcını senin kadar korumaya istekli olduğum için. Bu demek değil ki hiçbir şey. Bu sana güveneceğim anlamına ."

"Ama bu sana güvendiğim anlamına geliyor," dedi, bakışları titremeden.

Şimdi *onun* blöfünü görüyormuş gibi hissediyordu - o anki hislerine göre riskli bir hareketti.

Nasıl bir oyun oynuyorsa, nasıl bir akıl oyunu yapıyorsa Çalışıyordum. O anda bunun Homer'ın arkasından iş çevirmekten çok daha fazlası olduğunu anladı. Bu *çok* daha tehlikeli bir şeydi.

Kot pantolonunu sonuna kadar çözdü ve yere bıraktı. Şortuyla yere uzandıktan sonra arkasındaki rafa uzandı ve folyo paketi dişleriyle yırtarak açtıktan sonra prezervatifi tek eliyle boyundan aşağı kaydırıldı.

Onu arkasından kavrayarak kolaylıkla lavabonun kenarına kaldırdı. Kadının pürüzsüz kalçaları adamınkilere değdiğinde, adamın ereksiyonu anında onun içinde olma ihtiyacıyla sarsıldı - Mya'yla hissettiğinden daha güçlü bir ihtiyaçtı bu. Jessie'yle tekrar ten tene temas ettiği anda hissettiği gergin acıyla kıyaslandığında Mya'nın ereksiyonunu zar zor sağlayabilmişti.

Damarlarında ısı yükseldi ve adrenalini pompalandı. Kendisine bakan güzel kadına bakarken başının döndüğünü hissetti.

O zaten biliyordu ki, bu vuruş farklı hissettirecekti. Duşta fayanslı duvara karşı kızıl saçlı ya da yatağındaki buruşuk çarşafların üzerinde Mya'yı beceriyordu.

Ama içten içe, hissetmeyi göze alamayacağını biliyordu. Kan dolaşımında hala devam eden kederin ortasında Değer verdiği her şeyi çoktan kaybettiğini kabul ederek, kalbini tekrar tehlikeye atamazdı. Eğer aralarında bir şey *varsa*, aklını başına toplamasının ve onu kendinden uzaklaştırmasının zamanı gelmişti.

İlk başta ona girmek kolay olmadı, nabzını hızlandıran bir şeydi. Kadının sıcak, ıslak gerginliği onu sınıra kadar götürdü. Uyum sağlaması için ona zaman tanımadığı için hırıltılı nefesleri omzunda yankılanıyordu.

Buna rağmen, zahmetsiz hissettirdi, karşılıklı uyarılma sonunda girişine yardımcı oldu.

Adam iliklerine kadar sikerken, kadının nefesi titriyor, tırnakları sırtına batıyor, iniltileri boynunun derinliklerinde yankılanıyordu.

Ve ensesindeki saçları kavrayıp, ona bakabilmek için başını hafifçe geriye doğru çekerken, ayırık dudaklarını öpmek için duyduğu cazibe zorlayıcıydı.

Tehlikeli derecede zorlayıcı.

Ama bunu yapmasına izin vermezdi.

Onu arkasından tutarak duvarın yanına götürdü. lavaboya. Onu lavaboya doğru iten adam, sadece onu ayağa kaldırmak ve kendisinden uzaklaştırmak için geri çekildi.

Sağ eliyle kızın çenesini parmak izi bırakacak kadar sert bir şekilde kavrayan adam, sol eliyle de kızın arkasından tuttu. Kendini tekrar kızın içine sokarken çürükler oluştu.

* * *

Elini Jessie'nin çenesinden boğazına doğru kaydıran Eden, Jessie'nin başını omzuna yasladı.

Nabızı bir kademe daha yükseldi, kendini onun hissine kaptırırken adamın ağır nefesi onu daha da tahrik etti ona tekrar tekrar giriyor.

Tişıörtünün yakasını aşağı çekip dudaklarını omzunun hassas etine kenetlediğinde, etinde müthiş bir aşk ısırığı bırakacağını bildiği bir hararetle emdiğinde, kadın gözlerini sıkarak kapattı. Adam dişlerini onu irkiltecek kadar sıkarken ellerini duvara dayadı, çenesini tekrar kavrayışının yaratmasını umduğu izleri bıraktığına şüphe yoktu.

Dudaklarını boynunun biraz daha yukarısına, kulağının hemen altına kaydırıldığında, bir ürperti tüm omurgasını, vücudunu titretti anında tepki veriyor - kirli sakalın fırçasına karşı

Ağız, dudakları ve diliyle onu tüketirken boynunun yumuşak etini.

Sabit bir nefes verdi. Adam canını acıtacak kadar sert emerken karnının derinliklerinde ısı birikti. Adam göğsünü sertçe kavramak için arkasını bıraktığında tüyleri tepeden tırnağa diken diken oldu Başparmağının göğüs ucundaki sertliği gözlerini yaşartmaya yetti, etinin hassasiyetini hiç dikkate almadı.

Sevişmeleri hiç böyle olmamıştı. Bu Daha önce, mahzene inen merdivenlerdeki kavgaları sırasında bile ondan hissettiği hiçbir şeyi hissetmemişti. Onu odasında ilk kez ele aldığı anda, çekmeceli sandığa yasladığında, çok nazik ve keşifçiydi. Ama bu seferki keşfinde temkinli bir şey yoktu, parmaklarını etinin derinliklerine sokarak onu sıkıyor ve çimdikliyordu.

Neredeyse durmasını isteyecekti, ilk kez onun ellerinde acı hissediyordu - parmaklarının ve başparmaklarının hassas meme uçlarına sertliği dayanılmaz hale geldiğinde gerçek bir acı, ağız, dudakları, dili, dişleri, elleri şefkat ve acımasızlığın bir paradoksu haline geldi. Başka bir zaman olsa geri çekilir ve onu sakin olması için uyarırdı, ama o sırada O an. Kendimi ona çok kaptırdım.

Bunun yerine sadece ihtiyacını yoğunlaştırdı, vücudunun onun uzman manipölasyonu altındaki hassasiyeti yavaş yavaş başka herhangi bir düşünceyi, başka herhangi bir hissi bastırdı. İlk başta rahatsız edici, hatta acı verici gelen şey kısa süre sonra azalmaya başladı. Çenesini bırakıp iç uyuğunun derinliklerine inen parmakları seksiyle daha da alay eder hale geldi.

Ve elini bacaklarının arasına kaydırıp cinsel organını kavradığında, açık sözlülüğü, onu açıkça cinsel olarak sahiplenmesi onu bir yerlere sürükledi

yabancı; zevkle karışık acının emici karışımı yabancı bir yüksekliğe neden olurken kendi sınırlarını test etmek için oylanmak istediği bir yer.

O kadar bağımlılık yapıcıydı ki onun için yanıp tutuşuyordu; neredeyse onu bu acıdan kurtarması ve boşalmasını sağlaması için yalvarıyordu.

Onun gibi

Başparmağı klitorisini okşadı, dizleri tepki olarak duvara doğru sarsıldı - bu tepki onu daha da kışkırttı. Kendini kaydırarak

Ona her girdiğinde kendi ayrılmış parmakları aracılığıyla, belki de onunkinden daha fazla kendi zevkine düşkün olduğu için doygun bir inilti çıkardı.

Karşılıklı uyarılmışlık hissi kadının vücudunda bir adrenalin seli yarattı, en hassas bölgelerine hücum eden kan, hızını artırdıkça en yoğun hissi yarattı, her itiş daha sert, daha kasıtlı olarak istilacı oldu.

* * *

Sahip oldukları şey her neyse, bir kez başladıklarında elektrikliydi ve iddialarına ağırlık katıyordu.

Kadının bileklerinden tutarak kollarını doğru çekti ve onu daha sert sikerken ön kollarını bir arada tuttu
Duvara yaslandı, kendini bu duyguya, onun doygun inlemelerinin sesine kaptırdı.

Kavrayışını sıkılaştırdı, uyluklarını daha da ayırarak onunkileri de ayırdı, mümkün olduğunca içine girme dürtüsü
Hızını daha da artırarak vahşileştiğini bildiği noktaya doğru ilerlerken her düşüncesini tüketiyordu.

Odanın dışındaki her şeyi görmezden gelerek
neden onun için her şeyi riske atmış olabileceğini anladı.

Bunu açıklayamazdı. Kesinlikle haklı gösteremezdi. Ama onunla birlikte olmakla ilgili bir şey onu daha çok kendisi gibi hissettiriyordu.
fark ettiği 'kendisi'.

Kadının sıkıldığını, titrediğini hissettiğinde, duvara karşı boğuk çığlıklarını duyduğunda, acı veren bir güçle sert ve hızlı bir şekilde boşaldı.

Ve adam sessizce gelmedi - ama kadın da gelmedi.

Boşalırken sıkılmış dişlerinin arasından hırladı, boşalırken bile tekrar iterken parmakları kollarının derinliklerine gömüldü, o ana mümkün olduğunca uzun süre tutunmak istedi.

Adamın doruk noktası azalsa bile, adam onu duvara karşı kilitli tutarken kadın baştan çıkarıcı bir şekilde titremeye devam etti.

Hareket etmeye isteksizdi, şakağını onunkine dayadı, nefesini tutarken boştaki elini duvara dayadı. Diğer eli, başparmağıyla şefkatle okşamak için onun kalçasına gitti.

Ve gözlerinin içine bakabilmesi için ona izin verdiği küçük alanda döndüğünde, bunu yapmasına izin vermemesi gerektiğini biliyordu, çenesini tutmasına ve dudaklarını onunkine kaldırmasına izin vermemeliydi.

Çünkü bu dudaklar zehirliydi - kalbini sızlatan bir şefkatle onu birkaç saniyeliğine başka bir yere götürdüler.

Bu, bir şeyi unutmuş ya da kaybetmiş gibi hissetmesine daha da neden oldu.

Onunla seks yapmak kadar kolay, doğal ve tatmin edici olan bir öpüşmede dili onunkini kolayca buldu.

Ama göğsünde yanan yoğunlukla, tam karşılık vermenin önündeki o son engeli geçemedi.

Bu kızın bir anlamı vardı. Bunu bilmek için hafızasına ihtiyacı yoktu. Ve bu her şeyi çok daha lanet bir hale getirdi. karmaşık.

Bir savaşın eşiğindeydiler. Sokaklar girilemeyecek kadar tehlikeliydi. Gidecek hiçbir yer yoktu. Onu götürecek hiçbir yer yoktu. Ve Homer. Homer öğrenirse ikisini de öldürürdü.

Her şeye rağmen neredeyse ona sarılıyordu. Sanki yapması gereken en doğal şeymiş gibi neredeyse ona sarılıyordu.

Onunla ilgili her şey çok doğru geliyordu.

Her şeyi.

Ve bu ona neredeyse kendini unutturuyordu.

Neredeyse.

Ama onun yerine çekildi.

OTUZ BEŞİNCİ BÖLÜM

Başparmağı kızın tenine dokunduğunda, Jessie'nin kalbi, onun farkında olarak ya da olmayarak, küçük bir

Ona seks sonrası Eden'ını hatırlatan bir şefkat.

Dokunuşunun tanıdıklığı, içgüdüsel fiziksel tepkilerini harekete geçirmemesini imkânsız hale getirdi, onu daha yakına çekmek istememesini - onu öpmek istememesini imkânsız hale getirdi. Ama öptüğü anda, adam anında çekildi.

Ona her şeyi o anda anlatmak istedi, ama onun Tepki, sevdiği adamın, kendisi için hâlâ bir yabancıyken aşkı hissetmesinin mümkün olmadığını kanıtladı.

Sanki onun hakkında her şeyi yeni baştan öğreniyordu - eski Eden'in olaylarla nasıl başa çıktığını öğreniyordu, bir amaç duygusu kazanmış olan yeni Eden'in aksine, tehdidin ötesinde ne kadar önemli olduğunun farkındalığından bahsetmeye bile gerek yoktu.

Şimdi lavaboya yaslanmıştı, iki eli de onun yerine soğuk seramiğe uzanmayı tercih ediyordu.

Bir sevgi gösterisinden açıkça mesafeyi yeniden kazanmaya yönelik bir harekete kadar, Jessie'ye yayılan sıcaklık anında ürperdi. Ona bakmamak için başını eğmesi yeterince kötüydü. Gözleri nihayet tekrar buluştuğunda daha kötü hissedeceğini hiç düşünmemişti.

Yükseklik sona ermiş, heyecan gitmiş, eylem tamamlanmıştı.

Onunla hiç böyle olmamıştı: tam bir Sonrasında izolasyon. Ellerini sıkarken istediğinden biraz daha sert yutkundu.

"Böyle mi oldu?" diye sordu. 'Hayatımı riske attığım şey bu muydu? Bir tuvalette hızlı bir sevişme mi?

Sözlerinin soğukluğu, o güne kadar olan her şeyi azalttı. Aralarında, konuşanın Eden olmadığını bilmesine rağmen derin bir yırtılma oldu.

'Sana bundan daha fazlası olduğunu söylemiştim,' dedi. 'Ve bunu hissettiğini biliyorum. Hatırlamıyor olabilirsin ama hissetmiş olmalısın.

Sanki orada ruh eşini arıyormuşçasına onun karanlık gözlerinin derinliklerine baktı ve kendisine geri dönmesini, her şeyin bir an önce bitmesini diledi. Tek ihtiyacı olan onun inancı, güveniydi ve o zaman oradan çıkabileceklerini biliyordu. Birlikte.

"Yemin sana doğruyu söylüyorum Eden.

Lavabodan uzaklaşırken derin bir iç çekti.

Bunun onun tek şansı olabileceğini biliyordu. Bu *onların* tek şansı olabilirdi.

"Nereye ve ne zaman gideceğimizi bile senin seçmene izin vereceğim," diye önerdi. Bakışları bir ömür gibi hissettiren bir süre boyunca onunkilerde kaldı.

"Bunu düşüneceğim," dedi. "Şimdilik, beni inandırdığın kadar iyi bir oyuncu olduğumu umalım.

OTUZ ALTINCI BÖLÜM

Salon alanı yine sessizdi, koşuşturmanın çoğu sıranın başka yerlerinde yaşanıyordu.

Yine de endişelenmesini gerektirecek kadar yakınlarda mahkûmlar vardı. Salonda en az on beş kişi vardı.

Hızlı sayım. Homer'ın gördüklerini beğenmezse işaret vermesi için on beş.

Ve onun için bu, kadının ne kadar inandırıcı olduğunu yakında öğreneceği anlamına geliyordu.

Hayatta kalmak için bir başkasına güvenmek zorunda olma duygusu onu rahatsız ediyordu. O her zaman

Kendisi - kendisi ve Billy. Artık sahip olmadığı Billy; yüzüstü bıraktığı Billy. Yirmi yılı aşkın bir süre onu koruduktan sonra, sonunda başarısız olmuştu.

Eden'in Jessie'nin kolunu tutuşu istemsizce sıkılaştı, ki Jessie'nin nefesini tuttuğunu hissetti. Ama onun gerçek şoku ve rahatsızlığı, Homer'ın kanepede beklediği yere kadar ona eşlik ederken sadece etkiyi artıracaktı.

Eden onu Homer'ın önünde ayakta bırakıp kendi koltuğuna oturdu.

Oyunu nasıl oynayacağını biliyordu. Ne kadar kayıtsız görünmesi gerektiğini biliyordu. Ama yine de bu oyunu neden oynadığını anlamıyordu. Hepsinin açıkça yapabileceğini düşündüğü şeyi neden yapamadığını anlamıyordu. Neden bazılarına işkence etmenin

kız onun için sıradan bir uygulamaydı. Çünkü değildi. Hiç olmamıştı. En azından hatırlayabildiği kadarıyla olmamıştı.

İşte o zaman, son on yıldır kim olduğunu bilmemenin verdiği hayal kırıklığıyla başı yeniden ağrımaya başladı. As Odanın etrafına bakındı, hâlâ onların bir parçası olduğuna inanamıyordu. Hiçbir zaman bir sürünün parçası olmamıştı. Her zaman, *her zaman* yalnız biriydi. Billy hariç.

Homer, Eden'in tişörtüyle karşısında duran, yırtık elbisesi elinde olan kızı incelerken kanepede arkasına yaslanmadan önce kendine bir içki için bir şişeye uzandı.

Gözlerini yere dikmiş, sanki yıllardır bu oyunu oynuyormuş gibi ifadesi okunmuyordu. Homer ona dokunduğunda bile irkildi. Ve bu, daha önce tanık olduğundan çok daha fazla nefretle dolu gerçek bir irkilmeydi. Yatağını mahkûmla paylaşan biri için Eden neredeyse aralarında hiçbir yakınlık olmadığına inanabilirdi.

Ya da bir zamanlar vardı. Ve şimdi başka birine aşık olmuştu.

O, eğer hikayesi doğruysa.

Ama yine de, o gün yaşadıkları bağ konusunda haklıydı. banyoda. Karşı koymuştu ama hissetmişti. Sadece onu oradan çıkmaya ikna etmeye çalışırken hayatını ne için riske attığını çözmesi gerekiyordu.

Homer'ın saçlarını geriye iterek boynunu ve çenesindeki izleri incelemesini izledi. T'sini fırçalarken kızın yüzünü buruşturduğunu gördü. kalçalarını incelemek için tişörtünü kaldırdı.

Bardağını kavrayamadığı bir nedenden dolayı sıkıldığını hissetti. Sanki mahkûmun ona dokunmasını izlemek bile onu odanın öbür ucuna fırlatıp atma isteği uyandırıyormuş gibi.

Çünkü en yakın arkadaşının kızıyla ilişki yaşamayı *seçtiyse*, arkasına yaslanıp onun başka biriyle birlikte olmasını izlemeyi de seçmişti. Gece. Şimdiye kadar buna alışmış olmalıydı, bu yüzden aralarındaki her neyse, o anda ne kadar az anlasa da, içindeki yoğun yanma ona doğruyu söylediğini söylüyordu.

Homer muayenesini bitirdiğinde sonucu bekledi. Adrenalin savaşa hazırlanmak için vücudunu doldururken nabızı hızla atıyordu. Çünkü onunla her zaman savaşacaktı, asla kaçmayacaktı.

Homer ona, "Git ve bir duş al," diye talimat verdi. "Kendini . Giyin hadi."

Odadan çıkarken Eden'a dönüp bakmadı. Omzunun üzerinden bir kez bile geriye bakmadı. Odayı sessizce terk etti ve Eden'a sanki kendisiyle birlikte küçük bir parçasını da götürmüş gibi hissettirdi.

"Bu tek seferlik bir şeydi, Derin," dedi Homer, içkisine katılmak için kendi bardağına uzanarak. "Bunu biliyorsun, değil mi?"

'Anlamadığım şey, neden bu işi benim halletmeme izin verdiğin. Herkes senin Mya'yı kendi kızından daha çok önemseydiğini düşünürdü.

Homer, "Bütün mesele bu değildi," dedi, bakışları Eden, sözde arkadaş olmak şöyle dursun, nasıl olup da onunla ilişki kurmak istemiş olabileceğini merak ediyordu.

Homer ayağa kalktı. Elinde bardak, yanına oturmak için ilerledi. Eden. "Seninle nasıldı?" diye sordu, odadaki diğerlerinin duymaması sesini alçak tutarak.

Eden'in kalbi biraz hızlandı, ancak o çok Homer'a en ufak bir ipucu bile vermek için duygularını gizlemekte ustaydı. "Ne demek istiyorsun?"

"Ona sert davranmışsın gibi görünüyordu. Çok mücadele etti mi? Nesne çok mu?"

"Beklediğinizden daha fazla değil.

Homer, Eden'ın ruhunun derinliklerine inmeye çalışıyormuşçasına acıyla inceleyen gözleriyle ona bakarken, o da gözünü kırpmadan mahkûmun bakışlarını tuttu.

Eğer Homer bu ilişkiden şüpheleniyorsa, Eden'ın gözlerinde yüzleşmekten kaynaklanan bir panik belirtisi bekliyorsa, başına başka bir şey gelecekti.

Ama bu benim, Homer. Ne zaman adaşıma layık olamayacağım? Dikkatli olmalısın yoksa beni senden daha çok istemeye başlayabilir'.

Ve Eden gülümsedi. Bardağını tekrar ağzına götürürken mahkûmun gözlerinin içine bakmaya cesaret etti ve gülümsedi.

Homer'ın gözleri birkaç dakika onunkileri aradı. Sonra kendi içkisinden bir yudum almadan önce kısa bir nefes vererek güldü. Dalgın dalgın masaya bakarken tadını çıkardı.

"Şimdi bana bunun *gerçekte* ne hakkında olduğunu söyleyecek misin? Eden hâlâ o cevaplara ihtiyaç duyarak sordu. Hâlâ Homer'ın soruları sorarken gözlerinin içine bakmak istiyordu. Çünkü Homer'ın ani kolay, yüzeyin altında hâlâ kaynayan bir şeyler vardı - bunu hissedebiliyordu.

Homer içkisinden bir yudum daha aldı. "Sanırım bir sorunumuz var.

"Ne tür bir sorun?"

"Sadakatsizlik.

Mahkûmun hesapçı gözleri onunkilerle buluştuğunda Eden kendine odadaki diğer mahkûmların pozisyonlarını ve çıkışın nerede olduğunu hatırlattı. İlk düşen Homer olacaktı, camı almasının nedeni de buydu - savunma önlemi olarak - en başta.

"Kimden? Eden sordu.

"Jessie'den.

Eden'in kalbi küt atmaya başladı.

"Arkamdan biriyle görüşüyormuş, Deep.

Eden kendine sakın kalması gerektiğini hatırlattı. Ayrıntılara girmesini beklerken Homer'a sessizce baktı.

"Bize ihanet etti, Deep. Ve bunu yaparak hepimizi riske attı.'

"Bize nasıl ihanet etti?

"Dışarı çıkmaya çalışıyor. Başka bir sıraya geçmeye çalışıyor.'

Gerginlik midesinin çukurunda düğümlendi. "Sen neden bahsediyorsun Homer?

'Kendi içimizde sadakatsizlik yaratmak düşmanımızın en büyük avantajıdır, Derin. Başka bir sıra tarafından hedef alındı. Birisi buraya gelip Jessie'yle göz göze geliyor ve ona daha iyi bir yer öneriyor. Bu sıranın üyelerini kaybetmek bizi zayıf gösterir;

kendimi toparlayamıyormuşum gibi görünmesine neden oluyor. Özellikle bana en yakın olanların sadakati bir kez kırılırsa, burası darbe alır. Tıpkı Cyclops ve burası gibi ele geçiriliriz.

Jessie başka sıradan biriyle görüşüyor.'

Eden kuruyan boğazını rahatlatmak için bir lokma daha devirdi. "Ve bu şüpheleriniz var çünkü?"

"Çünkü onu gördün, Derin. Gözleri yine onunkilere kilitlendi. "O senin gördüğünü bilmiyor ama sen kendi gözlerinle gördün. Bana onu Milton's Row'dan biriyle gördüğünü söylemiştin.

"Milton'ın mı?"

'Bizimkinden sonraki en büyük sıra. Her zaman en üstte Pummel'inki olurdu,

Sonra Cyclops'un yerini aldık. Şimdi Milton bizim için geliyor gibi görünüyor - ve o da onlara yardım ediyor.

'Yani onu cezalandırmam için *bana* mı gönderdin? Bunun Mya ile bir ilgisi yok muydu?

"Onu sana gönderdim çünkü savunmasızsın, dostum. Çünkü bu hafıza kaybı seni savunmasız hale getirdi. Bir doktorla görüşecek. Fırsat. Ona hafızandan bahsetmemin tek nedeni buydu. "Beni *yem* olarak mı kullandın?"

"Sana söyleyemezdim. Sana bir şey söyleyip söylemeyeceğini görmek için içeri gönderdim.

"Mya'nın bundan haberi var mıydı?"

'Sence öyle olmasaydı seni onunla yalnız bırakır mıydı? İşte sadakatının nerede yattığını bilen biri.

Homer biraz daha yaklaşırken elini Eden'in omzuna koydu.

"Onun baş hedefi sen olurdun, Derin," dedi sessizce. 'Seni almak açık bir mesaj gönderirdi. Seni çıkarırlarsa bu sıra biter ve bunu biliyorlar. Bence o senin için geliyor, dostum.'

Eden tekrar kanepeye baktı - kısa bir süre önce oturduğu yerin hayaletine. İnandırıcı bir oyuncuydu ama Homer'dan tiksindiğini saklayacak kadar inandırıcı değildi.

sözde 'birlikte' olduğu dolandırıcı. Dolandırıcılık yapmaya çalışan aktris Hatırlayamadığı bir ilişki yaşadıklarına onu ikna etti ve hiç vakit kaybetmeden onunla banyoda sevişmeye çalıştı.

Onu gitmeye ikna etmeye çalışıyorum. Gitmesi için onu *baştan çıkarmaya* çalışıyorum.

Onu sıranın korumasından uzakta sokaklara çıkarmaya çalışıyorum. Elleri bambaşka bir nedenle bardağını sıkıca kavradı.

Onu, sadakatsizlik edenin *kendisi* olduğuna ikna etmeye çalışıyordu.

"Onu kesinlikle biriyle mi gördüm? Eden onun dikkatini tekrar Homer'a çekerek sordu.

'Bizden birinin haberi olmadan kimse ona yaklaşamaz, Derin. Pek çok kişi şansını denedi. Çok fkeliydin.'

"Bildiğimi biliyor mu?" "Bana söylemiştin.

Ama gerçekti. Bunu hissetmişti. Bu ilk birliktelikleri değildi. Hafıza kaybından önce bile onunla oynuyordu; ona güvenmesi için ikna ediyordu. Belki de ona olan sadakatsizliğiyle dikkatini dağıtarak sıraya olan sadakatsizliğini koruyordu.

"Madem bu kadar eminsiniz, neden şimdiye kadar müdahale etmediniz? Eden sordu.

'çünkü bu sadece benim olana el koymaya çalışan küçük çaplı bir cüce değil, bu büyük çaplı bir savaş. Ve hazırlıklı olmalıyız.

Bazen onları asmak için yeterince ip vermelisin.

Kendilerini. Ama arkanızı kollamanız konusunda sizi uyarıyorum. Dışarıda yeterince şey oluyor.'

"Aynen yle, peki neden şimdi bunu yapıyorlar?

"Elimizdeki şey yüzünden, Deep. Çünkü bir planımız var.'

BÖLÜM OTUZ YEDİ

Eden ancak çalışma odası olarak tanımlanabilecek, bir tür paketleme fabrikası gibi düzenlenmiş masaları inceledi. Bu küçük alanda en az kırk mahkûm çalışıyordu ve masalarının üstü Ekipman.

Homer onu sıraların arasından geçirirken Eden tek kullanımlık kameralar, bakır teller, demir çubuklar ve lehim aletlerinden oluşan yığınlar göz gezdirdi. En büyük ipucu, elektrik çarpmalarına karşı korunmak için kullandıkları lastik eldivenlerdi.

Çünkü Eden tam olarak ne yarattıklarını biliyordu. Kendisi de yeterince yapmıştı. İlkini daha çocukken yapmıştı. tek kullanımlık bir fotoğraf makinesi kullanıyordu, flaşı tetikleyen çift uçlu kapasitör ihtiyacı olan son bileşendi.

Eden Reece EMP yayıcısını gördüğünde tanırdı. Tıpkı orada olduğu gibi birkaç basit aletle herkesin bir tane yapabileceğini bildiği gibi. Ve bu aletleri güneydeki gibi bir yerleşim bölgesinde bulmak kolaydı, tabii eğer çöp karıştırmak için yeterli zamanınız varsa.

'Görünüşe göre sıramızın yanması ve buraya düşmemiz bizim lehimize mükemmel bir şekilde çalıştı. Ve hepsi senin sayende oldu,' dedi Homer.

Bakışları Eden'in bulabildiğinden bir saniye daha uzun kaldı. Ta ki dolandırıcı tekrar ayrılıp masalar arasındaki yolculuğuna devam edene kadar.

Homer, "Kiklops aylardır ekibini bu proje üzerinde çalıştırıyor," diye ekledi.

"Ne projesi?

"Beynimizdeki çipleri devre dışı bırakmak için.

Homer yoluna devam ederken Eden aniden durdu. Etrafında birikmiş olan mekanizmalara baktı.

'Benimle dalga mı geçiyorsun? Ve onları patlatma riskini mi alıyorsun? Homer'ın arkasından seslendi. 'Yetkililerin senin için o düğmeye basmasına gerek kalmadan kendi kafanı uçurmak mı? Basit bir EMP bunu yapabilseydi, bunu düşüneceklerini ve hesaba katacaklarını düşünmüyor musunuz? Bunlar telefonunuzu, belki birkaç makineyi devre dışı bırakırdı...'

"Bunu biliyorsun. Ben de biliyorum. Homer durdu ve yüzünü ona döndü. "Duyduğuma göre Kiklops da bu süreçte birkaç kafa kaybettikten sonra bunu öğrenmiş," dedi sırtarak. 'Ama bu bizi durdurmuyor Şimdi bunu avantajımıza

kullanıyoruz.' "Ne için?

"Asker çocuklar için, dostum. Arkasında saklanan tüm o piçler için üniformalar ve silahlar. Ne diyebilirim ki? Ben eski kafalıyım. Bölgemize girmek istiyorlarsa, erkek gibi savaşacaklar - teke tek. bir.'

"Ekipmanlarını devre dışı mı bırakacaksınız?

'Ne yazık ki onları tek seferde alt edecek kadar büyük bir şeyimiz yok, ancak sahip olduğumuz bir avantaj, insanların yanında üçüncü türler kadar gardlarını almamaları. Bu da bizim onlardan daha fazla yaklaşabileceğimiz anlamına geliyor.

"Onları teker teker avlamak istiyorsun.

Homer daha geniş bir sırtışla, 'Bir pusula,' dedi. 'Onlar buraya gelmeden yollarını keseceğiz. Kıyamet günü öyle ya da böyle gelecek. Ya onların bizi sandığı önemsiz hamamböcekleri gibi öleceğiz ya da bu süreçte indirebildiğimiz kadarını indireceğiz. Hepimiz onlara karşı. Tüm o askerler, tüm o *CEO'lar*,' dedi,

"Tıpkı kardeşini öldüren gibi. Hepsinin yandığını göreceğiz. Ve kaosu ortasında Malloy, Tao ve bölgemizdeki diğer tüm kokuşmuş üçüncü türlerin peşine düşeceğiz.

"Böyle devam ederseniz yetkililer burayı bombalayacak.

"Malloy'u istiyorlarsa hayır," dedi Homer sırtarak. 'Ve eğer istemezlerse, bana çok eğlenceli bir çıkış yolu gibi geliyor.

OTUZ SEKİZİNCİ BÖLÜM

Caitlin'in bacakları, dirseklerini masaya dayamış, birbirine kenetlenmiş parmaklarını ağzına götürmüş uzaklara bakan Kane'in gözlerindeki ciddiyet karşısında güçsüzleşti.

"Kane?" diye sordu ona katılmak için adım atarken.

Kane'in lacivert gözleri onunkilerle buluştu ve kalbi hızla başladı.

'Benimle konuşmak istediğin mesajını aldım,' dedi. "Lütfen bana daha fazla kötü haber olmadığını söyle.

'Jessie'nin nerede olduğunu bulmamızın bir yolu var.

Eden, meleklerle henüz savaşa girmek zorunda kalmadan onları elde edebilir. "Henüz" kelimesinin altını çiziyorum.

Ellerini masanın koyarken elini onunkinin üzerine koymak için uzandı.

"Ama bu *iyi* bir haber.

O da karşılık verdi ve onu biraz fazla sıkı kavrarken parmaklarını birbirine geçirdi.

"Ama başka bir ama daha var," dedi, artık onu çok iyi okuyabiliyordu.

'Torren'i güvenli bir yere çağırabilirim. Parlamento'nun geri kalanı nereye gittiğini bilmeden onu orada tutabiliriz.

"Çağırarak" derken neyi kastediyorsun?

'Bir dakika nerede olursa olsun, bir dakika sonra parmaklıklar ardında'.

"Bir büyü.

Başını salladı.

'Sanırım bu konuda mutlu olmayacak,' dedi. "Onu gönüllü olarak konuşturmaya çalışacağım. Deneyeceğim ve onu vazgeçmeye ikna et.'

'Ve eğer değilse, onu gölge gibi okuyabilirim. Kane, bu mükemmel.'

'Caitlin, ilk tanıştığımız zamanki kadar güçlü olmadığını hatırlamalısın. Ruhunun etrafındaki koruma çoktan kalktı. Senin de bildiğin gibi, benimle olan yakınlığın yüzünden zayıfladın. Artık tam olarak bekâr değilsin.'

'Ama hala okuyabiliyorum. Bunu Jessie ile biliyoruz.

O da senin yapmanı *istiyordu*. Bu Torren, Caitlin. O sıradan bir melek değil. Ve senin oraya zorla girmene en hafif tabirle biraz bozulacaktır - özellikle de sahip olduğu melek sırlarıyla.

'Ve bu sırlar arasında Eden ve Honey'e nasıl yardım edeceğimiz de olabilir. Kane, bunu yapmak zorundayım. Hala yeterince güçlüyüm. Biliyorum. Ben.'

"Her daha fazla açığa çıkmış bir ruhla.

Caitlin onun uzun bakışlarını aradı. 'Bir şey olup olmadığını anlayacağım

Yanlış,' diye onu temin etti. 'Böyle bir şey olursa geri çekilirim. Onun elini sıktı. Onlar bizim dostlarımız, Kane. Ve onlar bizim için çok önemli. bunu .'

"Hâlâ hayatta olup olmadıklarını bile bilmiyoruz. "Bunu yapmak *zorundayız*.

Acı dolu birkaç dakikalık sessizlikten sonra, tekrar onun bakışlarıyla buluştu.

"Shiver'ın bana bunun sonuna kadar gidemeyeceğin konusunda söylediklerini sana anlattım," dedi. 'Ya o tünelde seni ondan gerçekten kurtarmasaydım...'

Adamın endişesi anlam kazandıkça kalbi biraz daha hızlı çarpmaya başladı. "Hiçbirimiz bizi neyin beklediğini bilmiyoruz," diye hatırlattı ona,

elini daha sıkı tutarak. "Bir keresinde bana ne demiştin: cesur olmanın korkmamakla değil, korktuğumuz şeyle yüzleşmekle ilgili olduğunu mu? Hepimiz korkuyoruz, Kane. İşte bu yüzden Gidiyorum.'

'Torren'i çağırarak benim bile daha önce geçmediğim bir çizgiyi aşmış olacağımı da kabul etmeliyiz. Ben usta bir vampirim. Bunu yaparak meleklerle savaş ilan etmiş ol. türüm adına. Türümün tamamı ile onlarınki arasında savaş ilan edeceğim. Bundan geri dönüş olmayacak. Bunu mümkün olan en kötü zamanda başlatmış olacağız.

'Ya da belki de bu sahip olabileceğimiz tek zamandır. Sahip olabileceğimiz tek şans. Biz bir takımız. Hepimiz bu işte beraberiz. Ve kimseyi geride bırakmayız. Bunu yapabilirim. Söz veriyorum.'

Bakışlarını tekrar yere indirdi.

"Kane? Yüzünün yan tarafını avuçlamak için uzandı. "Bana söylemediğin başka ne var?

"Bu celp çok özel bir şeyi içeriyor. Kimsenin bir daha böyle bir şey yaşamamasını sağlamak için önleyici bir tedbir olarak uygulanan bir şey. devam etmek için cazip.' "Devam

et.

"Bir meleği çağırmak için sevdiğiniz birinin kalbini feda etmeniz gerekir. Yanındaki sandalyenin koltuğuna uzandı ve tahta kutuyu masanın üzerine koydu.

Tahta bir kutu, hemen tanıdı.

"Ah, kahretsin," diye mırıldandı nefesinin altında. Hemen adamın elini tekrar sıktı.

Arana'nın kalbi. Ama Kane, tüm bunlar sona erdiğinde onu ailenin mezarına gömecektin'.

"O zaman sanırım onun küllerini de onlarla birlikte gömeceğim. O bir gülümseme pırıltısı sundu ama gözlerine asla ulaşamadı. "Bana bunu yapmamı söylerdi, Caitlin.

Jessie ve Eden'dan hoşlanıyordu ama Arana şu anda meleklerle sopa göstermek isterdi. Onlardan daha çok nefret ediyordu. daha fazla.'

OTUZ DOKUZUNCU BÖLÜM

Eden yatak odasının penceresinde durmuş, sırtı ona dönük bir şekilde parmaklıkların arasından karşıdaki tuğla duvara bakıyordu.

Gece esintisi siyah saçlarının arasından süzülüyor, yanında tuttuğu sigaranın dumanını savurup dağıtıyordu.

Homer onu mutfakta, herkesin duyamayacağı bir yere götürmüştü.

"Eee?" diye sordu Homer. "Ne oldu? İşe yaradı mı, yaramadı mı?

"Onu tek parça halinde geri getirdi.

"Evet, ama *işe yaradı* mı?

"Bazı ikna edici işaretlerle geri geldi.

anlamıyorum. Etrafta gizlice dolaşmalarını istediğini sanıyordum, böylece yakalayabilirsin. Bunu neden ?"

'Torren ile anlaşma yaptığınız için siz de bunun bir parçasısınız,' Homer ona hoşuna gitmeyecek kadar sert bir şekilde hatırlatmıştı, gözleri karanlık bir şekilde parlıyor. 'Ve bu işi düzgün bir şekilde yürüteceğine güvenebileceğim tek kadın sensin. Bu demek değil ki beni sorgula.'

Her zamanki gibi, elverişli olmaktan başka bir şey değildi. Planın işe yaraması için Homer'ın Eden'in etrafındaki ağı küçük tutması gerekiyordu. Sıradan çıkmayı başaran birkaç kişi çoktan birkaç sıraya dağılmıştı. Yakın çevrede Eden'in gerçekte kim olduğunu bilenler ölmüştü - geriye Eden kalmıştı.

Buna dayanarak, Homer'ın ona itiraf etmek istediğinden daha fazla ihtiyacı olduğunu biliyordu - eğer isterse ona bu konuda meydan okuyabilirdi. Ama Homer bunu en fazla birkaç gün daha uzatabilirdi. Durumunu bunun ötesinde düşünmek zorundaydı.

Ayrıca, Eden Reece'in daha eğlenceli olduğunu kanıtlıyordu. tahmin etmişti. Ondan hoşlanmaması, hiçbir zaman hoşlanmamış olması ne kadar aşağılayıcı ve sinir bozucu olsa da, bu durumu daha da Bu arada, sonunda ona nasıl acı çektireceğini bilmek daha da eğlenceliydi.

"Ama gerekiyorsa, ona iltica etmeye çalıştığını söyledim.

"Ne? Neden?"

Onu yanımıza alıyoruz, unuttun mu? Reece bizim ona güvendiğimize ne kadar inanırsa, o da bize o kadar güvenir ve Reece'e o kadar az güvenir. Bu şekilde onun için daha çok çalışmak zorunda kalacak - ve ne kadar çok çalışırsa, işleri berbat etme olasılığı da o kadar artacak. Kendi ipini kendisi bağlıyor.

"İçine attıracaksın, seni hasta piç," diye ilan etti zevkle. "Ve bu süreçte kendini de içine atacaksın.

Homer, ona Pummel'i hatırlatan bir şekilde purosundan birkaç duman halkası üflemişti. Bunda bir güvenlik vardı. aşinalık - güvence.

'Hiçbir erkek oyuna gelmekten hoşlanmaz, Mya. Bunu sen daha iyi bilirsin.

Herhangi biri. İyi biri olsun ya da olmasın. Dolandırıcı ya da değil. Bu çocukta hiç değilse gurur var. Bir kaltağın kendisini kalın kafalı sanmasından hoşlanmayacaktır.

Şu anda olduğu kadar savunmasız hissederken değil. İşte bu noktada sen devreye giriyorsun. Onun dayanağı olduğunuzdan emin olun. Buna ihtiyacı olacak.'

"Neden?"

"Çünkü bir sonraki aşamanın zamanı geldi, Mya. Ve bu bir öncekinden çok daha eğlenceli olacak.

Mya kapıyı kapattı.

Eden omzunun üzerinden ona doğru bir bakış atmanın ötesinde ürkmedi. Sigarasını tekrar dudaklarına götürerek tekrar önüne baktı.

Bakışları adamın kot pantolonlu kışına takıldı - en az geri kalanı kadar sert, biçimli ve güçlüydü. Bunu keşfederken, aynı zamanda

onda bir kenar keşfetti. Her şeyin altında, onlara ait olan birinin kenarını.

Eğer gerçek bir dolandırıcı olsaydı, çok zorlu biri olurdu.

Pummel'in koğuşunda bulunduğu süre boyunca onu kenardan yeterince izlemişti. Tatum'un onu avucunun içine aldığı ve başka hiç kimsenin ona yaklaşmadığı bir zaman.

Jessie'den başka kimse.

Ama sadece o istediği . Çünkü Eden, açıkça görüldüğü gibi, sonunda her zaman istediğini elde eden türden bir adamdı.

Ve ona da sahip olabilirdi. Onunla konuşmak için çatıya çıktığı o ilk saniyeden itibaren ona sahip olabilirdi.

Bal tuzağı olmasına rağmen, eğer ona biraz ilgi gösterseydi, diğerlerinin geri çekilmesini sağlardı. Ama Eden yapmamıştı. O

onu çevirdi. Onu *cüret* etmişti.

Yalanlar ya da koşullar olmasaydı şimdi ona iki kez bile bakmazdı. Onun için fazla iyi olduğunu ya da onun kendisi için yeterince iyi olmadığını düşünüyordu. Hepsi onun kendileri için yeterince iyi olmadığını düşünüyordu. Eski güzel Mya: daha iyisi gelene kadar hızlı bir sevişme için kullanışlıydı ve daha fazlası değildi.

Jessie gibi bir şey.

Ve şimdi ona bunun acısını çektirecekti. Şimdilik, o onundu. Anlaşma buydu. Homer'la anlaşma yapmadan önce Torren'e istediği şeyin bu olduğunu söylemişti. Bu onun ödemesiydi.

Bu arada Eden'la ne isterse yapmak onun için bir ödeme, bir ödüldü.

Aralarındaki mesafeyi kapatan Mya, elini Mya'nın sırtında gezdirdikten sonra sağındaki duvara yaslanıp ona baktı.

Yine, kız ona dokunduğunda bile irkilmemişti. Bunun yerine sağ kolunu pencerenin çerçevesine dayamış, pazularını ve ön kolunu sanki kasıtlı olarak onunla alay ediyormuş gibi bükmişti.

Uzanıp adamın sol elindeki sigarayı aldı ve bir nefes çektikten sonra ona geri verdi.

Adamın bakışlarıyla karşılaştığında, ender rastlanan bir şekilde karnının döndüğünü hissetti. Şimdi ona farklı bakıyordu - daha az Kaybolmuştu. Ve kendini nasıl yerde bulmuş olursa olsun, elinde şu vardı

Gözlerinde herkesin üzerinde süründüğünü gördüğü daha koyu bir gölge vardı.

sonunda o yerde. Gözlerinin önünde şekillenmekte olduğunu gördüğü şeyin heyecanıyla nabızı biraz hızlandı.

Ya Homer onun içine ihanet duygusunu başarıyla yerleştirmişti ya da Jessie'yle aralarında gerçekten bir şeyler olmuştu.

Onu, ruhunun kucaklamaya isteksiz olduğu tarafına biraz daha yaklaştıran bir şey.

Ama o ruh artık onundu. Ve Eden Reece çoktan kendi kırılma noktasının eşiğine gelmişti. Her şeye ihtiyacı vardı.

hayatındaki güzellikler silinip .

"Gergin görünüyorsun,
bebeğim.

Cevap vermedi, bakışları düşünceli bir şekilde ileride sabit kaldı.

Homer bana seni de işin içine kattığını söyledi. Sana anlattığı şey Jessie.'

Koyu renk gözleri onunkilerle buluştu.

'Sana çok erken, çok fazla şey söylemekten endişe ediyordu. Kafası allak olmuş. Seni sadece yem olarak kullandı çünkü başka seçeneği yoktu. Bunu sadece bizim olanı korumak için yapıyor. Seni korumak için.'

'Homer'ın Küresel Konsey'in ordusunu ele geçirme planından da haberiniz var mı? Malloy ve Tao'nun peşinden gitmek için?

'Arkasına yaslanıp hiçbir şey yapmayacak. Ve ne de Sen.' Onunla pencerenin arasına girdi. "Düşünsene," dedi, aralarındaki boşluğu kapatırken, "Homer'ın bu planıyla, Billy'nize yaptıklarından dolayı o piçlerin her birini geri alabilirsiniz. Bildiğimiz Derin olabilirsin: Kimseden bir bok Derin.

Elini göğsünde, tişörtünün altında gezdirdi ve mükemmel şekilde bilenmiş karın kaslarının her sert kıvrımını keşfetti.

"Lafı açılmışken," diye ekledi. "Sana bir şey söyledi mi?" "Kim?"
"Jessie.

Sigarayı ona geri vermeden önce bir nefes daha çekti. "Ne gibi?

Emici duman bulutunun vücuduna nüfuz etmesine izin verdi.
görevine odaklanmaya çalıştı. "Seni bu sıranın dışına çıkarmaya çalışmak gibi.

"Konuşacak havada değildim.

Diğer elini de masaj yapmak için bacaklarının arasına kaydırđı. 'Anlat bakalım. Tüm iğrenç küçük ayrıntıları ne kadar sevdiğimi bilirsin.

Homer ondan kontrol etmesini istemişti. Onu konuşturabilir mi bakmasını istemişti.

'Onu çok halde bırakmış olamazsın. Şu anda Homer'la birlikte.

Onun gözlerini aradı, bir tepki pırıltısı aradı - bir kızgınlık, kıskançlık ya da endişe belirtisi.

Ama hiçbir şey yoktu.

Avucunun altında bir kıpırtı bile yoktu.

"İki kez sormasına da gerek kalmadı," diye ekledi Mya. 'Ona yaptığın o ön sevişme yüzünden olmalı. Tatlı ve masum kartını mı oynadı? Bu konuda iyidir.

Sinir bozucu bir şekilde, hala tepki yok.

Sol eliyle hafifçe çenesini kavrayıp gözlerinin içine bakabilmek için yukarı doğru eğerken onun yerine düzenli bir duman daha çıkardı. "Sana güvenebilir miyim, Mya?

"Bana güvenebileceğini biliyorsun bebeğim," dedi, gözlerinin içine bakarak. 'Sana her zaman güvenebileceğim Tatlım. O dövmenin anlamı bu, Deep. Bunu yaptırdın *çünkü* güvenimizin.'

'O zaman neden yalnızken bile bana Derin diyorsun? Neden bana hiç gerçek adımla hitap etmiyorsun?'

Planlanmamış tepkisiyle kendisini bile etkiledi.

Çünkü bundan nefret ediyorsun, Derin. Sana asla hitap etmememi söylemiştin. Kardeşinin öldüğü gün Eden olmayı bıraktığını söylemiştin.

Kapıya doğru baktı.

Homer'ın gelmesine çok kalmamıştı ama sinir bozucu bir şekilde yine sadece bir semi getirebildi.

"Onun yerine sırtımı örtmeye ne dersin?

Bakışlarını tekrar onunkilere çevirdi. "Ne için?"

"Jessie ile konuşmaya gittiğim zaman için.

Bu, onun gitmesini beklediği yön değildi. "Onunla neden konuşmak istiyorsun?

"Homer bize ihanet edip etmediğini bilmek istiyor. "Bize kazık atıp atmadığını bilmek istiyorum.

Sigarayı dudaklarına götürüp onu bir tane daha içmeye davet ederken gözleri o ana kadar gördüğünden daha karanlık bir şekilde parlıyordu
Nefes al.

Ve öyle yaptı, dudakları şimdiye kadar gördüğü en ince ama en seksi gülümsemeye dönüşürken bakışları tüm zaman boyunca onunkilerden ayrılmadı.

Midesi Homer'ın planının zaten işe yarıyordu: Eden Jessie'den kuşkulananmakla kalmıyor, onun kendisini oynaması üzerine harekete geçmeye de hazırды. Salondaki asabi halini gördükten sonra şaşırmaması gerektiğini biliyordu ama Homer onun çok hızlı hareket etmesini istemezdi. Kıyamet kopmadan önce oynayabilecekleri en azından bir gün kadar daha zamanları vardı. Ordu oraya gidiyor.

Hepsinden önemlisi Eden'ın Jessie'yi öldürme riskini göze alamazlardı. Yine de onun kanına ihtiyaçları olacaktı. Ve Homer hala onu terk etmek istiyordu.

Eden'ı gözleri önünde öldürdükten sonra kendi kederine gömüldü. Torren onun ölmemesi için özel talimatlar vermişti. Torren Jessie'nin ölmemesi için *ona* özel talimatlar vermişti.

'Bunu Homer'ın önünden geçirmeliyiz,' dedi.

Her an orada olabilirdi. Biraz daha oyalanması gerekiyordu.

Neden? Ben onun ikinci adamıyım, değil mi? Homer cevap istiyor, ben de ona cevapları getireceğim. Bunun için daha sonra bana teşekkür edeceğini biliyorsun. Bu onun olduğu kadar benim de sıram. Onu korumak benim görevim, değil mi?' Tutuşu çenesini sıktı. 'Eğer o kaltak da Homer gibi benimle oynamaya çalışıyorsa ve sen de öyle olduğunu düşünüyorsan, o zaman bu kişisel bir mesele haline gelir. Beni koruyacak mısın, korumayacak mısın?

Gözlerinin ardındaki kızgınlığın gerçekliğine rağmen, bunun Jessie'yle aralarında hazırlanmış bir şey olabileceğini bilerek ihtiyatla bakışlarını aradı. Homer'ın düşündüğünün aksine Eden neler olup bittiğinin çoktan farkında . Kaçışlarını çoktan planlamış olabilirlerdi ve o *da* bunun gerçekleşmesine yardım ediyor olabilirdi.

Kapı çalındı. Kalbi rahatlayarak yerinden fırladı. Homer kapıyı yarıya kadar açtı. "Deep, senin için bir işim var.

KIRKINCI BÖLÜM

İndikleri tahta basamaklar az ışıklı ve dardı. Her basamak Jessie'nin ve onu aşağıya indiren iki mahkûmun ağırlığı altında gıcırdıyordu.

Karanlık ve küflü kiler rutubet ve küf kokuyordu. Odanın ortasındaki spot ışığının altındaki lekeli yatağı görünce kalbi küt küt atmaya başladı, ağırlaşan bacaklarına kan hücum ederken sersemlemişti.

Bir mahkûmdan diğerine baktı. İkisi de onunla göz teması kurmadı.

Sessizlikleri talimat aldıklarını doğruluyordu - Homer'ın iki onu almaya gönderirken salonun diğer ucundan ona sırtımasından da bunu çıkarmıştı.

Yatağa, yatağın arkasındaki karartılmış pencerelere baktı.

Bu üç numaralı testti. Bu Homer'ın planının bir sonraki kısmıydı. İlki onu Eden'la göz önünde yalnız bırakmaktı. Sonra onu odasında onunla yalnız bırakmaktı. Şimdi de bu vardı.

Bu her .

Yatak derisini ürperti ve onu iliklerine kadar soğuttu.

Pummel'in yönetimi altında geçirdiği elli yıl boyunca tanık olduğu ve duyduğu şeylere dair yüzlerce anının ortasında kafasında olasılıklar uçuşuyordu. İğrenç, ahlaksız, acımasız, zalimce şeyler ya ceza ya da eğlence başlığı altında yer alıyordu. Bu

Örneğin, onun durumunda, Homer'ın her ikisi için de sebebi vardı. Ve yatak, hiç şüphesiz, ana destektir.

Ellerini kalçalarının iki yanında yumruk yaptı. Homer'ın onu tavan arasına bağladığı sırada savurduğu tehditler zihninde canlandı. Zorla şiltenin üzerine yatırılma, mahkûmlar onu kullanıp taciz ederken çaresizce yatma hayalleri - hatta belki de Homer onu itaat etmeye ikna etmek için bunu kullanmak isterse Eden buna tanık oluyordu ya da onların arasındaydı.

Odanın köşeleri daha da karanlığa gömüldü. Olduğu yerde tökezleyecek kadar sallandı. Her iki mahkûm da irkildi ve ona baktı, ama ayağa kalktı; bayılmamak için kendine yalvardı.

Bu üçüncü testin A kısmıydı: orada beklemeye bırakılmak. Bir sonraki adımın ne olacağını düşünmeye bırakılmak. Kaçmaya cesaret etmek.

İlerideki pencerelere baktı. Odadaki soğukluk ona camların tek camlı olduğunu söylüyordu. Ve bu tür camları kırmak kolaydı. Onun için bu zahmetsizdi.

Camın ötesinde Blackthorn vardı. Camın ötesinde arkadaşları vardı. Camın ötesinde ona yaşatılacak acı, aşağılanma, alçalma ve ahlaksızlıktan kaçış vardı.

Ama bu duvarların içinde Eden vardı. Bu duvarların içinde sevdiği adam vardı. Kolayca çekip gidebilecek ve onu terk edebilecekken ona yardım etmek için Pummel'in sırasında kalan adam. Eğer kaçarsa onun yerine acı çekecek olan adam. Eğer onu terk ederse.

Ayak sesleri arkasındaki merdivenlerde .

Tanımadığı bir başka mahkûm gitti, onu Mya ve ardından Homer izledi.

Ancak arkalarından gelen dördüncü ayak sesi yankılandığında, oda yeniden dengesiz bir şekilde sallanmaya başladı.

Eden yavaş, amaçlı ve hesaplı adımlarla aşağı indi.

Geçmişte pek çok kez kalbi sevinçten yerinden fırlayacaktı. Onu görmek bile her şeyin gireceğini anlaması için yeterliydi. Şimdi onun neden orada olduğu ihtimali, içini en derin dehşet duygusuyla dolduruyordu. Katılımcı ya da Hangisinin daha kötü olacağını bilmiyordu.

Nihayetinde Jessie'ye başına gelecekleri hatırlatmak için orada olduğuna şüphe yoktu.

Ya da burasıydı. Burası Homer'ın onu onun önünde katledeceği yeri. İşte o an buydu. Homer'ın diğerlerini de takviye olarak oraya göndermesinin nedeni buydu.

Pummel'in Toby'yi öldürdüğü düşünceleri kâbus gibi üzerine çöktü. Ne kadar çabuk olmuştu - bıçak boğazını kesmişti. Arkadaşı - dünyada sahip olduğu tek insan - gözlerinin önünde kan kaybından ölüyordu.

Homer bunu o kadar çabuk ya da o kadar basit yapmayacaktı.

Bir keresinde Homeros'un bir düşmanını, arkasından gelen bıçağı fark edemeyecek kadar dikkati dağılmış bir halde cinsel eylemin ortasındaiken öldürmekle övündüğünü duymuştu. Bu Homer için son nokta olabilirdi: katletmek

Eden ona ihanet ederken - bunun anısı Homeros'un planladığı acının sadece başlangıcı olacaktı.

Eden'a ölmek üzere olduğunu haykırmak istiyordu. Eden'ın kendi gözleriyle görmesi için Homer'ı harekete geçirmek istiyordu.

Ama Homer o kadar aptal değildi. Homer buna güler geçerdi, muhtemelen onunla dalga geçerken Eden'ın sırtını sıvazlardı kaçma girişimi.

Eden'ın ölüm fermanı olacak nafil bir girişim.

Eden'ın gözleri onunkilere kilitlendiğinde, kalmış olabilecek tüm umutları buharlaştı. Odasında gördüğü Cennet'in pırıltısı yine kaybolmuştu. Sanki daha önce hiç bir atılımdı. Sanki paylaştıkları o samimiyet anı yokmuş, hafızasından silinmiş gibiydi. Şimdi mesafeli olmaktan da öte, kopuk görünüyordu.

Eden ona *hiç ama hiç* o zamanki gibi bakmamıştı. Reddetmek ya da kayıtsız kalmak bile güvensizlikle başa çıkmaktan daha kolaydı, Hatta gözlerini onunkilere dikmiş, dişlerinin arasındaki kibrit çöpüyle oynarken gördüğü nefret: nane yerine geçen ona kim olduğunu hatırlattı.

Homer'ın ona ne söylediğini merak ederken kalbi tekledi. Eden'ın banyoda ona teklifini değerlendireceğini söylemesiyle şimdi arasında ne olmuştu?

Jessie bıçak sırtında dengede duruyordu, onlar yanından geçip giderken ciğerlerindeki hava sıkılmıştı.

Homer odanın sol tarafındaki kapıya doğru yürüdü ve geri kaydırırken kapı metal rayında tıkırdadı.

Mahkûmlar birer kolundan tutarak onu odaya götürdüler. Oda'nın ortasında ağzı tıkalı bir kadın diz çökmüştü.

Adamın sarı saçları spot ışıklarının etkisiyle neredeyse bir hale gibi parlıyordu. Elleri arkadan bağlanmış, ayak bilekleri birbirine sabitlenmişti.

Çok yaşlı olamazdı, belki yirmili yaşların başındaydı. O şimdiden şiddetli bir dayak yemiş gibi . Yüzündeki morlukların canlılığına ve yara dokusuna bakılırsa bu birkaç gün önce olmuştu.

Onu Pummel'in sırasından tanıyamadı. Dolandırıcı olup olmadığını anlamak için kolunu göremedi.

Homer, yanına yaklaşan Eden'a, "Bu Dominic," diye seslendi.

Jessie göz ucuyla Mya'nın ona bir bakış attığını gördü, mahkûmun gözlerindeki kötü niyetli parıltı bunun bir sonraki Homer'ın korkunç planının bir aşaması.

Ya da bilinen adıyla "Dom". Dom ve kız kardeşi buradan çok uzak olmayan bir dükkân işletiyorlar. İş Pummel'den kiralamışlar. Bir yandan da kâr ettiklerini öğrendiğinde, bununla ilgilenmemiz için bizi gönderdi. O zaman halletmemize yardım etmişsiniz. O zamandan beri iltica etmeye çalıştığını duydum.

Adamın mavi gözleri parladı.

Homer, Eden'in omzunun üzerinden bakan bakışlarıyla buluşarak, "Her şeyin sona erdiğini düşünen insanlar çılgına dönmeye başladı," dedi. 'Biz

bununla başa çıkmak zorunda yoksa çok daha fazlası firar edecek. İkimiz de bunun nihayetinde sayıca güçle ilgili olacağını biliyoruz. Bizim olanı korumamız gerekiyor. İşte bu yüzden bu tür davranışlar olmadan da yapabiliriz.

Dom'un şakaklarından boncuk boncuk ter damlıyordu.

Jessie gözlerini onun titreyişlerine, kesik kesik nefes alışlarına kapadı. ağzının arkasına saklandı ve geleceğini bildiği şeyin dehşetini engellemeye çalıştı.

'Bu senin liderlik rolünle ilgili, Deep. Bu, buradakilerin senin benim ikinci komutanım olduğunu bilmeleriyle ilgili. Eğer bana bir şey olursa, seni ciddiye alabilmeliler, aksi takdirde başkası bu görevi üstlenecektir.

Gözlerini açtığında Homer'ın Eden'a altı inçlik bağırsak deşme bıçağını uzattığını gördü.

Bacakları neredeyse çekiliyordu.

Bu B kısmıydı: Eden'in masum bir adamı katletmesine izin verip vermeyeceğini görmek için. Masum bir adamın Eden'in yerine ölmesi için masum bir adam.

Homer onun bakışlarıyla buluşmak için omzunun üzerinden bakarken, kadın sessizce ve nafile bir şekilde mahkûma yalvarırken başını gölgelerin arasında salladı.

Kadının umutsuzluk hissini daha da arttırmak için, dikkatini Eden'a vermeden önce ona bir göz kırptı.

Ve Eden'in idamına neden olmamak için tek bir seçeneği olduğunu biliyordu: Eldiveni Eden'a teslim etmek. Karakterinin gücünün, on yıllık hafızası gitmiş olsun ya da olmasın, Homer'ın zehirli etkisi olsun ya da olmasın, kazanacağını ummak - Eden'ının hala orada olduğunu.

Tüm bunların altında hâlâ sevdiği, saygı duyduğu, hayranlık duyduğu adamdı. Doğru seçimler yapmak için çabalayan. Eden kendini defalarca imkansız durumlardan kurtarabildi.

Eden bıçağı kabul ettiğinde kalbi hızla çarpmaya başladı.

Tüm gücüyle Homer'ın içini görmesini, onun yerine uzanıp boğazını kesmesini istedi. Bir saniye sonra her iki yanındaki iki mahkûmu da indirecekti.

Eden'in üçüncüyle bir sorunu olmazdı. Ve sonra Mya'yı halledecekti.

"Seyircilerden kurtul," dedi Eden, sesi alçaktı.

Özellikle onu mu kastettiğini bilmiyordu.

"Bunu görmek istiyorum Eden," diye yanıtladı Homer.

Eden omzunun üzerinden ona baktı, gözlerindeki karanlık onu bile dehşete düşürmüştü. 'Kanıtları göreceksin yakında.'

Odaya sessizlik çöktü.

Eden'in ne zaman tartışmaya açık olmadığını biliyordu. Görünüşe göre Homer da biliyordu.

O zamandan beri ilk kez sıralamanın değiştiğini görüyordu. Oraya gitmişti. Bu Eden'in bir emriydi - ve onu şaşırtan bir şekilde Homer kabul etti.

Mahkûmlar kollarının üst kısmını tutmuşlardı. Onu sürgülü kapıdan geri götürdüklerinde, saldırmak ve savunmasını yapmak istedi. Eden. Ama bunun kendi elinde olmadığını biliyordu.

Bu sefer Eden kendini affettirmek zorundaydı.

Kapı bir gümbürtüyle kapandı ve onu kapının ardında kendi şeytanlarıyla yüzleşmeye bıraktı.

KIRK BİRİNCİ BÖLÜM

Bıçağın sapını kalçasında gevşekçe tutan Eden, Dom'dan birkaç adım ötede tek dizinin üzerine çömeldi. Homer oraya varmadan önce Eden'a durum hakkında bilgi vermişti. Oraya vardıklarında yaptıkları konuşma tamamen Dom'un yararına olmuştu.

Homer'ın talimatı basitti: Ona bir ibret olsun. Sadakatin her şeyden daha önemli olduğu kritik bir zamanda onlara ihanet etmeyi düşünen herkese bir mesaj olarak mağazanın dışına asılacaktı.

Homer ona Jessie'nin varlığının nedeninin de bu olduğunu söylemişti: ona hainlere ne olduğunu hatırlatmak.

Bu bir sonraki aşamaydı: Homer ondan bir itiraf istiyordu. Eden'ın bu itirafı almasını istiyordu. Onu kandırarak, döverek - Homer ona oyunun açık olduğunu söylemişti.

Eden'a göre jüri hâlâ kararını vermemişti. Homer da Mya gibi ikna edici bir dava ortaya koymuştu ama ona doğrudan sorduğunda gözlerinin içine bakacaktı. Bunu yapmayı planlamıştı.

Homer onu bu konuda çağırmadan önce tam olarak bunu yapmıştı.

Kesin olan bir şey vardı: Bu, ona yalan söyleme konusunda iki kez düşünmesine neden olacaktı.

Dom'un işini çabucak bitirebilirdi. Çoktan oradan çıkıp görevinin başına dönmüş olabilirdi. Ama Dom geçmişine dair başka bir içgörüydü. Dom'un da istediği cevaplar vardı.

Eden Dom'un ağızını açtığında mavi gözleri parladı, nefesleri hâlâ düzensizdi. Yüzünün durumunun önceki karşılaşmalarının bir kanıtı olduğu düşünülürken bu pek de şaşırtıcı değildi.

"Beni tanıdın mı? Eden sordu. Dom

başıyla onayladı.

"Homer ve Pummel ile sizi ziyarete mi geldim?

Dom tekrar başını salladı, gözleri soru karşısında şaşkınlıktan biraz kısılmıştı.

Bir parçası Dom'un aksini iddia edeceğini ummuştu. Nedenini bilmiyordu.

Dom endişeyle kapıya baktı, titriyordu.

Eden'a baktı. "Onun için geri döndüklerini biliyor musun?" dedi, sesindeki titreme bedenindekiyle eşleşiyordu. "Homer onun için geri geldi. İlk seferinde yapmak için geldikleri şeyi bitirdi.

"Kim için geri geldi?

Jem. Kız kardeşim. Biliyor muydun? Bu da planın bir parçası mıydı? Bizimle tatlı dille konuştun, bize sözler verdin, Pummel'in gözüne girdin ve sonra onun için geri gelmelerine izin mi verdin? Sana güvenmişti. Söylediklerine inandı.'

Çocuk mantıklı konuşuyormuş gibi konuşuyordu. Eden bunun aksini açıklayamayacağını biliyordu. "Ne dedim ben?

Onu rahat bırakmalarını sağlayacağını.

"Peki bunu neden söyledim?

Dom, Eden'in sorularına devam etmesi karşısında şaşkınlıkla kaşlarını çattı. "Bilmiyorum. Yeni başkan olarak övgü kazanmak için Acemi mi?'

Eden'in kalbi küt atmaya başladı. Çocuğun günler öncesinden kalma yaralarını hızla taradı. "Yeni mi?

"Sadece bu işi çabucak bitir, tamam mı? Dom yalvardı. "Onların yaptığı gibi uzatmayın.

Dom'un yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. Eden'in bıçağı tutuşu sıkılaştı.

"Daha önce tanışmamış

mıydık? Dom başını salladı.

"Bu beni yeni yapmadı.

"Pummel sana yeni arkadaşım dedi. Seni kırdığını söyledi.

içe

ri.' Eden'in midesi bulandı. 'Beni ikna etmek mi? Böyle mi söyledi? Dom başını salladı, gözleri şaşkınlıkla irileşmişti.

Çocuk yalan söylüyor olabilir, ama bu hiç mantıklı olmazdı.

Jessie'nin '*Burada güvenebileceğiniz tek kişi benim*' sözleri

ona geri yankılandı.

"Bana o gece *tam olarak* ne olduğunu anlat.

"Neden? Dom endişeyle tekrar kapıya baktı. "Şimdi ne önemi var?

"Bu işin çabuk bitmesini istiyorsan, *söyle* bana.

'Pummel, Homer, sen, Kimyager ve Dice bizden mal almaya geldiniz.

Uyarı olarak Jem'e de yapmak istediklerini yapmak için geldiler. Sen araya girdin. Onları vazgeçirdin. Benimle ve Jem'le sessiz bir şekilde konuştun.

Malları size verirsek ve size yardım edersek, karşılıklı çıkarlar olacağını söylediniz. Jem sana güvendi. Malları aldınız. Gittin.'

"Ona dokunmadım

mı?" "Hayır.

"Bunu sana *ben* mi

yaptım?" "Hayır.

"Kim yaptı?

"Pummel. Bize dokunmadınız.'

Eden ayağa kalktı.

"*Lütfen*," diye yalvardı Dom daha hararetli bir şekilde, ona bakarak.

'Buradan canlı çıkamayacağımı biliyorum, ama Homer'ın bunu yapmasına izin verme.

Bu. Ne yapacağını biliyorum. Lütfen çabuk halledin.'

Çünkü Dom haklıydı. Oradan çıkamayacaktı. Onu o öldürmezse, Homer . Öyle ya da böyle, burası Dom'un dinlenme yeri.

Dom'un yüzünden daha fazla gözyaşı süzülürken Eden arkasını kapıya baktı.

Böyle tereddüt etmemesi gerekirdi. Kendisi hakkında inanmaya yönlendirildiği her şey doğruysa, bu olmalıydı

Kolay. Kolundaki rakamlar ona bunun kolay olması gerektiğini söylüyordu.

"Sen onun gibi kafayı yememişsin," dedi Dom. 'Bunu söyleyebilirim. Öyle olsaydın bize bu kadar yardım etmezdin. Sen onun gibi değilsin. Onlar. Jem senin onlar gibi olmadığını söyledi ve Jem insanları tanır. İnsanları anlar. Hep öyle yapmıştır.'

Bıçağı yanında gevşek duran Eden elini ağzında, çenesinde gezdirdi.

"Sadece biraz onurlu bir şekilde gitmeme izin verin," diye yalvardı, sesi gergin ve perişandı.

Eden tekrar onunla yüzleşmek için döndü.

"Acıyla başa çıkamıyorum. Dom'un mavi gözleri ona dikilmişti. "Çabuk gitmeme izin ver.

Titremek onun yapacağı bir şey değildi ama Eden'ın eli de tam olarak bunu yaptı.

Geldiğini görmesin diye Dom'un arkasından dolandı.

Ve gözlerini kapıya dikti.

* * *

Kapı kayarak açıldığında Jessie irkildi, uğursuz çingirak sesi mahzende .

Eden yavaş ve sabit adımlarla birbiri ardına dışarı çıktı.

Kalbi küt küt atarken, adamın gölgeler içinde bıçak tutan eline baktı.

Bıçağı şiltenin üzerine fırlattı, spot ışığı kan lekeli bıçağı tutuşturdu, ortasına düştüğü için kan şimdi şilteyi de lekeliyordu.

Koyu renk gözleri Homer'ınkilerle buluştuğunda Eden tek kelime etmedi. Hepsinin yanından geçip merdivenlere doğru yürümeden önce tereddüt bile etmedi.

"Derin! Homer seslendi.

Ama Eden merdivenleri sessizce çıkarken onu görmezden

geldi. Homer, "Onunla kalın," diye emretti Mya'ya ve

Sürgülü kapıya doğru aceleyle ilerleyip kollarını kapıya dayamadan önce onlarla birlikte içeri girdi.

Jessie nefesini tuttu. Homer onunla yüzleşmek için döndüğünde nefesi vücudundan keskin bir şekilde kaçtı.

Ona doğru geri adım attı ve önce kolundan tuttu. Diğer mahkûmların onları rahat bırakmasını işaret ettikten sonra onu sürgülü kapıya doğru sürükledi ve eşikten içeri itti.

Dom bir kan gölünün içinde yan yatıyordu, göğsü tam olarak ne olduğunu anlayamayacağı kadar dağınıktı.

Gözleri geniş ve cam gibiydi; ruhu içinden çekilip alınmıştı. Ruhu Eden tarafından çalınmıştı.

Homer'ın onun üst kolunu kavrayışı sıkılaştı. 'Bunu yapacağını düşünmedin, değil mi Jessie? Ama bu senin kanıtın. Birinin gerçek doğasını ortaya çıkarmanın ne kadar kolay olduğunu görüyor musun? Bütün yaptığım bu. O bir hepimizden farklı. O da en az bizim kadar buranın bir parçası. CEO'lar da mahkumlardan farklı değil - sadece üniforma giyiyorlar ve kendilerine söyleneni yaptıkları için maaş alıyorlar. Söyleyin bana, parlak zırlı şövalye lekelenmiş mi, yoksa başından beri mi lekeliydi? Çünkü bana öyle geliyor ki, pislikler her zaman eninde sonunda yüzeye çıkacak.'

Ama buna inanmak istemedi. Vahşice öldürülmüş bedene bakarken bile buna inanamıyordu. "Bunu yapması için ona hangi yalanları söyledin?

Bunun bir önemi var mı? Gerçek şu ki o yaptı. Ve bana öyle geliyor ki bundan zevk aldı. Tıpkı bundan sonra sana yapması için onu ikna edeceğim şeyden zevk alacağı gibi. Tabii şimdi kaçmak ve onu benimle bırakmak istemiyorsan?'

KIRK İKİNCİ BÖLÜM

Jessie mutfak masasında oturuyor, onlarla aynı odada bile bulunamıyordu. Homer'ın kendisini ayırmasına neden izin verdiğini bilmiyordu ve artık sormak da istemiyordu.

Eden'in gözlerine bir kez baktığında kararlılığını sorgulamaya başladı. bir kez ve herkes için. Mahzende bir yabancıнын gözlerine tekrar baktığında, kayıp duygusu iç burkucu ve ezici olmuştu. Onu olduğu adam, sevdiği adam yapan on yıllık deneyim zenginliği gitmişti. Ve içinde kalan herhangi bir ruh görüntüsü yüzeyin altında kayboldu. Kayıplar arasında kaybolmuştu

Umut. Onu oradan çıkarana kadar ona geri veremeyeceği bir umut. Ona kim olduğunu ve uğruna savaştıkları her şeyi hatırlatana kadar. Her zamankinden daha imkânsız bir ihtimaldi bu.

Kartlarını sekizinci kez saat sabrı için ortaya koydu. Kartları saat kadranındaki on iki rakamı temsil edecek şekilde daire şeklinde dağıttı ve bir tanesini ortaya koyarak dört kez dizdi tüm kartlar bitene kadar.

Ortadan başlayarak, hangi sayıyı çevirirse çevirsin, o desteden bir kart almadan ve eylemi tekrarlamadan önce saat yüzündeki uygun yere yerleştirdi.

Önceki yedi turun her birinde kaybetmişti, dört papaz da kartların geri kalanını çevirmeyi başaramadan ortaya çıkmıştı ve hepsini doğru pozisyona yerleştirin: dört as, dört ikili, dört üçlü, dört dörtlü...

Dört kralın bir araya gelmesi neredeyse ironik görünüyordu. Kane, Caleb, Jask ve Eden'in bir araya gelmesi galibiyetlerini garantileyecekken oyunu kaybettiğinin sinyalini verdi - ve *Sirius'un* kayıp.

Ama kralı o sırada gülüyor, şakalaşıyor, sigara içiyor, içki içiyor ve düşmanla parti yapıyordu. Düşmanlarıyla.

Saatler geçiyordu. Sahip olmadıkları saatler. Boşa harcadıkları saatler. En derin panik duygusu midesinin çukuruna yerleşmişti bile, çünkü ekip artık eskiden yerde olmayacaktı. en son onları bıraktı. Bu noktada tünellerin herhangi bir yerinde olabilirler.

Yine de Kane şimdiye kadar onları aramış olmalıydı. Muhtemelen Leila kaybolduğunda olduğu gibi onları bulmak için sokaklarda kendilerini riske atıyorlardı.

Sağa, hizmet odasına doğru baktı. Tuvalet kabininin diğer tarafında arka kapı vardı. Asma kilitli olan ama Eden'in ona öğrettikleri sayesinde bildiği bir kapı.

çözebileceğini düşündüm.

Önceki yedi raunt boyunca kendine söylediği gibi, hemen orada, o anda gidebilirdi. Gitmiş olabilirdi. Blackthorn'u tek başına geçebilirdi.

Eden'inin ondan ne yapmasını isteyeceğini biliyordu. Eden'ı ona ilk fırsatta kaçıp gitmesini söylerdi. Ona kendi başının çaresine bakmasını söylerdi.

Ama yapamadı.

Kane ve diğerlerini bulabilse bile, Homer onun gittiğini öğrenmeden asla geri dönemezlerdi.

Onsuz gidemezdi. Gittiğini öğrendiklerinde onu beklediğini bildiği kadere onu maruz bırakamazdı.

Eden'ını terk edemezdi. Şimdi ona sırtını dönemezdi. Bundan önce orada ölebilirdi, bu olasılık her saat daha da artıyordu.

Ve Eden onu *asla* terk etmeyecekti.

Arkadaşlarına geri dönmenin yolunu bulacaklardı. Bariyeri aşmanın bir yolunu bulacaklardı. Onu ve Honey'i sistemlerindeki melek gözyaşlarından kurtarmanın bir yolunu bulacaklardı.

Jessie silerken dikkatini tekrar oyuna verdi. Bir üçlüyü çevirdi ve olması gereken yere yerleştirdi, sonra o yığının içindeki bir beşliyi çevirdi ve onu da olması gereken yere yerleştirdi. olması gerekiyordu.

Onu oradan çıkarmanın bir yolunu bulacaktı, bu sırada her yeri darmadağın etse bile. Ona bir şans vermek zorunda kalacaktı. ultiatom.

Dikkati kapıya yöneldi.

Eden tek başına durmuş, onu izlerken dişlerinin arasında bir kibrit çöpüyle oynuyordu.

Midesi bulandı, bakışlarını tekrar kartlarına çevirdi ve onun hamlesini yapmasını beklerken sessizce oyununa devam etti.

Adam masanın yanından geçip hizmet odasına doğru yürürken, kadın ihtiyatla boş kapı aralığına baktı. Kapıyı arkasından kapattı. Dakikalar acı içinde geçip gitti. Uzaktan gelen sifon sesini duydu; boruların tıkırtısını.

Bu kez hizmet kapısını onun yanında açık bıraktı.

Adam masanın yanından geçip giderken nefesini tuttu ve sandalyenin önünden çekilmesiyle irkildi.

Başını kaldırdığında onun tam karşısında oturduğunu gördü, bakışları hafifçe yaslanmış, hâlâ kibrit çöpünün ucunu çiğniyordu.

Onunla yeniden yalnız kalmanın verdiği heyecanla bir an için bakışlarını ondan ayırmadı ama gözlerindeki mesafe bunu sürdürmesini çok zorlaştırdı.

Hap paketini ona doğru kaydırdı.

Serçe parmağı başparmağına dokunduğunda midesi sarsıldı, karnının alt kısmında bir sıcaklık oluştu, ten tene dokunmanın verdiği heyecan

Başını kaldırıp bakmaması için temas yine çok yoğundu.

'Bunlar sakinleştirici,' diye açıkladı. "İçkiye karıştırması kolay. Arka kapının kilidini açtım. Gidip konuşmaya hazır mısın?

Kalbi küt küt atarken, adamın bakışlarıyla tekrar buluşmadan önce boş mutfak kapısına doğru temkinli bir bakış attı. İki saat önce olsa bu şansa balıklama atlardı. Şimdi, onun bakışlarını üzerinde tutarken, tedirginlik yayıldı.

"*Şimdi* mi?"

"En azından birkaç saatliğine dışarıda olacaklar.

Kalbinin sevinçten yerinden fırlaması gerekirdi ama güvensizliğini bastırmak kadar sinirlerini bastırmak da zordu.

Onunla yalnız kalma ihtimali onu hiç endişelendirmemişti.

İlk günlerde bile - özellikle de her zaman, en azından fiziksel olarak, sonunda her zaman kazanabileceğini bildiği

Ama Eden artık sıradan bir insan değildi, her ne kadar bunun farkında olmasa da.

Bir şeyler doğru gelmiyordu. İçini kemiren bir şey. Ama eğer adam samimiye, bunun tek şansları olabileceğini biliyordu.

Homer ve diğerlerini uyuşturmuş olması geri dönmesini zorlaştıracaktı.

İhtiyaç duydukları dönüm noktası bu olabilir.

Tekrar kartlara baktı - üç papaz şimdi ortada oturuyordu, dördüncüsü ise zor görünüyordu.

Oyunu bırakıp ayağa kalktı. Ve başını salladı.

KIRK ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sırayı geride bıraktıklarında Blackthorn'un güneyinde sinir bozucu bir sessizlik vardı.

Eden onun yanında yürüyordu, konuşmaması sessizliği daha da kötüleştiriyordu. Konuşmaması gerektiğini biliyordu - ikisi de biliyordu. Güneyde herhangi bir yere varmak, bir de bu kadar konuşmadan yeterince zordu.

dikkatleri üzerlerine çekiyorlardı. Herhangi bir köşede dördüncü bir türün ya da şekil değiştirmiş bir Lycan'ın ortaya çıkma ihtimali de buna ekleniyordu.

Sis de yardımcı olmadı. Sanki yavaş yavaş bölgenin tamamını ele geçiriyormuş gibi güneye doğru da uzanıyordu.

Eden, bir şeyleri diğerlerinden önce duyacağını, bir şeylerin kokusunu alacağını henüz bilmesine de tam bir teyakkuz halindeydi İçindeki melek gözyaşlarının duyularını şiddetlendirmesi nedeniyle diğerlerinden önce.

Melek gözyaşları onun yüzünden vücuduna girmişti.

Hâlâ damarlarında dolaşan gücü öğrenmesi gerekiyordu - ve onunkini de. Ve şimdilik bu şekilde kalması daha güvenliydi.

Uzanıp elini tutmamak çok zordu. Parmaklarının onunkilerle birleştiğini hissetmemek çok zordu. Onu tutup kucağına almaması ya da şakacı bir şekilde omzunun üzerinden atıp döndürerek yere düşürmemesi; ya da sırtına bindirip utanmadan arkasını sıkmak için bir bahane olarak kullanmaması çok zordu.

Çünkü Eden sadece Blackthorn'un umuduna dönüşmemişti. Karanlıkta, o da onun hafifleticisi olmuştu. Ona nasıl

Gülümsemeyi ve gülmeyi. Nasıl oynanır?

Ama şimdi aralarında bir ayak genişliğinde bir boşluk bırakarak onunla birlikte yürüyordu, hala dışlarının arasında kibritle oynuyordu, ara sokaklardan olabildiğince kaçınırken dikkati her köşe bucaktaydı. mümkün olduğunca ana yoldan ayrılmayın.

Onu ilk konuşmalarında riske atacağını düşündüğünden daha uzağa götürdü ama bunu sorgulamayacaktı. Bunun yerine, merkeze doğru ilerleyip güneyden uzaklaştıkça rahatlaması adım adım arttı.

Ancak bu rahatlama, beş dakikadan fazla bir süredir arkalarından gelen ayak seslerinin ritmiyle bastırıldı.

ne kadar çok kıvrım ve dönüş olursa olsun yaklaşmaya devam etti aldı. Eden'in da takip edildiklerini fark ettiğini kanıtlayan kıvrımlar ve dönüşler.

Hayal kırıklığına uğramıştı ama üçüncü tür değillerdi. Kane ya da Lycanlar değildi. Eğer öyle olsaydı, onları asla duymazlardı. Geliyor. Bunlar kesinlikle peşlerindeki insanlardı. Ve eğer onlara yaklaşırlarsa, Jessie Eden'ı tam olarak göstermenin eşiğinde olabilirdi. onun neyden yapıldığını. Kimliği açığa çıkacak, kazanmış olabileceği güvenin zerresi bile kaybolacaktı.

Kalçaları Jessie'ninkilere değecek kadar yaklaşan Eden elini Jessie'nin ensesine koydu, Jessie'nin kollarındaki minik tüyler samimiyetinden dolayı anında diken üstünde duruyordu. "Takip edildiğimizi biliyor musun?

"Son sayıma göre üç," diye fısıldadı bakışlarını ileride tutarken.

Kızın yönünü sola çevirirken elini biraz daha sıktı. "Akıllı ol ve işi bana bırak.

Aşağı baktığında adamın sol elindeki metal parıltısını gördü ve nabızı bir kademe daha hızlandı.

Her şeye rağmen çabalamaya değmeyeceğine karar vererek onu geride bırakıp gitmesini engelleyecek hiçbir şey yoktu. Eden - o Eden - onu asla geride bırakmazdı. Kimseyi geride bırakmazdı. Ama bu Eden için jüri hâlâ kararını vermemişti.

Keskin bir sola dönerek onu ağzının ötesindeki derinliklere götürdü, karanlıkta şansını denemek yerine

şimdi açık sokakta.

Aralıklı ay ışığı kısmen yollarını açsa da çok sayıdaki girintiyi aydınlatacak hiçbir şey yoktu. Eden her şeye rağmen onu iki duvar arasındaki bir ayak genişliğindeki boşluktan geçirdi.

Başka bir dar sokağa açılırken - belki de en fazla Beş ayak genişliğinde - onları girdikleri yerden sadece üç ayak ötedeki bir girintiye yerleştirmeyi tercih etti.

Aradaki küçük boşluk, onu duvara doğru geriye doğru bastırırken vücudunun onunkine değmesini gerektiriyordu. Bıçağı sağ eline geçirerek üç insanın girebileceği tek yol için hazır hale getirdi.

başının arkasını duvara bastırırken sol elini ağzının üzerine sıkıştırdı.

Bıçağın yassı ucunu boğazına doğru kaldırırken, gölgeler içindeki gözlerinin derinliklerine baktı. "Eğer ses çıkarırsan..." diye fısıldadı.

Cümlesini bitirmesine gerek yoktu. Gözlerindeki bakış ve Soğuk bıçağın basıncı bunun boş bir tehdit olmadığına ikna olması için yeterliydi. Eden'ın -ona zarar veremeyecek tek kişinin- bu işin ucunda olması gerçeküstü geliyordu. Başka biri olsaydı, başka herhangi bir koşulda, kolunu ondan koparırdı.

Boğaz. O küçücük alanda bile onları alt edebilirdi.

Bunun yerine avuçlarını kalçalarının her iki yanındaki duvara yasladı, onun yakınlığı ona ne yaptığını acı bir şekilde hatırlattı.

Adamın gözlerinin ne kadar klinik, ne kadar odaklanmış olduğunu görünce kalbi duracak gibi oldu.

Eden odağını gelen olası seslere çevirdiğinde Köşeyi dönünce, adamın onu bu yüzden oraya götürdüğünü fark etti. Ötedeki dar alanda, takipçilerinin kıyafetleri Duvarlar ve nefes alış verişlerinin sesi tünel etkisiyle daha da şiddetlenecek ve Eden'ı varlıkları konusunda önceden uyaracaktı.

Bu hesaplanmış bir riskti, akıllıca ve stratejik bir hamleydi, uzun yıllar sokaklarda hayatta kalmanın içgüdüsel bir sonucuydu. Ya öyle ya da Sokağa Yasağı Uygulama Memuru eğitimi hafıza kaybına rağmen çok aşılıydı.

Onunla aynı anda, taşa sürtünen giysilerin hışırtısını duyduğunda nefesini tuttuğunu hissetti.

Bıçağı boğazından çıkarıp hazır bir şekilde tutarken, sol eli sessiz kalmasını sağlamak için hâlâ kızın ağzını kavıyordu

Her kim olursa olsun yaklaştıkça Eden'in her zerresi hazırlık için geriliyordu. Eğer Eden durumun kontrolünü kaybederse, ona zarar vermeye *çalışırlarsa*, tıpkı ilk tanıştıklarında yaptığı gibi, onun *için* onları öldürecekti.

Ama şimdilik çaresiz dişiyi oynayacaktı. Üçüncü tür kimliğini olabildiğince uzun süre saklı tutacaktı.

Kadın da en az onun kadar dikkatle hışırtıyı dinliyordu; adamın eli hâlâ ağzının üzerindeydi ve bıçak tutan eli havadaydı.

Sonunda hareket ettiğinde, soğuk bir ürperti anında onun yerini aldı. Varlığını. Uzaktan bir homurtu duyuldu - ama Eden'dan değil.

Bir saniye sonra ikisi de yanında belirdi. Eden'ın eli mahkûmun ağzını kapatarak sessiz kalmasını sağladı.

bıçağı önce bir kez, sonra iki kez böğrüne sapladı. Üçüncü seferde, Eden bıçağı çevirdi, dişleri gıcırıyordu ve kısmen açıktaydı, gözleri gölgeler tarafından karartılmıştı.

Hızlıydı, acımasızdı ve etkiliydi.

Eden'in ustaca kullanımı sayesinde cihaz sessizce yere yığıldı.

Ama ikinci dolandırıcı arkasındaydı.

Hızla hareket eden Eden onu geriye doğru kendine doğru çekti ve kolunu boğazına dolayarak sertçe büktü ve mahkûmun boynunu anında kırdı.

Eden tekrar görüş alanından çıkarken Jessie üçüncünün ölümünü göremedi. Sadece etin çarpışını, homurtuları ve iniltileri duydu, sonra da kan dolu bir boğazın gıcirtısını.

Eden zor biriydi; her zaman zor olmuştu. Sert olmayı *öğrenmek* zorundaydı. Ama bu Eden acımasızdı. Bu Eden, tekrar ortaya çıkarken gözlerinde en ufak bir pişmanlık yoktu. Hatta en ufak bir titreme göstermez.

Bu Eden onun için gerçekten de tamamen yabancıydı - boşluğa geri adım attığında bu gerçek hiç bu kadar doğru görünmemişti.

Her iki bileğini de kavrayan adam, bıçağın düz kısmını tekrar boğazına dayamadan önce bir eliyle başının üzerindeki duvara sabitledi. Dişlerini sıkarak adamın elini geri çekmesini, kasıklarına diz çökmesini engelledi.

"Gözlerimin içine bak ve onların seninle bir ilgisi olmadığını söyle," diye talep etti.

Onun önerisiyle irkilen kadın, şaşkınlığını gizlemeyi reddetti. '*Benimle* birlikte mi? Bizi onlardan uzaklaştırmaya çalışırken neden onları buraya getirmek isteyeyim ki?

"Kimden?

"Satırdan. Homer'dan.'

Kaşları , gözleri şüpheyle doldu. "İkimiz de Homer'ın sırasından olmadıklarını biliyoruz.

Adam tutuşunu korurken midesi altüst oldu. Üzerinde olmak Sonunu kabul etmek nabzını yanlış nedenlerle hızlandırdı. O anda, diğerlerinin arasında daha fazla evindeymiş gibi görünemezdi. eksileri.

"Bu ne anlama geliyor?

Çünkü Homer benim tarafımda, meleğim. Buradasın çünkü hangi tarafta *olduğunu* bilmek istiyorum. Şu andan itibaren, bana öyle geliyor ki yanlış olanı destekliyordum.'

* * *

Jessie'nin bakışları duraksamadı - gerçekten şaşkın görünüyordu. "Eden, neden bilmiyorum.

"Bu riski almak istediğine emin misin?" diye sormuştu

Homer ona. Sormuştu.

Eden ona, 'Bilmemiz gerekiyor,' demişti.

Bilmesi gerekiyordu. Dom'un ona söylediklerinden sonra, kızı kendi şartları altında yalnız bırakması gerekiyordu.

Ve şimdi biliyordu.

Homer haklıydı: Sıradan ayrıldıkları anda takip edilmişlerdi. Homer gibi onlar da etrafı izliyorlardı.

Şüpheli. Jessie'yle birlikte gitmesi Milton'ın ekibine saldırı fırsatı vermişti.

"Seni kaybetmeyeceğim Derin," demişti Homer. "Ne yaptığını bilsen iyi olur.

'Benim hakkımda bir şey biliyorsanız, orada kendi başımın çaresine bakabileceğimi de bilirsiniz.

Homer, 'O zaman onları takip etmeye teşvik edecek kadar uzaklaş,' demişti. "Ama buraya geri dönebileceğinden emin ol.

Kız temkinli ama meydan okurcasına onun gözlerini tutarken, adam kızın kara gözlerinin derinliklerine baktı. Çünkü en ufak bir olasılık bile bunun bir tesadüftü - üç mahkûm sadece şanssızdı.

Adamın büyük bir kısmı bunun doğru olmasını istiyordu - Homer tarafından halledilmesi için onu doğruca sıraya sürüklemek yerine daha fazla sorgulamak için onu duvara yapıştıran aynı kısmı.

"Kimdi onlar?" diye sordu , sabırsızlığını kontrol altında tutarken dişlerini sıktı.

"Bilmiyorum. *Nereden* bilebilirim ki?"

"Beş dakika," dedi son uyarısı olarak. 'Ve benimle şifreli konuşma, kızım. Ne havamda ne de aklım başımda. Bunu burada yapmanın neden bu kadar önemli olduğunu bana anlatmak için beş var. Ve bu sürenin yarısında beni sana tam beş vermeye ikna etmelisin yoksa yemin ederim kışını Homer' geri sürüklerim. Git hadi.'

"Sen bir dolandırıcı değilsin.

Onun ağzından çıkmasını beklediği son şeyi duyunca kalbi yerinden çıkacakmış gibi oldu.

Bakışları sabitti, nefesi biraz kesik kesikti. "Tekrar söyler misin?"

"Sen bir dolandırıcı değilsin Eden. Homer da bunu biliyor.'

Gözünü kırpmadan bakan gözleri her nasılsa samimiyetini korumayı başarmıştı. "Peki bunlar ne?" diye sordu bıçağı hareket ettirirken. Kolundaki dövmeyi hatırlatmak için boğazını sıktı. "Bir moda ifadesi mi?"

'Birkaç gün önce yaptırmışsın. Gizli görevdeydin.'

O anda kendini kurtarmak için uydurabileceği onca yalan varken, bunun saçmalığı adamın onaylamayan gülümsemesini gizlemesini imkânsız hale getirdi.

"Gizli görev mi? Beni lanet bir polis gibi gösteriyorsun.'

"Öylesin. Sayılır. Sen bir CEO'sun Eden. Sen bir CEO'ydun.'

'Sokağa Çıkma Yasağı Uygulama Memuru mu?

"Evet.

Sırf buna inanmasını beklediği için bir şey yapmaya kalkışmadan önce bıçağı kadının boğazından çekti. "Bana söylemek istediğin bu muydu?

"Gerçek bu.

Sabırsızlığını yatıştırmak için girintinin duvarına yaslandı, kadının bedeni hâlâ onunkinden sadece birkaç santim uzaktaydı.

Sana söylemem gereken de buydu. Bu yüzden seni oradan uzaklaştırmam gerekiyordu. Bana inanmanın senin için zor olacağını biliyordum. Yanmadan hemen önce Pummel's Row'. Beni için gizli . Pummel'in başına gelenlerden biz sorumluyuz.

O. Homer bunu biliyor. Homer sana söylediğimi öğrenirse, seni öldürür. Oraya geri dönemezsin.'

"Yani şimdi bana sırayı *bizim* yaktığımızı mı

söylüyorsunuz?" "Biz de bunun bir parçasıydık, evet.

Ay ışığının aydınlattığı sokağa doğru bakmadan önce sertçe nefes verdi.

Ona tekrar baktı. Onun gözlerinin içine.

Bir Sokağa Çıkma Yasağı Uygulama Memuru. Lowtown sokaklarından bir çocuk.

Eğitimi yok, beklentileri yok, ailesi yok. Öfkeli bir çocuk. Tavırları olan bir çocuk. Kendisinin ve kardeşinin hayatta kalmasından başka hiçbir şeyi önemsemeyen, düşüncesiz, pervasız bir çocuk. Ve şimdi ona Üçüncü Tür Kontrol Bölümü için bir iş bulduğunu söylüyordu.

sadece Midtown ve Summertown ayrıcalıklarına sahip olanlar için.

Kendine parası ve umutları olan istikrarlı bir iş bulduğunu. O aslında kendisi için değil, birinin altında çalışıyordu.

Lowtown ve Blackthorn sokaklarında hayatın gerçekte nasıl olduğunu anladığını düşünen birine siktir olup gitmesini söylemeden önce beş dakika dayanabilirdi.

Onu hiç tanımadığı belliydi.

"Hareket etmeye devam etmeliyiz," diye ekledi. "Gerisini ben anlatırım. "Bir buçuk dakika doldu," dedi, nasıl olduğundan emin değildi

öfkesini dizginlemeyi başardı. "Görünüşe göre ikiye kadar dayanamayacaksın.

'Eğer oraya geri dönersen, seni öldürür. İkimizi de öldürür.' "Kendini kurtarmak için otuz saniyen var.

'Sana her şeyi anlatacağım, söz veriyorum. Sadece benimle gel.'

Tişörtünü göğsünden yakaladı ve onu sırtından duvara yapıştırdı elinde buruşturdu.

"Eğer dolandırıcı değilsem, kafatasımda mikroçip yok demektir.

Ve bu onun yalanının en acımasız kısmıydı: olduğuna inandırıldığı gibi bir pislik olmadığını. Her şeyden öte, belki de bir umudu vardı; dışarı çıkabilirdi.

"Peki hafızama ne oldu, ha?

Bakışları onunkilere kilitlenmişti ama bu sefer hızlı bir cevabı yoktu. Bu sefer bir açıklama yapmakta zorlandı.

Bu kadarını düşünmemiş olması yeterince doğrulayıcıydı. ileride. Bu çok ileri bir hakaretti. O anda ne kadar alçalabileceğini kanıtlamadan önce onu o girintiden, o sokaktan çıkarıp sıraya geri götürmeliydi.

Bıçağını kapattı ve önce arka cebine koydu. bileğini yakaladı ve onu duvardan ara sokağa doğru çekti. Jessie bir saniye sonra kendini kurtardı. Daha da önemlisi, Bunu etkileyici bir kolaylıkla yaptı.

Ellerini kavuşturmuş, ayakta dururken yüzünü ona döndü. Teneffüs. Soğukkanlılığı, duruşu, bakışları, birazdan olacaklardan hiç de korkmayan bir kadın olduğunu gösteriyordu.

Dövme yok. Fazladan kesici diş yok. Daha geniş, biraz daha uzun köpek dişleri yok.

Ama bu sıradan bir kadın değildi.

Gözlerini kısmıştı. "Nesin sen?" "Seni kurtarmaya çalışıyorum.

"Şu anda kendini kurtarmak için endişelenmen gerekiyor.

O da var. Bu yüzden beni oraya geri götürmüyorsun. Bu yüzden oraya dönmene izin vermeyeceğim.

"Saçmalamayla kes ve bunu kendin için kolaylaştır.

"Beni dinle Eden. *Lütfen*.

Kızın ön kolundan tutup kendine çekti ve bu kez onu bu teneffüsün dışına taşıırken kollarını ona doladı.

Kendisini geriye doğru itmek için karşısındaki duvarı, yine onun cüssesinde ve yapısında birinin sahip olabileceğinden daha büyük bir güçle kullandı.

O da hızlıydı. duvara çarpar çarpmaz, elinin topuğunu dirseğinin altına bastırdı. O da yukarı doğru iterken aynı anda başını kolunun altına sıkıştırdı. Çevik bir hareketle kendini kurtararak, yüzünü ona dönmek için olduğu yerde döndü.

Ama kaçmadı.

Ne olursa olsun bir anlık bir başlangıç yapabilirdi ama hareket etmedi.

"Seninle dövüşmek istemiyorum Eden.

Nefesini sertçe verdi. Kız onun kendini tutmasını eşit bir eşleşme anlamına gelecek şekilde yanlış yorumlayınca gülümsemekten kendini alamadı.

"Bunu bir yap..." diye uyardı.

Ama gözlerinde en ufak bir endişe titreşimi bile yoktu. Yine de dudaklarından karşılıklı bir tehdit de çıkmadı.

Sanki kasıtlı olarak zaman öldürüyormuş gibiydi.

Üç eksiyle başa çıkabilirdi ama daha fazlası da olacaktı.

Blackthorn'un güney tarafında her zaman daha fazlası olacaktı ve zaten onunla yeterince zaman kaybetmişti.

Bıçağı tekrar çekmeliydi. Demek istediğini hızlı ve etkili bir şekilde anlatmalıydı.

Sabrının aşırı gerilmiş bir bant gibi kırıldığını hissetti.

üç kez geri püskürtmesine rağmen, kaba kuvvetinin duygusuzluğu sonunda ona herhangi bir zarar verme konusundaki isteksizliğini bastırdı.

Kızın bileklerini göğsünde çaprazlayıp kilitledikten sonra kollarını kızın etrafına mengene gibi doladı ve çırpınmayı bırakmazsa kulağına birkaç gerçeği söylemek için kızın yüzünü önce tuğla duvara çarpmaya hazırlandı.

"Seni Billy'ye götürmeye çalışıyorum," dedi nefes nefese.

Eden her yerinden kan fışkırdığını hissetti ve tutuşu istemedenden de olsa tekrar geri çekilmesine yetecek kadar zayıfladı.

Sırtını ara sokağa dönmüş şekilde durup tekrar ona baktı, üç ölü onun arka planını oluşturuyordu.

Kalbi küt küt atıyordu. Adrenalin vücudunun her santimetresine pompalanıyordu.

"Bu tam bir bel altı vuruş.

"Ne?

Gözleri yeterince irkilmişti ama arkasına baktığında gözlerinde panik ateşi parladı.

'Bu alçakça bir hareket,' dedi Homer. 'Ölü kardeşini kullanmak bir *Senin* için bile *son derece* alçakça bir darbe Jessie.

KIRK DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Rüzgâr ara sokaktan aşağı doğru eserken Jessie Eden'in omzunun üzerinden Homer'a ve yanındaki iki mahkûma baktı.

Eden'a Billy'nin öldüğünü söylemişler.

Adam gözlerinde acı, şaşkınlık ve öfke karışımı bir ifadeyle ona bakarken kadın da ona baktı.

Kardeşini ondan koparmışlardı. Bunu bir giriş yolu olarak kullandılar.

Homer'a ters ters baktı, hemen orada ona saldırmaya hazırды.

Ancak arkasından gelen giysilerin taşa sürtünme duyunca arkasına baktı ve iki kişinin daha arkadan geldiğini gördü.

iki tarafındaki geçit vermez duvarlar sanki kendi içlerine doğru kıvrılıyormuş gibi üzerlerine kapanıyordu.

Yirmi dört saatten daha az bir süre önce, o ve Eden aralarındaki beş mahkumu indirdi. Hızları, becerileri ve güçleri bir araya geldiğinde, bu bir rekabet sayılmazdı. Birlikte daha büyüklerini alt etmişlerdi. Birlikte çok daha kötülerini alt etmişlerdi. Aralarındaki bakış alışverişinden başka bir şey olmadan, dakikalar sonra her şey bitmiş olacaktı.

Ama Eden'la aralarındaki anlayış alışverişi kaybolmuştu. Daha da önemlisi, Eden'in ona olan güveni de kaybolmuştu - tabii eğer bir zamanlar varsa.

"Sıranın arkasında beklemen gerekiyordu," dedi Eden, Homer'a omzunun üzerinden onaylayan küçük bir bakış atmaktan başka bir şey yapmadan.

Eden'in hilekârlığı karşısında midesi dehşet içinde kıvrıldı. "Bana tuzak mı kurdun?"

"Yeter," dedi Eden kararlılıkla. "Biliyorum. Hafıza kaybımı bana karşı kullandığınızı biliyorum. Senin bu işlere karıştığını biliyoruz. Milton."

Milton.

Tanıdık bir isimdi. Tanıdık bir dolandırıcı ismi.

"Sıraları değiştirdiğini biliyoruz," diye ekledi Eden. "Beni öldürmek istediğini biliyoruz. Bizi o sıranın dışına kadar takip ettiklerini biliyorum.

Mahkûmların arasında geçirdiği elli yılın ardından Eden'in ne demek istediğini çok iyi biliyordu. Parçalar yerine oturdukça dikkati dağıldı. Homer'a geri döndü. Çünkü aldatma yeteneğine sahip tek kişi Eden değildi.

İlk üç eksi ona bağlıydı. Bu da Homer'ın . Homer *ikisine de* tuzak kuruyordu.

Jessie omzunun üzerinden, bir metre arkasından hiç kıpırdamadan patronlarını bekleyen iki mahkuma baktı

Talimat.

Ama Homer'ın acelesi yokmuş gibi görünüyordu. Kızın yüzündeki ifadenin tadını çıkarmakla meşguldü.

Homer, Eden'e hitaben, "Ve görünüşe göre haklıymışım," dedi, Ama bakışları Jessie'nin üzerinden neredeyse hiç ayrılmıyordu. 'Jessie seninle zekice bir oyun oynuyordu, Derin. Seni uyarmıştım.

Homer'ın söylediklerinin ikinci kısmının onun için olduğu kadar kendisi için de bir uyarı olduğunu bilerek, kımıldamayan Eden'a baktı.

"Ama kardeşini kullanarak, Deep. .' Homer ekledi. Soğuk gözleri ona kilitlendi. 'Bunun bedeli ağır olacak Jessie. Burada sadakat konusunda ne düşündüğümüzü biliyorsun.

Jessie, Homer'ın gözlerinin içinde bir zafer ışıltısı parlarken ona dik dik baktı. O gerçekten sadist biriydi. Ama tek Sadistlerin öngörülebilir yanı, acıyı uzatmayı sevmeleriydi.

Homer bu işi orada, karanlık bir arka sokakta çabucak bitirmeyecekti. Homer ikisini de sırasına geri götürecekti. O da bir gösteri istiyor. Eden onun anahtarı olacaktı. Tıpkı söz verdiği gibi, önce Eden'in elinden acı çekmesini sağlayacaktı. Ve o anda Eden'in buna uymayacağından pek emin değildi.

Ama bildiği bir şey varsa o da Eden'in on yıl önce bile Lowtown ve Blackthorn'un arka sokaklarında bir profesyonel gibi çalışmış olduğuydu. Hafızasında olsun ya da olmasın, CEO'luk eğitiminin hala yüzeyin altında kaldığını çoktan göstermişti.

Ve Eden'ı hepsinden daha iyi .

Bakışlarını indirdi ve birkaç adım geri çekilmeden önce yenilgisini belirtmek için omuzlarını indirdi.

Durma noktasına geldi. Homer'ın gözlerinin içine meydan okurcasına bakmak için bakışlarını kaldırdı.

Kaşlarını çattı. Bir saniye sonra, onun yapmasını beklediği son şeyi yapacağını fark gördü: Eden'ı tehlikeye atacaktı.

Arkasındaki iki mahkûma yeterince yaklaştıktan sonra, Jessie döndü. Önce birini, sonra diğerini tekmeledi.

Burunları, kendi kanları ve şoklarıyla onları kör ederek, onlara doğru ilerlemek için ihtiyaç duyduğu avantajı sağladı.

Eden'in ardında bıraktığı üç cesedin üzerinden çevik bir sıçrayışla geçti, ince bedenini en iyi şekilde kullanarak dar aralıktan geri döndü.

Ana caddeye ulaşır ulaşmaz hızını artırdı ama çok fazla değil. Her şey Eden'in onu görüş alanında tutmasına bağlıydı.

Her şey Eden'sonunda diğerlerini geride bırakabilmesine bağlıydı.

Eden, henüz kendi gücünü ya da daha da önemlisi kendi hızını bilmiyordu.

Tek garantisi, eksilerin hiçbirinin uygun olmamasıydı,

ne kadar kararlı olursa olsun, onun sistemindeki melek gözyaşlarıyla boy ölçüşemezdi. Hiçbiri onun dur durak bilmeyen

Dayanıklılık. Ve en önemlisi - güvendiği en önemli şey -

hiçbiri kovalamacanın heyecanını Eden kadar yoğun hissedemezdi. Hiçbiri bu heyecanı CEO'nun hissettiği kadar hissedemeyecekti.

asla bir hedefin kaçmasına izin vermezdi.

Bu bir maratondur, koşu değil. Bu Eden'i sıranın olabildiğince uzağına götürmekle ilgiliydi. Sadece o ve Eden kalana kadar diğerlerini teker teker kaybetmekle ilgiliydi.

Tabii sokaktan çıkmayı başarabilirse. Bu onun hesaplanmış tek riskiydi.

Yapmak zorundaydı. Yapacağına inanmak zorundaydı. Tahmininin doğru olduğuna inanmak zorundaydı: Homer'ın onu o sokakta öldürmesi onun ana planını bozacaktı.

Omzunun üzerinden baktı.

Eden ortaya çıkınca kalbi rahatladı, sevinçten havalara uçtu. zarar görmemişti. Onu anında fark eden adam, tam da kadının umduğu gibi peşine düştü.

Ana caddelerden uzak durdu, gafil avlanmamak için ara sokaklardan uzak durdu. Onu köşeye sıkıştırmaya çalışacaklardı. Sürü stratejileri bunu yapamayacakları kadar iç içe geçmişti.

Ama strateji hakkında bilinmesi gereken her şeyi var olan en iyi ve en etkili sürüden öğrenmişti. Bunun da ötesinde.

Şu anda onu kovalayan adamdan etkili bir şekilde nasıl kaçacağını öğrenmişti.

Kendisine öğretildiği gibi nefes alış verişini kontrol ederken adrenalini pompalanıyordu. Baş dönmesi de kasları kadar tehlikeliydi. Nefes alıp verişini kontrol edemezse kriz geçiriyor ya da akciğer kapasitesi zayıflıyordu. Eden ona nefes almanın her şeyin anahtarı olduğunu öğretmişti.

Odaklanması ve dikkatini doğrudan önündekiler kadar çevresel görüşünde de tutması gerekiyordu. Takılma tehlikelerine karşı dikkatli olmalı ve zaman kaybedip kaybetmeyeceğini önceden planlamalıydı. Etraflarından dolanmak ya da atlamak. Yaptığı her hareket için en az üç düşünce ileride olmalıydı. Hiçbir şey ona engel olamazdı. momentumunun önüne geçiyordu. Ve her zaman, *her zaman*, ihtiyacı olduğunda koşmak için bu atılımı yedekte tutmak zorundaydı.

Ama peşlerindeki mahkûmlar hızlıydı - şu anda Eden'in kendisi kadar hızlıydılar - çünkü onlar da kovalamacayı seviyorlardı. Daha da önemlisi, avlanmayı seviyorlardı. Yakalamayı seviyorlardı.

Ancak takipleri genellikle onu yıpratırken ya da köşeye sıkıştırmak için onu yönlendirirken kıkırdamalar ve alaylar içerecekken, bunun yerine sessizlik vardı. Bu sadece bir eğlence değildi.

Onlar. Avlarını her ne pahasına olursa olsun yakalamaları emredilmişti. Bu, Homer'ın avını her ne pahasına olursa olsun yakalama kararlılığının sonucuydu. masraflar.

Yine de büyük bir memnuniyetle, koşunun onuncu dakikasında Homer ilk başarısız olan oldu.

Avantajlı mesafesinin izin verdiği bir saniye boyunca omzunun üzerinden bakınca, adamın iki büklüm , nefes nefese kaldığını gördü. İyi yaşam, kendini bir şey sanma küstahlığıyla birleşince Dokunulmazlık onun fiziksel olarak çok gevşek olmasına yol açmıştı.

Diğer ikisi de Eden gibi hâlâ peşindeydi. Ama diğer ikisi önden gidiyordu ve o bunun nedenini biliyordu. Eden oyunu nasıl oynayacağını biliyordu. Onları hızını arttırmak için kullanıyordu.

Kendi rezervlerini oluşturmak için geri çekilirken onu yormaya yardım etti. Öndeki iki koşucu onu zayıflattığında, koşmaya başlayacaktı. Onu yere serecek kişi o olacaktı.

Eden, her zaman olduğu gibi, son ana kadar stratejikti, tam da onun olmasını umduğu gibi.

Yine de istedikleri kadar koşabilirlerdi - o henüz tam hızına ulaşmamıştı. Tek yapması gereken onların hızına ayak uydurmak ve yirmi adım ileride kalmaktı. Onları zayıflatmak istediğinde, *o zaman* koşacaktı.

Yine de arada bir plan yapması gerekiyordu. Eden'la seyirciler olmadan tartışabileceği bir yer bulması gerekiyordu.

Güneyin ötesinde beliren ve dördüncü tür hikayelerine rağmen, sokaklarda dolaşan ve ara sokaklarda takılan bazı insanlar vardı. O koşarken bazıları alay etti. takipçilerini cesaretlendirmek için. Bazıları yakalanmasını izleyebilmek yolunu kesmeye çalıştı. Hatta diğerleri de bir noktada ona katıldılar, ta ki daha kolay bir vızıltı karşısında dayanma güçleri ya da daha büyük olasılıkla ilgileri azalana kadar.

Tek yapabildiği, güneş yükselirken, gece esintisi şafağa çekilirken, sessiz gri bir ışık ilerideki sokaklarda sürünürken koşmaya devam etmektir.

Omzunun üzerinden geriye baktığında peşindekilerden birinin daha kaçtığını ve geriye sadece bir mahkûm ile Eden'ın kaldığını gördü.

Sıradan bir insan olsaydı, çoktan yerin dibine girmiş olurdu. Ama değildi ve başarılı olacaktı.

* * *

Eden kovalamacada bir aşinalık hissetti, sanki bunu daha önce defalarca yapmış gibiydi. Onun arkasından hızla koşarken kanı ve adrenalini pompalanıyordu, bu vızıltı onun özüne bağımlılık yapıyordu. Bu işte de iyiydi, sanki diğerleri hissedemezken o hissedebiliyordu.

Kızın çevikliği ve hızı, zaten üçüncü bir tür olduğundan şüphelendiği şeye ihanet ediyordu. Ama onu görüş alanında tuttuğu sürece, şimdilik tatmin olmuştu. Kız hızlıydı ve çabuktu ama o da öyleydi. Nesneleri temizlemek, duvarları tırmanmak gibi zahmetsizdi.

Onlar kovalamaya başlamadan önce, Homer ona ulaşmaya çalışacağını söylemişti.

Planı çözüldüğüne göre Milton'ın sırasına geri dönecekti. Eden'ın Milton'ın sırasının nerede olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

oraya geri dönmesine izin verdi. Onu alaşağı edecek kişi olma ihtiyacının ortasında, damarlarında yabancı bir sahiplenme duygusu dolaşıyordu.

Ve olacaktı da.

Diğer mahkûm sonunda pes edince Eden yedeklerini çekti. Bunun bir an önce bitmesi gerekiyordu. Otuz dakikalık bir koşudan sonra, o bile bunu hissetmeye başlamıştı.

Ama onu kaybetmeyecekti.

Önündeki çıkmaz sokak ona sola sapmaktan başka seçenek bırakmadığında hızını iyice artırdı.

Engellerin üzerinden zarafet ve kolaylıkla sıçradı; çevikliğini artırmak için duvarları ve nesneleri kaldıraç olarak kullandı. Ancak ilginç bir şekilde bir kez bile onun yoluna bir şey atmadı; bir kez bile ona çelme takmaya çalışmadı. Kaçmakta usta olan ve dört amansız eksiden uzaklaşmakta bu kadar zeki olan biri için, hiçbir şey yapmadı.

fırsatlara rağmen kovalamacasını raydan çıkardı. Sokağın derinliklerine doğru ilerledikçe, kadın hızını azaltıyor gibi bile görünüyordu.

Yine de pes edecek bir tip değildi - bu çok açıktı. Ama dikkatinin dağılmasını ya da ikinci bir bulunmasını reddeden Eden var gücüyle koşmaya başladı.

Omzunun üzerinden bir kez daha bakarken ilk ölümcül hatasını yaptı - eğer öyleyse -. Bir saniye sonra ayağını kaybetti, eğer adamın tepkisi daha hızlı olmasaydı bu hatadan kurtulabilirdi.

Onu enkazın ortasında yüzüstü yere yatırdı - karton darbeyi yumuşatan tek şeydi - ve bileklerini başının iki yanına çarptı, vücudunun alt kısmındaki güçle bacaklarını sabitledi. Onun altında nefes nefese kaldı.

Ani duruş kendi nefesini yakalamasına neden olmuştu; ne kadar uzun ve zorlu bir yolculuk yaptıklarını fark etmişti.

Kadının koymadığını hissedince, yeterince zayıfladığını düşünerek tutuşunu biraz gevşetti.

Sadece parmak eklemlerini burnuna sertçe çarpması için. Adam geri çekildi ama hareket etmeyi reddetti.

Jessie onun bulanık gözlerinden sonuna kadar yararlandı ve onu üzerinden itmeden önce dirseğini karnına sapladı.

Onunla birlikte yuvarlandı ve takla attı.

şey. Sırt üstü yatmış, kalçaları kalçalarının iki yanına kilitlenmişken, sırtına diz çökmesini engellemek için ayaklarını ve bileklerini dizlerinin üzerine koyduğunu hissetti. Şaşırtıcı bir güçle bileklerini yere sabitledi.

Sonunda onun bakışlarıyla buluşmak için gözyaşlarını kırıştırdı.

Nefes nefese kalmıştı, belli ki momentumunu devam ettirmek için onun kadar mücadele ediyordu, ama onu sanki hayatı için savaşıyor.

"Eminim bunu bana öğretmemiş olmayı dilerdin," dedi nefes nefese. "Burnuna doğru gidiyor.

Gözlerinin odaklanmasını sağlamak için gözyaşlarının kalıntılarını kırıştıtararak uzaklaştırdı.

"Lütfen seni bayıltmak zorunda bırakma, Eden.

Bu çok uzak bir tehditti. Beş saniye daha toparlanırsa *onu* sırt üstü yatıracaktı. Onu öyle bir yere sıkıştırırdı ki-

Dikkati arkasına kaydı ve nefesi kesildi. Bir saniye sonra onun üzerine yığıldı.

Eden bir süre şok içinde öylece yattıktan sonra kadının baygın bedenini adamın üzerinden alıp yanına sırtüstü yatırdı. Kadının göz hizasından çekilmesiyle birlikte, ilerideki siyah derilerle baştan ayağa kaplanmış kasklı figüre ve kendisine doğrultulmuş silaha baktı.

Birkaç dakika sonra indirilen varile bakarken ara sokaktaki esinti ılık çalarak etrafını sarmıştı.

CEO, beceriksizce yırtmadan önce kaskıyla .

"Kahretsin, Reece!" diye haykırdı mavi gözlü yabancı. 'Bu kadar şans varken! O güzel çocuk suratını bir daha göremeyeceğimi düşünmeye başlamıştım!

Yabancı ona geniş geniş gülümserken Eden'ın kalbi küt küt atmaya başladı.

Gözlerini CEO'dan ayırmayan Eden, Jessie'nin boynunda nabız aramak için uzandı ve onun endişe seviyesine kendisi de şaşırdı.

"Bu sadece sakinleştiricilerimizden biri, dostum," dedi CEO, aradaki mesafeyi biraz daha kapatarak. "Yardıma ihtiyacın var gibi görünüyordu. O

silahını kılıfına geri sokarken sırtıttı. "Birlikten ayrılalı bir hafta oldu ve şimdiden yeteneğini kaybediyorsun.

CEO meraklı gözlerle Jessie'ye baktı.

Jessie, Eden'ın dikkatini tamamen farklı bir nedenle yeniden çekmişti.

Sen bir dolandırıcı değilsin Eden. Sen bir CEO'sun.

"Yine de güzel bir keşif," diye ekledi CEO. "Sevimli. Bir adım yaklaştı. 'Belki de aklını kaybetmemişsindir. Sadece itiş kakıştan biraz fazla zevk alıyorsun, ha? Hadi düzgünce bir bakalım.

Eden onun yolunu kesmek için ayağa kalktı. koruyucu içgüdüleri devreye girdi. Bıçağı arka cebinden çıkardığı sol elini tuttu.

CEO'nun mavi gözleri şaşkınlıkla anında kısıldı. 'Oha! Çok mu korumacı?' Kaşlarını çatı. "İyi misin, Reece? Bir adım daha yaklaştı.

Eden uyarı amacıyla bıçağı anında yanında görünür hale getirdi.

" da ne?" dedi CEO, yüzündeki belirsizlik daha da artmıştı. Sanki bir şeyler görmeyi bekliyormuş gibi etrafına dikkatle baktı. başka biri. Eden'ın bakışlarıyla tekrar karşılaştı. "Burada başka kimse yok. Sanki ortak bir anlayışı paylaşıyormuş gibi kaskını havaya kaldırdı.

'Buralarda eyrek millik bir alanda sokakta sadece siz ikiniz varsınız. Bu yüzden sizi takip cihazından kolayca buldum. Yine de uzun süre kapalı tutamam. Bazı Şeyleri değiştirmişler. On beş dakikadan fazla menzil dışına çıkarsak sorular soruluyor. Eski güzel günlerdeki gibi değil.'

"Kimsin sen? diye sordu Eden. "Adımı nereden biliyorsun?"

CEO'nun gözlerinde kafa karışıklığı belirdi. "Benim: Sean. Bu da ne, Reece? Ne oldu böyle? Neden beni tanı mıyormuş gibi bakıyorsun?"

"Seni *nereden* tanıyorum?"

Sean şaşkınlıkla ona baktı. Jessie'ye baktı ve geri döndü. tekrar. "Dostum," dedi sesini , "sana söylüyorum, o bu işin dışında. Burada senin kimliğini açığa çıkarmıyorum. En az yirmi dakika baygın kalacak. Bizi duyamaz.

Eden ona, "Sana bir soru sordum," diye hatırlattı.

'Belki de kendine neden seni de onun kadar iyi vurmadığımı sormalısın. Hızlısın Reece, ama yakın mesafeden bir kurşunu atlatacak kadar hızlı değilsin. Bilmem gerekirdi - yeterince uzun süre birlikte çalıştık.

Jessie'nin iddiası bir kez daha yankılanınca Eden'ın kalbi kt küt atmaya .

Daha da önemlisi, CEO onu kolayca vurabilirdi.

Sean saatini kontrol ederek, "Sanırım bunu sokaktan kaldırsak iyi olacak," dedi. 'Taramada ndeyim ama arkası gelecek.

Ve başını geldiği yöne eğdi.

KIRK BEŞİNCİ BÖLÜM

Temel olarak sağ duvarın karşısında çift kişilik bir yatak bulunan bir oturma odasıydı. Hemen ileride açık plan bir mini mutfak vardı. Bir kapı Eden'in keşfettiği şey sol tarafta duran banyoydu. Yatak, başıboş bir sandalye ve kapalı pencerenin üzerindeki soluk perdeler dışında her yer bomboştu.

Sean bir çift kelepçe çıkarırken Eden Jessie'yi çıplak yatağın üzerine yatırdı. Bileklerinden birini metal yatak başlığına tutturması için Eden'a uzattı.

Sean sırtarak, "Eski günlerdeki gibi," dedi. "Arada sırada biraz ganimet paylaşmak.

Eden yatağın karşı tarafında dik durdu. "Benim de sizden biri olduğumu mu söylüyorsunuz?

"Sadece birimiz değil, en iyimiz.

'Beni bir haftadan daha kısa bir süre önce gördüğünü söylemiştin. Bunu açıklayabilir misin?" diye sordu ön kolundaki dövmele gösterirken. "Seni son gördüğümde, bir tür tedavi gördüğünü söylemiştin.

gizli görev.' Sean'ın kaşları daha da çatıldı. "Bu hafıza kaybı konusunda gerçekten benimle kafa bulmuyorsun, değil mi?

"Son on yılımı kaybettim.

Sean'ın gözleri parladı, sonra tekrar kısıldı. "On yıl mı?" "Ne kadar süredir CEO'ydum?

'O kadar uzun. Lanet olsun,' diye tısladı. "Bu nasıl oldu?" "Bana kim olduğumu söyle. Ne biliyorsan söyle.

Senin adın Eden Reece. Dediğim gibi, bir süredir CEO'sun. on yıldır. Bunun beş yılı aşkın bir süredir ortağız. CEU'nun şimdiye kadar gördüğü en iyi vurgun rekoruna sahibiz. Bir hafta önce ortadan kayboldun. Birkaç gün sonra evime geldin. bana CEU'ya erişmeniz gerektiğini söyledi - çünkü yanlış giden bir tür gizli görevdeydin. Her zaman birbirimizin arkasını kolladığımızı biliyorsun, bu yüzden aptalca bir şekilde çok fazla soru sormadım.

"Sonrasında bildiğim tek şey, gözaltı birimine girdiğin ve son zamanlarda işlenen cinayetlerle bağlantılı şüphelileri dışarı çıkardığındı. Neredeyse beni bokun içine atıyordun. Ama son birkaç yıldır birlikte yaptıklarımızdan sonra ikimizin de bildiği bir şey varsa, o da masum numarası yapmaktır.

Sean ve Jessie'nin hikâyeleri çakıştığında Eden kırıdayamadı, meşruiyetleri CEO'nun gözlerindeki sahicilikle pekişti, her ne kadar gerçekçi gelmese de senaryo onun sıraya girmesinden daha mantıklıydı.

Hâlâ baygın yatan Jessie'ye baktı. "Peki o kim? Eden tekrar Sean'a bakarak sordu.

"Bilmiyorum dostum," dedi omuz silkerek. 'Tek bildiğim senin için bir çağrı olduğu - ve yanındaki kız için de. Kim olduğunu ya da neden onunla birlikte olduğunu bilmiyorum ama başın büyük belada. Bana rastladığın için şanslısın.'

"Ne için bir çağrı?

Sean saatini kontrol etti ve kaskını yataktan kaldırdı. 'Burada neler döndüğünü bilmiyorum ama ben senin dostunum ve şu anda sana teslim olmanı ve kızı da yanında götürmeni söylüyorum. Kariyerinin yarısını bokun içinde geçirdin, bu da farklı olmayacak - bir şekilde bundan kurtulacaksın. Burada her ne oluyorsa, halledilebilir. Billy'yi düşün. Amanda'yı düşün. En da Honey'i düşün.

"Billy'yi düşünmek" de ne demek? Hâlâ hayattaymış gibi konuşuyorsun.

Sean'ın gözlerinden bir endişe parıltısı geçti. "Bana öyle olmadığını mı söylüyorsun?

"Bana onun *olduğunu* mu söylüyorsun?

Sean'ın gözlerindeki endişe daha da yoğunlaştı. "İki hafta önceydi. 'İki hafta önce mi?

Eden bir adım geri çekildi, soğukkanlılığından geriye kalanları nasıl koruyabildiğinden emin değildi. Sean'la tekrar yüzleşmek için döndü.

'Bahsetmiştin

Tatlım. Sen de mi onu tanıyorsun?'

"Elbette. Ama on yıl kaybetmişseniz nasıl ?

"Sıraya geri döndü. Benimle birlikte mi çalışıyor? Sorular zihninde dönüp duruyordu. 'Eğer dolandırıcı değilsem, o zaman çipli de değilim. O zaman hafızamı nasıl kaybettim?

Sean alnını ovuşturdu, bakışları Eden'inkileri tutarken daha da temkinliydi. "Kahretsin.

Eden'in kalbi daha hızlı çarpmaya başladı. "Ne?

Sean dakikalar gibi gelen bir süre boyunca onun bakışlarını tuttu. Tekrar saatine baktı ve Eden'a dönmeden önce endişeyle arkasındaki kapıya baktı.

'Eden, burada ne haltlar döndüğünü ya da ne olduğunu bilmiyorum. oldu. Honey'nin kim olduğunu sandığını bilmiyorum. Billy'ye ne olduğunu bilmiyorum. Biliyorum bunu sana söylemenin sırası değil,' dedi derin bir iç çekerek, 'ama Billy'nin bir çocuğu var. İşte benim Honey'im bu. konuşuyorduk. Bir yeğenin var. Altı yaşında. Annesi kadar tatlı - eğer bu lafı ettiğim için bu sefer beni yumruklamazsanız.

Ama Honey gerçekten hasta. Fazla mesai yapıyorsun. ek işler, ona ihtiyacı olan ilaçları ve şeyleri almak için her türlü şey. Erişememeniz gereken ilaçları alabilmek için kendi patronunuzun doktor kızıyla bile yatıyormuşsunuz.

Sean Eden'in sol bileğindeki dövmeyle gösterdi.

'Bunu doğduğu gün yaptırmıştın,' diye devam etti. 'Tatlım senin dünyanın merkezi, dostum. Bu boktan işte kalmanın ana nedeni o. O olmasaydı gerçekten hapse girecektin," diye ekledi kolundaki numaraları göstererek. "Bu yüzden, ne kadar riskli olursa olsun, bazı gizli işleri kabul ettiğini düşündüm - çünkü iyi para alıyordunuz.'

Eden birkaç adım geri gitti. Oda dönüyordu. Göğsü yanıyordu. Mya'nın dilinden bu kadar kolay dökülen yalana duyduğu öfke derinlerde kaynıyordu.

Homer'ın ağzından dökülen yalanlardan.

Yeğenim mi var? Bana Billy'nin öldüğünü söylediler. Yani hala hayatta mi? Eden, o anda güvenebileceği tek kişi gibi hissettiği kişiye sordu.

"Umarım öyledir, dostum.

Eden onu kardeşine götüreceğini söyleyen Jessie'ye baktı.

'Ah, kahretsin,' dedi Sean. 'Gitmek *zorundayım*. Senin ve benim iyiliğim için. Benimle gel, tamam mı? Hemen şimdi. Seni dışarı çıkarabilirim. Neler olup bittiğinin ne kadar farkındasın bilmiyorum ama her şey orada başladı. Şekil değiştirmiş Lycan'lar dolaşıyor; Kane ise kehanette bulunulan vampir lideri. Bazı büyük boklar kırılacak yakında burada olacak ve buna yakalanmak istemezsiniz. Küresel Konsey en iyilerini getirdi. Kuzey ve doğuyu hallettiler, şimdi de batı ve güney üzerinde çalışıyorlar. Senin tekrar raydan çıkman dışında endişelenecekleri çok fazla şey var. Şimdi benimle gelersen, bu işi çözeriz.'

'Sizinle nereye geleyim? Sınır kapalı.'

Sean tereddütle onun bakışlarını tuttu. Jessie yatakta kıpırdanırken son tereddüt hamlesiyle dudaklarını birbirine bastırdı. Bu çok gizli bir bilgi, tamam mı? Bunu söylememeliyim ama, , beni sayamayacağım kadar çok durumdan kurtardın. Hayatımı defalarca kurtardın. Bir saniye tereddüt etti. 'Bir giriş ve çıkış noktamız var. Mahkûmları cezaevinden buraya taşımak için kullandıkları tünelden. Kurdukları elektromanyetik alanda bir köprü. Cezaevindeki geçilmez güvenliği göz önünde bulundurursak en iyi yol-erişim noktası burası.

Yedekleme.

Seni kapıya kadar götürebilirim Eden. Onlara numaranı ver. Teslim ol. Onlara hafızandan bahset - daha kolay kurtulabilirsin.

Peki ya ?

"Hayatımın son dakikasında kıcıma tekme yemeye gönüllü olacağımı sanmıyorum. Ama gülümsemesi çabucak soldu. "Eden, arkadaşın olarak sana bunu yapman gerektiğini söylüyorum. Tekrar Jessie'ye baktı. 'Eğer onu teslim etmek istemiyorsan, geride bırak. Onu hiç görmemiş gibi davranabilirim.

Jessie ağır ağır içini çekti ve ayılınca başını ağır ağır çevirdi. Eden ona dönerek, "Seninle gelemem, Sean," dedi. Sean başını salladı. 'Sen her zaman kendi başına bir kanundun, Reece. Ama asla bir kız için değil.'

"Bundan daha fazlası var. Bana Billy'nin Blackthorn'da olduğunu söyledi.

Sean'ın başını sallaması onu hemen anladığını gösteriyordu. 'O zaman en azından sizi uyarayım, o yanınızdayken yakalanacaksınız. Şimdilik tüm insanları görmezden gelmemiz ve üçüncüye odaklanmamız söylendi.

Türler. Gemide ciddi ekipmanlarımız var.

Onlar. Dikkatleri senin üzerine çekecek. Sen benim Eden, o yüzden bunu sana dostun olarak söylüyorum - o öldürmeme politikası uyguluyor ama sen uygulamıyorsun. Buradan yarım saatten daha az bir mesafede çıkış yolun var. Ondan Billy'nin nerede olduğunu öğren ve kışını kaldırıp buradan git.

Sean'ın bakışları kapıya doğru önce bir süre daha oyalandı.

'Ve kendinizi olabildiğince güneyde tutun.

' diye ekledi Sean, omzunun üzerinden bakarak. 'Bu sana biraz zaman kazandırır. İyi şanslar. Klişe olmaktan nefret ediyorum ama buna ihtiyacın olacak.

KIRK ALTINCI BÖLÜM

Bir dakika önce şarabını ve bir dakika sonra Torren bilekleri kirişe kelepçelenmiş ve ayak bilekleriyle uyandı. yere kelepçelenmişti. Havada güçlü bir tütsü kokusu vardı ama yanan etin alt tonları neler olduğunu açıkça ortaya koyuyordu.

Torren ileride, kalbin yanarak küle dönüştüğü bakır kaseye baktı. Kül, şu anda durduğu beton zemine adını yazmak için kullanılmıştı.

Bir çağrı. Beş yüz yıldan fazla bir süredir hiç kimse onu çağırmaya *cesaret* etti.

Sağ tarafına, birinin oturduğu yerden kalkarak kendisine yaklaştığı karanlığa baktı.

Torren, "Bu ya sizin tarafınızdan yapılmış küstahça bir hata," dedi. 'Ya da zaten çaresizlik çukurundasınız. Her iki durumda da bu işin sonu iyi bitmeyecek. Beni serbest bırak. *Şimdi*.

Ama figür ortaya çıktığında, Kane'in lacivert gözleri , Torren her şey ortaya çıktığında kıkırdamadan edemedi.

Kane Malloy. Bilmem gerekirdi. Sadece *sen* bu tür önlemlere cesaret edebilirsin. Ve bu durumda, nedenini tahmin etmek zor değil.'

'Onları senin aldığını biliyorum, Torren. Nerede olduklarını bilmek istiyorum. Usta vampir ona doğru yaklaşırken Torren'in omurgası diken diken oldu.

Öngörülemeziği ile nam salmış usta vampir

Konfor alanından istemeyerek uzaklaştırılmasından duyduğu rahatsızlığı yatıştırarak hiçbir şey yoktu.

"Şimdi gitmeme izin ver, Malloy, bu olanları unutmayı düşünebilirim.

'İkimiz de bunu unutmayacağını biliyoruz, Torren. Tıpkı ikimizin de bilmek istediklerimi bana söyleyeceğini bildiğimiz gibi.

Bir envoi ve bir insan yüzünden. Benim, benim, usta vampir standartlarım son zamanlarda düşüyor. Türüne öncelik vermeye ne oldu Malloy? Yapmanız *gereken* bu değil mi? '

"Öyleyim.

'Beni çağırmaya cüret ettiğin düşünülürse, etkili olmadığı açık. Bu türlerimiz arasında savaş ilan etmekten daha azı değil Malloy. Yapmak istediğinin bu olduğuna *emin* misin? Çünkü bu kulağa Bana sorumlu bir usta vampirin eylemi gibi geldi.

"Ve ordunuzu riske atmak bana sorumlu bir savaşçının yapacağı bir şey gibi gelmiyor.

"Risk altında mı? Torren güldü. 'Neye karşı risk altında? Birkaç yüz vampir bizi yenebileceklerini mi sanıyor? Güldürme beni, Malloy. Bu bağları üzerimden çıkar ve . '

"Bana bilmek istediğim şeyi söyleyene kadar hiçbir yere gitmiyorum Torren.

Kane'in bakışları sinir bozucu bir şekilde aralıksız devam ederken Torren, "Rolünün temel önermesini yerine getirmiyorsun Malloy," diye tekrar uyardı. 'Senin türün için ağır sonuçlar olacağını biliyorsun. *Geri* çekil.

Ama usta vampirin bakışları çileden çıkaracak kadar sakin kalmıştı. "Eden ve Jessie nerede, Torren?

"Bana işkence edersen asla konuşmayacağımı biliyorsun vampir.

'Ama sana işkence gerek yok, değil mi Torren? Eğer medyaya, hatta yerel söylentilere dikkat ediyorsan, başka kaynaklar olduğunu da biliyorsundur.

Göğsünü bir belirsizlik sarmalı sardı - bunu Kane'e göstermek istemediğinden değil.

"Gölge okuyucu mu? Torren yine güldü. 'Hezeyan *etmeyen* Gölge okuyucu mu? Onunla yaptığın maskaralıkları düşününce

Kalbinin artık yeterince iyi korunmadığını siz de benim kadar iyi biliyorsunuz. Beni okumaya *çalışsa* bile bu onu öldürür. Belli ki feda etmeyi seçtiğin *onun* kalbi değil.

beni çağırıyor. Bakır kâsedeki kalıntıları gösterdi. 'Usta bir vampirin hayatında *iki* aşk - berbat bir *durumdasin*, değil mi Kane?

Seni okuyacağını kim söyledi, Torren? Kane'in

ince sırtışı karşısında kaşlarını çatı.

Üç figür onlara katılmak üzere odaya girdiğinde kaşları daha da çatıldı. Gölge okuyucuyu üç metre hissedebiliyordu. Kendisinin de bir Lycan tarafından içeri alındığını hissedebiliyordu.

Ziel dizlerinin üzerine çökmeye zorlandı, elleri arkadan ve gözleri haklı olarak aşağıya indirildi.

Torren dişlerini sıkarak küfretmeden önce bağlarını aşağı doğru çekti.

Kane'in hâlâ sakin olan bakışları gölgelerin arasından ona doğru yöneldi. 'Ya bize nerede olduklarını söylersin, Torren, ve - eğer hala Eden'i Jessie'nin melek gözyaşlarının yaptıklarından nasıl kurtarırsınız ya da Caitlin Ziel'i okuyacak ve bunca zamandır nerede saklandığını öğrenecek.

Bu tehdit, onu çağırmaktan çok daha ileri bir adımdı; savaş tehdidi geri çekilemezdi.

'Ve sen de *tüm* ordunu göndereceksin, öyle mi Malloy?

Çünkü bunun için gereken şey bu. Korumaya çalıştığınız terk edecek ve savaşın tam ortasına gideceksiniz sadece bu ikisi için.'

'Ordum olduğu yerde kalmaya devam edecek. Endişelenmeniz gereken *benim* ordum değil. Endişelenmeniz gereken Eden Reece ve Jessie'ye gençliğini kurtardıkları için borçlu olan biri. Bu kolay unutulacak bir borç değil. ilgili.'

Torren gözlerini odanın diğer ucuna, lycan liderinin girdiği yere dikti, masmavi gözleri hiç tereddüt etmeden onunkilerle buluştu.

Jask Tao.

Torren gözlerini kapadı ve Kane'e ters ters bakmadan önce kendi kafasının içinde lanet .

Usta vampir omuz silkmeden önce sadece kollarını kavuşturdu, o bıktırıcı sırtışı belli belirsiz ama kesindi.

BÖLÜM KIRK YEDİ

Jessie tanımadığı bir sesle irkildi, birkaç dakika sonra da bir kapının kapanma sesi duydu. Kollarını arkasına destek yaparak doğrulmaya çalıştı ama bileklerinden birinin yatak başlığına kelepçelendiğini gördü.

Eden yatağının başucunda oturmuş, tahta sandalyede arkasına yaslanmış, ayaklarını şiltenin üzerine uzatmış onu izliyordu.

Jessie boşta kalan kolunu kaldıraç olarak kullanarak yatak başlığına yaslandı ve dışarı açılan tek kapı gibi görünen yere doğru bir bakış attı. Ses kime ait olursa olsun, vücuduna enjekte edilen yatıştırıcıdan sorumlu olduğuna şüphe yoktu.

Bayılmadan önce üniformayı görmüştü - aynı CEO

Leila ve Alisha'yı kurtardıklarında Eden'in TSCD'ye girmek için kullandığı üniforma.

Eden hâlâ hayattaydı ve CEO gitmişti. Sadece iddiasını destekleyecek bir şey söylemiş olmasını umabilirdi. Her ne , Eden en azından hâlâ oradaydı.

Kesinlikle daha sakin görünüyordu, ama bir ilerleme olacağına dair umuduna rağmen gözlerinde hâlâ bir bağlantı vardı.

Elinde bir anahtar tutuyordu, belli ki onu bağlayan kelepçenin anahtarıydı.

"Bana her şeyi olabildiğince hızlı ve kısa bir şekilde anlat," dedi.
'Dinlemeyi bitirdiğimde, bu anahtarın ineceği yer, söyleyeceklerinizden ne kadar ikna olduğuma bağlı olacak.

Jessie ihtiyatla onun bakışlarını tuttu. "Sana ne söylendi?"

Kollarını kavuşturdu. 'Şu ana kadar sadece üç şeyin beni o kapıdan çıkmaktan alıkoyduğunu aklınızda bulundurmak isteyebilirsiniz. Birincisi, bir kızın ne zaman yakalanmak istediğini bilecek kadar öpücük kovalamacası oynadım. İkincisi, benim CEO olduğum konusunda doğruyu söylüyordun. Üçüncüsü de Billy'nin nerede bildiğini iddia ediyorsun. Şimdi konuş.'

Onun sözleriyle kalbi yerinden fırladı. "Sean mıydı?"

Ona ismiyle bahsettiği tek arkadaşı ve meslektaşı.

Üçüncü Tür Kontrol Bölümü'ne girmeleri gerektiğinde - oraya Caleb'i öldürme niyetiyle gittiklerinde - yardım için gittiğini bildiği kişi.

Sean'ın adını bildiğini açıkladığında gözleri biraz kısıldı, bunun kendisine güvenmesi için onu ikna etmesine yardımcı olacağını umuyordu.

"Sen kimsin ve nasıl tanıştık?" diye sordu.

'Size söylediğim gibi, Pummel'in sırasına gizli bir görevle gönderilen bir CEO'ydunuz. Sirius Throme tarafından ailen için daha iyi bir hayat vaadiyle beni buradan çıkarmak için gönderildin. Sen bunu çözdün Ama beni teslim ettiğinizde ne siz ne de aileniz yaşayacaktı - Sirius gizli görevinin devam etmesini isteyecekti

Bu şekilde. Bunun yerine, özgürlüğüm karşılığında benden alabileceğin her şeyi almaya ve sonra da aileni Sirius'tan uzaklaştırıp Blackthorn'a götürmeye karar verdin.

"Senden ne alacağım?"

'Kanım tesiste araştırılan Yüksek Düzey kanı gibi çalışıyor. Kolumdaki iğne izleri bundan kaynaklanıyor.

Homer biliyor. Pummel da biliyordu. Yeğenin Honey'e yardım edebileceğini düşündün.'

Gözleri parladı ama bakışları titremedi. 'Yani onun hasta.'

Ona hayır demek istedi. Ona söyleyebilmek istedi

Tam da düşündükleri gibi halletmişlerdi. "Evet." "Yani kanın işe yaramadı mı?"

O anda bunu açıklamak onun için çok zordu, bu yüzden sadece başını salladı.

"Kardeşimin hayatta olduğunu mu
söyledin?" "Hayatta ve güvende,
Eden.

Bir an için bakışlarını kaçırdı, sonra sandalyesinden kalkıp hızlı
adımlarla uzaklaştı.

kaybetmesine izin veremezdi. Homer'a geri dönmesine izin
veremezdi.

Seni ona götürebilirim. *Hepsi* buradalar. Tatlım da.'

"Sirius onlara neden zarar versin ki?" diye sordu, hâlâ ona
bakmadan. "Seni gönderdiği gizli görev büyüktü.

Eden tekrar yüzünü ona döndü. "*Ne kadar*
büyük?" "Sana anlatacak çok şey var Eden...

"O zaman ," dedi sertçe.

'Sirius küresel yapıyı değiştirmeye çalışıyor. Tüm üçüncü türlerden
kurtulmak istiyor. Elit bir insan topluluğu istiyor. Ve seçkin bir insan
grubunu ölümsüzlüğe en yakın hale getirmenin bir yolunu bulmak istiyor.

.'

"Nasıl?

"Ruh aktarımı. Üçüncü tür kanın - Yüksek Düzey vampir kanı -
umdukları kalıcı tedavi olmadığını biliyor. Ne de
Benim. Kalıcı bir tedavinin biliyor, yüzden
başka bir yol bulmaya çalışıyor. Tesis'teki tüm araştırmalar, insan ömrünü
uzatmak yerine bir alternatif yaratmakla ilgiliydi.
Tüm bunlar bununla ilgili. On yıllardır bunun için var. Bu yüzden Kane
Malloy'u istiyor.

"Kane Malloy?

"Kane Malloy ruhların nasıl transfer edileceğini biliyor. Sirius
klonlamayı mükemmelleştirdi, şimdi tek yapması gereken nasıl
yapılacağını bilmek-'

"İnsan vücudunun kırılğanlığını atlıyor. Sen ciddi misin?'

'Korkarım . Bu yüzden seni benim için gönderdi. Ben onun son
çaresiydim.

Kane'i yakalamak için safları sıklaştırmadan önce kalıcı bir tedavi için.

"Bütün bunları nereden biliyorsun?

'Bizden bir grup var. Sen de onun bir parçasısın. Parçaları birleştirdik.
Sen sadece beni Pummel'in sırasından kurtarmadın.

dokuz Lycan gencini de kurtardı. Sirius, sen başarısız olursan diye dokuz
genci yedek planı olarak oraya götürmüştü.

Gözleri hafifçe büyüdü. "Tao genç mi?

'Jask artık senin arkadaşın Eden. Ailenle onun sürüsü.

Ona doğru iki temkinli adım attı. 'Ailem yanımda
Lycanlar mı? Dönüşmüş Lycanlar mı?'

"Şekil değiştirmiş Lycanlar genetik olarak değiştirilmiştir. Jask'ın sürüsüyle bir alakaları yok. Sirius onları bu bariyeri haklı çıkarmak için gönderdi.

Yukarı. Ailen Jask'ın yanında güvende. Söz veriyorum.'

Bir an için ona baktı, gözleri okunmuyordu. "Biliyorum, kabullenmesi çok zor Eden. . .'

"çok şey var mı? Kardeşim bu sabah ölmüştü! Yeğenim . Kendimi dünyanın pisliği sanıyordum. Sadece iki saat öncesine kadar düşündüğümünden tamamen farklı bir insan olmakla kalmadım, şimdi de bana gizli bir üçüncü tür ekibinin parçası olduğumu mu söylüyorsunuz?

'Hepsi üçüncü tür değil. Yarı yarıya.'

Kaba bir şekilde nefes verdi. Sanki alakası varmış gibi. Ailem nerede? Jask'ın yerleşkesinde mi?'

"Öyleydiler. Birkaç gün önce tahliye etmek zorunda kaldık. Throme'un ordusunun saldırısı altındaydık. Şimdi de Kane Malloy tarafından kurulan yeraltı tünel sistemindeler.

Kaşlarını biraz kaldırdı. 'Tüneller mi? Şehir efsanelerinin malzemesi mi? Ve Kane Malloy ile Jask Tao bir araya mı geldi?

Sana karmaşık olduğunu söylemiştim. Blackthorn'un yarısı aşağıda. Lycanlar ve vampirler olabildiğince çok kişiyi korumak için bir araya geldi. Dediğim gibi, bizden bir grup var. Sirius'u durdurmaya çalışıyoruz. Eğer biz başarısız olursak ve o başarılı olursa, Blackthorn yok olacak. Daha fazlası

yıkım bu sınırın çok ötesine yayılacak. Savaşın eşiğindeyiz.'

"Ve siz bana Kane Malloy'sözde kışkırttığı savaşı *durdurmaya* çalıştığını mı söylüyorsunuz?

"O, iddia ettikleri gibi bir vampir lideri değil. Ve evet, bunu durdurmaya çalışıyor. Her şey vampir kehanetiyle bağlantılı.

Bunun olmasını engellemek için gizli kalması gereken bir şey. Vampir kehanetinin açığa çıkması buna neden oldu.

Ayrımcılık, içinde yaşadığımız bu tabakalaşmış toplum. Kaçınmaya çalışıyoruz

bu ayrımcılığı daha da pekiştirecek bir katliam. Ve siz de bunun önemli bir parçasısınız.

"Nasıl?"

'Sirius'un yürütmekte olduğu araştırmayla doğrudan ilgili kanıtlara sahip olduğuna inandığınız Tesis'teki bir doktora erişiminiz var. Onun aracılığıyla Sirius'un yaptıklarını ortaya çıkaracak kanıtlar elde edebilirsiniz. Sonuç olarak, sadece onun değil Motivasyonların yanı sıra tüm bu sistemin arkasındaki yapı - içinde büyüdüğünüz ve kurbanı olmamak için savaştığınız sistem. Yeğeninizin hayatını tehlikeye atan sistem.

'Yani benim de içinde bulunduğum bu grup *tüm* küresel sistem?'

'Evet.

"Kaç kişiyiz?"

'mı? Yedi kişi, sen ve ben dahil.'

Dudakları aralandı, gözlerinden şok yayılıyordu. "*Yedi* kişi, tüm dünyanın üzerinde yükseldiği seksen yıllık bir kurumu çökertmeye mi çalışıyor?"

"Bir kişi daha binebilirsek sekiz kişi olacak.

"Sekiz mi? Sert bir kahkaha attı. Bakışları dakikalar gibi gelen bir süre boyunca onunkileri inceledi. "Ne zamandır bu grubun bir parçasıyım?"

"Bir haftadan az.

"Peki ya sen?"

"Aynısı.

Yatağın ayak ucunda volta atmadan önce başını salladı. "Seni ne zamandır tanıyorum?" diye sordu yüzünü ona dönerek.

Ona söylemekte tereddüt ederken dudaklarını birbirine bastırdı. "Bir haftadan da az.

Kulağa ne kadar gülünç gelmiş olabileceği duygusu ona yankılanırken gözleri dalgınca kısıldı. 'Bunların *hepsi* bir hafta içinde mi oldu?'

Bizim için, evet. Kane bunu yıllardır planlıyordu. Sirius yaklaşık üç haftadır, Kane ve Caitlin tanıştığından ve ruh seçeneğine sahip olduğunu öğrendiğinden beri ateşi yükseltiyor. aktarım-'

"Caitlin de kim?"

Nereden başlasam...

"Dediğim gibi, kabul etmesi zor biliyorum ama hepsi doğru - yemin ederim. Bu yüzden sana o sırada söyleyemedim. Seni arkadaşlarımıza geri götürmeye çalışıyorum.

"Tam olarak *nerede*?

İşte o zaman gerçeklik da acı verdi. "Bilmiyorum. Tek bildiğim burada güvende olmadığımız. Size anlatacak daha çok şey var ama gideli çok uzun oldu. Ordu merkeze ulaşmadan önce diğerlerini bulmalıyız.

Eden sandalyeye geri oturdu. eğdi ve derin bir iç çekerken kollarını dizlerine dayadı.

Eden, beni çözmen gerek. Seni güvenli bir yere götürmeliyim. Ne kadar önemli olduğun hakkında hiçbir fikrin yok. Olması gereken şey için ne kadar önemlisin. Bir an tereddüt etti ama söylemeden edemedi.

"*Benim* için ne kadar önemlisin.

Bakışları tekrar onunkilerle buluştu. "Bana söylediğine göre seni bir haftadan daha az süredir tanıyorum.

"Son zamanlarda bir haftanın ne kadar uzun geldiğini bilseniz şaşarsınız.

Kahverengi gözleri tekrar onunkilere takılmadan önce başka tarafa baktı.

"O zaman bana tek eksik parçayı söyleyin: neden bunların hiçbirini hatırlamıyorum?

* * *

Tüm sorular arasında en çok tereddüt ettiği soru buydu. "Bir melek hafızanı aldı.

"Yani artık melekler de mi var?

Neden aksini sorguladığını bilmiyordu. O sabah yeğeni de ortada yoktu.

'Seksen yıl önce vampirler ve Lycanlar hikaye kitaplarının konusuydu. Bunu hepimiz biliyoruz. Sirius'un meleklerin varlığını da sakladığına inanmak için her türlü nedenimiz var.

"Neden?

'Çünkü ihtiyacı olan kalıcı tedavinin *onlar* olduğunu düşünüyordu. Tesis'teki deneylerin bir parçası oldular.

Yani bana Sirius'un küresel egemenlik istediğini mi söylüyorsun? Başta o da hepimiz gibi Yüksek Düzen'in kanının çare olduğunu düşündü.

Ancak bunun kalıcı olmadığını anladığında, bir şekilde meleklerin varlığını keşfetti ve çözümün onlar olduğunu düşündü. Ama şimdi bana onların da olmadığını mı söylüyorsun?

"Hayır. Kalıcı etkileri çok zarar getirir.

"Yani şimdi Malloy'u kullanarak klonları ve bu ruh aktarımını birleştirerek son bir atış yapıyor.

"Evet.

"Ve onu yakalamak için Blackthorn'u işgal etti. "Evet.

"Bu bariyerin amacı nedir?

'Gerçek şu ki Sirius bizi bu noktaya getirmek için pek çok sinsi, insanlık dışı ve el altından faaliyette bulundu ve herhangi bir değişiklik yapmadan önce onu ifşa etmemiz gerekiyor.

"Yani bu meleklerden biri hafızamı aldı - neden?

'Çünkü kazanmamızı istemiyorlar. Onlar bu savaşın tam olarak önceden belirlendiği gibi gerçekleşecek. Onlar da en az Sirius kadar itlafı istiyorlar. Ve hazır olduklarında, müdahale edecekler.'

'Kahramanlar olarak mı? Narsisizm bugünlerde Blackthorn'da çok yaygın.

İnanamayacağın kadar. Kehanet hakkındaki tüm fısıltılar doğru Eden - ama gizli. Sekizimiz birden bir şekilde değişti. Şimdi melekler bunu tekrar rayına oturtmak istiyor. Hafızanı almadan önce, bir yol bulmaya çalışıyordun. bariyeri aşacaktın. Kaderinizde bunu çözmek vardı, yani doktora ulaşacaktınız ve bazılarımız da gerçeği ortaya çıkarmaya yardımcı olmak için geçecekti.

Bilinçsiz olmama ihtimali - Sean'ın söylediği her şeyi duymuştun, bu yüzden hikâyesine bu parçayı eklemişti, geçerlilik kazanmak için. Ama içinde bir şey vardı.

Gözleri, ona bakışındaki bir şey, tıpkı banyoda birlikte oldukları zamanki gibi, onunla arasındaki o aşinalık hissine işaret ediyordu. Tıpkı onu ilk gördüğü zamanki gibi.

Onda derin bir şeyler hissettiren bir şey vardı.

İçindeki ses ona inanması için onu zorluyordu. Çünkü eğer haklıysa, eğer

doğruyu söylüyorsa, bunun imkânsızlığına kendini kaptırarak çok şeyi riske atıyormuş gibi geliyordu.

"Yani bizi seçiyorlar.

Başını salladı.

"Ve ben şanslı çöplerden birini seçtim. Peki Homer'a nasıl ulaştım? O bunun neresinde?"

'Pummel'in sağ kolu olduğu doğruydı. Sırada onu neredeyse öldürüyordun. Düşüncelerini toparlamaya çalışıyormuş gibi bir an yine duraksadı. 'Sen ve ben biraz para kazanmaya çalışıyorduk.

Bilgi. Birkaç gün önce kaçırıldık. Gölgem okunuyordu. Torren, bunu sana yapan melek, her şeyi öğrendi.

benim aracılığımı öğrendi. Hepimizin ne yapmaya çalıştığını öğrendi.

Kısmen, Kane'i yakalamak için bizi yem olarak kullanıyor olabilir...'

"Çünkü Kane denklemin dışında kalırsa..."

"Kesinlikle.

"Kısmen" dediniz.

'Seni öldürmek yerine acı çekmeni istedi. Bana acı çektirmek istedi. Bu yüzden bizi Homer'a teslim etti.

"Neden?"

"Çünkü birlikteyiz. Ve bir zamanlar Torren ile birlikte olduğum için.

Göğsü düğümlendi. Gerçeğin, yani meleğin ona yaptıklarının ortaya çıkma ihtimali içinde bir yerlerde öfke kaynıyordu.

Düşünceler birbiri üzerine yuvarlanırken, her biri diğerinin zararına olacak şekilde ellerini yumruk yaptı. Ama sonra, tüm bunların ortasında, o kız vardı: en temel içgüdülerinin ona güvenmesini söylediği kız.

"Neden kaçmadın?" diye sordu.

'Çünkü Homer seni öldürmekle tehdit etti. Eğer sana bir şey söyleseydim ya da en ufak bir fikrin olduğunu düşünseydi, seni katlederdi.

"Ve bana canlı ihtiyacın

var. "Bundan daha

fazlası.

Aralarında bir bağ olduğunu inkâr edemediği kızın gözlerinin içine bakarken midesinin derinliklerinde huzursuz edici bir kıpırtı vardı.

"Sen benim için nesin, Jessie?"

Gözleri parladı. 'Ben senin eskiden sevdiğin kişiyim. Sadece birkaç gün önce hâlâ sevdiğin kişiyim.

O başkasıyla birlikteyken onunla aynı çatı altında olan kız. Onu bir başkasıyla basan kız.

Ve *yine* de ona bağlı kalmıştı. Bu hiç mantıklı değildi. Midesi çalkalandı.

"Sen insan değilsin. Nesin sen?"

Bakışları yine tereddütlüydü. 'Ben de bir meleğim. Tam olarak bir envoi. Sırtında yara izleri olan bir melek türü.

kanatlar yerine. İstesem de de kehanetle ilgili mesajlar alıyorum. Sizi ilk kez buçuk asır önce o kehanette gördüm. Ve bir hafta önce tanıştık. Sanırım seni korumak için buradayım Eden. Her ne pahasına olursa olsun, yapman gerekeni yaptığını görmek için buradayım. Sanırım ben sana ne yapman gerektiğini söyleyen bir elçiyim. Ben de sana diğerlerini bulmamız gerektiğini söylüyorum.

"Dışarısı güvenli değil. Sadece mahkumlar bizi aramakla kalmayacak, görünüşe göre koca bir ordu da bizi arıyor. İkimizin de arananlar listesinde olduğumuzu biliyor musun?

Sirius'un mu? Bu beni şaşırtmazdı. Burada kalmak da bir o kadar riskli. Ekibimiz bizi arıyor olacak. Bizi bulabilmeleri için dışarıda olmalıyız.

Tekrar uzaklaşmadan önce saçlarının arkasını karıştırdı.

"Sean sensiz daha güvende olduğumu söyledi," dedi tekrar yüzünü ona dönerek. "Seninle birlikte olmak dikkatleri üzerime çekecek.

Gözleri küçük bir panikle parladı. "Hayır. Benimle daha güvendesin Eden. Anahtarı parmaklarının üzerinde çevirdi.

"Lütfen," dedi. '*Lütfen*, inan bana. Seni koruyabilecek tek kişi benim.

KIRK SEKİZİNCİ BÖLÜM

Tekrar hareket etmeden önce dinlenmeleri için bir saat verilmişti. Billy birkaç kez ne olduğunu sormuştu.

Eden - neden onu ya da Jessie'yi bir süredir görmemişti. Eden bir sonraki durakta kontrol edeceğini söylemişti ama bu saatler önceydi. Bu yüzden Kane ve Jask'ın huzursuz uykunun içinden yaklaştığını görünce hemen ayağa kalktı ve oraya yöneldi.

oluyor, Kane? Eden'ı sorup duruyorum ama kimse bana bir şey söylemiyor. Bir şey mi oldu? Neden bir şeyler olduğuna dair içimde kötü bir his var?'

Kane ona kendisini dış tünele kadar takip etmesini işaret ederken, Billy omzunun üzerinden Amanda'ya doğru bir bakış attı. Amanda kaşlarını çatarak onun bakışlarını Honey'nin başının üzerinden karşıladı, kızları kucağındaydı.

Onu rahatlatmak için, Kane'i takip etmeden önce ona el salladı. odanın dışında. Yutkunmaya çalıştı ama ağzı da boğazı kadar kuruydu, gözleri çaresizlik içinde önce Kane'inkileri sonra da Jask'inkileri aradı.

"Bir şey oldu," demek için cesaretini topladı. "Kötü bir şey.

Küçük kardeşine - tüm hayatını korumakta başarısız olduğu kardeşine.

"Bilmiyoruz," dedi Kane, ellerini kalçalarına indirerek. 'Ama o güneyde, Billy. Suçlularla birlikte.

"Güney mi? Orada ne işi var?'

"O ve Jessie sıradaki bazı evrakları almak için geri döndüler. "*Evrak mı? Ne evrakı?*"

Ama nedense Kane ayrıntı vermekten kaçındı. 'Jessie'nin eski sevgilisi, onu bağlayan kişi, onları yakaladı. Görünüşe göre küçük kardeşin bu bariyeri aşmanın yolunu bulacak. Torren onu kurtarmaya çalışıyor.

bunu önlemek.'

Öfke içinde bir gaz alevi gibi parladı. "Bu Torren hâlâ sende mi?

"Var.

Billy bir adım öne çıkarak, "O zaman beni ona götür," dedi.

Ama vampirin eli anında göğsüne dayanmış, yolunu kesmişti. Kımıldatma şansı olmayan bir el. Özellikle de Jask onu sonuna kadar destekliyor gibi görünürken.

Jask, 'Ondan ihtiyacımız olan tüm bilgileri aldık,' dedi. 'Eden ve Jessie'nin nerede olduklarını bilmiyoruz ama birlikte olduklarını ve Homer adında biriyle birlikte olduklarını biliyoruz.

Homer mı? Pummel'in yanındaki Homer gibi mi? Ama bu doğru olamaz - Eden onu öldürdü.'

"Görünüşe göre değil. Şu anda hangi sırada olduğunu bulmamız gerekiyor.

Billy başıyla onayladı. 'Eden oradan çıkacaktır. Çıkacağını biliyorum. Bir keresinde oradan çıkmıştı. O akıllı biri. Ve artık çok güçlü...' dedi, sanki kendini ikna etmesi gerekiyormuş gibi. Ama her zaman yaptığı gibi konuyu saptırdığını biliyordu. "mı?

"Senden bir şey istiyoruz Billy," dedi Jask. "Ne gibi?

'Zor bir ihtimal olduğunu biliyorum ama üzerinizde eski bir hatıra olan bir şey var mı? Belki bir mücevher parçası?'

"Neden? oluyor?

Jask, "Torren onun hafızasını aldı," dedi. "On . Billy gözlerini Jask'tan Kane'e ve tekrar Jask'a dikti.

Kane, 'Hafızası olmadan, güneyde kolunda o rakamların dövmesiyle uyandığında, kendisinin bir dolandırıcı olduğuna inanacak,' dedi. "Tıpkı Torren'in planladığı gibi.

'On yıl mı? Gitti mi? Ama bu Amanda'yı, Honey'i ve bir CEO olarak hayatını bilmeyeceği anlamına geliyor'.

'Kesinlikle,' dedi Kane. 'Tıpkı Jessie'yi ya da hiçbirimizi bilmeyeceği gibi. Davamızdan haberi bile olmayacak. Torren'in de istiyor. Onun orada kaybolmasını istiyor.'

Küçük kardeşinin olmak için savaştığı her şeyin kendisinden çalınması ihtimali onu öfkeyle doldurdu. *Her şey* onu daha iyi bir insan yapan her şey. İçindeki en iyiyi ortaya çıkaran ve ona bir amaç veren her şey.

Onu doğru yolda tutan her şey.

Jask, 'İşte bu yüzden bu iş kolay olmayacak,' dedi. 'Yerini tespit edebilsek bile, on yıl önce bildiklerinin ötesinde kim olduğumuzu bilmeyecek. Artık daha hızlı, daha sert olduğunu biliyoruz. . ve onu kaybetmeyi göze alamayız.'

'On yıl önce de tehlikeli, pervasız ve fırsatçıydı. Amanda ile birlikte olmam onu daha iyi biri yaptı. Ve Honey... onun için her şeyi değiştirdi. CEU'da işe girmesi...' Tekrar gözlerinin içine baktı. Peki ya Jessie? Onlar ne yaptı Jessie'ye ne yaptın?'

Hafızası geri geldi. Torren onun acı çekmesini istiyor. Billy nefesinin altında küfretti.

'Bize güvenebileceğini kanıtlamamıza yardımcı olacak bir şeyiniz varsa,' dedi Jask. "Gerçekten yardımcı olur. Onun tanıyacağı bir şey...'

'Amanda'da annemizin nişan yüzüğü var. Bunu hemen anlayacaktır.'

"Amanda sana verecek mi?

'Eden için mi? O her şeyi yapar.'

Jask başıyla onayladı. 'Onu oradan çıkaracağız, Billy - tıpkı benim yavrumu oradan çıkardığı gibi. Şimdi aynısını onun için yapma sırası bende.'

Billy topuklarının üzerinde dönüp battaniyelerin ve gergin bacakların arasından Amanda'ya doğru ilerlerken başıyla onayladı.

"Billy?" diye sordu mavi gözlerini kocaman açarak ve kızlarının uyuduğu belli olmasına rağmen elini Honey'nin kulağına . "Lütfen bana bunun kötü bir haber olmadığını söyle?

'Eden'in başı dertte, Amanda. Jessie'nin de. Gözleri parladı. "Ne oldu?

yok. Kane ve Jask bir plan yapıyorlar. Yine de yardımımıza ihtiyaçları var. İhtiyaçları olacak...'

Ama bunu yapamazdı. Kardeşini bu şekilde yüzüstü bırakamazdı. Çünkü bir yüzük vermekten daha fazlasını yapabilirdi. "Benim de onlarla gitmem gerekecek.

Amanda'nın eli anında onunkine gitti. "Ne? Nereye?"

'Güneye.'

Amanda nefesini tuttu ve elini ağzına kapattı.

"Sorun değil," dedi elini tutarak. "Kane ve Jask ile birlikte gideceğim. Karısının gözlerinin içine bakarken gözyaşlarını kırıştırdı, Onu bırakma konusundaki isteksizliğine rağmen herkesten daha iyi anlıyorum. "Bunu neden yaptığımı biliyorsun, değil mi? Gözlerinden akan bir damla yaşı silerken başını salladı. 'Ve Eden'ı eve getireceğiz,' dedi. "Söz veriyorum.

* * *

Kane, Billy'nin odanın diğer ucuna doğru ilerleyişini izledi ve Amanda'ya doğru bir bakış fırlattı; yüzü kül rengi olan Amanda, Honey'i göğsüne bastırıyordu.

"Ben de seninle geliyorum," diye açıkladı

Billy. Kane kısık bir sesle nefes verdi. "Hem de nasıl.

"Her ölebilirdi, Kane, sırada tek başına, hiçbir şey düşünmeden kimsenin umurunda değil. Onu o izbe yerde kaybetmeyeceğim. Onu geri getireceğim.'

"O da senin orada ölmeni istemeyecektir.

Bu yüzden birlikte hareket edeceğiz. Yüzük bir şeydir, ama beni görmek onu oradan çıkarmaya ikna etmek için tek ihtiyacımız olan şey olacak. O

şu anda tanıdığınız kişi olmayacak. Kendini buna hazırlamalısın. On yıl önce kardeşim sokaklarda çalışmaya alışkındı. Güçlü bir hayatta kalma içgüdüsüne ve zayıf bir güven duygusuna sahiptir. O bir Hayatta kaldı ve şimdi, ona göre, o bir dolandırıcı. Onun tanıyıp güveneceği tek kişi benim. Oraya seninle birlikte giden ben olmalıyım.

Kane, kendisi gibi suskun görünen Jask'a baktı. Bu sadece Billy'nin kendisi için bir risk değil, aynı zamanda ihtiyaç duymadıkları bir yük olacağı gerçeğiydi. İhtiyaç duymadıkları bir dikkat dağıtıcı. Askerler merkezin kenarına gelmeden önce belki birkaç saatleri vardı. Bu bu işi bitirmek için sadece birkaç saatimiz vardı.

"Bize en iyi şans vermelisin," diye yalvardı Billy. 'Eğer Sirius'u alt etme şansımız . Lütfen. O *benim* kardeşim. Yıllar boyunca beni kaç beladan kurtardığını anlatamam.

Yıllardır. O benim küçük kardeşimdi ve büyüdüğümüz tüm zamanı benim koruyucum geçirdi, ama şimdi *bana* ihtiyacı var. Onun için Hayatında bir kez olsun *bana* ihtiyacı var. Rollerin tersine döndüğü çok uzun yıllar geçirdik, şimdi *benim* adım atma zamanım geldi.

KIRK DOKUZUNCU BÖLÜM

Sisli sokaklardan geçerek merkeze doğru ilerlerken, Jessie umutsuzca uzanıp Eden'in elini tutmak istedi. Onun. Kafasındaki karışıklıklarla gözle görülür bir şekilde mücadele ederken, zihni ona güvenmekle güvenmemek arasında bölünmüşken ona bir tür rahatlık sunmak için nöbet tutuyor.

Ama bu, doğru yönde attıkları en büyük adımdı. Onunla birlikte yürüyecek kadar ona güvenmesi bile çok büyük bir şeydi. Nihayetinde onu serbest bırakmayı ve diğerlerini -ailesini- bulmaya bir şans vermeyi tercih etmişti.

İleride sisin yoğunlaştığı, sokak lambalarının ve telefon kulübesinin ruhani bir renkle maskelendiği yere bakarlarken Eden onun yanında durdu. Ama o sadece mahkûmların bunu saklanmak için kullanma potansiyelini düşünürken, Jessie tamamen başka bir şeyin ipuçlarını arıyordu farklı bir tehdit.

Adam ilerlerken, sahilin temiz olduğuna ikna olmuştu. Kolundan tutarak, sisi aramaya devam ederken onu yanında aniden durmaya zorladı.

İçinde hareket eden yanardöner bir kütle algıladığında kalbi yerinden fırladı.

O.

Bu, Leila'hepsini uyardığı sisti: gizlenmiş sis. Sis içinde.

"*Kahretsin*," diye mırıldandı, tereddüt ettiği için minnettardı, Eden'in kolunu kavrayışı sıkılaştı, ardından gelen uğultu derinlerinde yankılandı

Kulak zarı.

"Ne?" diye sordu.

"Hareket etmeliyiz," dedi sessizce, dikkatini sis mor bir alırken beliren söğüt gölgelerinden ayırmadan. "Geri dönmemiz gerek.

'Geri dönemeyiz. Geri dönemeyecek kadar uzağa geldik.

Figürler yüzlerini onlara dönerken kalbi hızla çarpıyordu.

"*Şimdi!* Jessie topukları üzerinde dönerken Eden'ı da kendisiyle birlikte çekiştirdi.

"Jess, neler oluyor?

Ama yine de onunla birlikte caddede koştu.

Jessie omzunun üzerinden bakınca sisin bir top gibi onlara doğru yuvarlandığını ve onlarınkiyle eşleşecek bir ivme kazandığını gördü.

"Dördüncü tür," dedi. 'Kemik yiyiciler. Bu asidik sis.

Koşarlarken adamın bakışlarının onu yakıldığını hissetti, ama ileriye odaklanmaya devam etti.

'İçeri girmemiz gerek,' dedi. "Su olan bir yere.

Konut sokağında hızla ilerlerken, nihayet biraz mesafe kazandıklarında, her biri karşılaştıkları her kapıya omuz verdi.

"Bir daire ya da apartman dairesine ihtiyacımız !" diye bağırdı dar sokağın karşısında. "Suya ihtiyacımız var!

"Neden?

"Bu konuda bana güvenin! Ama içeri giremeyiz - kilit güvenli kalmalı!"

Caddede yarışmaya devam ederken, deneyebildikleri kadar çok kapıyı boşuna denediler.

"Sikerim böyle işi! Eden sonunda haykırdı ve kapı aralıklarından birinde dizlerinin üzerine çöktü.

Eden arka cebine uzanıp kilidi açmak için küçük metal iğneler çıkarırken Jessie sise baktı - Homer'ın sırasındaki arka kapıdan çıkmak için kullandığı iğnelerin aynısı olduğuna kuşku yoktu.

Zihni mahzene geri döndü - gece çocukları

Eden umutsuzca lycan genci serbest bırakmak için kafesin kilidini açmaya çalışırken yaklaşıyordu. Bu onun hatırlamayacağı bir şeydi - başka bir

unuttuğu kahramanca davranışlar silsilesinin bir parçasıydı. Ve tıpkı o zaman yaptığı gibi, dördüncü tür ile kendisi arasında bir bariyer oluşturarak onları olabildiğince uzun süre kör etti.

"On feet," dedi. 'Sekiz, yedi, dört...'

"İçeri!" diye ilan etti, kızın kolunu tuttu ve onu kendisiyle birlikte içeri çekti.

Jessie etrafta mutfak ve banyoyu ararken o kapıyı .

İlk vuruş odanın içinde yankılandı, ardından ikincisi ve üçüncüsü geldi, hepsi de tam beş saniye arayla.

'Bir cam eşya bulun! Suyla doldurun!" dedi, mutfağa doğru kayarak. Dolapları çekiştirerek açtı, bulabildiği bardakları çıkardı - bir de vazo. 'Dokuz kez vuruyorlar. Her küme arasında kısa bir ara ile üçerli üç grup.

"Dokuzuncudan sonra ne olacak?

Onun bakışlarıyla kısa bir süre için karşılaştı. "Sonra içeri girerler.

Musluğu çevirdi ama hiçbir şey çıkmadı. Nefesinin altında küfretti.

"," dedi Eden. Adam ona doğru uzandı. "Sıcak su tankını dene.

Su fışkırırken, ikisini doldurdu, hızlıca yapmak için beceriksizliğinden elleri sıırıslıklam olmuştu, onları kenara koyup diğer ikisini doldurmadan önce.

Dördüncü vuruş yankılandı, ardından beşinci ve altıncı vuruşlar geldi. "Tuz!" dedi. "Dolaplarda tuz arayın!

Dairenin ihtiyaç duydukları şeye sahip olması için kanat çırpıp dua ederken göğsündeki ağrı daha da şiddetlendi.

Her şeye rağmen devam etti ve doldurabildiği kadar bardak doldurdu.

"Tuz," dedi Eden, teneke kutuyu tezgâhın üzerine çarparak.

'Tüm giriş noktalarına yerleştirebildiğiniz kadar çok bardak yerleştirin' talimat verdi. 'Kapılar ve pencereler. Ön taraftan başlayın.

Eden hiç tereddüt etmeden kendisinden istenileni yaptı ve ve kapının önüne ve pencere kenarlarına cam üstüne cam yerleştiriyor.

Jessie iki tanesini mutfak penceresinin pervazına, iki tanesini de arka kapının yanına koyduktan sonra her birine tuz döktü.

Yedinci kapı vuruşu odanın içinde derin ve korkutucu bir şekilde yankılandı.

Koşarak ön kapıya gitti, bardaklara tuz döktü.

Sekizinci kapı vurulduğunda dairenin eşiğini sıraladı, sonra da yatak odasında bekleyen Eden'a teneke kutuyu fırlattı.

Kapıya doğru kayarak ilerledi ve adamın pencere kenarındaki üç bardağa içki doldurduğunu gördü.

Dokuzuncu kapı .

Eden kutuyu banyoya koşan Jessie'ye geri fırlattı.

"Penceresiz," dedi, eşiği destekleyerek.

İkisi de aynı anda dönüp nefeslerini tutarak kapıya baktılar.

Ama kapı çalma sesi kesilmişti.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Aradan geçen birkaç dakika içinde sessizlik devam etti. "Sence gittiler mi? Eden fısıldadı.

Jessie tüm dikkatini kapıya verirken başını iki yana salladı. "Pek olası değil.

Yaşam alanına geri döndü ve çıtaların arasından dikkatle bakmak için tahtayla kapatılmış pencereye doğru ilerledi.

Eden onun arkasına geçti, sokağın ortasına bakarlarken sıcak bedenini onunkine değdirmek tek hoş karşılanan dikkat dağıtıcı şeydi.

Salkım söğüt figürleri bir daire şeklinde durmuş, yüzleri içe dönük, başları meditasyondaymış gibi hafifçe eğikti.

"Ne yapıyorlar?" diye sordu.

"Bekliyorlar, sanırım.

"Gelmiş geçmiş en ürkütücü şey," dedi, nefesi kızın saçlarını okşarken. "Sence ne kadar sürer?

"Bilmiyorum.

Avucunu başının yanındaki duvara dayadı ve sol tarafı mümkün olan en iyi şekilde görebilmek için omzunun üzerinden biraz daha eğildi ve onların sağında.

Onun yakınlığından duyduğu gerginliği hissetmiş gibi görünerek geri çekildi.

Dairenin içinde dolaşırken Jessie kendini onu izlemeyi bırakıp birinin işlevsel evi olduğu belli olan bu yeri taramaya zorladı. Evden ayrılalı uzun zaman olmuştu.

yanındaki fincandaki küf ve üzerindeki kalın toz tabakası
Her şeyi. Büyük olasılıkla, yıllar içinde Blackthorn'un derinliklerinde
kaybolan sayısız diğerleriyle birlikte kaybolmuşlardı.

Şu an için beklemekten başka yapabilecekleri bir şey olmadığını
bildiğinden, kollarını kavuşturup dizlerinin üzerine koyarak gömme
kanepeye oturdu.

"Arka tarafta da sis var," dedi Eden, mutfaktan oturma odasına yeniden
girerken.

'Dikkatlerinin dağılmasını ya da sıkılmalarını beklemekten başka
çaremiz yok' dedi.

Adam iki kişilik kanepenin diğer ucunda onun yanına otururken,
kadın birkaç dakika sessizliği içine çekti. Her zamanki gibi ona sokulma
isteği, kovalamacanın katı gerçekliği ortaya çıktıkça bastırıyordu. Onunla
birlikte savaştıkları eski günlerdeki gibi hissettiriyordu -
ince ayarlı bir operasyon gibi onunla birlikte çalışıyordu. Ama onunla
kalmasının asıl nedeninin Billy olduğu konusunda hiçbir yanılsaması
yoktu.

'Bu etkileyici bir şeydi,' diye belirtti. "Bütün bunları yapmayı nasıl
bildin?

Bir arkadaşından: Leila. Dördüncü tür hakkında bilmediği pek bir şey
yok. Eğer içeride sizinle birlikteyse, tuz atarsınız. Eğer
Dışarıdalarsa, su ve tuzla girişlerini engelleyebilirsiniz - ancak yalnızca
giriş noktaları hasar görmemişse veya bu geçerli değilse.
Blackthorn'da sis belirmeye başlar başlamaz bizi kemik ziyafeti çekenler
hakkında uyarmıştı. Bize sisin içindeki yanardöner tonların uyarı
işaretine dikkat etmemizi söyleyen oydu. Onun bakışlarıyla karşılaştı
geçici olarak. "Sizi asitle eritmek kemiklerinize kolaylaştırır. Her zaman
dördüncü türün Noel Baba kadar gerçek olduğunu düşünmüşümdür.
Kanepeye daha da gömüldü. "Bir dahaki sefere süt ve kurabiye yerine tuz
ve su bırakmayı unutmayacağım.

Cennet'inin bir başka parıltısı ortaya çıkarken gülümsedi. Adam kısa
bir süre onun bakışlarıyla karşılaştı ve sonra o da gülümsedi.

Bu karşılık karşısında kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu ama adam
bakışlarını ondan ayırıp daireyi tekrar taradı. "Bu Leyla ekibin bir
parçası mı?

"Evet.

"Peki diğlerleri kim?"

"Leyla, ben ve sen, Kane ve Caitlin, Jask ve Sophia - ya da bizim deyişimizle Phia.

"İşe almak istediğiniz sekizinci kişi kim?"

"Caleb Dehain.

Koyu renk gözleri tekrar onunkilere kilitlendi. 'Caleb Dehain'deki gibi "*Vampir* Caleb Dehain?"

"İşte o.

'On yıllık hafızam gitmiş olsun ya da olmasın, ben bile Caleb Dehain'e bulaşılmayacağını biliyorum.

'Fazla seçeneğimiz yok. O da bu kehanetin bir parçası ve ona ihtiyacımız var.

Ona doğru daha fazla döndü. "Bu sistemi yıkabileceğine gerçekten inanıyorsun, değil mi?"

"Birkaç gün önce sen de öyle yaptın.

Gözleri bir an için buğulandı - kızın kendisine söylediği her şeyi kabullenmekte hâlâ zorlandığının bir başka kanıtı. Tekrar kanepeye yığıldı. 'Evet, bundan her zaman nefret etmişimdir. Sizi köşeye sıkıştırırlar ve *uğruna* savaşıacak hiçbir şeyiniz kalmayıncaya kadar köşeye sıkıştırırlar, bu arada ayrıcalıkları arasında oturanlar ve Fırsatlar benim gibilere kendimizi toparlamamızı, çok çalışmanın karşılığını alacağımızı söylüyor.

"Kendilerine miras kalan şişme botların üzerinde uzanıyorlar, sakın ve sıcak havuzlarında geziniyorlar, ne zaman uygun olursa ayak parmaklarını daldırıyorlar ve bize şunu söylüyorlar - Gelgitler ve köpekbalıkları arasında kıyıdan kilometrelerce uzakta soğuk okyanusa atılanlar - tek yapmamız gereken biraz daha fazla yüzmek bir sonraki tekneyi yakalamak. Yüzdüğümüz teknenin her seferinde biraz daha uzaklaşıyor olması onlar için önemli değil. Oraya varsak bile tutunacak bir merdivenin olmaması.

Kadın sessizce dinlerken ona baktı.

"Ama bana bunları daha önce duyduğunu söyleyeceksin, değil mi?"

Bu yüzden savaşıyorsun Eden. Torren bunu sana bu yüzden yaptı. Başarılı olacağını biliyor. Başaracağını biliyorum.'

Bakışları tekrar onunkilerde gezinirken düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı. 'Sen

Sirius'un beni seni Pummel'in sırasından çıkarmam için gönderdiğini söyledi. Orada ne işin vardı?"

'Sizin başınıza gelenlerin aynısı benim de başıma geldi. Ceza olarak hafızam alındı.

"Ne için?

Seni kurtarmaya çalıştığım için.

'Kehanetin gidişatını değiştirmeye çalıştığın için. Benim türümün müdahale etmesi yasaktır.

"Seni oraya koyan bu Torren miydi?

Başını salladı. 'Uzun zaman önce. Yönetmeliklerden çok önce. Sonra, düzenlemelerden otuz yıl sonra, mahkumlar içeri taşındı. Ne yazık ki cezam, beni ellerinde çaresiz bırakan bir bağ içeriyordu.

. Ve bu Pummel oldu.'

Bakışları onunkileri inceledi, gözlerinin arkasında bir empati parıltısı yankılanıyordu. "Kaç yaşındasın?

"Yaklaşık yüz yetmiş. "Puma, ha?

Gülümsemesindeki -Cennet'ini anımsatan- rahat alay onu rahatlattı.

"Nasıl tanıştık?" diye sordu.

"Seni Pummel'in sırasının arkasındaki arka sokakta bir grup dolandırıcıdan kurtardım.

Kaşlarını çattı. "Neden?

Omuz silkti. 'Çünkü sayıca senden üstünlerdi ve adil bir dövüş değildi. Çünkü şiddetten bıkmıştım. Çünkü yapabilirdim. Çünkü yapabiliyordum.

Önemli olan benim yapmış olmam.

Sessizlik bir an için aralarındaki havayı tüketti. "Ve sonra?

'Ben senin için bir işten fazlası oldum. Sen de benim için herhangi birinden fazlası oldun.

Kaşları daha da çatıldı, gözlerinin ardında sıkıntı vardı. Ağır bir iç çekişle öne doğru eğilmek için onun bakışlarından ayrıldı. Kollarını dizlerine dayayarak yere baktı. "Eğer beni söylediğin gibi tanıyorsan, bunun benim için neden anlaması zor olduğunu da biliyorsundur.

Adam tekrar gözlerinin içine bakarken, kadın sadece ona yaklaşmak istiyordu.

"Var," dedi.

Tekrar yere baktı. Saniyeler geçip giderken gözleri kısık ve dalgındı.
"Mya ile yattığımı biliyorsun.

Adamın gözleri tekrar onunkilerle buluştuğunda başını salladı,
boğazı . "Ve sen hâlâ buralarda takılıyorsun," diye ekledi.

"Sen değildin," dedi tereddüt etmeden. "Tüm
gerçeği biliyor mu?

Birkaç dakika tereddüt ettikten sonra Jessie başını salladı.

Öne doğru eğildi ve ellerinin arkasında saklamadan önce parmaklarını
yüzünde gezdirdi. Adam sakinleştirici bir nefes aldı ve adam ona doğru
bakarken kadın kendini destekledi. "Honey'nin kim olduğu da dahil mi?

Kabul etmesi en zor gerçek buydu.

Zaten gerginliğinin arttığını hisseden Jessie isteksizce başını salladı.

Bir saniye sonra ayağa kalktı. Sandalyeyi tekmeleyerek yoldan çekti,
böylece duvara çarptı.

Onunla yüzleşmek için dönmeden önce birkaç dakika volta attı.

"Bana söylemeliydin," dedi, gözleri suçlamayla doluydu.

"Denedim.

Bana daha önce söylemeliydin. Oturma odasında. İlk
konuştuğumuzda.'

"Eden, neden biliyorsun. "Eğer
bana söyleseydin...

Ne yapardın? Bana inanır mıydın? Benimle gelir miydin? Doğruca
Homer'la yüzleşmeye mi giderdin? Hayatını tehlikeye mi atardın?'

"Benim o çıkarıcı kaltakla sikişmeme karşı mı? Senin bunun
olmasına izin vermene karşı mı?

Jessie onun gözlerinin içine bakmak için ayağa fırladı. 'Sakın *buna*
cüret etme! Bunun olmasını *istediğimi* mi sanıyorsun? Arkama
yaslanıp her şeyden çok sevdiğim adamı izlemek istediğimi mi
sanıyorsun?

Bu dünyada biriyle birlikte olmak? Baştan çıkarıldığımı düşünmüyor
musun? Beni ikiye böldüğünü düşünmüyor musun? Homer seni
öldürecekti. Eğer çuvallarsam, ölecektin. Senin hayatını kurtarmaya
çalışıyordum. Hepimizi kurtarmaya çalışıyorum.'

Gözlerinin parlaması, şaşkınlık ve suçluluk duygusu, öfkesini dizginlemesine yardımcı olan tek şeydi.

Banyoya girmek için eşiği geçtikten sonra kapıyı arkasından çarptı.

Başka zaman olsa takip ederdi. Başka zaman olsa onu rahatlatabilirdi. Ama onun zamana ihtiyacı olduğunu biliyordu. Hepsinden önemlisi, onun kırılğanlığını görmesini istemezdi. Sıraya geri dönmesi yeterince uzun sürmüştü.

Bu yüzden, ne kadar acı verici olsa da, Jessie pencereden dışarıyı izlemek için geri döndü.

Gözlerinden akan birkaç damla yaşı sildi, değerli zaman akıp gitmeye devam ediyordu. Durdurmak için hiçbir şey yapamadığı zaman. Zaman Bu da ekibin geri kalanını bulmanın gittikçe zorlaşacağı anlamına gelir.

ELLİ BİRİNCİ BÖLÜM

Onu orada yalnız bırakması sorumsuzcaydı ama öfkesi onunla aynı odada olmak istemeyeceği kadar derindi. Ona daha fazla acı çektirmek istemiyordu.

zaten vardı. Onu suçlamakla hata etmişti ve bu da suçluluğunun ağırlığını artırıyordu.

Şimdi onun isteksizliğini anlıyordu. Şimdi kızın neden o sırada ona söylemediğini anlıyordu. O zamanki tepkisi

Onu şey.

Lavaboyu kavradı, başı öne eğikti.

Homer ve Mya'nın hilekârlığının boyutları kafasına dank ettikçe, eli daha da sıkılaştı.

Bir de Jessie'nin onu kurtarmak için tüm bunlara katlanması vardı. Onu kurtarmak için.

Onun gerçek hayattaki koruyucu meleği.

Ve onun burnunun dibinde başka biriyle yatıyordu. Küçük hasta yeğeninin adını bilerek kirleten ve onunla alay eden biriyle.

Daha önce hiçbir kadına elini sürmemişti - o şekilde değil - ama o anda Mya'yı seve seve boğazlayabilirdi. Mya ve Homer. Mya ve Sıraya dönme dürtüsü onu ezdi; taştan kalplerini söküp atmadan önce gözlerinin içine bakma dürtüsü.

Kendini lavabodan çekip duvardan yere doğru kayarken gözlerindeki yaşları sildi.

Çünkü intikam bir seçenek değildi. Henüz değil. Billy'yi bulmak onun önceliğiydi.

Kapı hafifçe vurulduktan bir saniye sonra Jessie kapıyı açtı. Elinde bir kâğıt parçasıyla eşikte durdu.

Hiç şüphesiz daha sakin olduğunu hissederek yanına gitti.

Birkaç dakika sonra, 'Bir envoi olarak iyi yaptığım tek şey resim çizmek,' dedi. "Eskiden senin resimlerini çizer ve onları yatağımın altına saklardım. Bir keresinde odama girdin ve onları buldun. Çok utanmıştım. Kısa bir süre onun bakışlarıyla karşılaştı. "Ve sen de bunun üzerinde oynayarak en iyisini .

Gülümsemeyi nasıl başardığını bilmiyordu ama başardı. "Benim yapacağım bir şeye benziyor.

Eğer iddia gibi onun kıızıysa, bunu nasıl yaptığını merak ediyordu. Onun kalbini nasıl ele geçirmişti ki onun için kendini tehlikeye . Birini nasıl bu kadar güzeldi - ve giderek daha açık hale geldiği gibi, sadece dışsal olarak değil.

A4 kâğıdını dizlerinin üzerine koydu.

En ince ayrıntısına kadar gerçeğe benzeyen çizime baktı. En son gördüğünü hatırladığından biraz daha büyük olan kardeşini görünce kalbi küt küt attı.

Elini ağzında, kirli sakalının üzerinde gezdirdikten sonra tekrar ona baktı, ona sarılsa mı yoksa kardeşine daha çabuk ulaşması için onu kapıya kadar sürüklese mi karar verememişti.

"Nazik biri," dedi. 'Çalışkan. Sadık. Baldızına ve yeğenine tapıyor. Ve *seni* seviyor Eden. Seninle çok ama çok gurur duyuyor.

Eden gözyaşlarını gizlemek için gözlerini kaçırdı ve giderek ona karşı ne hisse derse hissetsin, kendisi için hâlâ bir yabancı olan bu kıza baktı.

"Birbirimizi bir haftadan daha az süredir tanıyoruz," dedi, bakışlarıyla tekrar buluşmaya cesaret ederek. 'Bunu neden yapıyorsun? Neden kaldın?

'Bazı çiftler bir ömür boyu birlikte olabilir ve karşısındakinin kim olduğunu asla *tam* olarak bilemez. Diğerleri ise ilk görüşte birbirlerine bağlanırlar. Aşk söz konusu olduğunda zaman, sosyal olarak uyarılmış bir geçerlilik göstergesinden başka bir şey değildir. Sadece *tanıdığınızda*, zaman önemsiz hale gelir.

"Ne de olsa bazen bir insanı sevdiğinizi bilmek için onu tanımanıza bile gerek yoktur," diye ekledi kâğıt parçasına . 'Yoksa neden milyonlar tamamen yabancı birinin gözlerinin içine bakıp onu her zaman sevip koruyacağına söz versin?

Kâğıdı ters çevirdi, böylece kâğıdın arka yüzünü görebildi.

O.

Sarışın çocuğa bakarken bir anda gözleri doldu ona gülümsüyordu. En fazla beş ya da altı yaşlarında, gözleri de gülümsemesi kadar parlak olan küçük bir kız.

Onun kim olduğunu hemen anladı.

Jessie'ye bakma cesaretini gösterdiğinde parmaklarından ince bir titreme kaçtı. "Bu *o mu*?

Jessie kendi gözyaşlarını sildi.

"Bu Honey," diye onayladı gözlerinde bir gurur parıltısıyla. "Ve o cesur, komik ve güçlü - ve amcası gibi bir savaşçı, bir hayatta kalan.

Gözyaşlarını daha fazla tutamayacağını bildiği için göğsü yanıyordu, Eden geri çekildi ve ona sırtını dönmek için ayağa kalktı, resim göğsüne sertçe bastırılmıştı.

"Sen iyi bir adamsın Eden. O rakamlar bir yalan. Onlar senin kim olduğun değil. Cesur, nazik, komik, şefkatli ve güçlüsün. Ve bir dosta ihtiyacım olduğunda yanımdaydın. Çok uzun zamandır kimsenin yapmadığı bir şekilde beni savundun. Sen bana Bana yeniden umut verdin. Dışarıda hâlâ iyi insanlar olduğuna inanmamı sağladın. Sen benim karanlıktaki ışığım ve soğuktaki sıcaklığımydın. Zalimliğin ortasında merhamet oldun. Beni geride bırakmak senin için çok daha kolay olacakken beni kurtardın. Ve

O zamandan beri sayısız kişiyi kurtardın. Çünkü busun, Eden. Sen henüz bilmiyorsun ama ben . Ben aşık oldum. İşte bu yüzden koşmam. Bu yüzden sensiz hiçbir yere koşmam.

Onunla yüzleşme zorunluluğuna rağmen yere baktı, göğsü gergindi, yanakları kadının sözleri karşısında gözyaşlarıyla ıslanmıştı.

"Ve *beni* neden sevdiğini *hatırlamadığını* biliyorum," diye ekledi. "O anıların geri gelip gelmeyeceğini bilmiyorum ve Torren'in onları bizden çalması kalbimi kırıyor. Ama o beni durduramaz.

Senin benim hakkımda hissettiklerini elinden alabilse bile.

Gözyaşlarını sildi ve onu neden sevdiğini daha açık bir şekilde ifade edemeyen kızla yüzleşmeye hazırlandı. Kendi kalbine yönelik tehlikelere rağmen onu sevmeye neden cesaret ettiğini.

Tam o anda anladı.

Ama sonunda arkasını döndüğünde kadın gitmişti.

BÖLÜM ELLİ İKİ

Jessie izlendiği hissine kapılarak yatak odasının penceresinden dışarı bakmaktan kendini alıkoydu.

Eden odanın hemen içinde durdu, bakışları onunkilerle buluştuğunda eli kapının kolundaydı. Gözleri hafifçe kan çanağına dönmüş, kenarları kızarmıştı ama gözyaşları dinmişti.

'Seni üzmemek istememiştin,' dedi. "Sana ne için savaştığını hatırlatmak istedim, hepsi bu; bunu neden yapıyoruz? Kadın Sessizliğinin ortasında pencereyi gösterdi. 'Gittiler. Bu bizim de gitmemiz gerektiği anlamına geliyor.

Çıtaların arasından dışarı bakmak için pencereye doğru ilerledi.

Ellerini birbirine kenetleyip başparmağını diğer avucuna sürterek yanına doğru geri geri .

Yatak odasının gün ışığıyla gölgelenen aydınlığında, onun bakışlarıyla tekrar buluştu. "Bence emin olmak için kısa bir süre daha beklemeliyiz.

Bu onun aklından geçen bir düşünceydi ve zaman bu kadar önemli olmasaydı kendisi de önerirdi. Ama haklıydı - tamamen emin olmak daha iyiydi.

Kadın öne doğru bir adım attı ama adamın kolu anında kadının vücuduna dolandı ve eli kendisinden en uzaktaki kalçasına kilitlendi.

Onun dokunuşuyla midesi altüst oldu, sertliğin ortasındaki şefkat Cennet'ini keskin bir şekilde hatırlattı.

'Başka ne için savaştığımı biliyorum,' dedi. "Torren hafızamı alabilir ama sana tekrar aşık olmamı engelleyemez.

Midesi altüst oldu. Kalbi çarpmaya başladı. Tıkanan boğazına karşı sertçe yutkundu.

'Bunu kimsenin durdurabileceğinden emin değilim,' diye ekledi.

Elini kalçasından çekerek, parmak boğumlarını şefkatle çene çizgisinde gezdirdi ve kadın sevdiği adamın dokunuşunu hatırlayarak anında gözlerini kapattı.

Adam elinin tersini kızın boynuna sürttüğünde kız elini uzattı. Torren'in onları ayırmaya çalışmasından bu yana ilk kez gerçek bir şefkatle dokunduğu avucunu yüzüne sımsıkı tuttu.

Kız bakışlarıyla tekrar buluşur buluşmaz ağzını onunkine indirdi.

Çekirdeğinin en derin kısmı ateşlendi, öpücüğünün sıcaklığı Dudaklarının sıcaklığından daha fazlası hakkında. Alaycı, kandırıcı, keşifçi bir tavırla dudaklarını defalarca onunkilere değdirdi ve sonunda kavradı, avucunu başının yanındaki duvara dayayarak onu duvara yasladı ve dili onunkilerle buluştu.

İçgüdüsel olarak kemerine uzandı, diğer eli boynuna doğru kayarak parmaklarını saçlarında gezdirdi ve boynunu nazikçe sıktı.

"Yanımda hiçbir şey yok," diye fısıldadı dudaklarına. 'Hiçbir şey kullanmıyoruz. İhtiyacımız da yok.

Adamın bakışları birkaç dakika boyunca onunkileri incelerken, bunun güveninin en büyük sınavı olduğunu biliyordu. Onun geri çekilme ihtimalinin olduğunu biliyordu.

Onun son adımı atmaması için kendini hazırladı.

Ama bir saniye sonra onu arkasından kavradı, parmaklarını derine sokarak onu kolaylıkla kaldırdı ve kalçalarını onunkilerin etrafından ayırdı.

Onu yatağa götürmek için döndü, yatırdı ve Sanki paylaştıkları her anı hatırlıyormuş gibi anında onunla .

Jessie ellerini adamın sırtından tişörtünün altına doğru kaydırды ve tişörtü başından çekti. Ellerini onun sıcak, sıkı ve sert vücudunda gezdirdi.

arkasını kavramak için.

Öpücüğü anında daha da derinleşti, parmakları bir saniye sonra kot pantolonunun önünü buldu ve onu daha da rahatlattı.

Adam kot pantolonunu bacaklarından aşağı ve ayak bileklerinin üzerinden çekştirirken kalçalarını onun için kaldırdı, kendi iç çamaşırını çıkarmadan önce bir sonraki iç çamaşırını çıkardı.

Adamın sıcak kalçalarını kendi kalçalarının arasında, ağzını boynunda hissedince bacaklarını adama doladı.

Onun boynuna sarıldı. Gözlerinin derinliklerine baktı. Ve tekrar hissetmek için can attığı o anı nefesini tutarak bekledi.

* * *

Eden hiç tereddüt etmeden Jessie'ye sokuldu, bakışları Jessie'yi onun seksine santim santim derinlemesine girdi.

yapay bir şey olmamasından, hatırlayabildiği hiçbir şeye benzemeyen bu histen duyduğu memnuniyetle nefes verdi. Hiç bu kadar farklı hissedeceğini düşünmemişti.

Denemek için yeterince cazip - potansiyel olarak geri dönüşü olmayan şeyler için tüm riskler çok büyük.

Ama farklı hissettiriyordu. Bunun sadece fiziksel bir his mi yoksa o olduğu için mi olduğunu bilmiyordu. Bir şekilde, o son saatte bile, aralarında bir şeyler yeniden bağlanmış mıydı?

Kadının seksinin sıklığı nefeslerini kesiyor, onun içinde olabildiğince derine inme ihtiyacı bunaltıcı oluyordu - daha sert itme, daha hızlı itme ihtiyacı çok cazipti. Ama her santim çok fazlaydı ve bakışlarını onun gözlerine doğru sürüklediğinde daha da fazla değil - daha önce hiç olmadığı bir şekilde onun gözlerine bakan gözler Daha önce seks sırasında ona bakan bir kız görmemiştim.

Ve daha önce hiçbir kıza bakmadığı bir şekilde ona baktığını biliyordu. Bakmayı önemsemediği herhangi bir zamanı zar zor hatırlıyordu. Bu tür bir yakınlık kurmak istediği herhangi bir zamanı.

Ve Mya'nın ona bindiği zamanın aksine, bir hatırlama O zaman bile Jessie'den yeterince tüketemiyordu; onun her parçasını istiyordu.

Tişörtünü başının üzerine kaldırdı ve sütyeninin klipslerini açtı, hafifçe iterken vücudundan kaçan ince titremeleri sevdi

daha da derinleştirir.

Dudakları aralandı, gözleri parladı ve başparmağı, göğsünün pürüzsüz yumuşaklığıyla baştan çıkarıcı bir tezat oluşturan, normalde sert olan meme ucunun yumuşak esnekliğiyle oynarken, daha da tahrik olan kadın biraz daha titredi.

Ve başparmağının yerine kendi parmağını koymak için ağzını indirdiğinde

Diliyle sırtını ve boynunu kavislendirdi, ince iniltisi sessiz odayı doldururken onun daha derine itmesine izin verdi - teşvik etti.

Kadının arkasından tutup parmaklarını derinlere bastırarak ikisinin de istediğini yaptı ve sonunda onu iliklerine kadar doldurdu.

Eden alt dudağını ısırdı ve onun çıplak, kıvrak vücuduna tekrar bakmadan önce bu hissin tadını çıkarmak için gözlerini kapattı. Kollarını başının üzerine koyarken onu tamamen açıkta bıraktı, Bakışlarının göğüslerinde, içbükey karnında dolaşmasına izin vermesi için onu cesaretlendirmek, onun içine gömüldüğünü, düzgün kalçalarının onun etrafında genişçe ayrıldığını görmek.

Ama ellerini sırtında gezdirdiğinde, derisindeki iplik gibi kabarıklıkları hissettiğinde dondu kaldı, gözleri parladı.

Onun kendisine sırtındaki yaralardan bahsettiğini hatırladı - kehanetleri almaktan kaynaklanıyordu.

Kızın tereddütlü bakışları onunkileri tutarken, adam dudaklarını tekrar kızınkilere indirdi, kızınkileri şefkatle ve uzun süre kendi dudaklarına götürdü.

"Bilmem gereken başka bir şey var mı?" diye sordu, onun gözlerinin içine bakabilecek kadar geri çekilerek.

Alt dudağını ısırdı. Gözlerine uzandı ve bir kontakt lensi diğerinden sonra çıkardı.

Büyüleyici menekşe rengi gözbebekleri ona bakarken nefesi boğazında .

"Renkleri değişiyor," dedi. "Ruh halime göre. "Bana menekşenin iyi olduğunu söyle.

Gülümsedi. "Violet son derece iyi.

Kendini kollarının üzerinde desteklerken gözlerinin içine baktı, dizlerini daha da kaldırırken yavaş yavaş hızını tekrar artırdı, her itişte onu tamamen doldurması için cesaretlendirdi, elleri yukarı kayıyor, başparmakları pazılarının her bükülmesini izliyordu. O sırada

Kendisinin ona tekrar tekrar girmesini izledi, onun uyarılması sarmallanıyordu, onunki de tatmin edici bir şekilde aynısını yaptı.

Birkaç itiş daha sonunda onu tehlikeli bir şekilde sınıra yaklaştırdı. Ve dudakları tekrar onun dudaklarının üzerine kapandığında, onun sıkıldığını hissettiğinde

Kızın nefesinin dudaklarına çarptığını hissetti, kız da onunla aynı anda boşaldı, vücutları mükemmel bir şekilde senkronize oldu, kilitlenmiş bakışları gülümsemeleri kadar karşılıklı oldu.

BÖLÜM ELLİ ÜÇ

Jessie dışarıya bakmak için pencereye yönelirken kot pantolonunu bağladı.

Sis, aradan geçen yirmi dakika kadar bir süre içinde iyice buharlaşmış ve nihayet ayrılmanın güvenli olduğuna dair bir işaret vermişti.

"Harekete geçmeliyiz," dedi, hala sırt üstü çıplak yatan Eden'a dönerek, çitaların arasından gelen ışıkla kısmen yıkandı.

"Nasıl biliyorum.

Donup kaldı, sonunda başını çevirdiğinde adamın sabit bakışları ona bunun bir şaka olmadığını söylüyordu.

"Dışarı mı?

Kalbi, onu ve Honey'i kurtarma şansını düşündükçe çarpıyordu. Kehanetin doğru çıkma ihtimali karşısında.

Kendini kollarına dayadı. "Ama bu iyi bir haber değil Jessie.

Umudunu yeniden kazanmışken, ihtiyacı olan son şey halının tekrar altından çekilmesiydi.

Ona nedenini söyleyip söylemeyeceğini bilmiyordu: hayatta kalmasının kaçabilmesine bağlı olduğunu. Honey'nin hayatta kalması kaçmasına bağlıydı.

En azından onu ailesine, bir umut ışığına kavuşturana kadar saklaması gereken bir sırdı bu. Çünkü eğer o kadar uzağa gidemezlerse, diğerlerini bir daha asla göremeyeceklerse, o

hiç umut olmadığına inanmasına izin veremezdi. Onu devam ettirmek zorundaydı.

Adam şortunu ve kot pantolonunu çekiştirirken kadın bir adım öne çıktı. "Neden iyi haber değil?" diye sordu.

'Tek çıkış yolu mahkumları buraya getirmek için kullandıkları tünelden geçiyor.

O da yerine otururken yatağın kenarına oturdu. "Cezaevi tüneli mi?

Başını salladı. 'En başından beri bu amaç için tasarlanmış gibi görünüyor. Elektromanyetik alan etrafından dolaşıyor ve gerektiğinde içinden geçebilecekleri bir delik bırakıyor. gerekli.'

"Akıntıya kapılmış bir kaya gibi," diye mırıldandı, konuşmalarını hatırlayarak, onun yapmayacağını unutarak.

Başını salladı. "Aynen öyle. Ama oradaki güvenlik o kadar sıkı ki, kimse bununla başa çıkmaya çalışmayı düşünmez.

"Ama nerede olduğunu biliyorsak. '

'Tamamen kilitlenmiş olacak, Jessie. Geçebilmemizin tek yolu tüm sistemi havaya uçurmak.

"Elektromanyetik bir darbe ile. Bana bundan bahsetmiştin.'

"Çok güçlü bir EMP. Ama bu hapishaneyi de yıkmak anlamına gelir. Son on yıldaki hafızama ihtiyacım yok.

Her yerin elektronik olarak kontrol edildiğini bilmek yıllar alır. Oradan çıkmamız demek, büyük ihtimalle yedek jeneratörü de yok etmemiz demek.

"Tüm cezaevini devre dışı mı bırakacak?

'Ve sadece bizim için değil, Blackthorn'daki ve kalemdeki her mahkum için Lowtown'a açık bir kapı oluşturun. Duvarın bu tarafında yüzlercesi var, içeride de yüzlercesi. Bunun ne anlama geleceğini size söylememe gerek yok. Onun bakışlarını tuttu. 'Ben o duvarın öbür tarafında büyüdüm Jessie. Orada çocuklar var, Jess. Honey gibi çocuklar. Savunmasız insanlar var. O kalemin içindekiler olmadan da bu sistemin yeterince kurbanı olmuş insanlar.

'

Jessie ona bakmadan önce başını ellerinin arasına aldı. 'Bunu sana kim söyledi? Doğru olduğunu nereden biliyorsun?'

Sean. Bana buradan gitmemi söyledi. Kapılarda rapor söyledi.'

"Geçme ihtimalin ne kadar?" "Kendim teslim olurum, Jess.

"Ama diğer tarafa geçebilir misin?"

"Sonra ne olacak?"

Ayağa kalktı ve avucunu alınına bastırarak uzaklaştı. "Haklısın.

Sirius'un ne yapacağını bilmiyoruz. Zaten bunun bir faydası da yok,' dedi, en kaçışını engelleyen en önemli noktayı unutarak. 'Sirius'un araştırmasını bilen doktor Cassandra'yı . Bırak evinin yolunu, neye benzediğini bile hatırlamıyorsun. Tekrar ona dönerken kollarını kavuşturdu. "Ne yapacağız Eden?"

'Dediğin gibi, diğerlerini bul, çünkü bizim de başka bir sorunumuz var.

Homer bana onların bulunduğu sıradaki bir odayı gösterdi.

EMP vericileri yapıyorlar. Ordu için gidiyorlar - sonra Kane ve Jask için gidiyorlar. Eğer onlar hakkında bana söylediklerin doğruysa.

Doğru, onları uyarmalıyız.'

BÖLÜM ELLİ DÖRT

Güneyin bazı bölgelerinde hâlâ hafif bir sis olmasına rağmen, kemik ziyafetçileri kesinlikle çoktan gitmişti.

Eden Jessie'nin eline uzanıp parmaklarını her zaman yaptığı gibi birbirine geçirdiğinde, Jessie onun bakışlarıyla karşılaştı, ona tekrar sahip olmanın - neredeyse ona tekrar sahip olmanın - verdiği güven duygusu her türlü

O anda yaşadığı endişe.

'Ana caddeler ile arka ve avlular arasında geçiş yapacağız' dedi.

"Bana uyar.

'Eğer merkeze ulaşırsak, en azından nereye gittiğimize dair bir fikrimiz olmalı, Jessie.

'Yeraltı rotalarının çoğunu ezberledim. Kane hepimize bunu yaptırdı. En azından geçip geçmediklerini görebileceğiz.

Bize bir işaret ya da başka bir şey bırakacaklar, bunu biliyorum. "Bu hala uzak bir ihtimal.

"Ve sana söylüyorum, bizi arıyor olacaklar.

Sola dönmeden önce sağa saparak yan sokaklardan birine girdiler. Uzakta bir çift figür gören Eden

Jessie'nin elini sıktı ve o da sağa doğru gözden kaybolacakları işaretini aldı.

Ancak daha doksan derece dönmüşlerdi ki, bulundukları yöndeki ince sisin içinden birkaç figür daha belirdi
Başlık.

Jessie'nin nabzı hızla atıyor, Eden'in elini sıkıca kavrıyordu. Eden'in elini kavradığı anda arkasında bir hareket hissetti.

Yaptım.

İkisi de omuzlarının üzerinden bakıp sola döndüklerinde ara sokaktan daha fazla figürün çıktığını gördüler.

Önce on beş, sonra yirmi saydı.

Otuz metreden daha az uzaklıktaki küçük bahçe duvarında sanki bir karnavala katılıyormuş gibi tünemişti. Elinde bir çöp kutusu kapağı, metal bir sopayı yavaş ve sabit bir şekilde ona vuruyordu Ritim. Sokaklarda yankılanan ve görünüşe göre daha fazla ilgi toplayan bir ritim.

Önce yirmi beş, sonra da en az otuz mahkûm, buz gibi soğuk gözleriyle, tuzağa düşürdükleri avlarının etrafını saran sırtlanlar gibi ikilinin üzerinde dolaşarak net bir şekilde görüş alanına girdi.

Eden sırtını Jessie'nin sırtına dayadı ama onun elini gevşetmedi, tıpkı onun gibi sessizce karşı tarafı -herhangi bir çıkış yolunu- değerlendirdi.

Ancak onlar için hiçbir boşluk kalmamıştı ve mahkûmlar her saniye daha da yaklaşıyordu.

"Her şeyin bir zayıf noktası vardır," diye fısıldadıktan sonra birbirine geçmiş parmaklarını kullanarak işaret parmağını sağdaki sokağa doğru yönlendirdi.

Dar alanda altı kişi vardı ama en az üç kişiyi alabileceğini biliyordu. Hız en önemli şey olacaktı.

Diğerleri önce.

Sürpriz unsuru da öyle.

"Jess. ." dedi, ses tonunda açık bir endişe vardı.

'Savaşmadan yenilmeyiz,' diye ısrar etti.

"Seni sevmemin nedenlerinden biri de bu, değil mi?" dedi elini biraz daha sıkarak.

"Birçoğundan biri. O da geri sıktı. 'En ufak bir şansın olursa, git. Sana canlı *ihtiyacımız* var.

Onun bakışlarıyla karşılaştı. Ona cevap verme şansı tanımadı.

Ara sokağa fırladıklarında Eden onun bir saniye arkasındaydı. Altı mahkûm bu küstah pusuyu tahmin edemedikleri için Jessie

ve Eden kendilerini hazırlamaya fırsat bulamadan üzerlerine çullandılar.

Saklandıkları yerden aldığı bıçakları kot pantolonunun arkasından çıkaran Jessie, sanki içeri giriyormuş gibi bıçakların arasına daldı bir Lycan başka bir şey değildi. O uyguladı öğrendiği her şeyi yaptı, iki bıçağı da aynı anda kullandı, bir mahkûmu uyluğundaki atardamara sapladığı bir bıçak darbesiyle, diğerini de temiz bir bıçak darbesiyle öldürdü.

Eden iki tane indirdi.

Üçüncüsü bir mücadeleydi, bıçağı ondan önce kaptı Karnına bir diz atıp onu duvara çarptı. Bir kolunu kadının arkasına geçirdi ama diğer kolunu tutmakta zorlandı.

Jessie duvarı kaldıraç olarak kullanarak onu geriye doğru çarpmayı başardı, Eden bıçağı mahkûmun böğrüne sapladı ve kalabalık toplanırken Jessie'nin elini tekrar yakaladı.

Önce sola sonra sağa savruldu, Eden elini serbest bırakarak ikisine de daha fazla hız ve ivme kazandırdı. Her giriş ve çıkışta onları engellemeye çalışan muhafızlar belirirken köşelerden savruldu, sayıları hızla dağılmalarını sağladı ve etkili bir şekilde.

En temel içgüdülerinden biri avı avlamak olan mahkûmlar, onun severek büyüdüğü sürüden tamamen farklı bir sürü olarak çalışıyorlardı, onu köşeye sıkıştırdıklarında ve Eden'i tekrar tekrar uzaklaştırdıklarında zevkle uluyor ve bağıyorlardı.

Blackthorn'un güney sokakları onu ve Eden'ı giderek daha tehlikeli bir avantaja sokuyordu.

Bir otoparkın açık alanına girmeye zorlandıklarında, her biri bir diğerine dikkatle bakarak, soyulmuş arabaların etrafından ve üzerinden geçtiler. birbirleriyle senkronize olmaya çalışıyorlardı.

Çiğerleri yanıyor, uzuvları ağrıyordu, arkalarında yorulduktan kısa bir süre sonra takviye kuvvetlerin harekete geçtiğini gördüler, öyle ki şu anda peşlerinde en az elli kişi olmalıydı.

Eden'a baktı, o da çırpınmaya başlamıştı.

Ama ikisinin de pes etmeye niyeti yoktu. Diğerinin iyiliği için, ikisi de aşağı inmeye istekli değildi. İkisi de. . .

Bir Őey ayak bileđine kilitlenince Jessie yűzűstű yere dűřtű ve bir an iēin sersemledi. Omzunun űzerinden kendisine dođru savrulan ve alt uzvuna dolanan ađır zinciri gűrdű.

Yere dođru ēekilirken Jessie on adım űtede patinaj yaparak durmakta olan Eden'a baktı.

"Git!" diye bağırdı, elini ona doğru kaldırmıştı ki etrafındaki ayak seslerini duydu ve hissetti.

ēűp kutusu kapađının en řiddetli vuruřunu duydu.

Ve başının arkasında bir darbe hissetti.

BÖLÜM ELLİ BEŞ

Eden nasıl bir düzeneğin içinde uyandıysa, onu mengeneyle benzer bir şekilde tutuyordu. Bağlanmış ve ağzı tıkanmış halde, etrafını incelerken kafasına aldığı darbenin yarattığı şaşkınlığı göz kırparak atlattı.

Kalbi rahatlama ve korku karışımı bir hisle çarparken Sola baktığında Jessie'nin benzer bir düzeneyle bağlandığını gördü, ama bacakları Y şeklinde ayrılmış, elleri başının üzerinde sabitlenmişti.

Öfke damarlarındaki korkuyu bastırarak Homer'ın aralarında durduğu yere baktı ve elinde tuttuğu altı inçlik bıçağın ucuyla oynadı.

Eden odanın çevresinden kendisini izleyen yirmiden fazla mahkûmu taradı. Aralarında Mya ona sırtarak karşılık verdi.

Eden dikkatini tekrar Jessie'ye verdi. Jessie de en az onun hissettiği kadar çaresizlikle ona baktı.

Öfkesini fazla kontrol edemeyen adam, ağzındaki tıkaça karşı homurdandı ve kısa sürede sabitlendiğini fark ettiği mekanizmayı salladı yere.

Homer bir adım öne çıkarak, "Son derece sağlamlar," diye açıkladı. 'Görünüşe göre Kiklops onları aşağıdaki eski bir genelevden almış. yol.'

Homer bıçağının düz kısmını Jessie'nin iç kalçasına doğru kaydırmak için ona doğru ilerlerken Eden'in elleri yumruk haline geldi.

"Duyduğuma göre eskiden oldukça lüks bir genelevmiş," diye ekledi Homer. 'Bir zamanlar bu olan yere hizmet etmek için her şeyin en iyisi

güzel bir yerleşim bölgesi.'

Homer bıçağın düz kısmını Jessie'nin göğsünün üzerinden boğazına doğru kaydırırken, Eden'in gözlerinden hayal kırıklığının ilk damlası sızdı Göz.

"Fahişeler hakkında her şeyi biliyorsun, değil mi Eden Reece? Homer sonunda Jessie'den uzaklaşarak haykırdı. 'Tatum. Mya...'

"Hey! Mya kalabalığının arasından itiraz etti. Homer ona doğru sıırttı.

"Ve şimdi Jessie de," diye ekledi Homer, soğuk bakışlarını Eden'a çevirerek. "Ama bilge bir adam bir keresinde bana, tüm erkeklerin bilinçaltında eş olarak annelerini aradıklarını söylemişti. Bir çeşit çarpık Oedipus

Karmaşık. Ve annen *kesinlikle* bir fahişeydi, değil mi Eden? Senin büyüdüğün o pis küçük kirasını ödeyebilmek için bir keresinde üç adamla nasıl yattığını duydum.

Çenesi tıkacının ardında sıkılan Eden, bileklerini kendisini bağlayan bağlara karşı damarları neredeyse patlayana kadar zorladı. Çünkü o zamanlar çocuk olabilirdi ama o gece gerçekte neler olduğunu çok iyi anlamıştı. Babasının yine kirayı ödeyemediğini biliyordu. Babasının Annesinin yüzündeki kül rengi ifade. Annesi duvarın dibinde köşeye sıkışmışken meydana gelen sessiz tehdidi anlamıştı, Adamın *ona* doğru bakışı, itaat etmediği takdirde altı yaşındaki oğlunun tehlikede söylüyordu.

Onun yüzünden kavga etmeden yatak odasına gitmişti. Onun yüzünden kendini birbiri ardına aşığılamış ve küçük düşürmüştü. Her şey olup bittikten sonra her gece onun yüzünden ağlamıştı.

Onunla babası arasındaki sessiz alışverişi görmüştü, çünkü babası hiçbir teselli sunmamış, kendi bencil öfkesiyle başa çıkabilmek için aralarındaki duygusal boşluğu daha da derinleştirmişti.

Homer bıçağı Eden'ın göğsüne yerleştirdi ve arka cebinden bir paket nane şekeri çıkardı. Alele yaslanarak, arkeolojik bir kazıda paha biçilmez bir nesneyi ortaya çıkarır gibi paketi soyarak açtı.

"Görünüşe göre," dedi Homer, naneyi baş ve işaret parmakları arasında yuvarlayarak nadir bir elmasmış gibi inceledi. 'Sen

yine de savaştı. Ya da denedin. Ama yere yıkıldın. Görünüşe göre sana bir paket nane şekeri vermişler. Ona baktı. "Tazminat olarak.

Alaycı bir yum sesi çıkarmadan önce naneyi ağzına yerleştirdi.

"Torren bana her anlattı," dedi Homer. 'Seni ve Jessie'yi bana teslim etmeden hemen önce. Bilmem gerekiyordu, anlıyorsun ya. Hafızanın çok erken geri gelmediğinden emin olmam gerekiyordu. Torren bana bir tetikleyicinin onu geri getirebileceğini söyledi - geçmişinden önemli bir olay. Ve bana bu tetikleyici ne kadar duyusal olursa şansın o kadar arttığını söyledi - tat ya da daha iyisi koku gibi. Çünkü adam sonunda hepsini sana yedirdi, değil mi Reece? Eğer diğer adamın işi bitmeden hepsini yersen, anneni terk edeceğini söyledi. yalnız.'

Eden gözlerini kaçırdı ve dilini damağına bastırdı. Hayal kırıklığı ve öfke içinde ağlamamak için kendini zor tuttu, en savunmasız sırrının ifşa edilmesi ve alay edilmesi karşısında.

Homer, muzaffer bir gülümsemeyle dişlerinin arasında ezmeden önce ağzına bir nane şekeri daha koydu.

'Ama yine de oraya gitti, değil mi Reece? Neredeyse o naneli şekerleri yutarken boğulmanı izledi ve sonra her şeye rağmen yatak odasına giderken güldü.

Jessie'ye tüm hikâyeyi anlatması üç gününü almıştı - üzerine nane şekeri fırlatılmasını, adamın sözünden nasıl döndüğünü, onu durdurmaya çalıştığında Edeni nasıl bayılttığını.

Son yirmi yılını ağzında nane şekeri çevirerek, kendine o kadar da çaresiz bir çocuk olmadığını hatırlatarak geçirmesinin nedeni buydu. Artık annesini kurtarmak için çaresizce paketin ilerliyordu.

"İşte " dedi Homer. "Kötü adam, nane şekerleri... Jessie'yi gösterdi. 'Ve diğer üç adamdan kurtarmayı çok istediğin kadın. Yeni başlayanlar için yani. Déjà gibi olmalı vu.'

Eden bakışlarını Jessie'ye yöneltti, Jessie umutsuzluk onu da tüketirken başını hafifçe salladı.

"Çünkü Reece'lerin bu sefer kira borcu olmayabilir," diye ekledi Homer. "Ama bana yakıp koca bir sırayı ve ekibi borçlusun. Eden'in ağzındaki tıkaç hafifçe indirdi ve bir nane şekeri . 'Ve her şeyi hatırlayana kadar bu naneyi ezip geçeceksin, o yüzden iyice aç,' dedi naneyi ağzının üstünde tutarak. "Yoksa cezasını Jessie çekecek.

* * *

Homer' iğrençliğinin önüne dökülmesini izleyen Jessie sakinleştirici nefesler alması için kendini uyardı. Eden'in bakışlarını yakalamak, Homer'a bu zevki tattırmaması için ona yalvarmak istedi ama bunu yapana kadar onu cezalandıracaklarını biliyordu.

Bu Homer'ın ana planının bir parçasıydı. Onun tanık olmasını istediği şey buydu: Eden'in hafızası geri geldiğinde çektiği acıya. İkisini de bekleyen şeyin gerçek boyutunu anladığında.

Yaptığı şeyden.

Gözyaşlarına bulanmış gözleriyle Eden'in rahatsızlıkla sarsılmasını, gözlerinin sıkıca kapanmasını, çenesinin gerilmesini, hafızası geri gelmeye başladığında parmaklarının bükülmesini izledi.

"Torren bana acı verici olacağını söylemişti," dedi Homer ona katılmak için adım . "Görünüşe göre lanet olası bir migren gibi. O da Jessie'nin saçlarını terleyen alnına doğru fırçaladı. 'Seni uyarmıştım Jessie. Eğer ona bir şey söylersen, ona acı çektireceğim konusunda seni .

'Şimdi bu odadaki her mahkum kendi rolünü oynayacak, her biri ellerinde tuttıkları bıçaklarla sırayla alarak - tüm Elbette mümkün olduğunca uzun süre dayanması için ana organları. Ve sonra onu deşeceğim, Jessie. Gördüğü son şey sana doğru geldiğim olduğu için onu senin önünde deşeceğim.

Başka bir şey yapamayan Jessie onun gözlerinin içine baktı. 'Ve bunu her açıdan filme çektireceğim,' dedi. 'O zaman Bunu yerde paylaşacağım. Bugün Homeros'un Blackthorn'un belalısı - Kane Malloy değil, Jask Tao değil, Caleb değil

Dehain ve kesinlikle Eden Reece değil. *Bugün benim* sorumlu olduğum gün. Ve *şimdi* başlıyor.'

Jessie gözlerini çöp kutusu kapaklarının tekdüze vuruşuyla açtı - artık sadece bir değil, dört tane.

Eden'a doğru baktı ve onun zaten kendisini bekleyen kahverengi gözleriyle karşılaştı.

Gözlerinden sessizce özürler süzölürken yutkunması kurak boğazına sert ve acı verici geldi. Hafızası tamamen geri döndüğünde gözlerindeki başarısızlık hissini gördü.

Eden'ı gerçekten geri dönmüştü ama ilk kez bu yükten kurtulmuş olmayı diledi.

Ona her şeyin olduğunu söyleyebilmeyi umutsuzca istiyordu. Her şey yoluna girecekti. Ama her ne kadar birbirlerinin bakışlarında teselli bulmaya çalışsalar da, ikisi de bunun böyle olmadığını biliyordu.

Çöp kutusu kapaklarındaki tempo yükseldikçe her biri geçici olarak ayrıldı.

Mya duvardan bir adım uzaklaştı. Mya'nın dışındaki tek kadın Mahkûm Jessie, bir ayağını diğerinin önüne atarak, hem kalabalığa hem de telefonlara oynayarak sahte bir manken yürüyüşüyle odada dolaştı alkışlar ve teşvikler eşliğinde bıçağıyla birkaç poz verdi.

Gördüğü ilgiden keyif alarak üstünü kaldırdı ve Jessie ile Eden'ın önünde daireler çizerek odadakilere daha fazla çığlık attırdı.

Bakışları Jessie'ye doğru kaydı, o mide bulandırıcı gülümseme Eden'a doğru adım atmadan önce genişledi. Bıçağını boynundan göğsüne doğru sürükledi, kameraların yaklaşmasına ve tezahüratların giderek artmasına rağmen gözleri onunkilerden ayrılmadı. Bıçağı kasıklarına doğru kaydırmadan önce teatral bir şekilde oral seks yapmak için başını Eden'ın kasıklarına doğru indirdiğinde neredeyse çatıyı uçuracak alkışlar.

Jessie'nin kalp atışları acı verecek kadar hızlanmıştı, gözlerini Eden'ın dikmiş, bakışları Mya'ya kilitlenmişti.

Tezahüratlar yükseldi.

Ve Eden sarsıldı, Mya bıçağını kalçasının derinliklerine saplarken dişlerini sıkı.

Jessie parmaklarını büktü, Mya'yı itmek için kendini odanın öbür ucuna atarken neredeyse kendini bağlardan kurtaracaktı, Mya saçlarını savurarak kasıla kasıla uzaklaşırken tezahüratları susturmak için Onay ve hayranlık çığlıkları arasında zaferle.

Eden gözlerini kapattı, ikinci mahkûm görüş alanına girerken acısını kontrol etmeye çalıştığı .

Bir kamera Eden'in tepkisini yakalamak için yaklaşırken, diğeri de onunkini yakalamak için yaklaştı.

Ve ikinci bıçak böğrüne saplanırken, Jessie tıkacının arkasından çığlık attı, sadece onu filme alan mahkumların kahkahalarıyla karşılandı.

Üçüncü bıçağın ve ardından dördüncünün sevdiği adama saplandığını duyduğunda tekrar çığlık attı. Bıçaklar onun ıstırabını uzatmak için özellikle yerleştirilmişti.

Onun yüzünden saatlerce sürecektir bir acı. Ona yaşattığı melek gözyaşları yüzünden.

Ellerini yumruk yaptı. Bütün kasları gerildi. Kalbi daha önce hiç bilmediği bir şekilde alevlenirken, gözlerini kapattı. kapandı ve derinlerinden bir öfke çığlığı patladı.

* * *

İşkencenin ortasında Eden, bir depremin dalgalanması gibi bir dalganın onu yıkadığını hissetti.

İlk düşüncesi bunun ölümün kendisi olduğuydu - belki de bayılmıştı ve hissettiği son bıçak sonucusuydu.

Onun yerine gözlerini bir ses mırıltısıyla açtı.

Gözlerini aynı odada, ellerinde telefonlarıyla Homer'ın etrafında toplanan mahkûmlar kümesinde açtı.

'Çalışmayı durdurdu,' dedi biri. Bir diğeri de 'Benimki de' dedi.

Eden Jessie'ye doğru baktı. Kadının hâlâ hayatta olduğunu görünce kalbi küt küt atmaya başladı. Yine de ağır ağır nefes alıyordu, teni

kül rengi. Ama onu en çok etkileyen tavana bakan gözleriydi - gözbebekleri o kadar büyümüştü ki göz çukurları opal gibi görünüyordu.

"Size söylüyorum, bu lanet olası bir EMP'ydi," dedi başka bir mahkûm arka planda bir yerlerde.

Dikkatini tekrar Homer'a çevirdi, Homer şimdi doğrudan Jessie'ye bakıyordu, kaşları şaşkın ve dalgın bir şekilde aşağıya inmişti.

Bir başka mahkûm 'Odadaki her şey havaya uçtu' diye bildirdi.

Homer sessizlik emri vermek için elini kaldırdı, bakışları Jessie'den ayrılmıyordu.

"bitirelim mi?" diye sordu bir başka mahkûm.

"Hayır," dedi Homer düşünceli bir ifadeyle. 'Henüz değil. Sanırım az önce çok şanslı bir olay yaşadık.

Ve Homer'ın dudaklarından belli belirsiz bir gülümseme ışıltısı geçerken Eden'ın midesi bulandı.

BÖLÜM ELLİ ALTI

Jessie yüzüstü soğuk beton zeminde uyandı, soğuk teninin her santimine nüfuz ediyordu. Elleri arkadan bağlıydı, loş odada yerini bulabilmek için dizlerinin üzerinde doğrulmaya zorladı kendini.

Jess!

Jessie kendisini Eden'dan ayıran parmaklıklardan oluşan duvara doğru fırlamadan önce yeterince hızlı ayağa kalkamadı.

O da aynısını yapınca alnını ve yanaklarını yüzünün iki yanındaki parmaklıklara bastırdı ve dudakları nihayet onunkilerle buluştuğunda kendini daha da yaklaştırdı.

Eden. Seni kaybettiğimi sandım. Neredeyiz biz?'

Öfkeyi hatırladı. Üzerini kaplayan tuhaf hissi hatırladı.

"Bilmiyorum," dedi. "Birkaç dakika önce uyandım.

Başının yan tarafından akan kana, bıçak yaralarını ele veren kanlı giysilere baktı.

melek gözyaşları onu iyileştirmeye başladı bile.

Kendilerini bağlayan kafeslere benzeyen kafeslerden oluşan odayı taradı - görebildiği kadarıyla belki on beş ya da yirmi tane vardı, karanlık, menteşeli kapının üzerindeki örümcek ağı, duvara monte edilmiş ışıkla yeterince kesiliyordu.

"Ne gördün mü?" diye sordu ona dönüp bakarak.

"Üretebildiğiniz tek şey statik değil mi?

Adamın gözlerindeki endişe, kulaklarındaki nabız atışını hafifletmek için hiçbir şey yapmadı.

"Ne ben?

'Tüm ekipmanlarını yok ettin Jess. Görünüşe göre kısa menzilli bir EMP yaymışsın.

Emriyle her zaman parazit üretebilmişti ama hiçbir zaman bu kadar güçlü olmamıştı.

"Bunu yapabileceğini biliyor muydun?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. Toby'yi öldürdüklerinde bile öfke onu böylesine ezici bir güçle terk etmemişti.

'Neden hala hayattayız? Neden hala hayattasınız?" diye sordu, bu daha büyük bir endişeydi.

"Beni endişelendiren de bu.

Başıyla ayaklarını işaret etti. 'Arka cebimden, kemik yiyenler bizi kovalarken daireye sokmak için kullandığım iğneleri çıkardım.

Biz. Asma kilidim ulaşamayacağım kadar yüksekte. Onları kaldırabilir

misin?' Küçük metal parçalarını gören Jessie ona sırtını döndü.

Yerde otururken arkasını yokladı. İşaret parmakları ve başparmaklarıyla onları aldı ve kendini tekrar ayağa kaldırırken avuçlarının içine sardı.

"Seninkini çözmeye çalış," dedi Eden. 'Parmaklıkların arasından benimkine ulaşmaya çalışmaktan daha kolay olacaktır.

Parmakları sinir bozucu bir şekilde bir tanesini düşürecek kadar titredi, Onu almak için tekrar yere inmeden önce yerini bulması gerektiğinden zaman kaybediyordu.

Bu aksiliğe rağmen Eden, kızın tekrar ayağa kalkışını sabırla izledi.

"Sadece en iyiler tarafından eğitildiğini hatırla," dedi, açıkça onun paniğini minimumda tutmaya çalışıyordu. "Her şey kendi yolunu hissetmekle ilgili.

Adam ona kırparken, ilk kez bir güven bağı oluşturmaya başladıkları anı hatırlayarak gülümsedi.

Ama hatırladığını fark etmek iki ucu keskin bir kılıç gibiydi.

'Eden, hafızan tamamen geri geldi mi? Her şeyi hatırlıyor musun?

Başını sallarken gözlerindeki acı hissediliyordu. "Her şeyi.

Yapmakta olduğu işe bir an için ara vererek parmaklıkların arasından elini geçirip ona bir tür güvence sunabilmeyi diledi. "Özür dilerim Eden. Torren'in sana yaptıkları için çok üzgünüm. Sana yaptıkları için.

"İkimize de yaptıkları şey, Jess. Bunların hiçbirisi senin suçun değil. Şimdi şu asma kilitleri çıkar, tamam mı?"

Şakağını parmaklıklara dayadı ve sesini alçak tuttu. 'Jess, eğer bana zamanında ulaşamazsan-'

"Yapma," dedi kararlı bir şekilde.

'Homer'ın ne planladığını bilmiyorum ama ikimiz de biliyoruz ki ben zaten öleceğim - ister onun eliyle olsun, isterse olacaklar sistemimdeki gözyaşları yüzünden.'

Jessie başını sallayarak, "Hayır," dedi. 'Böyle konuştuğunu duymak istemiyorum, Eden.

'Beni böyle konuşurken dinlemelisin çünkü bu konuda birlikte çalışmalıyız. Yapabileceklerini görünce Homer'ın gözleri parladı. Seni bir şekilde kullanacak. Sanırım hayattayım çünkü sende tepkiyi uyandıracak tetikleyicinin ben olduğumu biliyor.

"Beni ne için kullanacaksın?"

Sanırım orduya karşı. O el vericileri yakın mesafede işe yarayabilir ama senin yaptığın çok daha güçlüydü. Onun yerinde olsaydım, askerleri tam istediğim yere çeker ve savunmalarını bir yok ederdim.

"Bütün orduyu çökertmek için *beni* mi kullanacak?"

"Bilmiyorum Jess. Tahmin yürütüyorum.'

'Ama en azından bu gerçekleşirse, takımımıza bir mücadele şansı vermiş oluruz.

'Ve meslektaşlarımdan her biri yok olacak. Dışarıda sadece Sirius'un ordusu yok. Eski meslektaşlarımdan bazılarının pislik olduğunu biliyorum ama genel olarak onlar da benim gibi hayatlarını kazanmaya çalışan iyi insanlar. Onların da aileleri var. Sana şunu söylemeye çalışıyorum. buradan gitmelisin. Gerekirse kendi başımın çaresine bakabilecek kadar büyük ve yakışıklıyım.

Jessie kilidin pimini daha aceleyle oynattı. 'Sensiz bir yere gitmiyorum, Eden. Sakın bunu aklından bile geçirme.

"Dinle," dedi sertçe. 'O naneyi aldım çünkü istedim. Kim olduğumu hatırlamak istedim. Ailemi hatırlamak istedim. En da seni hatırlamak istedim. Birlikte ne olduğumuzu ve bu noktaya nasıl geldiğimizi hatırlamak istedim. Tüm o değerli anları hatırladığımı bilmenizi istedim. Ve eğer yapmazsam bunu atlatmak, seni sevdiğimi bilerek gitmek istedim. Seni neden sevdiğimi hatırladığımı bilmeni istedim.

"Eden-

Arkasındaki kapı itirilerek açıldı. Omzunun üzerinden bakıp dört mahkûmun içeri girdiğini gördü, sonra tekrar Eden'a baktı, avuçlarındaki iğneleri tekrar gizlerken nabızı hızla atıyordu.

'Başarmalarına izin veremeyiz,' diye fısıldadı Eden. 'Ne olursa olsun, seni seviyorum Jess. Hatırlaman gereken tek şey bu.

Dört mahkûm birkaç saniye sonra hücrelerine daldı. Onu yere yatırıp döverken itiraz etmesine fırsat vermediler, Eden elleri bağlı ve ayak bilekleri zincirlerle bir karıştan daha az aralıklarla sabitlenmişken karşılık vermekte zorlandı.

"Onu rahat bırakın! Jessie kafesinin çevresi boyunca onları takip talepte bulundu. "Beni duyuyorsunuz!

"Merak etme, civciv," dedi mahkumlardan biri, Eden'i yüzükoyun dışarı çıkarırlarken parmaklıkların ardından ona bakarak, her biri elinde bir uzuv. "Yakında senin için geri döneceğiz.

BÖLÜM ELLİ YEDİ

Eden sadece altında sallanan kirli kırmızı halıyı gördü; sadece rutubet kokusu aldı. Ona bir şey vermişlerdi. İğnenin koluna girdiğini hissetmişti. Hafif bir yönelim bozukluğu, kafasında ve görüşünde kalınlaşma hissetmişti.

Dört mahkûm onu dar koridorlar boyunca ve alçak, geniş merdivenlerden yukarı, birbiri ardına sıralanmış çift kapılardan geçirdi.

Karanlığa doğru indiklerinde, etrafındaki havayı küf kokusu kapladı. Ancak kısa süre sonra yerini tamamen farklı bir kokuya bıraktı - ter, sigara dumanı, uyuşturucu ve alkol kokusu.

Küften delik deşik olmuş perdelerin arasından fırlatıldı, ahşap döşeme tahtaları yüzüne bakıyordu. Sonra parlak ışıklar onu kör etti ve bir ses dalgası ona doğru ilerledi.

Başka bir kafesin içine atılmış, ayak bilekleri ve el bilekleri çözülürken sırtına diz çöktürülmüştür.

O serbest kaldığında, dört mahkûm kafesi hemen terk etti ve arkalarından kilitledi.

Eden otuz ayak karelik boş alanın etrafına, sarmal jiletli tellerle taçlandırılmış parmaklıkların boyuna baktı.

Önüne baktı, gözleri spot ışığına alışmaya çalışıyordu.

Ve en az üç yüz yüz ona bakıyordu. Sıra dizilmiş, bazıları koridorlarda oturan üç yüz yüz. Yukarıdaki elbise çemberine, sonra da sağlı sollu localara baktı: sahneyi en iyi gören yerlere.

Tiyatro: con-eğlence merkezi. Onların olduğu yer Cinayet, sakatlama, işkence, tecavüz ve saldırı izlemek için para ödeniyor. Sınırları olmayan bir yer. Kapıdan içeri adım atmak için bile demir gibi bir kalbe ve demir gibi bir mideye ihtiyaç duyduğunuz yer.

Hatırlamak için hafızasının on yılını geri getirmesine gerek olmayan bir şeydi bu. Ne olduğunu bilerek büyümüştü.

Hala Lowtown'dayken bile tiyatro vardı. Hakkında hep fısıltılar vardı. Duvarların ardında olup bitenlerin ne kadar iğrenç olduğunu bilmeyen genç delikanlıların .

Ve bu gece açıkça başroldeydi.

Seyirciler içkilerini yudumlarken ve bazıları ilgiyle izlerken yüzlerini doldururken midesi çalkalandı.

Barda geçirilen bir geceden başka bir şey değilmiş gibi gülüyor ve şakalaşıyorlardı.

Jessie'nin başına gelecekleri, onun için ne planladıklarını düşününce midesi yumruk gibi oldu.

Homer sanki mükemmel bir zamanlamayla sahnenin karşı tarafındaki perdelerin arasından geçerek kendisini bekleyen seyircilerin yanına geldi. Çünkü

Tabii ki zamanlaması mükemmeldi. Bu bir gösteriydi. Bu Homer'ın gösterisiydi. Bu Homer'ın onun için finaliydi. Belki ikisi için de.

Homer, sırtı Eden'e dönük olarak sahnenin ortasına çıktığında, alkışlar ve yuhalamalar Tiyatro'da çınladı.

"Yoldaşlar," dedi, avuçlarını televizyonda yayınlanan teatral bir vaiz gibi havaya kaldırarak selamladı. 'Bu önemli gecede bana katıldığınız için teşekkür ederim. Özgürlüğünüzü kazandığınız gece!

Eden'in midesindeki düğüm sıkılaştı.

Homer kolunu girdiği yere doğru savurdu.

Perdeler, iki mahkum bir arabayı sürükleyerek içeri girerken dalgalanıyordu.

Aralarında gevşek, çıplak bir beden. Kanlı, hırpalanmış ve hadım edilmiş bir erkek bedeni.

Eden ilk başta onu zorlukla tanıdı, yüzü o kadar şişmişti ki. Ama sonra midesinin çukurundan safra yükseldi.

Sean.

"İşte muhalifimiz," dedi Homer, parmağıyla mahkûmların kollarından bez bebek gibi sarkan ve bilinci zar zor yerinde olan Sean'ı göstererek. 'Bizi buraya gönderen hainler için çalışanlardan biri.

Blackthorn üçüncü tür pisliklerle yaşayacak. Onun gibi üçüncü tür pisliklerle,' diye ekledi Homer sol kolunu sahnenin diğer tarafına doğru sallayarak.

Jessie sahnenin kenarında dizlerinin üzerine çökmeye zorlanırken Eden ileri atıldı ve öfkeyle kafesin parmaklıklarını kavradı. Elleri hâlâ asma kilitli zincirlerle sırtının alt kısmından bağlıydı, ayak bilekleri de aynı şekilde birbirine kilitlenmişti. Kendi isteğiyle mi yoksa ona çok erken döndükleri için mi, emin olamıyordu.

Mahkûmlardan biri Eden'ın kanını kaynatan bir saldırganlıkla başını geriye doğru çekerken saçlarını avucunun içine aldı. Adamın hapsediği kafesi incelerken gözleri parladı.

'*Bizler* insanız, ancak kendi insanlarımız bize sanki onlarla aynı havayı paylaşmaya layık değilmişiz gibi davranıyor. Sanki daha üstünlermiş gibi bizim hakkımızda karar . *Onun* gibiler varken bizi burada bırakıyorlar,' dedi Homer, işaret parmağını Jessie'nin yönü yine, 'Lowtown, hatta Midtown gibi yerlerde ikamet etmelerine izin verilirken, biz süprüntülerle birlikte çürümeye terk ediliyoruz.

Sahnenin kenarına doğru yaklaştı.

"Ama hata yapmak insansa," diye ekledi Homer, "o zaman buradaki her birimizi en insan yapar.

Tiyatronun çevresinde bir alkış tufanı koptu, onaylayan ayak sesleri pistte mini bir çılgılık gibi yankılandı.

Deprem.

"Haklarımız nerede?" diye sordu, avuçlarını tekrar havaya kaldırarak. '*Onlar* kim oluyor da bize neyin doğru neyin yanlış olduğunu söylüyorlar? Kim bunlar?

Bize ne yapıp ne yapamayacağımızı mı söylüyorlar? Tek yaptıkları bizi yargılamak ve ötekileştirmek. "Yargılanmamak için yargılamayın" - bu değil mi

iyi kitabın bize öğrettikleri? Bu *onları* bizden daha günahkâr yapmaz mı? Yaşa ve yaşat - bu bizim güneydeki sloganımız değil mi? Birbirimizi ihtiyaçlarımız, temel içgüdülerimiz için mi yargılıyoruz?

Kendimizi ifade etmek, kendimiz *olmak* için Tanrı vergisi hakkımız mı? Yine de bizi sanki canavarlarmışız gibi ayırıyorlar. İstedğimiz gibi davranma, istediğimiz gibi düşünme, olmak istediğimiz kişi olma gibi insani haklarımızı elimizden alıyorlar. Kim *oluyorlar* da dikte ediyorlar?

Bazı mahkûmlar alkışlarla yerlerinden kalkarken, bazıları da botlarını yere vururken daha fazla tezahürat patlak verdi.

"Doğal seleksiyon, yoldaşlarım," diye devam etti Homer. 'Biz Diğerlerinin bizden daha zayıf olmasından sorumlu muyuz? Onların yeri, hayatta kalabilen bizleri güçlendirmek için kullanılmak değil midir? Doğa böyle işlemiyor mu? Doğal düzen böyle işlemiyor mu? Doğal düzen ceylan sadece aslanı beslemek için var değil mi?'

İki mahkûma Sean'ı öne getirmelerini işaret etti; Sean kendini savunamayacak kadar zayıf ve sersemlemiş olduğu için dizleri döşeme tahtalarına sürtünüyordu.

'Bizi kontrol ettiklerini *düşünüyor* olabilirler ama bu gece *değil*. Bu gece bastırılmayacağız. Bu gece haklarımızı yeniden kazanacağız. Bu gece kelimenin tam anlamıyla özgür olacağız. *Hepimiz* özgür olacağız - bizi köleleştirmek için kullandıkları tünelden!'

yeniden kulakları sağır edecek kadar yükselirken, Homer Sean'ın yanına geldi.

Eden en kötü kâbusunun, yani Sean'ın ona söylediğinin doğrulanması üzerine yumruklarını parmaklıkların etrafında sıkı. Homer da artık solucan deliğinin farkındaydı.

Jessie'yle, Tiyatro'nun tünele bu kadar yakın olmasıyla, her şey yerli yerine oturdu. Sadece bariyeri yıkmayacaklardı - cezaevini kontrol eden her şeyi yıkacaklardı. Elektronik kapılar açılarak Lowtown'a özgürlüklerini ilan edeceklerdi. Hapishanedeki her hücre geri kayacak ve içerideki mahkûmlar serbest kalacaktı.

Ordu, teçhizatlarını kullanmasaydı feshedilmiş olurdu. Muhafazakârlar yıkımdan başka bir amaç gütmekten isyan çıkarırdı.

Jessie umdukları şeyi yapmak üzereyse.

Jessie'ye umduklarını yaptırabilirlerse.

Sean'ın varlığı da tam olarak bununla ilgiliydi - Homer'ın ona olan tehdidini kanıtlaması

"Bu gece," dedi Homer, sesi salonda çınlayarak. "Onlara bu işin nasıl yapıldığını göstereceğiz.

Homer bıçağı Sean'ın kasığının derinliklerine sapladı, ardından yukarı doğru yırtarak Sean'ın iç organlarının sahneye dökülmesine neden oldu.

Kulakları sağır eden onay tezahüratları koptu, zafer çığlıkları her girintide yankılandı.

Eden bir adım geri çekildi ve başını ellerinin arasına aldı.

Ama dehşet bitmemişti. Gözlerini tam zamanında açtığına Homer'ın ateş baltasını aşağıya doğru salladığını ve Sean'ın kolunu kaldırdığını gördü.

kesik kafasını seyirciye gösterecek.

'İnsanlık böyle başladı,' dedi Homeros. 'En uygun olanın, en güçlü olanın, en *acımasız* olanın hayatta kalması. Ve böylece geri dönecek!'

Haykırışlar ve tezahüratlar devam etti ama Eden kendini uzaklaştırdı. Ellerini tekrar saçlarının arasından geçirerek otuz metre yukarıdaki sarmal jiletli telleri taradı.

Parmaklıklara tırmanabilir, doğru ivmeyi kazanırsa jiletli tellerin üzerinden takla atmayı bile göze alabilirdi. Sakinleştiricilerin etkisiyle dengesizleşse bile deneyebilirdi.

Ama başarılı olsa bile, bir yığın mahkum olacaktı. onu bekliyordu. Ve Jessie'nin yaptıklarının cezasını çekeceğini hiç şüphesiz biliyordu.

"Ve özgürlüğün *tek bir* şeye bağlı," diye ekledi Homer. "*Ona*."

Eden döndüğünde Homer'ın işaret parmağını Jessie'ye doğru ittiğini gördü.

"Ve *ona* ulaşmak için, özgürlüğümüzü kazanmak için, *ona* ulaşmamız gerekiyor.

Eden, Homer'dan kendisine doğru yayılan saf nefret karşısında gözlerini kıstı, mahkumun yüzü sırtarak parlıyordu. onu iğrendirdi.

Kolundaki rakamlar sizi yanıltmasın. Eden Reece bir Çıkma Yasağı Uygulama Memuru. Buraya bizi kandırmak için geldi. Bizi gözetlemek için. Pummel'in evinin yakılmasından o sorumluydu. O ve o.'

Jessie tekrar bakışlarıyla buluştuğunda Eden başını hafifçe salladı ve onun anlayacağını biliyordu. Mesajı alacağını biliyordu: bunun olmasına izin veremezlerdi.

'Asıl soru şu: Onu ne kadar çabuk kırabiliriz? Biz *onu* kırmadan önce onu kırmamız ne kadar sürer? Sıraya girin dostlarım. Yoldaşlar," diye bağırdı seyircilere. "Eğer denemek istiyorsanız sıraya girin!

Jessie umutsuzluk gözyaşlarını silerken, ona söylemeyi düşünebildiği tek üç kelimeyi mırıldandı: *Seni seviyorum*.

BÖLÜM ELLİ SEKİZ

Kane sessiz evleri tararken, "Hayalet gibi," dedi.

Güneyi hiç bu kadar boş görmemişti. Sirk hiç bu kadar sessizlikle örtülmemişti. Bu garip olayın ortasında tedirginliği daha da arttı.

Torren'in yalan söylediği ihtimali ağır bastı. Ama Torren o kadar aptal değildi. Melek onun blöf yapmadığını biliyordu. Gidiyor olduğunu biliyordu. Eden ve Jessie'yi öyle ya da böyle bulmak ve bu süreçte şeflerinden başlayarak gerektiği kadar meleği alaşağı etmek.

"Hepsi hangi cehenneme gitti? Jask sordu.

Kane hızlı bir tarama yaptıktan sonra tuzak olma ihtimaline karşı yanlarında getirdikleri gözcülere başıyla işaret ederek ara sokaktan çıktı.

" öğrenmenin tek bir yolu var," diye cevap verdi ve bir zamanlar Cyclops'un sırası olan yere doğru ilerlemeden önce Jask'ın sırtına vurdu.

İçerisi dışarıdan daha da ürkütücüydü - müzik yok, kalabalık yok, hiçbir hareketlilik yok. Boş kanepeler ve boş odalardan başka bir şey yoktu.

Jask, Billy ile birlikte sola Kane sağa saptı. genişletilmiş salon. Ancak sıranın derinliklerine indikçe hiçbir şey değişmedi. Tek gördüğü boş oda üstüne boş odaydı.

Jask'ın da aynı şeyi düşündüğü, birkaç dakika sonra tekrar onun yanında olmasından belliydi.

"Bundan hoşlanmıyorum,
Kane. "Bir de bana sor.

'Ordunun kuzeyden olduğu gibi güneyden de yukarı doğru hareket etmiş olması mümkün mü?

"Kaynaklarıma göre değil.

"Dördüncü tür m ?

'Daha çok ikinci geliş gibi hissediyorum. Yine de bu grubun cennete öncelikli giriş için VIP listesinin başında olacağından şüpheliyim.

Bakışları aynı anda mutfaktan çıkan mahkûma kaydı. Genç adamın mavi gözleri

Kane ve Jask'ı gördükten sonra geldiği yöne doğru koşmak için anında bir seksen döndü.

"Neden hep kaçmaya çalışıyorlar? Kane sordu. "şimdiye kadar öğrenmiş olmaları gerekirdi.

Jask omuz silkti. 'Evrimsel alışkanlıkları kırmak zordur. Lafı , bunu ben alayım.

Jask'ın peşinden giderlerken Kane Billy'ye kendisine katılmasını işaret etti. "Buralarda bir yerde olmalılar, değil mi Kane? Billy sordu, onun Endişe dolu gözlerle.

" yle olmasalar bile, onları bulacağım," dedi Kane, alternatif düşünülemezdi.

Dışarı  ıktıklarında, Jask çoktan mahkûmu yere düşürmüş, mahkûm da sanki dayak yemeyi bekliyormuş gibi başını örtmüştü.

"Bir şey var mı? Kane, arkadaşının yanından geçip giderken gözlerindeki ifadeden hoşlanmamış sordu.

'Evet. Daha hızlı hareket etmeliyiz,' dedi Jask. "Hepsi Tiyatro'da.

BÖLÜM ELLİ DOKUZ

Tiyatro'daki atmosfer heyecan ve coşkuyla kıvılcımlandı. beklentisi, Homeros'un ruhunu onları bir araya getirdiği için coşkuyla dolduruyordu; bunu o gerçekleştirmişti.

Kafeste Eden'e katılmak üzere seçilen temsilciler salonun ön tarafında sıraya girdiler. İlk kafese silahların girmesine izin verilmedi. yuvarlak. Bu gerginliği arttırmak, acıyı arttırmak ve Eden Reece'in yavaş yavaş kırılmasıyla ilgiliydi. Bu Jessie'nin geçen seferki gibi şaklamasını sağlamakla ilgil. *Her şey* Jessie'nin geçen seferki gibi patlamasına bağlıydı.

Tiyatro mükemmel bir şekilde konumlandırılmıştı. Tek gereken, güvenilir bir şekilde bilgilendirildiği üzere, yeterince güçlü bir hücumun elektromanyetik bariyer bir langırt makinesinin kenarları gibi hareket ederek yükü tünele çarpacak şekilde yönlendirir. merkezi çekirdek. Ve sonra serbest bırakılacaklardı - her .

Oradan sonra ne olduğu önemli değildi. Önemli olan Lowtown'da serbest kalacak olmalarıydı. Dağılacaklardı. Ortılığı kasıp kavuracaklardı. Günlerini, intikamlarını alacaklardı.

Hepsini serbest bırakan dolandırıcı olarak bilinecekti. Sistemi yıkan dolandırıcı. İş bittiğinde Blackthorn ve Lowtown'ın kralı olarak müjdelenecekti.

Artan beklentiyi içine çekerek, kendisine ters ters bakan Eden'la yüzleşmek için döndü. Onda da aynı kibirli tavır vardı. Pummel'in sırasına girdiği andaki duruşu. Bu

Gözlerinde Jem'in dükkânının önündeki sokaklarda sahip olduğu meydan okuyan bakışın aynısı vardı. Sıraya bir Lycan'ın ineceği tehdidiyle hepsini köşeye sıkıştırdığında yüzünde beliren o üstün bakış.

Ve Pummel'in merdivenlerinin dibinde kafa kafaya çarpıştıklarında sahip olduğu aynı ukalalık onda da vardı.

Ama bu sefer ölüme terk edilen Eden olacaktı.

Homer, kafeste kendilerini bekleyen mahkûmları hizaya sokmak için ekibinden ayrılırken arka cebinden nane şekerleri paketini çıkardı.

Paketi parmaklıkların arasından fırlattı. "Eski günlerin hatırına. Sen öldükten sonra Jessie'ye ne yapacağımı söylediğimi hatırlıyor musun?

Eden'in naneli şekerleri kabul etmesini beklemiyordu ama kabul etti. Eğilip yerden aldı, paketi biraz daha açtı ve bir tanesini ağzına yerleştirdi.

Eden'in bakışları parmaklıklara yaklaşp kapalı ağzındaki naneyi çevirirken de devam etti. "Çünkü *tamamen* erkeksin, değil mi? Homer mı? Bu yüzden benimle buraya gelmek yerine dışarıda güvenle kalıyorsun.

Nane şekerini parmaklıkların arasından tükürdü ve Homer'ın yüzünün yan tarafına çarptı.

Çıldırııcı derecede kendinden emin bir gülümsemeye CEO tekrar arkasını döndü.

Dahası, tişörtünü yırttı ve bir kenara attı. Seyircilerle yüzleşmek için dönerek omuzlarını yuvarladı ve kollarını esnetti

Jessie'ye göz kırpmadan önce hazırlık için başının arkasına geçti.

Homer, Jessie'nin gözlerindeki hayranlık parıltısı karşısında ellerini yumruk yaptı. Hem o hem de Eden başlarına gelecekleri bildikleri halde, paylaştıkları bu güç anı onu daha da çileden çıkarmıştı.

On yıllar boyunca bunu pek çok kez görmüştü - onun kırılmayı reddetmesini. Ve şimdi Eden'in kayıtsızlığı ve meydan okumasıyla, bu daha da körükleniyordu.

Homer birkaç adım geri çekildi ve kafese ilk girecek olana başıyla işaret etti.

Ne kadar sürerse sürsün, Jessie kırılacaktı.

İkisi de.

* * *

Jessie bakma dürtüsü ile gözlerini kapalı tutma ihtiyacı arasında kalmıştı ama ikincisi sadece kokuyu daha da şiddetlendiriyordu.

Alkol, duman ve on yıllar boyunca kâbuslarını dolduran diğer maddeler.

Eden darbe üstüne darbe alırken, gerçi o da kendi payına düşenden fazlasını yapmıştı ama Jessie onun için yapabileceği tek şeyin duygularına hâkim olmak ve boşuna mücadele etmediğinden emin olmak olduğunu biliyordu.

Homer'ın ifşaatından sonra Eden'in onlara zaman kazandırdığını biliyordu.

Şimdiye kadar Kane'in hisleri iyice açığa çıkmıştı. Samanlıkta iğne arıyorlardı ama takım onlardan vazgeçmeyecekti. Ekip birbirinden asla vazgeçmezdi. Ve mahkumların Tiyatro'ya akın etmesi davalarına yardımcı olurdu. Söylentiler

yayıldı ve ekibin içinde bulunduğu durum her ne olursa olsun, Kane ikiyle ikiyi bir araya getiremeyecek kadar zekiydi.

En azından öyle umuyordu çünkü o anda ikisinin de hayatta kalmaktan başka yapabileceği bir şey yoktu. takviye kuvvetler gelecek.

Sakin kalmak zorundaydı. Kontrollü olmalıydı. Homer'a istediğini veremezdi.

Ancak kafese giren her mahkûm Eden'ı alt edemedikçe, sokak becerilerinin yanı CEU ve Lycan'larla aldığı eğitim de etkisini göstermeye başladı.

Daha da endişe verici olanı, Homer'ın Eden'in gücü, hızı ve dayanıklılığının sadece ona kanını vermiş olma ihtimali. Homer'ın merakını o kadar uyandırmıştı ki, ona birden fazla şüpheli mektup göndermişti. Bakış.

Homer'ın adamları onu öldürdüğünde arka cebinden iğneleri çıkarıp gözden uzak bir yere saklamak zorunda kalmıştı

onu almak için geri döndü. Ama onu tutan mahkûmlar her hareketini izliyordu. Bir kez bile hata yapsa, her şey bitecekti.

Salona, Eden'in içinde tutulduğu jiletli tellerle kaplı kafese bir göz attı. Kendini serbest bıraksa bile ona nasıl ulaşacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Bu kadar ekşi nasıl atlatacağı hakkında hiçbir fikrim yok.

Yine de umudunu kaybetmek istemiyordu. Eden'in bu gece ölmesine de izin vermeyecekti. Aklına Toby'nin anıları geldi.

verdiği başka birini kaybetmesine imkân yoktu. Düşündüğünden çok daha fazla sevdiği birini.

Homer elini kaldırdı. Kalabalığın görmesi için iki parmağını kaldırdı. İki mahkûm Eden ile birlikte kafese girerken iki parmak salondakileri daha fazla alkışa boğdu.

Ve bu sefer beyzbol sopalarıyla içeri girdiler.

* * *

Vücudu ağrıyor, kasları yanıyor, görüşü bulanıklaşıyor ve başı zonkluyordu. Jessie'yi kanın içinden zar zor görebiliyordu artık. Ama Eden ayağa kalkmaya devam etmesi gerektiğini biliyordu.

İçeride ne kadar kaldığını ya da kaç mahkûmun ona katıldığını unutmuştu ama Homer'ın sabırsızlığı kendini göstermeye başlamıştı.

Ona kendi beyzbol sopasını fırlattılar ama hiç bir şey vermediler. defalarca altından tekmeledikleri, alay ettikleri ve onları daha fazla tatmin etmeyi reddedene kadar alay ettikleri için onu alma şansı.

Gözlerindeki ter ve kanı silerken görebildiği kadarıyla, tüm salon ayaktaydı ve yoldaşları için yaptıkları tezahüratlar ve cesaretlendirmeler kulaklarında çınılıyordu.

Ama hâlâ Kane'den ya da diğerlerinden bir iz yoktu.

Hayatta kalmak zorundaydı. Güçlü kalmak zorundaydı. Jessie'ye umut vermeliydi. Yapabildikleri kadar geciktirmek zorundaydılar.

Onun iyiliği için.

Honey'nin hatırı için.

Lowtown'ın hatırı için.

Kötü adamların kazanmasına izin vermezdi. Onlara izin vermezdi. evini tekrar yağmaladı. Artık daha güçlüydü. Hiç olmadığı kadar güçlüydü.

Jessie sayesinde kelimenin tam anlamıyla daha güçlüydü.

Dizlerinin üzerine çöküp dört ayak üzerine yığıldı ve bir kez daha onu aradı. Onun tam olarak yapması gerekeni yaptığını gördü - gözlerini kapalı ve başını eğik tutuyordu.

Ama Homer'ın onu bu kadar kolay bırakmayacağını bilmeliydi.

Eden tırnaklarını sahnede gezdirirken iki mahkum onu parmaklıklara doğru sürüklediler. Gözlerini zorla açmadan önce, gözyaşlarıyla dolan yüzünü ortaya çıkarmak için başını geriye doğru çektiler.

Kafesteki mahkûmlar aynı anda ona saldırdı, her biri sırayla beyzbol sopalarıyla ona vurdu ve her biri onu daha da yere düşürdü.

Yere düştüğünde bile durmadılar.

Boynunun arkasında başka bir keskin iğne hissetti - başka bir Onu daha da zayıflatmak için sakinleştirici. Uzuvarını zar zor hissediyor, zar zor hareket edebiliyordu. Ve bir beyzbol sopası daha omurgasının alt kısmına isabet ettiğinde, artık kendini yerden kaldıramıyordu.

Kafes tıkırdayarak açıldı. Daha fazlası girdi.

O zaman herhangi bir takviyenin çok geç olacağını biliyordu.

* * *

Jessie ellerini yumruk yapıp bağladı, boğazı bastırılmış gözyaşlarıyla sıkıştı, göğsü kendi acısıyla sızladı
Kaçmak için herhangi bir fırsat penceresi onu atlatmaya devam ederken kısıtlama.

Tahtanın ete her çarpışında kalbi biraz daha kırılıyordu. Eden'in isteklerini aklının bir köşesinde tutmak için mücadele ederken çenesini sıktı - onun binlerce kişiyi kurtarmak için
Başarısız olması durumunda onları bekleyen kaderden Lowtown. Ailesi gibi, Honey gibi binlerce kişi. Bunu hak etmeyenler

sokaklarında başıboş dolaşan mahkûmlar var. Serbest bırakıldıklarında Lowtown'ın başına neler gelebileceğinin gerçek boyutlarını gösteren mahkûmlar.

Ve Eden bunun için her darbeyi aldı - zaten Blackthorn'dan çıkamayacağını bilen Eden. süreçte sevgili yeğeninden bile umudu kesmiş olan Eden'ın acısı, onu zalimce yediği darbelerden daha çok öldürüyor olmalıydı. ona acı çektirdi.

Homer onun kulağına, 'Yapman gerekeni yaptığın anda bu iş bitecek,' dedi. 'Onu çabucak bırakabiliriz ya da bu işi uzatabiliriz. Ne kadar acı çekmeye devam edeceğine *sen* karar *verirsin*. Bu işi bitirmek *senin* kontrolünde, Jessie.

Öfke tüm damarlarını ve tüm kaslarını yaktı ama Eden'ın istediğini yapmak için savaştı. Eden için, onun çektiği onca acı için. boşuna olmadığından emin olmak için güç istedi; o anda ona yaptığı en kötü ihanet, her şeyin boşuna olduğuna inanmasıydı. Hiçbir şey.

"Zaman doldu," dedi Homer ayağa kalkmadan önce onun kulağına sertçe. "Onu ters çevirin!"

Zar zor nefes alabiliyordu. Üçüncüsü Sean'ın bağırsaklarını deşmek için kullandığı bıçağı Homer'a uzatırken, onu tutan iki mahkûm sıkıca kavradı. Nabızı kulaklarında gümbürdüyordu, sersemlik görüşünü, odayı, kafesi tüketirken kalbi çarpıyordu, sallanıyordu onun önünde.

Homer tekrar sahnenin kenarına çıkarken kalabalığa, "Onun işini bitireceğiz," diye seslendi, "*sonra* da kızın işine başlayacağız. O parmağıyla Jessie'yi işaret ettiğinde kıyamet boyutlarında bir tezahürat daha koptu. 'Özgürlüğünüze kavuşacaksınız, yoldaşlar. Ve artık *hiçbir* şey bizi durduramayacak!"

Homer kafesin kenarına doğru ilerledi. Kapı tıkırdayarak açıldı.

Altında sırt üstü yatan, bilincini zar zor yitirmiş Eden'a bakarken gözlerinden zehir akıyordu.

Jessie'nin göğsündeki gerginlik o kadar arttı ki nefes almayı bıraktı. Eksileri bir kenara itip kendini kafese atmasına saniyeler kalmıştı.

Ancak Homer bıçağı Eden'e saplamak yerine kalabalığa doğru baktı. "Hazırız!" diye ilan etti daha fazla haykırış ve tezahürat eşliğinde. "İleri karakola!

ALTMİŞİNCİ BÖLÜM

Dört mahkûm Eden'i yüzü koyun bir şekilde koridor taşıdı. Tıslamalar ve küfürlerin de karıştığı daha fazla haykırış ve tezahüratın ortasında, Eden'in önüne yiyecek parçaları atıldı.

isim takma ve yanlış suçlama yağmuruna yöneltti.

Jessie daha fazla alay eşliğinde aynı şekilde dışarı çıkarılırken yaşadığı dehşet karşısında gözlerini kapattı.

Mahkûmlar sis dolu sokaklara yığılırken, sadece dirgenleri ve havada tuttukları yanan meşaleleri eksikken, uhrevi bir kâbusun ortasındaymiş gibi hissetti.

Eden'i görüş alanında tutmak için umutsuzca çabaladı ama üç yüz mahkûm henüz belirlenemeyen merkezi bir noktaya doğru ilerlerken kalabalık onları hızla dağıttı.

Ve ancak o kalabalıklar durma noktasına geldiğinde, ayrılıkçı kitlelerin arasından geçirildiğinde, olacakların tüm dehşeti ortaya çıktı.

Uzaktaki bir tünele açılan paslı, mütevazı çift kapılardan başka bir şey olmayan bu kapılar yepyeni bir önem kazandı.

Kendilerine ellerinden gelen en iyi şans veriyorlardı ve ordu muhtemelen merkeze zar zor ulaşmıştı.

çıkış noktasına saldırmak için yeterli zamanları olduğuna güveniyorlardı. Bu zamanın dolduğu anlamına geliyordu. Bu Eden için her şeyin bitmek üzere olduğu anlamına geliyordu.

Tekrar dizlerinin üzerine çökmeye zorlandı, safra con'un bayrak direğine tırmanışını izlerken boğazının arkası

sisin içinden, kapılardan on adım ötede, omzuna sarılı ip bobiniyle.

Eden'in sırtüstü yattığı yere baktı, dehşet verici bir şekilde bilinci hâlâ yerindeydi ama dört mahkûmla savaşacak gücü yoktu.

onu direğin dibinde kısırdı.

Halat kırk fit yukarıdan bırakıldı. Homer'a bırakıldı, o da ipi ilmeğe bağladı.

Kulaklarında kan çınlarken, kalbi o kadar hızlı atarken, o kadar sert çarparken her şey bulanıklaştı ki, her uzvunu terk eden kan hücumuyla sallandı.

Homer, Eden'i işaret ederken kalabalığa, 'Burası, bunun gibi pisliklerin sahip olduklarını sandıkları sınır,' diye bağırdı. 'Artık değil! Bu gecedan itibaren, bizi hapsetmek için kullanılan bu tünel artık bizi özgürleştirmek için kullanılacak!

Soğuk gece havasını daha fazla tezahürat doldurdu.

'Blackthorn-Lowtown ayrımı olmayacak - sadece Blacktown olacak!

Tezahüratlar yerini haykırırlara ve ayakların yere vurulmasına bıraktı.

Onu tutan iki mahkum Homeros'un dikkatini dağıtmaya devam ederken ellerini başlarının üzerinde çırpması için onu serbest bıraktıklarında, sonunda arkaya uzanabilmek için bileklerini gerdi.

İğneler için kot pantolonunun cebini.

Her iki da dikkatle izleyerek kendini kalçalarına daha sıkı yasladı ve uzun saçlarının arkada duran mahkûmlardan ne yaptığını gizlemesi için başını hafifçe geriye eğdi.

Sonra iğneleri ayak bileklerinin etrafındaki zincirleri bağlayan asma kilide geçirdi.

Bir kez başarmıştı ama mahkumlar geri döndüğünde asma kilidi tekrar tıklatmak zorunda kalmıştı, bu da ona yeterince izin vermiyordu.

Ellerini kurtarmak için de zamanı yoktu. Eğer iğneleri bulmuş olsalardı, tek kaçış umudunu bir kenara atmış olacaktı.

Her şeyi gerektiğini biliyordu. O biliyordu odaklanması gerekiyordu. Eden'in o gece Pummel'in sırasındaki odasında ona öğrettiği her şeyi kullanması gerekiyordu: kilitleri açabilmenin nasıl hissetmekle ilgili olduğunu ve

Görmekten çok, metalin her hafif titremesi. Ona yolunu nasıl hissedeceğini nasıl öğretmişti.

Hepsini alt edemeyecekti ama elleri ve dizleri üzerinde de ölmeyecekti. Ne de onlara izin verecekti.

Eden'a o son zulmü, o son aşağılanmayı uygulayacaktı. İş oraya varmadan önce bunu durdurmaya çalışırken ölecekti.

Asma kilit tıkırdayarak açıldığında, önce dikkatlice çözdü tekrar tıklayarak kapattı ve farklı görünmemesi için zincirlerin üzerine koydu.

Daha nazik olması gerektiğini biliyordu ama adrenalini pompalanıyor, hız ihtiyacı beceriksiz parmaklarına sızıyor, bir sonraki asma kilidi takarken onları doğru pozisyona getirmeye çalışıyordu ellerinin arasında.

'Ve bu ülkeyi bu hale getiren büyük savaşçılar, büyük liderler, büyük adamlar gibi, düşmanlarımızı kapılarda asacağız, çizeceğiz ve dörde böleceğiz! Düşmanımızı uyarı olarak asılı bırakacağız.

bizimle - uğraşmasınlar!' Mahkûmların gürültüsü kulakları sağır ediyordu.

Homer kendini kalçalarına doğru indirdi ve ipi Eden'ın boynuna sonra sıktı. Sean'ı katletmek için kullandığı bıçağı sallayarak tekrar ayağa kalktı ve daha gürültülü tezahüratlar ve ayak sesleri arasında bıçağı havada tuttu.

Homer Eden'e geri dönerken Jessie el yordamıyla sövdü, onun üzerinde beliriyordu. Adam bıçağı kaldırdı ve Sean'ın bağırsaklarını deştiği yüzlerce ağır çekim görüntü kafasında yuvarlanırken nefes almayı bıraktı.

Ayaklarının dibinde yatan yabancıyı öldürmesi için kalabalığın tezahüratları ve teşvikleri arasında - zaten yargılanmış olan Eden ve Düşmanı sorgusuz sualsiz ve merhametsiz saydı -parmakları çaresizce kilidi açmaya çalışıyordu, umutsuzluk tüm sinirlerini sarmıştı- Bitiyor.

Homer bıçağı aşağı doğru saplamak için geri çekildiğinde Jessie panik içinde bağırdı ve asma kilit aynı anda tıklayarak açıldı.

Jessie bileklerini çözülen zincirlerden kurtardı. Ellerini betona çarptı, vücudu istemsizce bir tsunami gibi içinden geçen enerjinin gücüyle titredi.

Kalabalık anında gök gürültülü bir kükremeden
sağır edici bir sessizlik hakim olurken, tüm gözler asılmak üzere olan kıza
çevrildi.

Parmak uçlarından betonda çatlaklar oluştu, yer sarsılırken mahkûmlar
çatlaklardan kaçmak için geri çekildi
Onlar. Homer'ın yirmi beş metre ötede durduğu yere kadar zemini çatlatan
çatlaklar.

Kendisi dışında herkes tarafından görülemeyen güçlü enerji dalgası
gümüş bir gelgit dalgası gibi onu terk etti. Bir gölete taş atılmış gibi,
dalgalar ondan uzaklaştı.

Elektromanyetik yük kapılara ulaştığında, elektronik kapı gıcırdayarak
açılmadan önce sessizliğin ortasında hafif bir tıkırtı duyuldu.

Jessie nefesini tuttu, neden olduğu şeyin dehşeti sisin Homer'ın
bakışlarıyla karşılaştığında çok keskin bir gerçeklik haline geldi,
dudaklarından mide bulandırıcı bir gülümseme geçti.

Alkışlar patladı. İzdiham anıydı.

Etrafındaki itiş kakış Jessie'yi başını zorladı, çünkü özgürlüğün
çağrısına canlı bir idamın bile yeterli gelmeyeceği kişiler tarafından
toplu tahliye başlamıştı.

Cons, özgürlüklerine doğru ilerlerken yarattığı çatlak ve üzerinden
atlayarak cezaevi tünelinden Lowtown'a doğru ilerledi.

Ve dört ayak üzerinde kalabalığın arasından yukarı bakarken, Eden
şimdi kaosun içinde kaybolmuştu, en derin başarısızlık duygusu onu
tüketti.

Olayların bu şekilde felakete gerekiyordu. Bu asla kehanetin bir
parçası olmamıştı. Mahkûmların kaçıışı *hiç hesapta* yoktu.

Şimdi bunu değiştirmişti. Onun müdahalesi, Eden'a aşık olması,
zayıflığı bunu değiştirmişti.

Melekler araya girdiğinde olan buydu. *Bu* onun cezasıydı. Bunu
durdurmak zorundaydı. Bir şekilde durdurmalıydı.

Ama kalabalık etrafından dağılırken, Jessie Homeros'u gördü.
izdihamı rağmen Eden'ın boynundaki ilmiği sıkıyordu. Omzunun
üzerinden bakarken, mahkûmu bayrak direğine çıkarmaya hazırdı.

Jessie işaretle birlikte omuriliğinin çukurunda keskin bir karıncalanma hissetti.

Bu hissin tanıdıklığı karşısında nefesi kesildi. Geldiğini görmesi gereken his. Ona saniyeleri kaldığını söyleyen his.

Bu kehanette büyük bir değişiklikti, yönünü *yeniden* değiştiriyordu. Ve bundan sonra ne olacağını biliyordu.

Yanıp sönen ışıklar patladı, boynuna ve omuzlarına ağırlar saplandı, başına kan hücum etti.

Jessie sahip olduğu tüm güçle ileri atıldı ve ayak bileklerindeki gevşek zincirleri çözdü.

Ne yapması gerektiğini çok iyi biliyordu. Tam olarak nereye gitmesi gerektiğini biliyordu.

Yeni mesaj, yeni kehanet geldiğinde omurgasından elektrik şimşekleri çakarken, hızla ilerledi.

Çünkü bu seferki onu dize getirmeyecekti. Henüz değil. Gelecek olan hipnotik durumun içine çekilmesine imkân yoktu. Eğer bu onu kurtarmak anlamına gelecekse, onu bastırarak ölebilirdi.

Eden.

Homer, kendisine yaklaştığını görünce kılıcını kavradı ve onu alt etmeye hazırlanırken gözleri kısıldı.

Ama hedeflediği Homer değildi.

Jessie, omurgasından güçlü bir elektrik akımı patladığında Eden'ın üzerine dört ayak üzerine düştü - şimşekler etrafındaki havayı çok renkli bir elektrik gösterisiyle dolduruyordu.

Sisin içindeki su damlacıklarıyla yoğunlaşan ve güçlenen şarj, etrafındaki her bireksiyi ürkütücü bir nokta nokta gibi birbirine bağlayarak uzağa ve hızlı bir şekilde taşındı.

Cons titredi ve elektrik çarpması sonucu düştü, Jessie'nin elektrikli kanatları Cennet'in üzerinde Yanardöner, parıltılı bir ihtişamla, kendi yarattığı baloncuğunda onu koruyordu.

Tek eliyle boynundaki çıkararak elini yanağına götürdü ve adamın bakışlarını karşılayabilecek, etrafına yayılan parlak ışıkları algılayabilecek kadar kendine geldiğini gördü.

Adam zayıf da olsa gülümseyerek onu anladığını gösterdiğinde, kadın da rahatlamış bir şekilde gülümsedi.

Ama baş ağrısı kaçınılmaz olarak vurdu. Yeni kehaneti kaydedinceye kadar geçmeyen şiddetli baş ağrısı. Baş ağrısı Bu ancak kendisinden talep edilen hipnoza girmesine izin verdiğinde hafifleyecekti.

Ama onu terk edemezdi. Gardını bir an bile düşüremezdi.

Migreninin etkisiyle gözlerini kısarak yukarı baktı. yarı saydam ekranda, Homer'ın birkaç metre uzağa fırlatıldığı yerden ayağa kalkışını izledi.

Onu sadece vücudundaki kanı kurtarmıştı, o kadarını biliyordu.

Onlara doğru tökezledi, bıçağı tekrar elindeydi, gözleri nihai intikam ihtiyacıyla parlıyordu.

Acıdan kaynaklanan gözyaşlarını kırıştırdı, gözlerini kapattı ve transa girme isteğini bastırmak için dişlerini sıktı.

Her şey siyaha dönmeye başlayana kadar kendini zorladı, migrenin gücü başını parçalamakla tehdit ederken, kanatları doğal olarak zayıflamaya ve dağılmaya başladı.

Kan damlacıkları Eden'in yanağına düşerken - Eden Sonunda bilincini kaybetti - kanamanın kaynağını bildiği için parmaklarını burnunun altına bastırdı.

'Hayır,' diye mırıldandı kendi kendine, gözyaşları kanla . "Hayır. *Lütfen.*'

Başını kaldırdığında Homer'ın başında dikildiğini gördü, gücü nihayet azalırken koni sallanıyordu.

Ve sonra, sağında bir yerde, aniden Homer'ın dikkatini çeken sesi tanıdı.

"Küçük kardeşimden uzak , seni piç kurusu!

ALTMİŞ BİRİNCİ BÖLÜM

Jessie ürkütücü bir sessizliğe uyandı. Eden ona bakarken o da kahverengi gözlere dik dik baktı.

'İşler tam ilginçleşmeye başlamışken bu bayılmayı durdurmalısın,' dedi.

Adam gülümsediğinde, o gülümsedi ama bu kısa sürdü. Adamın kesik ve morarmış yüzüne dokunmak için uzandı.

onu gözyaşlarına boğacak kadar bunalttı.

Tüm bunların avucunun içini alnına bastırdı, kollarını adamın boynuna dolamış, tüm gücüyle yapışmışken sonrasını düşünmeye bile cesaret edemedi.

gitmişti.

'Hey, yok,' dedi, onu kendine doğru tutarak.

Omzunun üzerinden kapıların açık olduğu yere baktı, tüm mahkûmlar dağılmıştı, dağılmayanlar ise yarıkların ortasında ölü yatıyordu.

"Nasıl ?" diye sordu ona dönüp bakarak. 'Eden, bak ne yaptım. Çok özür dilerim.

'Hayatımı kurtardığın için mi? *Yine* mi?'

Arkasından tanıdık bir sesin, "Ne güzel bir kar küresi ," dediğini duydu.

Jessie dikkatini omzunun üzerinden çekti. "Jask, uyanmışsın!

"GörünüŖe bakılırsa tam zamanında," dedi Lycan. 'Sizi beş dakikalığına başıboş bıraktım...'

Gerçeklik tekrar yüzüne vurduğunda rahatlığı dağıldı. Sebep olduğu gerçeklik.

"Jask-

"Özür dilemek yok," dedi Jask kararlılıkla, masmavi gözleri kasvetliydi. 'Yapman gerekeni yaptın. Bunu halledeceğiz.

Eden onun ayağa kalkmasına yardım ederken, Billy arkasından gelip ona sarıldı ve onu olabildiğince sıkıca kendine çekti. Onu şakağından şefkatle öptü.

"Teşekkür ," dedi. "Kardeşimin *resmi* koruyucu meleğı.

Adamın kollarında yüzünü ona döndü; üst kollarını kavradı Onu görünce rahatladı. 'Bana ikimizmişsiniz gibi geldi. Nerede o? Homer nerede?'

Billy başını omzunun üzerinden uzaktaki birkaç insan kümesinin hareket ettiğı yere doğru eğdi ve Homer'ın onların arasında diz çökmüş olduğunu gördü.

Mahkûmun buz gibi gri onunkilere kilitlenirken Billy'nin kollarını daha sıkı kavradı.

Eden'a baktı. "Ona ne yapacaklar?" "Bize bıraktılar.

Bir siren duyunca irkildi. Hiçbirinin duyacağını düşünmediğı bir siren, cezaevindeki patlamanın anlamı Duvarın ötesindeki herkesin içeri girmesi ve kilitlenmesi için uyarılması gerekiyordu.

"Siper almak için çok az zamanımız var," dedi Kane onlara katılarak. 'Ordu tüm hareketliliğı duymuştur, ışık gösterisini görmeleri de cabası.

"Ne kadar kötü? Jessie sordu.

'Birden kadar mı? En iyisi daha büyük bir ölçek al,' diye yanıtladı Kane.

Jessie etrafına bakındı; ölü mahkûmların arasında bir tutam sarı saç dikkatini çekti.

Mya.

Keşke pişmanlık ya da en azından bir empati pırıltısı hissedebilseydi, ama hiçbir şey hissetmedi.

Eden'in elini tuttu ve ondan Kane'e, oradan da Jask'a baktı.
'Mahkumların orada başıboş dolaşmasına izin veremeyiz. Ne yapacağız?

'Yeni bir plan yapıyoruz,' dedi Kane. 'En azından tüneller tekrar açıldı.

'Ama şu anda ordunun yanı sıra mahkumlarla da edecek kaynağımız var mı?

Kane'in sıkıntılı bakışları her şeyi anlatıyordu.

Jask onun dikkatini yeniden çekerek, "," dedi. 'Dediğim gibi, yapman gerekeni yaptın Jessie. Ve öyle hissettirmese de doğru olanı yaptın. Senin bu çocuğuna şimdi her zamankinden daha çok ihtiyacımız var.

"O haklı," dedi Kane. 'O yüzden kendine bu kadar yüklenme. Ve *sen*,' diye ekledi, lacivert gözleri Eden'inkilerle buluştu. 'Bu kadar hogging yeter bir gece için ilgi odağı. Yapacak işlerimiz var.'

Kane uzaklaştı ama Eden'göz kırpmak için omzunun üzerinden baktı. "Yine de tek parça halinde dönmen güzel dostum.

"Sadece beni sevdiğini söyle, Kane! Eden seslendi. "Bunu bastırmayı bırak!

Kane arkasına dönmeden, sisin ortasında duran ve bir sonraki emrini bekleyen kümeye katılmadan önce ona orta parmağını çevirdi.

Jask başını salladı ve Jessie'nin çenesine vurmadan önce ikisine bakarak iç . "Hareket edecek kadar formda mısınız?

Başını salladı.

Jask kümenin olduğu yöne doğru gitmek için uzaklaşırken, Billy de kardeşinin koluna şefkatle dokunup ona katılırken, Eden'a baktı. 'Bizi aramaya , değil mi? I yapabileceklerini söyledim.'

Güneyde olduğumuzu biliyorlardı Jess. Torren ellerinde. Nerede olduğumuzu açıklamazsa Caitlin'i Ziel'i ve onu okutmakla tehdit ettiler.

Kalbi küt atmaya başladı. "ellerinde mi?" "Elbette ellerinde.

Jessie boş tünele baktı, belli belirsiz bir fikir oluşuyordu. "Jess, bilmen gereken bir şey var.

Adamın bakışlarıyla karşılaştığında kalbi hızla çarpıyor, adam onu kendine doğru çekerken başparmakları kalçalarını okşuyordu.

Billy'nin gözlerinin parlaması, onun kollarını tutmasına neden oldu. Bunun Honey hakkında kötü bir haber olamayacağını , yoksa bunu Billy'de görürdü.

"Ne?" diye sordu sessizce, bilmek isteyip istemediğinden emin olmamasına rağmen.

"Kane ve Jask da Torren'den melek gözyaşları hakkındaki gerçeği öğrendi.

Gözleri onunkileri ararken nefes almayı bıraktı. "Ben ve Honey iyi olacağız.

Midesi altüst oldu. Adamın kollarını sıkıca kavradı. "Ne? *Nasıl? Gerçekten* mi?" diye sordu nefes nefese.

'Gerçekten,' dedi gülümseyerek.

Onu kendine doğru çekti, sirenin tiz sesi bile arka planda kayboldu. Kollarını ona sararken Karşılık olarak, tüm gücüyle ona sarıldı, rahatlama gözyaşları omzunu ıslatırken bir eli boynuna uzandı.

Onun gözlerinin içine bakabilmek için kendini geri çekmeye zorladı. Boynunun iki yanına sarıldı. "Tedavisi var mı?

Öyle de diyebilirsiniz. Honey ve benim ihtiyacımız olduğundan değil. O senden bir şeyler saklıyor, Jess. Tesis'in keşfettiği askerlerin karşılaştığı sorunlar sadece savaşçıların gözyaşlarıyla ilgili.

Diğer her şeyin arasında bunu anlamaya çalışırken gözlerinin derinliklerine baktı. "Ama benimkiler değil?

"Envoi gözyaşları tedavidir, Jess," dedi parmaklarını saçlarının arasından geçirerek. "Envoi gözyaşları kalıcı tedavidir.

Rahatlaması kısa sürede öfkeyle birleşti ve bir adım geri atmaya çalıştı. "O piç kurusu!

"Hey! Kane seslendi. 'Buradan çıkıyoruz! Şimdi!'

Parmağının işaret ettiği yönü takip ettiler ve uzakta yoğunlaşan sisi, değişen ince renk tonlarını gördüler onun içinde.

Bir saniye sonra kulaklarında bir uğultu duydu. "Şirket mi?

Eden ona sordu.

Başını salladı. "En kötüsü. Homer'ın sürüklenerek ayağa kaldırılışına baktı. "Neredeyse.

Eden'a dönüp baktığında, onun gözlerinin dalgın dalgın Homer'a dikildiğini gördü.

Homer ona ters ters baktı ama Jessie korkuyu görünce anladı o.

Eden omzunun üzerinden ipe baktı, ilmik hala yerde duruyordu. Homer'ın onu asacağı direğe bağlı olarak yerde yatıyordu.

Tekrar ona baktı. "Şu kemik , lütfen bana tırmanabildiklerini söyleyin.

ALTMİŞ İKİNCİ BÖLÜM

"Siren neden alıyor? Cameron - Global'in başkan yardımcısı Konsey - halı kaplı koridorlarda ilerlerken sordu. "Lütfen bana bunun yanlış alarm olduğunu söyleyin.

"Cezaevinde bir arıza var, efendim," dedi Ranson onun yanında yürürken ve kontrol odasına doğru ilerlerken adımlarını eşleştirirken.

"Ne tür bir arıza?" "Elektronik aksam . "Yedek jeneratör mü?

"Başarısız, efendim.

Cameron durma noktasına geldi. "Bana şu anda cezaevinde hiçbir şeyin çalışmadığını mı söylüyorsunuz?

"Size tüm sistemlerin çöktüğünü söylüyorum efendim. Muhafızlardan biri kuleden alarmı manuel olarak yükseltti.

"Nasıl? Bu *nasıl* oldu?"

'Hem ana sistemi hem de yedeği yok etmekten sorumlu olabilecek tek şey eşdeğer bir şey-'

'Bir aydınlatma grevinin. Binanın tamamen idare edildiği çok büyük bir aydınlatma grevi. Peki *nasıl*?

"EMP olduğunu düşünüyoruz, efendim. Bir elektromanyetik-'

"EMP'nin ne olduğunu biliyorum, Ranson. Elektromanyetik bariyere nasıl nüfuz ?"

"Cezaevi tünelinin yakınında patladığını düşünüyoruz efendim. EMP duvarlardan tilt topu gibi sekti. Yol boyunca devreleri patlattı.'

"Bu mi yapıldı?

"Etkiyi en üst düzeye çıkarmak için çok hassas bir şekilde yerleştirildi efendim. Yani, evet, bu mümkün.'

Cameron yürümeye devam etti. "Peki şu anki durum nedir?

'Hücreler belli ki otomatik olarak açılmış olacak. Bildiğiniz gibi kilit ve anahtar sistemi yıllar önce kaldırıldı. Son rapora göre, mahkumların bir kısmı Blackthorn'a geri dağıldı ama

Çoğu doğrudan Lowtown'a yöneldi. "Bu

EMP ne kadar uzanıyordu?

"Midtown sınırına çarptı, efendim.

'Midtown? Bana sınırın hala etkili olduğunu söyle?'

"Summerton sınırından ekstra personel transfer etmemiz gerekecek.

"Summerton'daki güvenliği azaltmak mı?" Adam sertçe nefes verdi.

"Ben

politik olarak intihara meyilli. Ordu ne olacak?'

"Hâlâ Blackthorn'dalar efendim. EMP vurduğu sırada güneyin zirvesindeki merkeze ulaşmışlardı.

"Hangi güncellemeleri verdiler?

"Efendim, *her şey* teknolojiyle çalışıyor. Bu onların giysilerini, iletişimlerini, her şeylerini ederdi.

Cameron bir kez daha durdu. 'Bana üç yüzden fazla askerimin iletişim ve liderlik olmadan orada sıkışıp kaldığını, sivillerin Lowtown'da korunmasız bırakıldığını söylüyorsunuz.

ortalıkta üçüncü türler, kim bilir nerede ve Midtown'da da kendimizi korumak için yetersiz güç?

'Takviye kuvvetler yolda efendim, ancak bu birkaç saat sürebilir. Bu amaç uğruna çevredeki tüm bölgeleri güvenlikten yoksun bıraktık.

Cameron operasyon odasına girdi. bir dizi boş ekrana baktı, bu ekranlara bilgi aktaran kaynaklar devre dışı kalmıştı.

'Kapımızın önünde gerçek bir savaş bölgesi olmasına belki de birkaç saat kaldı. Can kaybını düşünmeye bile değmez efendim.

'Olabildiğince çok kişiyi hemen Midtown sınırına getirin. Ve askerlerimizi çıkarmak için zırhlı kamyonları içeri sokun.

"Evet, efendim," dedi, kapılara doğru geri yürürken. "Ve Ranson.

Ranson arkasını döndü. "Evet, efendim?

Matt Morgan'ı bul. TSCD başkanına burada ihtiyacım var. Ve bana Sirius Throme'u bağla - *hemen*.

BÖLÜM ALTMİŞ ÜÇ

"Bunu yalnız yapmak istediğine emin misin? Eden sordu.

Jessie başını salladı. 'Önce onu ikna etmeye çalışmalıyım. Benimle gelerseniz gururunun size engel olacağı kesin.

"Ne düşündüğümü biliyorsun: vaktini boşa harcıyorsun. Eden isteksiz bir kabullenişle omuz silkti. "Sen benden daha iyi bir insansın.

"Bu yargıyı işim bittikten sonraya saklıyorum.

Gülümsedi. "İşte benim kızım.

Elini göğsünden yukarı kaydırarak boynunu kavradı; dudaklarını uzun bir öpücükle okşamak için eğildi, onun karşılığı sıcak, şefkatli, güven vericiydi.

'Her zaman,' diye onayladı.

'Sana ne söylerse söylesin, bunu hak etmedin,' diye hatırlattı ona.

Başını salladı, sonunda bunun doğru olduğunu biliyordu. "Biliyorum," inançla. "Ve sen de bilmiyordun.

Başparmakları kulaklarını nazikçe ensesini kavradı.

Onu Honey ile yeniden bir araya gelmiş olarak görmeyi asla unutmayacaktı. Küçük yeğenini kucağına aldığı anda onu sıkıca kavrayışını asla unutamayacaktı. Onun rahatlama gözyaşları sonsuza dek hafızasına kazınacaktı.

Onun dudaklarını bir kez daha öptü. "Kırılmaz, değil mi?

"*Her zaman*," dedi gülümseyerek. Ve bunu kanıtlamaya devam edeceğiz. "Yine de bu onu affettiğim anlamına gelmiyor Eden. Ne de affedeceğim.

sana yaptıklarını asla . Bize ne yapmaya çalıştığını.'

"O zaman git getir onu Jess," dedi. 'Çünkü eğer , biliyorsun Yapacağım.'

Işık, yukarıdaki ızgaradan içeri girerek Torren'i ince ışıltısıyla aydınlattı. Torren onu görür görmez sertçe nefes verdi. "Sürekli geri dönüyorsun, değil mi Jesca?

Adamın bağlı olduğu birkaç adım ötede durdu. 'Melek Parlamentosu'nun yardımına ihtiyacımız var, Torren. Blackthorn ve Lowtown arasındaki tünelde gedik açıldı. Mahkumlar hapisneden kaçtı. Elimizdeki kaynaklarla orduyla boy ölçüşebiliriz ama onların da Takviye kuvvetler geliyor. Hem bunu halledip hem de mahkumlarla uğraşamayız. Yüzlercesi serbest dolaşıyor. Ve hala dışarıda kaç tane dördüncü tür olduğunu bilmiyoruz.

"Bana öyle geliyor ki küçük takımın boku yedi Jesca.

Jessie ona yaklaştı ve kendine sakın olması gerektiğini hatırlattı. 'Lowtown insanlarla dolu, Torren. İnsanlar ve üçüncü türler bu çapraz ateşte kalmayı hak edecek hiçbir şey yapmadım. Ben Bu mahkumların neler yapabileceklerini elli yıl boyunca ilk elden gördüm. Onlar sadece ortalığı kasıp kavurmak için oradalar. bu süreçte yapabilirler. Bu kehanet değil - bu kargaşa. 'Ve sana söylediğim gibi Jesca, biz müdahale etmiyoruz. Yasaklandık müdahale etmek için.'

"sonuçlarını biliyorsun.

"Evet. Kader," dedi. 'Kabullen Jesca. Yeni dünya düzeni bugün başlıyor.

Jessie alt dudağını ısırды ve bakışlarını kollarını kavuşturdu. Tekrar onun gözlerine baktığında, gözlerinde belirsizliğin ilk ışıltısının parladığını gördü.

'Gerçekten de tavrını değiştirmeni umuyordum,' dedi. 'Gerçekten tavrını değiştirmeni istiyordum, böylece iş bu noktaya gelmeyecekti. Bu.'

Gözleri kısıldı. Beni tehdit mi ediyorsun? Eğer sen beni tehdit ediyorsan, beni çöz ve sonra tehdit etmeye çalış.'

Biraz daha yaklaştı. "Güven bana, korkmuyorum.

"Bırak beni," diye uyardı, öfkesi hiç dinmiyordu. 'Onlar mantıklı olmayabilir, ama siz daha iyi biliyorsunuz. Benimkine yakından bak Wings, envoi. Yüzyıllar boyunca verdiğim ve kazandığım savaşlara yakından bakın. Melek Parlamentosu'nun savaşmadan düşeceğini sanmayın. Arkadaşlarınızı ve siz de yerinizi hatırlayacaksınız.

'Benim *yerim* mi? Savaşçıların envoiler üzerinde üstünlüğü olduğunu iddia eden hiyerarşı mi?

"Seni son kez uyarıyorum Jesca.

"Bana yalan söyledin. Eden asla benim gözyaşlarımdan ölmeyecekti ve sen bunu biliyordun.

Gözlerindeki zafer parıltısı olarak yorumlayabileceği şeyin ardındaki mutlak kayıtsızlık, zar zor kontrol altına aldığı öfkesini bir çentik daha yukarı itti.

"Söyle bana, o da başardı mı? Torren sordu. 'Orada iyi vakit geçirdi mi? Yerlilerle kaynaşmaktan keyif aldı mı?

Yumruğunu geri çekerek adamın çenesine parmak eklemlerini sıyrarak kadar sert bir tokat attı.

Öfkeli bakışları kızınkilere geri döndü.

"Bunu sana borçluydum. Bir adım daha yaklaştı. "Ve bil bakalım ne oldu, Torren? Onu her zamankinden daha çok seviyorum. Senin de bildiğin gibi onu *hep* sevdim. Ve şimdi bana hafızamı geri verdiğin için ne kadar çok sevdiğimi biliyorum. Hepsinden iyisi, Eden da öyle. Çünkü senin sayende,

şimdi ona ne kadar çok olduğunu kanıtladım. Başarısız oldun, Torren. Daha da iyisi, bizi hiç olmadığımız kadar yakınlaştırdın. Bizi her zamankinden daha güçlü yaptın.'

"Ve az önce en büyük hatanı yaptın.

"Hayır," dedi. '*Sen* yaptın. Ve şimdi *senin* kurallarına uymak için buradayım. Çünkü nasıl bakarsanız bakın, siz müdahale ettiniz. Eksiler, başlattığınız olaylar zinciri nedeniyle serbesttir. Senin başlattığın olaylar zinciri

Kehanetin iyiliği için değil, intikam ihtiyacın için başladı. Bir adım daha yaklaştı ve bakışlarını sabit bir şekilde onunkilere dikti. 'Bu, yepyeni bir bakış açısı getiriyor, değil mi Torren? Çünkü bir envoi olarak, türümüzün kütüphanecisi olarak pek çok şey biliyorum. Daha da önemlisi, bana hafızamı geri verdiğiniz için artık pek çok şeyi *hatırlıyorum*. Bunlardan biri de

Melek Parlamontosu'nun başı olarak herkesten daha fazla sorumluluk taşıyorsunuz.

Adamın gözleri parladı ve kadının soru sorma ihtiyacını ortadan kaldırdı. Ama yine de sordu.

"Bunun ne anlama geldiğini de biliyoruz, değil mi Torren?"

ALTMİŞ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

"İşte orada! İona kuleden aşağı bakarken şöyle dedi. "O da ne?

Novak uzun otların arasından kendilerine doğru ilerleyen figüre kaşlarını çatarak baktı. Kontrol etmesi için Torren'in odasına çağırdığı figür.

'Herkes hazır olsun,' diye emretti.

Novak pencereden dışarı bakmaya devam ederken melek topukları döndü.

Üstün görüşü bile neyin yaklaştığını belirleyecek kadar net değildi. Ama yaklaştıkça göğsündeki tedirginlik daha da artıyordu.

Yaklaştıkça, uzun, koyu renk saçları şafak ışığında arkasında , belirginleşti.

Jesca.

Ve yanında bir şey taşıyordu - arkasındaki uzun otları bir gelinliğin kuyruğu gibi düzleştiren bir şey.

Çimenlerden yükselen diğer figürleri çevresel bir düzen içinde taradı. Bir şekilde saklandıkları yer açığa çıkmış, sığınakları işgal edilmenin eşiğine gelmişti.

Ve üstündeki kiremitlerin gıcirtısını duyduğunda, bu kadar sinsice, bu kadar ustaca hareket edebilen; duvarlarını fark edilmeden tırmanabilen tek bir tür olduğunu biliyordu.

Sinirli ve öfkeli bir iç çekti.

Lycanlar.

Novak topuklarının üzerinde döndü. Torren'in odasından çıktı, artık şeflerinin nerede -ya da daha doğrusu neden- kaybolduğu açıktı.

"Silahlanın! Novak henüz hareket etmeyen meleklerle havladı Koridordan merdivenlerin başına doğru hızla ilerlerken yeterince hızlıydı. 'Bir melek ihlali olup olmadığını bilmiyoruz. Dakikalar içinde burada olabilirler. KIMILDAYIN!'

Diğer dokuz kişi de onun arkasından stratejik bir düzende, arbaletleri ve mızrakları hazır bir şekilde ilerledi.

Novak merdiven boşluğunun tepesinde kendini destekledi. Malloy'un da bu işin içinde olma ihtimali vardı. Sadece usta bir vampir şefini çağırmaya cesaret edebilirdi, bu bile başlı başına bir savaş ilanı sayılırdı.

Ama sadece bir kişi merdivenlerden onlara doğru çıktı - yavaş, sakın ve kararlı bir şekilde.

Ve ancak hemen aşağıdaki merdiven boşluğuna ulaştığında neden orada olduğunun dehşeti ortaya çıktı.

Mektuba öfkeyle mi yoksa kızgınlıkla mı bakacağını bilemedi.

Ama isteksizce geri , başka seçeneği yoktu.

Savaş ganimetlerini arkasından sürükleyerek bariyerden geçerken melek yasasına saygı gösterdi.

Şok olmuş meleklerin önüne atmaya cesaret ettiği savaş ganimetleri.

Novak, Torren'in vücudundan ayrılmış kanatlarına baktı. dövmelerden anlaşıyordu.

Jessie'ye ters ters baktı, o da ona ters ters baktı. "Ne *halt* ettin sen?" diye sordu sessizce.

"Merak etme," dedi, "o hâlâ hayatta.

"Bunun olmasına izin vermeyeceğim," diye uyardı Novak. Bir elçinin bunu yapmasına asla izin vermeyecekti.

'Başka seçeneğiniz yok,' dedi. 'Torren'in yaptığı gibi sen de melek yasasına karşı gelmek istemiyorsan tabii. Bunun sonuçlarını biliyorsun. Sana şefin kanatlarını getirdim, Novak. Artık yetki *bende*. Hepinizden sorumlu olacağım.

"Sen bir *elçisin*," diye hatırlattı ona. "Buna ne hakkın ne de yetkin var.

'Siz de benim kadar , burada duran *herkes* de biliyor, Sana o kanatları getirmek aksini kanıtıyor. Tıpkı senin de bildiğin gibi.

Yasaya uymayı reddetmek, ölüm üzerine Eşik'e sürgünle sonuçlanacaktır.

Şimdi kalabalık olan odayı taradı.

"Silahlarınızı bir araya getirmekle iyi ettiniz çünkü burada gerçekten iyi bir şeyler yapmanın zamanı geldi," dedi hepsine hitaben. 'Lowtown'da savaşmamız gereken bir savaş var ve Midtown ve Summerton'a güvenli bir şekilde ulaştırmamız gereken insanlar var. ötesinde. Şu an itibariyle *hepimiz* ön .

ALTMİŞ BEŞİNCİ BÖLÜM

Sirius aşağıdaki kalabalık Summerton caddelerine baktı, insanlar - *onun* insanları - günlük yaşamlarını sürdürüyorlardı, öğle tatillerinde işlerine gidip gelirken ellerinde sandviçler vardı, diğerleri ise banklarda sohbet ediyor ve gülüyorlardı.

Onun insanları. *Onun* dünyası. Onu yeniden yaratabileceği ana kadar güvende tutacaktı.

Kapının çalınmasını Sharner'ın odaya girmesi izleyince omzunun üzerinden baktı.

"Cameron hâlâ size ulaşmaya çalışıyor efendim.

"Siktir et Cameron'u. Takımına ne oluyor?"

Hâlâ temas yok. Tüm sistemler çökmüş durumda. B planına başvuracaklar.'

B Planı: Gerekli olması ihtimaline karşı ordusunu insanüstü hale getirmesinin nedeni. Ekipman sadece bonus niteliğindeydi.

Sharner, 'Gözleri Malloy'un üzerinde olmaya devam edecek,' diye ekledi. 'Kim Blackthorn'da, Lowtown'da ya da tünellerde onun *Summerton*'a doğru yola çıktılar bile, eğer varlıkları hakkındaki söylentiler doğruysa.

Sirius döndü ve masaya doğru yürüdü.

Sharner geri , şüphesiz benzer haberleri en son ne zaman verdiğini hatırlıyordu. "Efendim, Feinith aradığı için buradayım.

Feinith, artık çok açık bir şekilde görüldüğü gibi, başından beri ona ihanet ediyordu.

Blackthorn'da sıkışıp kalmış olan Feinith, şüphesiz hâlâ Caleb Dehain'le birlikteydi.

"olmaya hazır mı? Malloy'la ilgili haberlerle birlikte, umarım?"

"Dehain'den iletmem gereken bir mesaj var. Dr. Throme, Jarin'i istediğini söylüyor.

Sirius güldü, vampirin kendisiyle pazarlık edebileceğini düşünmesine duyduğu öfke derinden derine kaynıyordu. "Jarin mi? Benim aptal olduğumu mu düşünüyor?"

"Hepsi bu değil. Sharner bir an tereddüt etti. "Caleb Dehain vampir lideri olduğunu iddia ediyor.

Sirius sanki can alıcı noktayı bekliyormuş gibi bakışlarını dikti.

"Feinith bunu doğruladı, efendim.

"Ve Feinith'in bize söylediği her şeye inanıyoruz.

Ayrıca Doyle'un elinde olduğunu iddia ediyor. Şu anda ordunuzu kontrol altında tuttuğunu ve Malloy'u da ele geçirmek üzere olduğunu söyledi.

Görünüşe göre konuşmaya istekli. Jarin'in senin giriş biletin olduğunu, bunun savaşı durdurmak için son şansın olduğunu söyledi.

Sirius elinde tuttuğu kalemi şaklattı. Numarası var mı? Onu telefona bağla.

"Efendim, EMP... Ama anında daha iyi düşünmüş gibi görünüyordu bir açıklama yaptı. "Seninle sadece yüz yüze konuşacağını söyledi. Blackthorn'a gidip onunla yüz yüze görüşmeni istediğini söyledi. yüz."

Sirius, öfkesi ağızda acı bir tat bıraksa da bu saçmalığa bir kez daha güldü. "Peki ya ?

Caleb Midtown sınırından geçeceğini iddia ediyor. Sana geleceğini söyledi. Ama bunu yapmak zorunda kalırsa, Malloy'u öldürecek. önce."

ALTMİŞ ALTINCI BÖLÜM

"Hata yapıyorsun Caleb," dedi Feinith, hemen arkasından. "Beni bu işin dışında tutmayı bırak!"

Caleb onun ısrarlı itirazlarını görmezden gelerek koridorda yatak odasına doğru yürüdü. Bu protestolar artık iyice can sıkmaya başlamıştı.

"Bu çılgınca bir plan!" diye ilan etti. "Beni duyuyor musunuz? Sirius'un itaat edeceğini mi sanıyorsun? Malloy'u tehdit ederek *hepimizi* tehlikeye attın. Bildiği tek şey, çoktan ölmüş olduğu. Ve şimdi kim olduğunu açıkladın, tüm bu bölgeyi yok edecek - ve onunla birlikte Lowtown'u! Aklından ne geçiyordu?"

Onunla yüzleşmek için döndü ve sırtını duvara yasladı, her iki elini de başının iki yanına çarptı ve bunun gücüyle irkilmesine neden olan bir hareket yaptı.

Gri gözleri tatmin edici bir şekilde parladı, nefesi kesildi.

"Bana hâlâ o kadar az güveniyorsun ki," dedi, gözlerindeki belirsizlik onun akıl sağlığını ne kadar sorgulamaya başladığını gösteriyordu.

"Bunca yıldan sonra.

"Mesele o değil," diye ısrar etti, onun ani yakınlığı karşısında suçlamadan yatıştırmaya geçti - ve şüphesiz gözlerindeki bakış. 'Ama "Yaptığın şey hiç mantıklı değil. "Sizce de öyle değil mi?"

"Sirius bunun için kendini tehlikeye atmayacak."

"Göreceğiz.

Dönüp odasının kapısına ulaşmak için onu bıraktı.

"Beni dinle," dedi Feinith, kapı ile onun arasına girip yolunu keserek. 'Neden? Neden kim olduğunu Sirius'a ifşa edesin ki? Ne kazanabilirsin ki? Caleb: Büyük stratejist. Halkının vampiri. Yüksek Düzen'le hiçbir şey yapmak istemeyen kişi. Güvende olmaktansa burada kalmayı tercih eden kişi.

Midtown'da bir yer. Öncelikler hiyerarşinde insanların nerede şimdi? Neden Sirius'un Jarin olduğuna inanmasına izin vermedin?

"Çünkü onu istiyorum Feinith. Çünkü başka bir şey yapmadan önce Jarin'i istiyorum.

"Artık ne önemi var ki?

Sormak zorunda kalması, şu anda bile onu çok az anladığını bir kez daha hatırlattı.

'Çünkü Jake'in peşinden geldi, işte bu yüzden hâlâ önemli. Çünkü Seth'i yok etmek onun için yeterli değildi.

"Ve Seth gitti," dedi soğuk eliyle yüzünü kavrayarak. 'Üzgünüm Caleb, ama Jake öldü. O kaltak Serryn tarafından öldürüldü. Bulmaya çalışmamız gereken kişi o. Dışarıda olman gereken o.

Jarin'i değil, onu arıyorum. Önce *onu* öldürmelisin. Tryan statüsünü . Ancak o zaman kazanmayı garantileyebilirsin.'

Adamın gömleğini tuttu ve dudaklarını onunkilere doğru kaldırdı.

"Onu bul," diye fısıldadı, nefesleri birbirine karışırken gri gözleri onunkilerin derinliklerine işliyordu. 'Olduğun gibi avcı ol. *Kral* ol Sen de öylesin. O Serryn'i bul ve buraya geri getir. Buna bir son ver. Kazanmamızı sağla. Jake'in bir hiç uğruna ölmesine izin verme.'

Parmakları siyah gömleğini sıkarken bir adım geri çekildi, eşiği geçerek onun odasına, kütüphaneye girdi, topuğu kapıyı yakalayıp arkasından sağladı.

Dudakları onunkilere dokunamadan, adamın bakışları kızın omzuna .

Gizli kitaplığın kapısı açıldı. Odanın ortasında bir figür hareketsiz duruyordu. Bir zamanlar neredeyse ölmek üzere olduğu kızıl saçlı ve ela gözlü bir kız.

Ancak bu sefer gözlerinde bambaşka bir ateş vardı.

Sırtında bir sırt çantası vardı - tıpkı onu ilk gördüğünde olduğu gibi. Sadece bu sefer bir de kılıç taşıyordu.

İçindeki uykuda olan Tryan kıvılcımlandı, her sinir ucu içindeki Serryn'in geri döndüğünü hissetti. Sadece geri dönmekle kalmadı, daha da güçlendi.

Hiç.

Feinith geri ama Leila kıpırdamadı.

Feinith'e doğru attığı adım, onun sinir uçlarından çok daha fazlasını ateşleyen bir güvenle doluydu.

Leila ona dönüp gözlerinin içine baktığında, yavaş atan kalbi bir anda çarpmaya başladı.

Dudakları esrarengiz bir gülümsemeyle kıvrıldı.

"Merhaba, Caleb.

TEŞEKKÜRLER

Özel :

Başından beri beni desteklemeye devam edenler: Anita, Christine, Fiona, Incy, Kelly, Linds ve Tima. Yanımda kaldığınız için teşekkür ederim.

Tracey, *hala* benim Mary Poppins'imsin. Gözyaşına izin yok! Sen inkar ediyorsan ben de inkar etmekten mutluluk duyarım.

Muhteşem Darkling'lerim. Eğlenceli, tutkulu, acımasız... Zamanınızın çoğunu ayırdığınız için size ne kadar teşekkür etsem azdır. Blackthorn ". Kitaplarıma olan bağlılığınız ve coşkunuz, her zaman olduğu gibi, benim için dünyalara bedel.

İnanılmaz Facebook ve blog takipçilerimin yanı sıra 'Into World of Blackthorn' tartışma grubuna da teşekkür ederim. etkileşimler, inanılmaz eğlence anlayışınız ve bununla birlikte Blackthorn Ekibi'ni bu hale getirdiğiniz için.

Kitaplarımdan keyif alan ve benimle birlikte olan her bir okuyucuma Bana dokunduğunuz ya da yorum bıraktığınız için, gününüzden bana zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Teşvikiniz, desteğiniz ve nezaketiniz büyük bir fark yaratıyor.

Ve unutmadan:

Bookouture, muhteşem yayıncım, Blackthorn'u okuyucularıyla buluşturduğu için. Yedinci kitap - neredeyse bitti. Ne kadar uzun bir yoldan geldik!

Bunu mümkün kıldığınız ve bana bu hikayeleri paylaşma fırsatı verdiğiniz için teşekkür ederim.

LINDSAY'DEN MEKTUP

Sondan bir önceki Blackthorn hikayemizde Eden ve Jessie'yi yeniden ziyaret etmekten gerçekten keyif aldığınızı umuyorum. Lütfen iletişime çekinmeyin ve geçtiyseniz bana bildirin. İster aracılığıyla e-posta, Twitter, Facebook veya web sitemdeki yorumlar, okuyucularımla iletişim benim için gerçekten çok önemli.

Eğer [Blood Bound](#)'u beğendiyseniz, bir yorum yazmayı düşünürseniz de minnettar olurum. Yeni okuyucuları serimi denemeye teşvik etmek için harika bir yol.

Evet, neredeyse bitti millet! Final yolda. Yayınlanmasından ilk haberdar olanlardan biri olmak isterseniz, e-posta güncellemeleri için şu adresten kaydolabilirsiniz:

[Lindsay yeni sürümler e-posta kaydı](#)

Blackthorn hakkında daha fazla bilgi edinmek veya düzenli güncellemeler almak istiyorsanız, lütfen içeriden tüm bilgiler için web sitemi ziyaret edin.

www.lindsayjpryor.com

Bundan sonra ne olacağına gelince.

Caleb ve Leila, Blackthorn serim *Blood Broken* ile sona ererken spot çiftimiz olarak geri dönecekler. Ve elbette, sevdiğinizi (ve nefret ettiğinizi) umduğum diğer birçok tanıdık yüz ortaya çıkacak. Kahramanlarımızın ve kadın kahramanlarımızın önünde büyük bir savaş var! Umarım parmaklarınızı onlar için çapraz tutuyorsunuzdur.

Okuduğunuz için teşekkürler.

Lindsay

@lindsayjpryor

lindsayjpryor.author

www.lindsayjpryor.com

AYRICA LINDSAY J. PRYOR TARAFINDAN

Blackthorn serisi:

- [1. Kan Gölgeleeri](#)
- [2. Kan Gülleri](#)
- [3. Kan Yırtılması](#)
- [4. Kan Derinliğı](#)
- [5. Kanlı Karanlık](#)
- [6. Kan İçgüdüü](#)

Bookouture tarafından yayınlandı

StoryFire Ltd'nin bir baskısıdır.
23 Sussex Road, Ickenham, UB10 8PN
Birleşik Krallık

www.bookouture.com Telif

Hakkı© Lindsay J. Pryor 2016

Lindsay J. Pryor, bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanma hakkını ileri sürmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncıların önceden yazılı izni alınmadan çoğaltılamaz, herhangi bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir şekilde veya herhangi bir yolla iletilemez.

Bu kitap bir kurgu eseridir. Kamu malı olduğu açıkça belli olanlar dışındaki isimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ISBN: 978-1-78681-060-1

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

